PSALTIREA MAICII DOMNULUI

ORHEI – 1993

TIPĂRITĂ CU BINECUVANTAREA
INALT PREASFINȚITULUI
VLADIMIR
MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI
INTAI STĂTĂTOR AL BISERICII
ORTODOXE DIN MOLDOVA

Editura Bisericii Ortodoxe din Moldova
or. Orhei, str. V. Lupu, 9.

Comanda 6685. Tirajul 30000

AȘA NE VORBEȘTE SFÎNTA SCRIPTURĂ DESPRE MAICA DOMNULUI

Nu toate Bibliile sînt la fel, nu este o Biblie bogată și una săracă, Mîntuitorul a lăsat o singură Sfîntă Scriptură. Biblia ortodoxă este singura Biblie așa cum a lăsat-o Dumnezeu prin insuflare. Biserica nu a scos, nici n-a adăugat nimic la ceia ce a dat Duhul Sfînt. Luați în mînă o Biblie ortodoxă și una sectară și veți vedea că nici limbajul lor nu este la fel. Sectele au scos afară 14 cărți ale Scripturii, au modificat versete și le-au dat sensul convenit lor, mare păcat este acesta: „Iar de va scoate cineva din cuvintele cărții acestei prorocii, Dumnezeu va scoate partea lui din pomul vieții și din cetatea sfîntă și de la cele scrise în cartea aceasta" (Apoc. 22, 19). **Biblia ortodoxă are 80 de Cărți în total, iar cea sectară numai 66 de Cărți, se poate oare să te atingi de cuvîntul lui Dumnezeu, oare tu ești autorul lui? Vechiul Testament ortodox are 53 de Cărți, iar cel sectar numai 39 Cărți. Dacă se numește Testament, înseamnă că nu poate fi schimbat în niciun fel fără a greși, față de Cel ce a lăsat Testamentul Lui și mai ales că Testamentul este al lui Dumnezeu și nu este al oamenilor. La Judecată vom vedea ce vor răspunde cei ce au făcut acest păcat fără de iertare.**

În Noul Testament, au făcut schimbări de cuvinte după bunul plac, au adăugat, au șters, oare Dumnezeu a greșit, cînd a alcătuit prin insuflarea Duhului Sfînt, Noul Testament? Au schimbat cuvintele pentru a o putea înjosi pe Maica Domnului, pentru a-i putea lua ceia ce i s-a dat de Dumnezeu, pentru a o coborî la nivelul oamenilor de rînd, făcînd-o egală cu orice femeie. Oare ați mai găsit undeva în lume, o femeie ca și aceasta să nască un Dumnezeu? De ați găsit-o aceia este egală cu Maica Domnului, dar fiindcă nu este, Fecioara Maria este persoană Unică și fără egal în omenire. Să nești un Dumnezeu și apoi să treci la păcate, se pare că este un gol în rațiunea, care susține așa ceva. Îngerii i se închină și o slăvesc, iar oamenii fără rațiunea întreagă o batjocoresc.

Întreaga Scriptură se concentrează asupra ei, de la primele file ale Cărții Facerii: „Atunci . . . a luat una din coastele lui și a plinit locul ei cu carne. Iar coasta luată din Adam a făcut-o Domnul Dumnezeu femeie și a adus-o la Adam“ (Facere, 2, 21—22). Oare nu la fel s-a întrupat Iisus Hristos din Fecioara Maria? Eva se naște din Adam fără de bărbat prin coastă, iar Hristos se naște din Fecioara Maria fără de bărbat, rămînînd Maica Domnului fecioară și după naștere. Nașterea Evei din Adam este chipul Nașterii lui Hristos din Fecioara Maria. Aicea Eva, acolo Maria, aici Adam Feciorelnic, acolo Hristos Dumnezeu, aici Eva fecioară, acolo Maria pururea Fecioară și Născătoare de Dumnezeu. Aceasta este prima mențiune Biblică despre Maica Domnului Fecioară, este o preînchipuire a Nașterii lui Hristos din Maica Domnului.

A doua mențiune biblică, despre Maica Domnului o găsim în Biblie, tot în Cartea Facerii, atunci cînd au căzut în păcat Adam și Eva, iar Dumnezeu îi dă pedeapsă șarpelui. „Dușmănie voi pune între tine și între femeie, între sămînța ta și sămînța ei; aceasta îți va zdrobi capul, iar tu îi vei înțepa călcîiul“ (Facere, 3, 15). Cuvîntul femeie, ca gen, se referă la o femeie prin care șarpele, adică diavolul a fost biruit, i s-a luat puterea. Femeia prin care am căzut este Eva, iar femeia prin care diavolul este biruit este Fecioara Maria. Femeia dărîmătoare este Eva, iar femeia salvatoare este Maica Domnului. Dușmănie între diavol și Maica Domnului a existat atunci cînd Irod a vrut să-l omoare pe Iisus, iar Maria fuge cu Iisus în Egipt. Dușmănie a existat pe Golgota cînd diavolul se arăta biruitor, iar Maria plîngea la poalele Crucii, era o biruință aparentă, căci Iisus îl biruie prin Cruce. Deci, femeia de care vorbește Scriptura este Fecioara Maria, iar dușmanul este diavolul. Dușmănia „între sămînța ta și sămînța ei“, aici ni se arată lupta dintre Hristos și diavol. După trup, Hristos este sămînță din trupul Maicii Domnului, iar după Dumnezeire este Fiul lui Dumnezeu. Avînd trup din Fecioara Maria înseamnă că lupta lui Hristos prin trupul său este și lupta continuă a Maicii Domnului cu diavolul. A existat această dușmănie între Hristos și diavol și va exista pînă la sfîrșitul lumii. Cuvîntul „aceasta îți va zdrobi capul“ arată că Iisus Hristos prin moartea pe Crucea Golgotei a zdrobit capul diavolului, l-a legat, nu mai are atîta putere diavolul pe cît a avut pînă la venirea lui Hristos. Unde se rostește numele lui Hristos, puterea diavolilor se topește. Cuvintele „iar tu îi vei înțepa călcîiul“ arată că va avea diavolul o putere mică și aceasta numai asupra trupului, căci Dumnezeu fiind, diavolul a fost biruit de El prin ceia ce se părea că diavolul biruie. Femeia a biruit, prin Nașterea lui Hristos, Maica Domnului a biruit pe diavol, iar Hristos l-a legat în Gheena, pentru a nu mai putea chinui pe oameni. Că diavolul îi chinuie, aceasta se datorește acceptării de bunăvoie de către oameni a stăpînirii diavolului asupra lor.

A treia mențiune biblică, despre Maica Domnului o avem în Biblie, tot în Cartea Facerii: „Iată, la anul pe vremea asta am să vin iar pe la tine și Sarra, femeia ta, va naște un fiu. Iar Sarra a auzit din ușa cortului de la spatele lui. Avraam și Sarra însă erau bătrîni, înaintați în vîrstă, și Sarra nu mai era în stare să zămislească“ (Facere, 18, 10—11). Sarra este chipul Maicii Domnului. Căci Sarra îl va naște pe Isaac, la adînci bătrînețe, și această naștere este dar de la Dumnezeu și nu prin puterea naturală. Sarra stearpă naște pe Isaac, iar Maria Fecioară naște pe Iisus Hristos. Darul lui Dumnezeu acolo și darul lui Dumnezeu aici.

A patra mențiune biblică, despre Maica Domnului este următoarea: „Și a visat că era o scară, sprijinită pe pămînt, iar cu vîrful atingea cerul; iar îngerii lui Dumnezeu se suiau și se coborau pe ea“ (Facere, 28, 12).

Scara aceasta văzută de Iacob pe care se urcau și se coborau îngerii, iar în vîrful ei era Dumnezeu, nu cumva o reprezintă pe Maica Domnului? Oare în Nazaret n-a coborît Gavriil arhanghelul la această scară să-i vestească întruparea lui Hristos? Oare la Betleem ce au văzut păstorii? Nu cumva îngerii urcau și coborau prin Maica Domnului la Cel născut? Ea este Scara pe care s-a coborît Dumnezeu la noi, ea a legat cerul cu pămîntul, Dumnezeu s-a întrupat în ea, a venit la noi, ea este unirea noastră cu Hristos Dumnezeul nostru. Iacov patriarhul îi mai dă un nume foarte frumos: „Cît de înfricoșător este locul acesta! Aceasta nu e alta fără numai casa lui Dumnezeu, aceasta este poarta cerului“ (Facere, 28, 17). Oare n-a locuit Dumnezeu în Maica Domnului ca într-o casă timp de 9 luni? Da, El a locuit, ea este casa lui Dumnezeu. Dar de ce este poartă? Maica Domnului, prin nașterea Domnului nostru Iisus Hristos s-a făcut poartă de intrare în ceruri. Ea a deschis ușa cerului, ea ne deschide prin Nașterea ei porțile Raiului. Iisus intră în Maica Domnului, ia trup de acolo, intră în Iad și apoi de acolo duce trupul la ceruri și-l așază pe Tronul Treimii. Scara este Maica Domnului, iar poarta o deschide ea însăși. Deci prin vedenia lui Iacob s-a arătat Maica Domnului în ipostas de Scară de coborîre și de urcare a lui Dumnezeu, iar prin poartă ne-a arătat intrarea noastră în ceruri.

A cincea mențiune Scripturistică, cu privire la Maica Domnului este aceasta: „Nu va lipsi sceptru din Iuda, nici toiag de cîrmuitor din coapsele sale, pînă ce va veni Împăciuitorul. Căruia se vor supune popoarele. Ochii Lui vor scînteia ca vinul și dinții Săi vor fi albi ca laptele“ (Facere, 49, 10; 12). Aici vedem o descriere clară a Celui ce se va naște din Maria. Îl numește Biblia, Împăciuitorul,

El ne-a împăcat cu Dumnezeu, deci Mama Sa fiind după trup mama Lui, ea poate fi numită Împăciuitoarea adică, născîndu-L pe Hristos, fecioara Maria este ea însăşi cea care ne-a împăcat prin Fiul ei, cu Dumnezeu. Ochii Lui ca vinul şi dinţii ca laptele, ne arată o descriere fizică a trupului lui Hristos, sigur este o descriere profetică, dar prin aceasta putem vedea şi trupul Maicii Domnului, trupul ei va avea ochii ca şi vinul, la fel cu Iisus, dinţii ei sînt albi ca laptele, la fel cum sînt dinţii lui Iisus. Aici avem o descriere a trupului lui Iisus, iar Maria fiindu-i mamă o descrie şi pe ea, îi arată frumuseţea trupului ei, ca mamă a unui Dumnezeu născut din ea.

A şasea menţiune biblică **referitoare la Maica Domnului o găsim în cartea Numerii:** „Îl văd, acum încă nu este; îl privesc, dar nu de aproape; o stea răsare din Iacob; un toiag se ridică din Israel şi va lovi căpeteniile Moabului şi pe toţi fiii lui Set îi va zdrobi" (Numerii, 24, 17).

Steaua ce răsare din Iacob este Fecioara Maria, iar din ea va răsări Soarele Dreptăţii, după spusa lui Maleahi prorocul. Maica Domnului este ca o stea care vesteşte apariţia Zorilor mîntuirii, apariţia lui Hristos Soarele Veşniciei.

A şaptea menţiune biblică **o avem în cartea Judecători:** „Apoi iată eu întind aici în arie lîna ce am tuns: şi de va fi rouă numai pe lînă, iar încolo peste tot locul uscăciune, atunci voi şti că vei izbăvi pe Israel prin mîna mea, cum ai zis. Şi s-a făcut aşa; şi a doua zi s-a sculat Ghedeon dis-de-dimineaţă şi s-a apucat să stoarcă lîna şi a stors rouă din lînă un vas plin de apă" (Judecători 6, 37, 38). **Ce minunat, peste tot uscat iar numai lîna lui Ghedeon s-a umplut de rouă, semnul prezenţei lui Dumnezeu. Oare n-a fost tot aşa şi cu Maica Domnului, care este Lîna cea plină de roua Dumnezeirii. Peste tot a fost uscăciune, peste tot se simţea lipsa lui Dumnezeu numai în pîntecele Maicii Domnului se simţea roua Dumnezeirii Maica Domnului este singura care s-a îmbibat deplin de roua Dumnezeirii lui Hristos. Tu, Fecioară, eşti Lînă rourată de Dumnezeire. Pînă aici peste tot am văzut simbolurile referitoare la Maica Domnului, iar acum vom trece la profeţii, care au văzut slava ei starea ei din cer, slava ei de Mamă a lui Dumnezeu.**

A opta menţiune biblică: „Stătut-a împărăteasa de-a dreapta Ta, îmbrăcată în haină aurită şi prea înfrumuseţată. Ascultă fiică şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău şi casa părintelui tău. Aducese-vor fecioare Impăratului în urma ei, prietenele ei se vor aduce ţie" (Psalmul 44, 11; 12; 16). **Ce vrea să spună aici regele David? Care împărăteasă a stat de-a dreapta lui Dumnezeu? Sigur că, cea care l-a născut pe Impăratul Hristos şi aceasta este Maica Domnului. De ne uităm la Apocalipsă cap. 12, o vedem în aceiaşi**

slavă. David o roagă să asculte rugăciunile lui şi ea, Maica Domnului să uite de casa neamului ei şi să privească spre toate popoarele, devenind prin naşterea lui Hristos Dumnezeu, mamă Universală. Se vor aduce fecioare în urma ei, aceasta datorită faptului că şi ea este fecioară. Cum să aduci ceva străin unei persoane, care n-ar poseda această feciorie? Fecioarele aduse în cinstea ei sînt călugăriţele şi călugării, care trăiesc viaţă feciorelnică, la fel ca şi Maica Domnului. Călugării şi călugăriţele sînt prietenii cei adevăraţi ai Maicii Domnului, dacă o urmează pe ea, trăind necăsătoriţi şi în curăţie. David regele, fiind proroc a văzut-o pe Maica Domnului ca Împărăteasa lui Dumnezeu. De fapt şi numele de Maria, înseamnă Regina lui Dumnezeu.

A noua menţiune biblică **este cîntecul dulce al Cîntării Cîntărilor:** „Cît de frumoasă eşti tu, draga mea, cît de frumoasă eşti. Ochi de porumbiţă ai, umbriţi de negrele-ţi sprîncene, părul tău turme de capre pare ce din munţi din Gallad coboară". (Cînt. Cînt. 4, 1). **Mirele este Hristos care vorbeşte despre Biserica sa şi simbolic despre Mama sa, cea mai frumoasă între femei, de ce? A purtat un Dumnezeu în ea. Apoi iată ce zice mireasa despre mire:** „Iubitul meu e alb şi rumen, şi între zeci de mii este întîiul. Capul lui Aur curat, părul lui, păr ondulat, negru-nchis pană de corb. Ochii lui sînt porumbei, ce în lapte trupu-şi scaldă, la izvor stînd mulţumiţi" (Cînt. Cînt. 5, 10, 11, 12). **Să mergem la Apocalipsă şi vom vedea pe Mirele miel cu aceiaşi înfăţişare pe Tronul Dumnezeirii. Cu cîntare este slăvită Mireasa lui Hristos, Mama din care se naşte El, cu cîntare este slăvit Mirele Hristos Dumnezeu ce se naşte din ea. Pe ea o mai numeşte cîntarea şi lectică în care a fost purtat Dumnezeu, pîntecele ei este purtătorul lui Hristos Dumnezeu. Acum să-i întrebăm pe profeţii mari să ne spună şi ei cîte ceva despre Maica Domnului.**

A zecea menţiune biblică **o găsim la Isaia prororul:** „Pentru aceasta Domnul meu vă va da un semn: „Iată Fecioara va lua în pîntece şi va naşte fiu şi vor chema numele Lui Emanuel. El se va hrăni cu lapte şi cu miere pînă în vremea cînd va şti să arunce răul şi să aleagă binele" (Isaia, 7, 14—15). **Cum să nască o fecioară? Cu puterea lui Dumnezeu. Profetul spune clar că ceia ce va naşte este Fecioară şi Cel ce se va naşte va fi Om şi Dumnezeu şi că va petrece cu noi. Maica Domnului a fost fecioară înainte de naştere, în naştere şi după naştere. Dacă s-ar fi născut Dumnezeu ca unul din noi, nu ar mai fi Dumnezeu. Trebuia să se nască mai presus de legile firii, trebuia să arate că este Dumnezeu. De se năştea dintr-o femeie de rînd, Dumnezeirea era ceva de rînd. Dar cu cît este Dumnezeu mai presus de noi oamenii aşa este şi naşterea lui Dumnezeiască. În biblia sectară îi spune nevastă, se bat cap în cap cu-**

vîntul nevastă cu fecioară. Dacă este nevastă nu mai este ferioară, iar de este fecioară atunci nu mai este nevastă. Se contrazice şi Scriptura ea pe ea însăşi? nu, iertaţi numai cea sectară se contrazice pe sine. Maica Domnului este numită de dulcele glas al profetului Isaia FECIOARA MARIA, şi apoi mamă şi fecioară în lume numai ea este.

A unsprezecea menţiune biblică este aceasta: „Iată vin zile, zice Domnul, cînd voi ridica lui David Odraslă dreaptă şi va ajunge rege şi va domni cu înţelepciune; va face judecată şi dreptate pe pămînt" (Ieremia, 23, 5). Odrasla lui David este Iisus Hristos, după trup. Iisus Hristos, spune Ieremia, va ajunge rege, El va fi regele lumii întregi. Dacă Iisus este Regele lumii, urmează că şi Maica Domnului este Regina lumii, fiind mama lui după trup, se plineşte aici profeţia profetului David: „Stătut-a Împărăteasa de-a dreapta Ta". Maria este Regina păcii, regina lumii, fiind mama regelui. Iisus Hristos va domni şi va face judecată şi dreptate, prin moartea Sa, El va împăca lumea cu Dumnezeu. El este Judecătorul tuturor oamenilor şi face dreptate tuturor oamenilor. Maria este mijlocitoarea noastră, lîngă Regele nostru Hristos Dumnezeu.

A douăsprezecea menţiune biblică este tot la Ieremia: „Iată vin zile, zice Domnul, cînd voi încheia cu casa lui Israel şi cu casa lui Iuda legămînt nou. Voi pune legea Mea înlăuntrul lor şi pe inimile lor voi scrie şi le voi fi Dumnezeu, iar ei Îmi vor fi popor" (Ieremia 31, 31, 33). Dumnezeu va întemeia spune Ieremia un nou Testament, adică va schimba Vechiul Testament şi va întemeia Noul Testament. Un Nou Testament este şi acesta prin care la Cruce Iisus ne-o dă de mamă pe mama sa: „Femeie, iată fiul tău. Apoi a zis ucenicului: Iată mama ta!" (Ioan, 19, 26, 27). Ea este mama tuturor creştinilor din lume, iar noi sîntem fiii Maicii Domnului.

A treisprezecea menţiune cu privire la Maica Domnului este la prorocul Iezechiel: „Apoi m-a dus bărbatul acela înapoi la poarta cea din afară a templului, spre răsărit, şi aceasta era închisă. Şi mi-a zis Domnul: „Poarta aceasta va fi închisă, nu se va deschide şi nici un om nu va intra pe ea, căci Domnul Dumnezeul lui Israel a intrat pe ea. De aceia va fi închisă" (Iezechiel, 44, 1—2). Poarta cea închisă este Maica Domnului, ea nu s-a deschis şi n-a intrat niciun om prin ea, dar Domnul Dumnezeul lui Israel, Iisus Hristos a intrat prin Maica Domnului în lume. Dar fiindcă a intrat Dumnezeu prin ea, poarta fecioriei a rămas închisă, nu i s-a stricat fecioria, a rămas fecioară şi după naştere. Acesta este cuvîntul Domnului, că Maria este Poarta prin care a trecut Dumnezeu şi ea rămîne tot fecioară. Aici este arătată pururea fecioria Maicii Domnului, Născătoarea de Dumnezeu.

A patruzprezecea menţiune despre Maica Domnului este „După aceasta pe pămînt s-a arătat şi cu oamenii împreună a locuit" (Baruh, 3, 38). Cel ce s-a arătat pe pămînt şi a petrecut cu oamenii este Iisus Hristos, Emanuel Dumnezeu şi om. Petrecînd pe pămînt şi arătîndu-se a trecut prin Maica Domnului şi a petrecut alături de Maica Domnului pînă în momentul Înălţării sale la ceruri, unde a luat-o şi pe Mama sa. Maica Domnului este reprezentată în Vechiul Testament şi prin Estera, Iudita şi înţeleapta Susanna, care s-au păstrat curate, dar au salvat poporul evreu şi şi-au păzit curăţia lor. Am menţionat aici doar 14 locuri cu privire la Maica Domnului, care o arată pe ea, ca Scara lui Dumnezeu, Poarta Cerului, Femeia ce zdrobeşte capul diavolului, Steaua din Iacob, Regina lui Dumnezeu, Împăciuitoarea oamenilor, Uşa lui Dumnezeu, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, Mama tuturor creştinilor din lume. Au vorbit şi profeţii mici despre ea, Osea spune că Iisus va veni ca o ploaie timpurie şi ca o ploaie tîrzie (Osea, 6, 3), deci ploaia a picurat peste Maica Domnului ea fiind pămîntul în care s-a semănat Dumnezeu. Mai vorbeşte apoi prorocul Maleahi despre venirea lui Hristos prin Maica Domnului: „Şi va răsări pentru voi, cei care vă temeţi de numele Meu, soarele dreptăţii, cu tămăduire venind în razele lui şi veţi ieşi şi veţi zburda ca viţeii de îngrăşat" (Maleahi, 3, 20). Soarele dreptăţii este Iisus Hristos Cel ce a adus tămăduiri cu razele dumnezeirii sale. Ceia ce s-a îmbrăcat în Soarele Dreptăţii este Fecioara Maria, singura femeie îmbrăcată cu soarele Hristos este Maica Domnului, aşa cum arată Apocalipsa cap. 12.

La Miheia 5, 2 găsim următoarea menţiune despre Maica Domnului: „Pentru aceasta îi va lăsa pînă în vremea cînd aceea ce trebuie să nască va naşte. Atunci rămăşiţa fraţilor săi se va întoarce la fiii lui Israil". Cuvintele „aceea, ce trebuie să nască" o arată pe Maica Domnului ca o Născătoare a Celui ce are originea în veşnicie. Ea va Naşte pe Cel aşteptat, iar din evrei se vor întoarce la Hristos prin Maica Domnului o parte din popor. Pînă aici am arătat tot ceia ce a vorbit Dumnezeu în Vechiul Testament despre Întruparea sa şi despre Maica Domnului, prin care s-a arătat în lume. Dar, acum să vedem dacă s-au împlinit sau nu aceste profeţii, să vedem dacă Noul Testament confirmă realitatea profeţiilor făcute în Vechiul Testament.

Prima menţiune în Noul Testament, cu privire la Maica Domnului o avem la Matei Evanghelistul: „Iar naşterea lui Iisus Hristos aşa a fost: Maria, mama Lui, fiind logodită cu Iosif, fără să fi fost ei împreună înainte, s-a aflat avînd în pîntece din Duhul Sfînt." (Matei, 1, 18). Maica Domnului nu i-a fost nevastă lui Iosif, ci logodnică, deci n-a trăit în căsătorie, ci în feciorie. În versetele 19 şi 20 avem tot cuvîntul logodnic şi logodnică. La sectari în biblia

lor au transformat acest cuvînt în nevastă şi în acest fel biblia contrazice versetul 23 din capitolul întîi de la Matei, mai întîi este nevastă şi Isaia zice că este Ferioară. În cap. I de la Matei în versetele 18, 19, 20 şi 24, avem menţionat de 4 ori cuvîntul logodnică şi logodnic şi odată Fecioară în versetul 23.

A doua menţiune este cu privire la fraţii lui Iisus: „Cineva I-a zis: Iată mama şi fraţii Tăi stau afară, căutînd să-ţi vorbească. Iar El a zis: Cine este mama Mea şi cine sînt fraţii Mei? Şi întinzînd mîna către ucenicii Săi, a zis: Iată mama mea şi fraţii mei" (Matei, 12, 47, 48, 49). Dacă punem în paralel textul: „Au nu este Acesta fiul teslarului? Au nu se numeşte mama Lui Maria şi fraţii Lui: Iacov, şi Iosif şi Simon şi Iuda? Şi surorile Lui au nu sînt toate la noi? Deci de unde are El toate acestea?" (Matei, 13, 55—56), vom vedea că nu este numit Iisus unul din fiii teslarului, ci fiul. Aşa zişii fraţi, nu sînt fraţi după mamă. Iosif avea 7 copii, adică 4 băieţi şi 3 fete din căsătoria anterioară. Punem o întrebare, dacă ar fi fraţii lui Iisus, cînd s-au născut?, înainte de Hristos sau după Hristos? De s-ar fi născut înainte, Iisus nu se mai năştea dintr-o fecioară, înseamnă că Isaia profetul ar fi minţit. Cînd la 12 ani se duc de Paşti la Ierusalim, Maica Domnului îl caută pe Iisus între rudenii şi nu întreabă de fraţi, se vede că nu-i avea, unde s-ar afla Iisus. Deci 16 ani ai Fecioarei Maria la care adunăm cei 12 ani ai lui Iisus nu s-a născut nici un copil din Maica Domnului, deci pînă la 27 ani Maica Domnului n-a mai avut niciun copil. La Cruce vom vedea, că nici la moartea lui Hristos nu mai este niciun frate al lui Iisus, că de ar fi fost le-ar fi dat-o în îngrijire n-ar fi dat-o lui Ioan evanghelistul. Iisus, după trup nu a mai avut nici un frate, a fost singurul copil al Maicii Domnului, Dumnezeu şi Om.

A treia menţiune este în Evanghelia de la Luca: „Iar în luna a şasea a fost trimis îngerul Gavriil de la Dumnezeu, într-o cetate din Galileia, al cărei nume era Nazaret, la o fecioară logodită cu un bărbat care se chema Iosif, din casa lui David; şi numele fecioarei era Maria. Şi intrînd îngerul la ea, a zis: Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvîntată eşti tu între femei" (Luca, 1, 26, 27, 28). Îngerul Gavriil i se închină aducîndu-i salutarea: „Bucură-te" Bunavestire are loc în luna a şasea, în septembrie a avut loc vestea naşterii lui Ioan Botezătorul, iar acum după 6 luni are loc bunăvestirea Naşterii lui Iisus Hristos. Din 25 sept. pînă în 25 martie sînt 6 luni, de aici prăznuim Bunavestire la 25 martie. Are loc apoi un dialog între Maica Domnului şi înger, în care ea arată că nu ştie de bărbat, apoi cîntă un imn de laudă lui Dumnezeu că a ales-o să-L nască pe Hristos. Prima persoană care-i dă Mariei numele de Maica Domnului este Elisabeta: „Şi cu

glas mare a strigat: Binecuvîntată eşti tu între femei şi binecuvîntat este rodul pîntecelui tău. Şi de unde cinstea aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu?" (Luca, 1, 42, 43). Ea se numeşte aşa prin Duhul Sfînt, se numeşte Maica Domnului şi nu mama Domnului cum o numesc sectarii. Maica Domnului a profeţit despre sine zicînd: „Că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile" (Luca, 1, 48) şi mi se pare că numai ortodocşii o fericesc, iar sectarii o batjocoresc. Maria este prorociţă, şi-a vestit viitorul ei.

A patra menţiune o avem la Luca: „Şi a născut pe Fiul Cel Unul-Născut şi L-a înfăşat şi L-a culcat în iesle, căci nu era loc pentru ei în casa de oaspeţi" (Luca, 2, 7). Care mamă mai este ca aceasta, nu bine-l naşte pe Iisus şi se ridică şi-L înfaşă. Maica Domnului a născut fără stricăciune, a fost fecioară, de aceia ea este în toată puterea şi în acest fel corectează durerile naşterii femeilor, care este o urmare a păcatului. Fecioara Maria îl naşte pe Iisus, îl ia în braţe, îl înfaşă în scutece ca şi cum nici n-ar fi născut. Spun sfinţii, că Maica Domnului cînd l-a născut pe Iisus a fost în stare de extaz, şi numai l-a văzut pe Iisus că este născut lîngă ea pe pămîntul gol. Cum a intrat Iisus în ea, aşa a şi ieşit, mai presus de legile firii.

A cincea menţiune o avem: „Şi cînd zicea El acestea, o femeie din mulţime, ridicînd glasul, I-a zis: Fericit este pîntecele care Te-a purtat şi sînii ce Te-au alăptat". Iar El a zis: aşa este . . . " (Luca, 11, 27—28) Iisus Hristos confirmă acest glas, că Mama Lui este fericită şi zice că, Aşa este, iar oamenii zic, cum că nu este aşa. Iisus ne spune: Mama mea este fericită pentru că m-a purtat în pîntece şi pentru că M-a alăptat, iar dracii zic: N-ai dreptate Iisuse, nu este aşa. Cine-L contrazice pe Iisus Hristos este slujitor al diavolului, este luptător împotriva lui Dumnezeu. Atenţie sectarilor, al vostru este lucrul şi al diavolului. Maria este purtătoarea lui Hristos în pîntecele ei şi ea este cea care L-a alăptat, haideţi s-o fericim împreună cu Iisus Hristos, care o fericeşte.

A şasea menţiune: „Şi părinţii Lui, în fiecare an, se duceau de sărbătoarea Paştilor, la Ierusalim. Iar cînd a fost El de doisprezece ani, suindu-se ei la Ierusalim, după obiceiul sărbătorii . . . Copilul Iisus a rămas în Ierusalim şi părinţii Lui nu ştiau . . . L-au căutat printre rude şi printre cunoscuţi, şi negăsindu-L s-au întors la Ierusalim, căutîndu-l" (Luca 2, 41—45). Unde erau fraţii tăi Iisuse? Nicăieri. El era singurul fiu al Mariei de aceia Maria nu întreabă de fraţii lui Iisus pentru că nu avea. De ce era să întrebe de străini?, doar fraţii ştiu mai bine unii de alţii. Se vede că Iisus nu mai avea nici un frate după trup.

A şaptea menţiune biblică este în textul următor: „Şi au venit la El Iacov şi Ioan, fiii lui Zevedeu, zicîndu-i: Dă-ne nouă să

şedem unul de-a dreapta Ta, şi altul de-a stînga Ta, întru slava Ta. Şi Iisus le-a zis: Paharul pe care Eu îl beau îl veţi bea, şi cu botezul cu care Mă botez vă veţi boteza. Dar a şedea de-a dreapta Mea, sau de-a stînga Mea, nu este al Meu a da, ci celor pentru care s-a pregătit." (Mc. 10, 35, 37, 39, 40). Prin cuvintele „Ci celor pentru care s-a pregătit", Iisus Hristos ne arată că locul din dreapta Sa este al Maicii Sale, Fecioara Maria, mama care L-a născut după trup, iar locul din stînga Sa este al Sfîntului Ioan Botezătorul, cel care L-a botezat pe Iisus. Ioan Botezătorul este într-un fel o mamă duhovnicească a lui Iisus, făcîndu-L cunoscut pe Iisus cunoscut lumii. David prorocul spune: „Stătut-a Împărăteasa de-a dreapta Ta" (Ps. 44), sigur că aici este vorba de Împărăteasa lui Dumnezeu, care este Fecioara Maria, aşa cum o arată Apoc. 12, 1.

Icoana Judecăţii din urmă îl arată pe Iisus Hristos pe Tronul slavei Sale, iar pe Maica Sa în dreapta Sa în rugăciune, iar pe Sfîntul Ioan Botezătorul în stînga Sa; acestea sînt cele două mame ale lui Iisus Hristos. Fecioara Maria este mama după trup, a luat Iisus trup din trupul ei, iar Sf. Ioan Botezătorul este mama după duh, prin Botez, Iisus S-a arătat lumii, că El este unul din Treime. Amîndouă sînt două naşteri spre lume, a Maicii Domnului este Tainică, iar a lui Ioan este la arătare, Sfînta Treime este văzută de toţi.

Cei doi apostoli, Ioan cel iubit şi Iacov au vrut să ia locul Maicii Domnului şi al Sfîntului Ioan Botezătorul, locul din Rai. Iisus însă le spune că aceste două locuri sînt ale celor doi, ale Maicii Domnului în dreapta lui Iisus Hristos, şi al lui Ioan în stînga lui Iisus. Maica Domnului este Fecioară, la fel şi Ioan Botezătorul este feciorelnic, cei doi feciorelnici stau lîngă Iisus Cel feciorelnic de-a pururi. La Judecată o să vedem cu ochii aceasta. Vai! celor ce nu-i cinstesc pe Maria şi pe Ioan Botezătorul, pe cei doi, una din dreapta şi altul de-a stînga lui Iisus Hristos, Judecătorul tuturor!

A opta menţiune: „Deci Iisus, văzînd pe mama Sa şi pe ucenicul pe care-L iubea, stînd alături, a zis mamei Sale: Femeie, iată fiul tău! Apoi a zis ucenicului: Iată mama ta! Şi din ceasul acela ucenicul a luat-o la sine" (Ioan, 19, 26—27). La Cruce, Maica Domnului trece ca o maică a tuturor creştinilor, Iisus ne înfiază ei, iar noi trecem prin Ioan drept fiii ei. Noi, ortodocşii, nu sîntem orfani ca şi sectarii, noi avem pe Dumnezeu de Tată, pe Iisus Hristos de frate şi pe Maria de mamă, aceasta este familia lui Dumnezeu complectă. Iisus, prin dureri, o dă de mamă pe Maica Domnului, tuturor celor ce cred drept şi adevărat în El.

A noua menţiune biblică o găsim în Faptele Apostolilor: „Toţi

aceştia într-un cuget, stăruiau în rugăciune împreună cu femeile şi cu Maria, mama lui Iisus, şi cu fraţii Lui" (Faptele Ap. 1, 14). Aici avem de a face cu prima comunitate creştină, formată din 120 persoane, cei 11 Apostoli, Maica Domnului, cei 70 de ucenici şi cîţiva convertiţi, printre care sînt şi copiii lui Iosif din prima căsătorie, care se vede că s-au convertit pînă la urmă, la evanghelia lui Hristos. Fecioara Maria, mama lui Iisus, zice aici, nu mama fraţilor lui Iisus şi apoi a lui Iisus. Luca aici în Fapte specifică clar, mama lui Iisus, şi nu adaugă copiii Maicii Domnului.

Aici se vede clar că Maica Domnului nu era mama acelor fraţi, adică copiii lui Iosif, avuţi din altă căsătorie. Se pune o întrebare: de ce oare nu vorbesc evangheliştii cei 4 despre Maica Domnului nimic la Învierea lui Iisus? Aceasta au făcut-o din smerenie, Fecioara Maria a fost de faţă atît la patimile lui Iisus, cît şi la Învierea lui Iisus. La Pogorîrea Duhului Sfînt ea va fi de faţă şi sigur că a fost şi la Înălţarea lui Iisus la ceruri.

A zecea cuvîntare a Scripturii este la Apocalipsă: „Şi s-a arătat în cer un semn mare: O femeie înveşmîntată cu soarele, şi luna era sub picioarele ei şi pe cap purta cunună din douăsprezece stele" (Apocalipsă 12, 1). Cu Soarele dreptăţii numai Maica Domnului a fost îmbrăcată în lume, înseamnă că şi în cer numai ea poate să fie. Luna de sub picioarele ei arată schimbarea tuturor, iar Maria rămîne neschimbată. Pe cap cununa de 12 stele, îi arată pe cei 12 Apostoli, care au slăvit-o şi au fericit-o, iar acum şi ei se fericesc lîngă ea în ceruri. Ce a văzut David, pe Împărăteasa, acum o vede şi Ioan în Apocalips. Întreaga Sfîntă Scriptură o slăveşte pe Maica Domnului, care a născut un Dumnezeu îmbrăcat cu trup din trupul ei. Cine o slăveşte pe ea va fi slăvit. Un împărat bizantin a avut curajul s-o batjocorească pe Maica Domnului, iar o femeie s-a ridicat în Biserică şi a zis: Împărate mama ta este o curvă. Împăratul a zis; nu este adevărat, de unde ştii tu? Iar femeia a răspuns, dar tu cum poţi să spui că Maica Domnului a fost femeie de rînd, de unde ştii tu şi aşa s-a lecuit împăratul de a batjocori pe Mama unui Dumnezeu. Oare va lăsa Hristos nepedepsită această faptă de a batjocori cineva pe mama Sa, oare nu-l va pedepsi? Dacă El a spus: cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta, oare El nu o va cinsti? Acum cînd scriu, Fecioara este la dreapta lui Iisus în ceruri, iar Ioan Botezătorul, care este o mamă duhovnicească a lui Iisus, căci prin botez l-a arătat lumii, stă în stînga lui Iisus. Cele două mame, una după trup, Fecioara Maria şi una după duh prin Botez, Ioan Botezătorul. Ei au cea mai mare slavă în ceruri, cei doi feciorelnici.

Toţi sfinţii din lume au slăvit-o pe Maica Domnului şi nu este Hristos acolo unde se batjocoreşte ea. Sfinţii au urmat-o pe Maica

Domnului în cele trei căi, au trăit în Feciorie, în Ascultare şi în Sărăcie, la fel ca şi Maica Domnului. Numai acea Biserică are şi sfinţi întregi cu trupul care o cinsteşte pe mama şi modelul sfinţeniei, adică pe Maica Domnului.

Iată ce au hotărît sfinţii, cu privire la cinstirea Maicii Domnului:

CANONUL SINODULUI VII ECUMENIC — anul 787:

„Cel care nu primeşte cu credinţă curată şi din tot sufletul şi inima Minunile cele de spaimă ale Mîntuitorului nostru Dumnezeu şi ale Stăpînei Prea Sfintei noastre Născătoare de Dumnezeu, care curat L-a născut pe Dînsul fără prihană, ci se ispitesc cu dovezi şi cu cuvinte sofistice (amăgitoare), să le zavistuiască ca pe unele ce ar fi cu neputinţă, sau a le tîlcui după a lor părere, şi după a lor socoteală a păcătui — ANATEMA".

Anatema, înseamnă pogorîre de viu în adîncurile Iadului.

Scriptura toată ne strigă despre ea s-o cinstim, sfinţii toţi ne vorbesc despre ea. Îngerii o slăvesc şi o preamăresc, să vină toţi ortodocşii s-o slăvească, pentru a se învrednici de slava Fecioarei Maria.

Mulţi spun că acest cuvînt ortodox nu este nicăieri în Sfînta Scriptură, dar vom vedea, că Biserica ortodoxă este Biserica întemeiată de Iisus Hristos.

Iată textele referitoare la credinţa ortodoxă:

1. Şi cu adevărat, mare este taina dreptei credinţe (ortodoxia)" (I Tim. 3, 16).

2. „Dar Duhul grăieşte lămurit că, în vremurile de apoi, unii se vor depărta de la credinţă, luînd aminte la duhurile cele înşelătoare şi la învăţăturile demonilor" (I Tim. 4, 1). **Sigur de la credinţa ortodoxă.**

3. „Căci deprinderea trupului la puţin foloseşte, dar dreapta credinţă (ortodoxis) spre toate este de folos, avînd făgăduinţa vieţii de acum şi a celei ce va să vină" (I Tim. 4, 8).

4. „Iar de învaţă cineva altă învăţătură şi nu se ţine de cuvintele cele sănătoase ale Domnului nostru Iisus Hristos şi de învăţătura cea după dreapta credinţă" (I Tim. 6, 3). **Tot ortodoxia este aici.**

5. „Ţine dreptarul cuvintelor sănătoase pe care le-ai auzit de la mine, cu credinţa şi cu iubirea ce este în Iisus Hristos" (II Tim. 1, 13).

6. „Pavel, robul lui Dumnezeu şi apostol al lui Iisus Hristos, după credinţa aleşilor lui Dumnezeu şi după cunoştinţa adevărului celui întocmai cu dreapta credinţă (ortodoxia)". (Tit, 1, 1).

Cuvîntul ortodox din limba greacă aşa se traduce: ORTOS= DREPT, DOXIS=CREDINŢĂ, SLAVĂ. Biserica ortodoxă aici a fost menţionată de 6 ori. Dar Iisus a zis: „Eu sînt Calea, Adevărul şi Viaţa". Calea este Biserica, Adevărul este ortodox este drept nu este strîmb şi urmînd Biserica ortodoxă, găsim Viaţa cea veşnică, adică Raiul, după care suspinăm.

Facă Maica Domnului să ajungem acolo sus la picioarele ei.

VIAȚA MAICII DOMNULUI

Adunată din cele mai vechi izvoare ale scrierilor Sfinților Părinți ai Sfintei noastre Biserici ortodoxe Grecești orientale.

CUVÎNT ÎNAINTE

Viața cea mai strălucită a unei femei, a unei ființe omenești apare între oameni. Sufletul ei cel preacurat și sfînt, încă n-a ajuns nimeni să-l desluşească. Ea a trăit pe pămînt acum aproape 2000 de ani. Patimile lumii nu s-au putut apropia de o astfel de femeie Vînturile ispitelor Satanei nu au uscat și n-au stînjenit sînurile ei cele preacurate fecioreşti, din care s-a hrănit cu lapte Hristos Fiul lui Dumnezeu.

Ea s-a dus dintre noi și nimeni n-a putut să vorbească despre această MAICĂ FECIOARĂ, MAMĂ FECIOARĂ, ceva care să-i aducă la îndeplinire toată stima de care era vrednică.

Toate laudele, toate Acatistele, toate Meridianele de la Răsărit și de la Apus de pe tot pămîntul nu pot s-o învrednicească după cum se cuvine.

Ea este în scurte cuvinte: „Scaunul lui Dumnezeu", Poarta cerului" și „Bucuria lui Dumnezeu". Rămîne ca să tăcem și să punem mîna la gură și s-o privim cu mare mirare, cu multă bucurie și cu adîncă smerenie la Icoana ei cea sfîntă și feciorească, ținînd pe brațele sale pe Cel Atotțiitor din veșnicie, și să plîngem de bucurie și de jale.

„Lăudați pe Maica Domnului pururea, ziua și noaptea, pentru că ea a adus în lume pe Dumnezeu întruchipat să-L vedem. Ea L-a născut pentru noi. Ea este o mare minune! Ea încă nu poate fi înțeleasă de nimeni. Taina care a strălucit întrînsa este prea mare ca să ajungă la simțirile noastre sufletești și la mintea noastră omenească. Ea poate face mult pentru noi înaintea Fiului ei. Pentru aceasta să n-o uităm în toată viața noastră. Ea este scumpa noastră MAMĂ OBȘTEASCĂ", chemarea Bisericii Ortodoxe.

CAPITOLUL I

În nemărginita Sa bunătate, Dumnezeu n-a zis numai cu cuvîntul ca la celelalte lucruri și ființe: „Să fie!", ci sfat minunat

și luminat făcînd Sfînta Treime, a zis: „Să facem om după chipul și asemănarea Noastră!" (Facere 1, 26).

Și Dumnezeu l-a zidit pe om și l-a înzestrat cu toate virtuțile. „Cu mărire și cu cinste l-a încununat pe el", și l-a pus să stăpînească peste toate lucrurile Sale.

Dar diavolul, tatăl minciuni și vrăjmașul mîntuirii noastre și al fericirii omului, cu amăgire s-a apropiat de Eva și-i sădește în suflet mîndria și astfel o aruncă în marea prăpastie a neascultării.

Odată cu o aplecare ca aceasta spre ispită a diavolului, omul se simte străin de toată făptura sa și nu mai are nimic din toată făptura și măreția lui Dumnezeu, și în el nu mai este nimic din frumusețea sădită de El, ci se rușinează de sine însuși, căci toate podoabele l-au părăsit și starea de împărat al naturii a pierdut-o.

Se simțea încolțit de șerpii tuturor păcatelor, de aceea se rușina, și de groază se ascundea printre pomii din grădina Edenului. Cînd glasul lui Dumnezeu îl strigă: „Adame, Adame, unde ești?" **Atunci, Adam se simțea nemernicit. Nu mai ridicase ochii din pulberea pămîntului, ci doar căuta să se dezvinovățească: Femeia pe care mi-ai dat-o Tu, ea mi-a dat de am mîncat din pom!**

Iar, cînd Dumnezeu întreabă pe Eva, nici ea nu recunoaște și nu se căiește, ci spune: „Șarpele m-a îndemnat și eu am luat și am mîncat". **Neascultarea Evei a deschis poarta tuturor fărădelegilor și a păcatelor în sămînța omenirii. De aceia din adîncuri de veșnicie, Cuvîntul uimitor al lui Dumnezeu se auzi:** „Voi înmulți necazurile tale!"

Dar, Domnul Dumnezeu, știind slăbiciunea firii omenești și vechea ei cădere, precum și viclenia șarpelui celui viclean, deodată întorcîndu-se spre acesta zice: „Vrăjmășie voi pune între sămînța ta și sămînța femeii, ea îți va zdrobi capul și tu îi vei înțepa călcîiul". **Pe fața Evei atunci se ivi o rază de lumină și se lăsă o lacrimă, care se pronunță ca un prinos de mulțumire, și se rostogoli pe pămînt din ochii ei, făcîndu-l să tresară și el. Acesta a fost primul plîns de pe pămînt, plînsul Evei.**

Întunericul se desparte, și undeva din negura veacurilor o stea va să răsară, din care trebuia să izbucnească un soare. Soarele Dreptății, Soarele cel Mare, Hristos, iar steaua este MAMA VIEȚII, MAICA DOMNULUI.

După neamul ei, va deștepta și va face așteptată mîntuirea și de acum vor îndura mai ușor pedepsele, întăriți fiind de făclia nădejdii, care bine venea să mîntuie din osînda morții și păcatul strămoșilor, tot neamul lor.

De acum, din care se va naște mîntuirea prorocită o vor privi, o vor proslăvi. Unul o va asemăna cu o scară minunată rezemată pe marginea cerului, pe care îngerii cerului se coboară la noi pe

pământ, iar pământenii se urcă la ceruri. Altul o va asemăna cu un rug, care arde, dar nu se mistuie. Altul o va vedea ușă neumblată, prin care Domnul Dumnezeul lui Israil va trece și va rămîne închisă.

Aceasta înseamnă că ea este Fecioară înainte de naștere, și în naștere și după naștere. Altul va striga, că este locaș al neprihănirii și munte sfînt. Împărăteasă, care șade de-a dreapta lui Dumnezeu, îmbrăcată cu ofir, cu porfiră de aur și prea înfrumusețată, și iarăși alții vor spune mai limpede: „Domnul va da un semn: Iată Fecioara va lua în pîntece și va naște Fiu, și I se va pune Lui numele Emanuel, adică: Cu noi este Dumnezeu!“ (Isaia, 7, 14). Acestea sînt numai o parte din cuvintele proorocești, cu care cei luminați de Duhul Sfînt o cinstesc pe Preacurata Maica Domnului și pururea Fecioara Maria: Scară, flacără arzătoare, ușă, chivot, poartă cerească, mamă cerească. Iar noi vom striga cu multă dragoste așa: „Bucură-te prin care se naște bucuria; Bucură-te prin care piere blestemul; Bucură-te chemarea lui Adam celui căzut; Bucură-te ștergerea lacrimilor Evei; Bucură-te înălțime întru care cu anevoie se suie gîndurile omenești: Bucură-te, ceia ce poți cere, orice voiești de la Fiul tău; Bucură-te ceia ce porți pe împăratul a toate; Bucură-te, ceia ce ne arăți nouă pe Soarele cel Mare; Bucură-te Mireasă fără de mire; Bucură-te preacurată-pururea Fecioară“.

CAPITOLUL II

VIAȚA MAICII DOMNULUI

În orașul Nazaret din ținutul Galileii trăiau doi bătrîni, a căror viață era pierdută în negura trecutului. Bătrînul Ioachim se trăgea din neamul împărătesc al lui David, iar soția sa Ana, din seminție preotească și împărătească.

Ei ajunseră la adînci bătrînețe fără să se învrednicească să aibă copii. De cîte ori bătrînul Ioachim aducea jertfă la Altar, se ruga lui Dumnezeu ca să-i ridice această rușine din viața lui și de pe cap, și soția sa Ana, adeseori uda pămîntul cu lacrimile sale, ca să-i dea Dumnezeu dar, să-i ridice sterpiciunea sa.

Într-una din zile cînd era praznicul cel luminat la Evrei, merse și Ioachim cu soția sa Ana la biserică, ducînd darurile ce se binecuvintează ca un credincios bun și adevărat. Însă n-au fost primite, fiindcă nu avea copii. Ieșind atunci din Biserică s-a dus mîhnit adînc în sine, că darurile lui n-au fost primite, iar soția sa Ana s-a dus acasă.

„Sfîntul Ioachim și Ana păzeau o turmă, căci erau foarte triști pentru că nu aveau copii, ei își părăsiră casa lor. Sfîntul Ioachim a venit în Valea Hozeva și s-a ascuns într-o peșteră, în care a trăit și Sfîntul Ilie prorocul. Acolo s-a rugat timp de 40 de zile cerîndu-i lui Dumnezeu să-i fie milă de el și să-i dea un copil. Sfînta Ana a rămas la Ierusalim, în apropiere de Poarta Leilor (sau Poarta Sfîntului Ștefan) în care loc, ea la fel avea o peșteră. Aici ea l-a rugat mult pe Dumnezeu. După aceste 40 de zile de post și rugăciune, Arhanghelul Gavriil le-a zis lor la amîndoi, că ei vor avea un copil, Maria, Maica Domnului nostru Iisus Hristos. După ce sfînta Ana a dus-o la templu pe fiica ei Maria, care avea 3 ani, în templu în Sfînta Sfintelor, unde se află astăzi Moscheia El Omar, ea s-a retras din nou în Valea Hozeva, într-o peșteră, care se află la un Km depărtare de peștera Sfîntului Ilie prorocul, spre Ierihon. În această peșteră deci, s-a instalat sfînta Ana cu altele cîteva femei sfinte și de atunci această peșteră poartă numele de Mănăstire de femei sau Schitul Sfînta Ana. Ascultînd de Tradiție, piciorul drept al Sfintei Ana s-a păstrat aici în Schit pînă în secolul XV. Cînd au fugit călugării la Muntele Athos, de teama persecuțiilor, ei au luat cu ei piciorul Sfintei Ana, întemeind Schitul Sfînta Ana de la Muntele Athos, în partea de sud a Muntelui. Această Sfîntă Mănăstire există pînă azi și adăpostește călugării rivnitori și credincioși tuturor tradițiilor.“ (Citat din cartea, La Vie de Saint Jean Jacob le Chozevit, le Saint Roumain, Mon. Orthodoxe, Saint Michel, Lavardac, 1988, page 49). Acum vom continua cu textul grec.

Ea intră în grădină și cu lacrimi fierbinți începe a se ruga așa: „Doamne Dumnezeule, Cela ce ai făcut cerul și pămîntul cu toată podoaba lor și toate cele văzute și nevăzute și ai binecuvîntat pe Sarra la bătrînețe și i-ai dat un fiu și la Ana cea stearpă i-ai spus, că veți naște o fiică, din care va răsări Lumina lumii!“. Apoi, la plinirea vremii Ana a născut o copilă de toată frumusețea, pe care au numit-o Maria, adică ceia ce înseamnă: „ÎMPĂRĂTEASĂ“!

Văzînd Dumnezeu lacrimile și suspinul lor, a trimis pe Arhanghelul Gavriil, care le-a zis: „Iată că jertfa lacrimilor voastre a fost bine primită înaintea lui Dumnezeu, care m-a trimis să vă spun, că veți naște o fiică, din care va răsări Lumina lumii!“. Apoi

la plinirea vremii Ana a născut o copilă de toată frumusețea, pe care au numit-o Maria, adică ceia ce înseamnă: „ÎMPĂRĂTEASĂ“!

CAPITOLUL 3

INTRAREA ÎN BISERICĂ

Împlinindu-se 3 ani de la nașterea copilei Maria, drepții Ioachim și Ana au luat copila cea mult frumoasă și o duseră la Biserica cea mare din Ierusalim, încredințînd-o arhiereului Zaharia. Acesta a poruncit, ca din voia lui Dumnezeu s-o ducă întru cele dinăuntru ale Bisericii, în Sfînta Sfintelor, unde numai arhiereul intra odată pe an.

Aici în Biserică a petrecut Fecioara Maria pînă la vîrsta de 14 ani. Stînd aici se îndeletnicea cu lucrul mîinilor și citea din Sfintele Scripturi, după cum spune Sf. Ambrozie, că era foarte isteață Fecioara și iubitoare de învățătură. Cînd a ajuns fecioara la vîrsta de 14 ani, după cum spune istoricul bisericesc Gheorghe Chedrinul, arhiereii și preoții, după rînduiala templului, nu mai puteau s-o țină în biserică și voiau s-o mărite.

Atunci fecioara Maria le-a spus: „Eu din scutece sînt închinată lui Dumnezeu, pentru Acela sînt hotărîtă să-mi petrec și să-mi păstrez fecioria mea în veci!“

Deci, nimeni n-o putea mărita cu un om muritor, fecioară lui Dumnezeu fiind și fără de prihană, a Celui Veșnic Dumnezeu și fără de moarte. Auzind acestea arhiereii din gura fecioarei Maria, nu se pricepeau ce să facă, pentru că fiind în vîrstă de 14 ani, desăvîrșită, n-o mai puteau ține în Biserică, nici în Sfînta Sfintelor, iar închinată fiind lui Dumnezeu, nici a o mărita după un bărbat nu puteau.

Deci, cum istorisește Calist, au făcut arhiereii sfat împreună cu preoții și apropiindu-se de Sfîntul Chivot al Domnului cu osîrdie se rugau cerînd lămurire. Și atunci au luat îndemn de la Dumnezeu, ca s-o încredințeze pe Fecioara Maria unui bărbat sfînt și drept și fără femeie, din neamul lui David. Iar, ca să-l poată găsi pe acest bărbat după sfatul lor și după voia Domnului, a fost ca din casa lui David și din neamul lui să aleagă bărbați fără de femei, și să-și puie toiegele chiar la Altar și al cărui toiag va înflori și înverzi, acela să fie vrednic ca s-o ia pe Fecioara Maria, întru încredințare.

Fiind tocmai sărbătoarea sfințirii Templului, așezată de Macabei și fiind adunată mulțime multă de popor în sfînta cetate și arhiereul Zaharia alegînd 12 bărbați după porunca lui Dumnezeu, au luat toiegele lor de la dînșii, și ducîndu-le în Altar așa s-au rugat zicînd: „Doamne, acel bărbat, care va fi vrednic să ia pe Fecioara Maria, să ni-l arați nouă!“.

Și lăsînd toiegele peste noapte în biserică pînă a doua zi, preoții împreună cu arhiereii și cu acești bărbați au intrat în biserică, și au găsit toiagul bătrînului Iosif înverzit, precum și o arătare de porumbel alb șezînd pe vîrful toiagului. Atunci au înțeles că aceasta este alegerea lui Dumnezeu, și că acesta este bărbatul cel vrednic, care trebuie să ia pe Fecioara Maria ca să îngrijească de dînsa, iar Fecioarei i-a descoperit Domnul ca să meargă în casa lui Iosif fără nici o grijă și să nu aibă frică, că el îi va fi ca un soț față de lume, și înaintea lui Dumnezeu ca un tată ocrotitor.

După zămislirea cea fără de sămînță și mai presus de fire, fără amestecare cu bărbat a Preasfintei Fecioare Maria, Iosif s-a smintit și voia s-o lase pe ascuns pe ea, dar îngerul Domnului i s-a arătat și i-a spus despre Fecioară, că ceea ce s-a petrecut cu ea este o mare Taină DUMNEZEIASCĂ.

Și dacă ar fi știut iudeii despre această naștere minunată a Fecioarei, ar fi omorît-o cu pietre, dacă n-ar fi fost găsită sub tutela unui bărbat. Pentru aceasta rînduiala lui Dumnezeu așa a fost, ca oamenilor să li se pară că Fecioara Maria are bărbat, deși din puterea cea neînțeleasă a Duhului Sfînt îl va naște pe Mîntuitorul lumii. În al doilea rînd: Să fie cine să-i poarte de grijă și ei și Pruncului Prea Sfînt, venit din cer pe pămînt. Iată, cît sînt de mari tainele lui Dumnezeu, care pe toate le rînduiește cu înțelepciunea Sa, de dragul mîntuirii noastre sufletești.

Atunci, Sfîntul Iosif a luat pe Fecioara Maria și a dus-o în orășelul Nazaret, unde Fecioara s-a născut, și unde era și mormîntul părinților ei. Nazaretul era un colțișor de Rai. Însuși cuvîntul de Nazaret înseamnează: VLĂSTAR, RĂDĂCINĂ. De la Nazaret pînă la Ierusalim este o cale de mers de 3 zile. În acest colț de Rai și de natură neprihănită și mult încîntătoare vieții, precum și prielnic reculegerii sufletești crește Fecioara Maria mai departe, și din care se va naște Mîntuitorul lumii, Domnul nostru Iisus Hristos Fiul lui Dumnezeu.

CAPITOLUL 4

FIZIONOMIA MAICII DOMNULUI

Pentru că mulți cinstitori ai Maicii Domnului doresc, să știe cît mai multe despre viața cea fără de prihană, despre chipul și caracterul, despre petrecerea Maicii Domnului, după predaniile

cele mai vechi ale scriitorilor, iată cîteva amănunte din viaţa cea sfîntă a Preacuratei Fecioare Maria.

Ea petrecea în casa lui Iosif cel drept şi sfînt, în neîncetată rugăciune şi hărnicie. Cîte lucruri frumoase n-au ieşit din mîinile ei!

Predaniile ne spun, că puţin înainte de a ieşi din templul Domnului din Ierusalim, începuse a se face o nouă catapeteasmă pentru Sfînta Sfintelor, lucru pe care trebuiau să-l facă 7 fecioare din neamul lui David, printre care a fost şi Fecioara Maria.

Lazăr cel înviat din morţi de Domnul nostru Iisus Hristos, după 4 zile, care a fost mai pe urmă episcop al Ciprului, a primit de la ea un omofor şi un rînd de mînecuţe lucrate de mîinile ei.

Şi Iacov fratele (vărul) Domnului, care a fost episcop prim al Ierusalimului, precum şi Marcu, făceau slujbă cu omofoare, mitre şi mînecuţe, toate făcute de Maica Domnului, cu multă iscusinţă.

Dar, cea mai mare îndeletnicire a Maicii Domnului a fost rugăciunea. Zi de zi se împodobea cu podoabele smereniei, ale răbdării, ale tăcerii, ale iubirii şi ale neprihănirii.

Pe cei bolnavi îi vindeca, pe cei scîrbiţi îi mîngîia, pe cei căzuţi îi ajuta să se îndrepte, pe cei deznădăjduiţi îi încuraja şi le umplea sufletul de nădejde, tărie şi dulceaţă, adăpînd inimile tuturor de bucurie, de mîngîiere, de dulceaţă, precum şi de dragoste de Dumnezeu, ca o mamă adevărată a milostivirilor.

Acum să ascultăm şi glasul celui mai vrednic de crezut, al tuturor sfinţilor, pe care bunul Dumnezeu i-a învrednicit ca s-o vadă pe Maica Domnului cît au trăit pe pămînt.

Sfîntul Evanghelist Ioan o vede îmbrăcată în soare şi încununată cu 12 stele cereşti, avînd sub picioarele ei luna (Apocalipsă 12). Iar proorocul David o vede de-a dreapta lui Dumnezeu îmbrăcată în lumină şi în haină prea înfrumuseţată.

Sfîntul Dionisie Areopagitul, la 3 luni după ce s-a încreştinat de către Apostolul Pavel, s-a învrednicit ca s-o vadă pe Maica Domnului aşa: „Mărturisesc înaintea lui Dumnezeu, că îmi părea cu neputinţă ca cineva afară de Dumnezeu să fie atîta de plin de frumuseţe şi de dumnezeiască putere şi slavă şi dar! Nimeni din oameni nu poate să înţeleagă ceea ce am înţeles eu, cînd am văzut cu ochii mei pe cea mai frumoasă decît toate femeile din lume şi mai înfrumuseţată decît toate puterile cereşti, pe Maica Domnului Dumnezeului nostru Iisus Hristos, şi mărturisesc înaintea oamenilor şi a lui Dumnezeu, care s-a născut dintr-însa, că dacă n-aş fi cunoscut pe Dumnezeu şi luminata învăţătură, atunci aş fi socotit-o pe Prea Sfînta Fecioară Maria, ca pe Însuşi Dumnezeu".

Mintea ei era călăuzită de Dumnezeu, dorinţa ei era îndreptată spre lucrul cel bun şi vrednic de dragoste şi ura o avea numai asupra păcatului şi asupra pricinuitorului lui, iar ochii ei erau îndreptaţi spre căile cele veşnice ale cerului şi spre lumina cea neapropiată. Şi era spre a asculta numai cuvîntul lui Dumnezeu. Iar din limba ei revărsa dulceaţa cea dumnezeiască de la Cel Prea Înalt şi Veşnic.

Sfîntul Ambrozie arhiepiscopul Milanului se întemeiază pe cuvintele Sfîntului Ignatie Teoforul scriind aşa: „Ea era fecioară nu numai cu trupul, ci şi cu sufletul, cu mintea, şi cu întreagă fiinţa ei, ceia ce este greu de găsit la toate fecioarele lumii chiar".

Inima ei era plină de smerenie, în vorbă, în fapte şi la grăire era fără de grabă. În citirea Sfintelor Scripturi neobosită şi cînd vorbea cu cineva, avea mare grijă şi pază, ca să nu greşească ceva, aşa ca şi cum ar fi vorbit cu Dumnezeu şi nu cu oamenii.

Din gura ei ieşeau numai cuvinte foarte folositoare şi mult înţelepte, faţa ei arăta multă şi adîncă bunătate, blîndeţe, şi o negrăită dragoste şi oglindea fecioria întreagă şi cea mai sfîntă pe care o avea ca o podoabă scumpă, ce se poate găsi cu adevărat între oameni.

Chipul ei cel dinafară arăta desăvîrşirea cea dinăuntru, bunătatea, smerenia şi întreaga înţelepciune. Mai zicea din nou Sf. Ignatie Teoforul: „Da, noi toţi ştim că Mama lui Iisus este plină de Har şi împodobită cu cele mai frumoase virtuţi în sufletul ei, şi cît mai adevărat şi mai neajuns între oameni.

Se spune că în prigoniri, ea era totdeauna veselă şi în săcăcie nu se scîrbea, şi pe cei ce o supărau nu numai că nu se mîhnia, ci încă le făcea bine şi le răspundea cu mare bunătate şi blîndeţe.

În zile bune era blîndă, pe cei săraci îi ajuta, şi era mult milostivă şi-i ajuta pe toţi cu ce putea, şi îndeosebi pe cei smeriţi pentru că ea singură era plină de smerenie şi de dragoste sfîntă". Acum să vedem, care era chipul Prea Curatei Fecioare Maria, chipul dinafară fizic.

Sfîntul Epifanie spune că „Statura Fecioarei Maria era de talie mijlocie. Culoarea părului îi era gălbuie şi foarte plăcută şi atîrna pe sub acoperămîntul capului ei. Culoarea feţei ei era ca bobul de grîu, cînd dă în copt bine. Ochii îi erau limpezi la căutătură şi nu s-a ţinut de nimeni din oameni seama ce culoare aveau, nici pînă în ziua de astăzi. Se păstrează doar într-o mică măsură, că erau ca măslina coaptă. Sprîncenele ei erau în oarecare mlădiere şi foarte minunate. Nasul lungăreţ, buzele trandafiri aprinşi, care dăruiau o dragoste sfîntă şi graţie îngerească".

Păgînul Lactanţiu, în Scrisoarea adresată Cezarului de la Roma, scrie cu privire la Maica Domnului, Mama lui Iisus: „Seamănă cu Mama Lui, care este cea mai frumoasă femeie din lume“ (Vezi cartea, Hristos în istorie, pag. 1).

Fecioara Maria nu avea o împodobire lumească, ca a tuturor fecioarelor sau a femeilor lumeşti. Mîinile ei erau delicate şi degetele erau lunguiețe şi potrivit de lungi. Faţa ei era foarte frumoasă şi mult curată, fără încreţituri sau riduri, şi nu avea nimic care să deranjeze privirea cuiva. Veşmintele ei erau lungi, capul îi era acoperit totdeauna cu un văl foarte smerit, care atîrna în jos.

Fecioara Maria era îmbrăcată într-o frumuseţe dumnezeiască plină de smerenie, în care se găseau cele mai frumoase trăsături ale fiinţelor cereşti, şi nu se găsea la ea nimic dintru toate obiceiurile lumii acesteia.

Graiul ei era plin de bunătate şi încet, cu multă sfială şi nimeni n-a văzut-o în viaţa ei strigînd, sau cu voce tare şi răstită vorbind, sau cu iuţime. Numai atunci a fost vocea ei mai tare, cînd a plîns cu hohote şi suspinuri mari sub Crucea Calvarului Fiului ei, Cel prea dulce şi prea iubit, pe Dealul Golgotei.

CAPITOLUL 5

LUMEA AŞTEAPTĂ UN MÎNTUITOR

În lumea cea veche, în preajma venirii Mîntuitorului, zeităţile păgîne au ajuns să fie luate în rîs, şi omenirea aştepta însetată ceva, aşteptînd ceva nou şi mai bun. Vechile basme n-o mai puteau mulţumi, căci deşertăciunea ajunse în toate felurile să fie vădită, o aşteptare nedesluşită se aşternuse în sufletul popoarelor, glasul lor se ridicase în suspinuri spre slăvi!

„Priveşte din ceruri şi vezi, din Sfîntul Tău lăcaş! Unde este rîvna Ta şi puterea Ta şi vino! O, de ai desface cerurile şi Te-ai pogorî la noi!“

Iar din adîncul înlănţuit de taină, un răspuns zicea: „Mîntuitorul vine! El vine cu plata, cu răsplătirea, care merge înaintea Lui“ (Apoc. 22, 12).

Cerul se desface şi Arhanghelul coboară pe pămînt, aducînd cu sine Salvarea. De cînd pămîntul a fost, nu era mai secetos şi mai însetat ca atunci, cînd Dumnezeu a trimis Mîntuirea. Îngerul Gavriil coboară pe pămînt şi vine de la Dumnezeu într-o cetate a Galileii ce se cheamă Nazaret, la o Fecioară logodită cu un bătrîn din casa neamului lui David, iar numele Fecioarei era Maria.

Fecioarei Maria i s-a arătat şi i s-a dat ca să audă prima veste a acelei Taine mari a lui Dumnezeu. Preacurata se afla în rugăciune, cînd îngerul lui Dumnezeu soseşte la dînsa. O licărire tainică cerească şi un cuvînt a fost o vorbire dulce, plină de mare adîncime: „Bucură-te, ceea ce eşti plină de Dar“.

Fecioara Maria se înspăimîntase de o astfel de arătare şi salutare, precum şi de această salutare nemaiauzită a îngerului şi însoţită de o închinăciune din partea celui trimis, solul cel ceresc Arhanghelul Gavriil, care a venit la ea. Poate Fecioara se gîndea atunci, despre îngerul cel rău, care a înşelat-o pe Eva în Rai, însă despre acest lucru nu putem adeveri.

Atunci, marele Arhanghel o lămureşte spunînd aşa: „Iată, vei lua în pîntece şi vei naşte un fiu şi se va chema numele Lui Iisus. Acesta va fi mare şi Fiul lui Dumnezeu se va chema“. După vestirea îngerului, Fecioara Maria încă nelămurită şi plină de mirare îl întreabă: „Cum va fi aceasta, de vreme ce eu nu ştiu de bărbat?“ La care îngerul îi răspunde aşa: „Duhul Sfînt se va coborî peste tine şi puterea Celui Prea Înalt te va umbri, pentru aceasta şi Sfîntul ce se va naşte din tine, Fiul lui Dumnezeu se va chema“. Plină de smerenie, Fecioara Maria răspunde atunci arhanghelului: „Iată, roaba Domnului, fie mie după cuvîntul tău!“

Mare şi nepătrunsă Taină. Ea nu se poate înţelege cu mintea omenească, căci la Dumnezeu toate sînt cu putinţă, unde voieşte El, se biruieşte rînduiala firii.

CAPITOLUL 6

ZĂMISLIREA PRUNCULUI IISUS DE LA DUHUL SFÎNT

Hristos care a umblat pe valurile mării, care a înviat din morţi, nestricînd peceţile, care a intrat prin uşile încuiate la Apostolii săi, a ieşit din Fecioara Maria, ca dintr-o cămară luminoasă preacurată, nestricînd cheile fecioriei Maicii Sale.

Despre acestea ne grăiesc Sfinţii Părinţi, care pătrunşi de Duhul Sfînt au ajuns cu mintea lor mai presus de alţii, ei au pătruns mai adînc în tainele divine, erau mai curaţi. Minunat lucru este la om, care din ţărînă să fie făcut şi tot aceiaşi ţărînă să formeze oase, ochi şi toată moliciunea trupului şi a plămînilor, apoi să facă unghii, intestine şi toată podoaba părului.

Oare Fecioara Maria, nu putea să nască un fiu? Te minunezi cînd vezi cum s-a născut şi s-a făcut însăşi Născătoare de Dumnezeu, că ea însăşi chiar singură s-a minunat.

La Naștere, oamenii n-o primesc nici în cel mai umil sălaș, sau casă, doar boii blînzi au milă și sînt mai recunoscători decît toți oamenii, și o îmbie în grăjduleţul lor, lîngă ieslea lor, încălzind-o cu suflarea lor cea blîndă fără de răutate, căci era timp de iarnă.

Betleem

Pe vremea aceia atîţia se desfătau în purpură și mătasă. Ea atunci își sfîșia hainele sale făcînd din ele scutece, ca să înfașe Copilul Sfînt, care tremura de frig. Dar cine oare mai știe să înceapă cuvîntul profetului Isaia, pe care-l citea de atîtea ori?

Te cutremuri văzînd cît a iubit Dumnezeu lumea, încît pe Unicul Său Fiu L-a dat pentru mîntuirea noastră. Dar, nici acolo în peștera boilor, în micul grăjduleţ n-a avut liniște. Stăpînitorii acestui veac al pămîntului își temeau domnia. Abia se ivise în lume Domnul domnilor și vredniciile vremelnice se cutremurară.

Pentru aceia a trebuit să ia drumul lung al pribegiei. Însoțită de Sf. Iosif Logodnicul ei (se arată că și de Iacov fiul lui Iosif cel mai mare) porni cu Copilul Sfînt la drum lung și greu.

Zorile unei zile îi petreceau și apoi alte zori și zile întregi de-a rîndul, străbătu pustia Arabiei, Maica Domnului cu Iisus micuţ în brațe, suferind foamea și setea pustiului arzător. În cale nici un copac, ca să le mai facă puţină umbră sau adăpost.

Nici o picătură de apă ca să-și potolească setea cea copleșitoare și nesuferită a drumului prin pustiu de mare căldură. Pămîntul n-a fost cu nici o mamă din lume așa de nemilostiv, cum a fost cu Maica Domnului. Acolo pe drumul lung al pribegiei, Preacurata citește în ochii Copilului Iisus, nemărginirea Dumnezeiască și a lui Dumnezeu, care în El și soroceşte mireasma Raiului.

În Egipt se așază să locuiască printre străini, unde apoi după 6 ani, venise înapoi iarăși în patria lor Nazaret.

Mulţi au uitat de cînd au plecat, nici nu cunoșteau cele petrecute în peștera animalelor de la Betleem, nici drumul pribegiei, nici nu văzuseră steaua nașterii și nici Magii închinîndu-se Pruncului. Nu auziseră nici de bătrînul Simeon în templu zicînd: „Acum slobozește pe robul Tău, Stăpîne", nici n-au văzut păstorii mergînd grăbiţi la grăjduleţul unde era Maica Domnului cu Iisus născut să-L vadă . . .

Unii din ei își aduc aminte, că la plecarea lor cea plină de frică și de groază, s-au retras undeva, Maria avea un copilaș tare frumos și drăguţ, dar nu înţelegeau cum de au putut scăpa de urgia lui Irod cel cumplit. Acum vedeau, că la întoarcerea lor, copilul este mărișor, are ochii albaștri și cu părul cîrlionţi, dar mult nu-i interesa aceasta.

În timp ce unii treceau pe acolo și se uitau, nu dădeau nici un fel de importanţă. Dar se mai gîndeau nedesluşiţi, cum că acolo se mai găsește un copilaș de acea vîrstă, care ar fi trebuit să fie și El cosit de coasa morţii lui Irod. Unii vedeau un copil, dar nu credeau niciodată că El este Mîntuitorul lumii. Mulţi copii mai mici, care au răsărit pe urma Lui, se jucau cu El, dar n-au știut niciodată că unii dintr-înșii vor auzi de Dînsul că este un mare trimis al lui Dumnezeu și poate unii dintr-înșii îl vor vedea ţintuit pe Crucea Răstignirii pe Dealul Golgotei mai tîrziu . . . poate unii dintr-înșii îl vor și prigoni!

Anii treceau, și Pruncul creștea și se umplea de înţelepciune și de darul lui Dumnezeu. Inima Maicii Lui ardea. Totuși o teamă neînţeleasă îi mistuia sufletul. Sabia cea amintită de dreptul Simeon în templu, acum tot mai des apărea înaintea ochilor săi sufletești și-i aducea mereu aminte, și făcea ca să i se umple ochii de lacrimi și inima de suspine.

Cînd ajunge Iisus de 12 ani, Mama Sa și cu bătrînul Iosif l-au luat și pe El la Praznicul Paștilor în Ierusalim. Dar, cînd se întorceau spre casă, Maica Lui și cu Iosif nu-L mai află pe copil. Două zile aleargă necontenit și fără odihnă, mereu căutîndu-L. Îl caută printre rude și cunoscuţi, îl caută peste tot, și după două zile se întoarce înapoi la templu, unde îi mai era nădejdea. În a treia zi, cum se apropia de lumina palidă a candelelor, i se pare că vede pe Iisus înconjurat de mai marii Legii Vechi, de preoţii și învăţaţii Vechiului Așezămînt.

Cît se temea să n-o înşele privirea, de aceia se uită în grabă bine la El şi cînd îl vede, nu-şi mai putu ţine răbdarea şi mustrarea şi-i zice: „Fiule, pentru ce ne-ai făcut nouă aceasta?". Iisus a răspuns: „Oare nu ştiaţi că în casa Tatălui Meu trebuia să fiu?" Maria împreună cu El şi cu Iosif se întoarce în Nazaret. Atunci i-a fost o strălucire dumnezeiască de lumină care încă odată îi arată sabia durerii, care se apropia de inima Preacuratei.

În Nazaret alături de mama Sa şi de sfîntul Iosif a petrecut Iisus pînă la vîrsta de 30 de ani. Atunci îşi începe Domnul propovăduirea sa şi minunile Sale prin ţinuturile Iudeii şi ale Galileii pînă ce a ajuns pe creasta Căpăţînii, unde suferinţele Sale au biruit moartea şi iadul.

Acolo sus, suferinţele lui Iisus au zdrobit inima şi sufletul Preacuratei Maicii Sale, cînd ea a îmbrăţişat picioarele cele pătrunse de cuiele cele mari şi care erau însîngerate... Picioarele cele sfinte care au sfinţit pămîntul şi care au călcat valurile mării... Mîinile cele preacurate care au dat atîtea binecuvîntări şi au vindecat atîtea boli, acestea acum au fost ţintuite pe lemnul cel uscat şi aspru al Crucii, şi pe care le-a udat cu lacrimile ei cele amare. Atunci asculta cu multă durere şi vedea cum se sting bătăile inimii în pieptul Fiului său.

Cine ar putea oare cuprinde durerea aceasta, din clipa cînd durerea Fiului şi a Mamei se contopeau în una singură?

Sabia cea amintită de dreptul Simeon, acum se învîrtea cu o cruzime înfricoşată în rană. O ceată de ostaşi aproape goi, şi o mulţime de gloată băştinaşă îi aruncă priviri hidoase şi neomenoase şi murdare, pline de ură şi de dispreţ. Acestea toate îi însîngerau inima ei sfîntă şi plină de mare amărăciune, şi-i producea o durere, o rană cumplită în inima ei, în sufletul ei gingaş, preacurat şi sfînt.

Unde era acum slăbănogul, la care Domnul îi dăduse putere? Unde erau acum orbii, şchiopii, surzii, muţii, paraliticii, îndrăciţii şi toţi aceia care au fost vindecaţi de Domnul, dîndu-le viaţă, sănătate şi mîntuire? Unde erau acum cei cinci mii de bărbaţi pe care i-a hrănit Domnul în pustie, cu pîine multă şi cu peşte? Oare cum de n-au venit acum să-L vadă încă odată? Unde erau acum Petru şi ceilalţi Apostoli, care acum au fugit şi s-au ascuns? Toţi au fugit şi L-au lăsat. A rămas Fecioara, Sfîntă Mama Sa iubită, blîndă şi îndurerată, care răbda acum focul durerii în inima sa şi biciul limbilor batjocoritoare. Ea răbda durerile morţii Fiului său cele cumplite, în după amiaza zilei de Vinerea Mare.

Cu cîtă durere o fi alergat apoi la Iosif din Arimateia, rugîndu-l ca să meargă la dregătorul roman din vremea aceia, care era Pilat, ca să ceară şi să coboare de pe Cruce trupul lui Iisus, ca să-L îngroape.

Ca un rod copt şi de mare preţ, de pe o viţă ce se culege şi se dă la sînul cel necăjit al Maicii Sale celei preaîndurerate... O cum îl are iarăşi în braţele sale, pe Acela pe care-L iubeşte sufletul său!...

Dar, Dumnezeule! Cum este acum de batjocorit, cum acel copil dulce pe care-L dăruise ea oamenilor, era aşa de frumos şi de minunat, acum plină îi era faţa lui de vînătăi şi mîinile şi picioarele străpunse de piroane, totul numai răni şi numai sînge. O floare bine mirositoare răsărise în mijlocul unei nopţi reci şi iată cum din această floare şi din strălucirea ei şi din parfumul ei n-a rămas decît lujerul numai!...

O, cît de îngrozitoare este lucrarea păcatului! Ce înfricoşat este păcatul! Cîtă răscumpărare a trebuit şi cine a trebuit să facă această răscumpărare?!

Acum, mîinile ei de Mamă Sfîntă pornesc şi încep să curăţească părul Fiului scump şi drag. Capul lui era plin de rănile loviturilor şi ale spinilor coroanei, care L-au înţepat îngrozitor. Ea desface fir cu fir, şuviţă cu şuviţă părul care era lipit de sînge închegat şi care atîrna pe fruntea Lui maiestuoasă şi frumoasă, şi cu multă durere şi amărăciune se gîndeşte la anii cei dinapoi din Nazaret, cînd şi-a pus mîna sa cea iubitoare pe capul Lui de copil, pieptănîndu-l cu drag după obiceiul Nazarinenilor.

După aceia trecu la frunte. Amintiri noi îi trec prin minte şi-i trezesc în sufletul cel îndurerat alte şi alte amintiri din trecut! De cîte ori a privit ea fruntea Lui cea gînditoare, sub care se tăinuiau marile Taine ale lui Dumnezeu şi căuta să priceapă gîndurile cele prea minunate ale înţelepciunii Lui!...

Acum vede picăturile de sudori şi cu sînge închegat de pe fruntea lui cea înnegrită de soarele cel dogoritor şi fierbinte, această frunte boltită de o mare frumuseţe, şi totuşi strălucea atît de tainic şi minunat! Fruntea, care altădată arăta Dumnezeirea, acum este umbrită de durere şi de mulţimea înţepăturilor spinilor, şi fiecare ghimpe care era scos, îi străpungea inima Preacuratei cea mult îndurerată şi rănită de sabia durerii.

După ce a şters urmele cununii de spini, îl sărută cu mare iubire amestecată cu durere şi cu mare greutate apăsătoare. Acum ochii înşişi îi spun dureri nepovestite. Acei ochi ai Fiului ei, erau lumina şi soarta vieţii sale retrase din Nazaret, îi veni atunci în minte clipa de pe Golgota, cînd aceşti doi ochi, au privit-o pentru ultima dată, mai înainte de a li se retrage lumina.

Acum nu mai putea săruta aceşti ochi, ascunşi sub pleoapele li-

pite de sînge. După aceia, gura cea Sfîntă a Domnului, cu buzele Lui închise, palide şi învineţite. Ea vede şi se gîndeşte înapoi la acea vreme cînd era fericită şi cînd copilul sta în braţele sale de mamă iubitoare, şi gura Lui micuţă ca un boboc de trandafir începea să zică de prima dată cel mai scump şi mai dulce cuvînt din lume şi de pe pămînt: Mamă!

Şi mai tîrziu, cînd a păşit pe treapta anilor în viaţă, cum curgea din gura Lui dumnezeiasca învăţătură şi cuvintele Sale cele sfinte, încît oamenii ziceau: „Niciodată n-a vorbit nimeni aşa ca omul acesta!"

Au venit apoi Patimile şi momentul cînd aceste buze au rostit pentru ultima dată şi pentru totdeauna iară cuvîntul: „Mamă, iată fiul tău!"

Acum această gură amuţise în tăcerea straşnică a morţii şi ea îi sărută copleşită de durere, de jale adîncă, cu inima străpunsă de sabia durerii. În cele din urmă îi ridică braţul drept şi îl apasă pe braţul ei, şi mîna cea străpunsă şi sîngerată o pune în mîna ei, şi o . . . cîtă jale o apucă şi o cuprinde, cînd vede cît de înfiorător i-a pătruns pironul mîna Lui scumpă! . . .

Mîna aceea, care odată şi-o aşeză peste cei leproşi şi bolnavi, şi numai cît îi atingea şi-i vindeca, toţi simţeau dragostea Lui şi cu această mînă le împărţea binecuvîntări şi binefacerea Sa.

CAPITOLUL 8

LA PICIOARELE MÎNTUITORULUI

Apoi, cu această durere în suflet, cu pîraie de lacrimi l-au pus în Mormînt, care era nou săpat în stîncă. Preacurata mai auzi dintr-o dată cum piatra cea mare se aşeză pe Mormîntul Domnului cu un zgomot surd, făcînd-o să aibă în suflet o durere atît de mare, ca şi un munte care se aşeză pe pieptul ei gingaş de Fecioară sfîntă zdrobindu-l.

După aceia s-au pus peceţile. Şi ea a rămas singură într-un nemărginit pustiu, unde nu mai era nimeni decît numai cel mai iubit Apostol al Domnului, Ioan, la care a lăsat-o Domnul cu cuvîntul Său de pe Cruce.

Pămîntule, pămîntule, cînd vei putea tu odată să mulţumeşti îndeajuns Maicii Domnului Iisus Hristos pentru durerile ei? Odată cu hurducătura pietrei de pe mormîntul Domnului, Maica Preacurată avea să rămînă singură înconjurată de duşmanii batjocoritori, plini de răutate şi de ură din partea iudeilor. Singura ei avere de acum înainte erau doar lacrimile ce le vărsa suspinînd:

„O, a mea lumină, Fiul meu prea dulce şi iubit, cum zaci în groapă!".

Bătrînii săi părinţi, Ioachim şi Ana, demult îşi dormeau somnul lor de veci în pămîntul strămoşilor, iar sfîntul Iosif Logodnicul şi el cu mult mainainte de a-şi vedea Odrasla, la a cărui naştere cete îngereşti au cîntat, că El este Mesia cel aşteptat, murise şi el încă de mult. Chiar Iisus i-a închis ochii lui Iosif fiind băiat mărişor. Iar pe cei pe care evanghelistul Ioan îi numeşte Fraţii Lui Iisus, erau feciorii lui Iosif, care erau mai în vîrstă decît Iisus, atunci s-au depărtat toţi şi s-au ascuns de frica iudeilor.

Lucrul acesta îl ştia şi Iisus, şi pentru aceasta a încredinţat pe Mama Sa, sfîntului Ioan evanghelistul, care era cel mai mare în dragoste şi feciorelnic şi mai apropiat al Său. Nu numai că i-a încredinţat Lui pe Maica Sa, dar i-o face şi mamă, iar pe dînsul fiu, zicînd: „Iată mama ta" iar ei i-a zis: „Iată, fiul tău"!.

Ucenicului ce era la Cina cea de Taină şi s-a aplecat pe pieptul Domnului Iisus şi asculta bătăile inimii, în aceste clipe de ultimă dăruire şi încredinţare, Iisus îi lasă cea mai scumpă comoară ce o mai avea pe pămînt, pe Maica Sa.

De aceia, după închiderea şi pecetluirea Mormîntului lui Iisus, Ioan o luă în îngrijirea sa. De acum înainte el o va sluji cu multă dragoste de fiu şi de mamă prea iubită, chiar mai mult decît orice pe pămînt. Iar ea va fi mama tuturor iubitorilor de Hristos peste toate veacurile pînă la sfîrşitul lor.

Ce val de scîrbe nu va alina de acum înainte Maica Domnului, Mama cea Sfîntă cerească? Cîte inimi îndurerate nu va mîngîia? În cîte suflete nu va face să răsară roua dragostei către Fiul ei? Lucru pentru care toţi fiii pămîntului îi vor înălţa rugăciuni şi osanale pururea!

„Rai de Taină eşti Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, care de la Duhul Sfînt s-a întrupat, prin care lemnul crucii cel de viaţă dătător pe pămînt a fost sădit, pe acesta înălţat fiind, închinîndu-te te slăvim!"

În timp ce Ierusalimul era vesel de biruinţa asupra lui Hristos, se auzeau strigăte de bucurie şi de veselie pe uliţele lui. Cît de greu trebuie să fi fost pentru Maica Domnului atunci. Încă se auzeau chiotele pe toate uliţele şi drumurile şi se credea că i s-a pus stăvilar lui Dumnezeu. Ei n-au ştiut că viaţa nu va sta în Mormînt. Atunci Preacurata îşi aduce aminte de cuvintele lui Iisus, că a treia zi va învia, dar parcă nu-i vine să creadă. Multe lucruri auzise şi văzuse, dar parcă acesta le întrecea pe toate.

Dar, dragostea şi dorul ei de mamă le întrecea pe toate, şi era prea mare această amintire spusă de Iisus, şi era prea mare mi-

nune ca să o poată crede că totuşi va putea să-L vadă pe Iisus viu. O, dacă s-ar întîmpla aceasta!

Pentru aceia, parcă o ţinea pămîntul pînă în dimineaţa acelei zile de Sîmbătă, pînă Dumineca ce era ziua cea dintîi a săptămînii cînd va alerga la mormîntul Fiului ei. Acum zorii trandafirii abia se iviseră, cînd Maica Domnului iată că împreună cu celelalte femei mironosiţe alergau degrabă cu miruri şi aromate spre mormîntul din grădină.

Feţele lor erau plînse şi acoperite cu mahrame negre mohorîte. Se sfătuiau pe cale între ele, oare cine le va da lor la o parte piatra de pe Mormîntul Domnului, şi cu aceste cuvinte au ajuns la mormînt. Dar, spre marea lor mirare, Mormîntul era descoperit. Un mare gol se aşternu atunci în sufletul Preacuratei, iar o teamă neînţeleasă le cuprinse pe toate. Cine va fi urnit piatra? Unde este trupul lui Iisus? O fi înviat? Sau cei care-L urăsc pe Domnul vor fi profanat mormîntul, răpindu-I trupul şi aruncîndu-L undeva?

Aceste gînduri le făceau să izbucnească în hohote de plîns. Cînd, deodată văzură un înger, un tînăr îmbrăcat în alb, cu haine ca zăpada, care le-a zis lor: „Nu vă temeţi, ştiu pe cine căutaţi, pe Iisus, nu este aici! Căci s-a sculat din morţi aşa cum le-a spus Apostolilor Săi, şi iată că va merge mainainte de voi în Galileia, acolo îl veţi vedea".

Tot trupul lor tremura, cînd deodată plecară de la mormînt şi acum aveau o bucurie, care era împletită şi cu o frică mare, pentru că îndoielile mai stăruiau în sufletul lor, căci prea mare era această Taină, ca s-o poată crede aşa de uşor. Însă, îndată se întîlniră cu Iisus, care le-a vorbit cu un glas blînd şi dulce aceste cuvinte: „Bucuraţi-vă!" Acest cuvînt al lui Iisus: „Bucuraţi-vă!" a fost cea mai mare şi mai plină de bucurie solie a Mîntuitorului către neamul omenesc! Rodul smereniei şi al suferinţelor Mariei, aşa trebuia să fie. Voi înmulţi durerile tale... a fost o pedeapsă de la Dumnezeu dată neamului omenesc prin Adam şi Eva. De acum suferinţele nu vor mai fi decît un prilej de bucurie, căci toţi pămîntenii suferinzi vor proslăvi cu drag pe Maica Domnului, şi vor primi cu drag Crucea lui Iisus şi vor privi spre slăvile cereşti senine, cu o mare nădejde. Nemărginirea cerului era prea mică, pentru ca ea să încapă şi să cuprindă acum bucuria Preacuratei Fecioare Maria.

Noul Ierusalim, Biserica ortodoxă, se luminează cu Dumnezeiască lumină, căci mărirea lui Dumnezeu a răsărit. Saltă acum şi te bucură Sioane, iar tu Curată Născătoare de Dumnezeu, veseleşte-te întru Învierea Celui Născut al tău.

CAPITOLUL 9

DUPĂ SFÎNTA ŞI LUMINATA ÎNVIERE A DOMNULUI

După Înviere, Maica Domnului, în toate zilele era împreună cu Apostolii. Rugăciunile şi Psalmii nu conteneau de pe buzele lor. Erau acolo de faţă cînd se arăta Domnul nostru Iisus Hristos toţi apostolii şi era şi Maica Domnului, şi a văzut cu durere cînd apostolul Toma pipăise cu degetele lui rănile Domnului şi a auzit cuvintele Sale dulci şi binecuvîntate, cînd a sosit între ei: „Pace vouă!"

I se aşternu atunci în suflet o mare bucurie. Pe Muntele Măslinilor a fost şi ea văzîndu-L pe Fiul ei cum se înalţă la ceruri la Tatăl Său de unde a venit. Poate că ea îl recunoscu atunci pe Arhanghelul Gavriil, care-i veni întru întîmpinare Domnului şi zise: „Ce staţi aşa mirîndu-vă şi uitîndu-vă la ceruri? Aşa cum îl vedeţi suindu-se, aşa va şi veni!"

Din munte, Preacurata se coboară acasă după porunca pe care i-o dă Domnul. Şi dimpreună cu întreaga ceată a apostolilor, stăruia în rugăciune într-un cuget pînă la marele praznic al Cincizecimii (Rusaliile), cînd deodată ca o suflare ce vine repede, s-a umplut toată casa unde erau şezînd de Duhul Sfînt. Li s-au arătat ca nişte limbi de foc îndreptîndu-se spre fiecare dintre ei. De acum înainte şi Maica Domnului era alături de apostoli, lîngă cei bolnavi şi plini de suferinţe, alături de toţi acei scîrbiţi şi împovăraţi de scîrbe şi de nevoi şi de cei întristaţi, mîngîindu-i, alinîndu-i şi alungîndu-le durerea. Pe cei bîntuiţi ai soartei şi pe cei slabi îi ajuta, dar ea se ruga mai ales pentru turma Păstorului celui Bun. După pogorîrea Duhului Sfînt, urma să se împrăştie acum prin toată lumea, după porunca Domnului, „Mergeţi în toată lumea şi propovăduiţi Evanghelia la toată făptura". Şi pentru aceia s-a făcut adunare de sobor cu toţi apostolii împreună cu Maica Domnului. Şi s-au sfătuit împreună ca să ştie cum şi unde să meargă fiecare să predice Evanghelia şi au aruncat sorţi. Trăgînd şi Maica Domnului, i-a căzut că trebuie să meargă în părţile Ivirului în latura Caucazului de azi, ca să lumineze popoarele.

Deci, pregătindu-se de plecare, un înger al Domnului după porunca Lui, o opreşte pe Maica Domnului zicîndu-I: „Nu te depărta de Ierusalim! Ţările care ţi-au fost hărăzite şi hotărîte pentru a le lumina se vor lumina mai tîrziu, iar nu acum!"

„Acum primeşte luminarea şi îngrijirea unei alte părţi din lume, care ţi-a fost rînduită de Dumnezeu". Maica Domnului a ascultat acest sfat şi a rămas la Ierusalim. În vremea aceia, Lazăr

care a ajuns episcop al Ciprului şi care a fost înviat de Iisus după 4 zile, fiind hirotonit de Sfîntul Apostol Pavel şi Varnava, fiindcă dorea foarte mult s-o vadă pe Maica lui Iisus, dar neputînd ca să meargă la Ierusalim de frica iudeilor, i-a scris Maicii Domnului o scrisoare şi a trimis-o prin cineva, rugîndu-o să vină ea la dînsul în insula Cipru.

Maica Domnului îi răspunde că va veni, numai să-i trimită o corabie cu oameni credincioşi, să vină la dînsa, care au fost trimişi şi au ajuns pînă la Ierusalim.

Maica Domnului a luat pe Sf. Ioan evanghelistul cu ea şi a intrat în corabie pornind pe mare. Dar, o furtună groaznică s-a dezlănţuit şi le-a împins corabia departe de ţărmul cel aşteptat, aproape de Insula Calcidică. Apoi s-a pornit spre poalele muntelui şi întreg ţinutul acela era adîncit în întunericul închinării de idoli. Capişti idoleşti umpleau muntele şi cînd a ajuns Maica Domnului cu corabia la ţărm, toate duhurile cele necurate diavoleşti care locuiau în capişti şi în idoli au strigat cu glas mare: „Oamenilor, alergaţi degrabă la limanul lui Climent, ca să vedeţi pe Mama lui Iisus Hristos, pe Maria, care este Mama lui Dumnezeu Cuvîntul!".

Poporul auzind tînguirea dracilor şi surparea idolilor, cu toţi au alergat la limanul lui Climent la mare, unde au aflat pe Maica Domnului cu Ioan evanghelistul, împreună cu ceilalţi însoţitori şi căzînd în genunchi i s-au închinat şi au strigat: „O, Stăpînă şi Doamnă, Sfîntă Mamă a Celui Prea Înalt, ne rugăm ţie să ne spui, cum ai născut tu pe Fiul lui Dumnezeu Cel nemărginit şi cum ai hrănit cu lapte pe Făcătorul cerului şi al pămîntului? Cum ai purtat în braţe pe Acela care ţine toate?"

Maica Domnului a început a le istorisi despre Dumnezeirea lui Iisus despre Naşterea lui, despre cuvintele Lui şi despre minunile Lui şi tot poporul o asculta cu mult nesaţ şi-i aducea laude şi cîntări, precum şi Mîntuitorului multă şi mare cinste şi au cerut să fie botezaţi. Atunci, Maica Domnului cu Ioan evanghelistul a întemeiat în ei cuvintele evangheliei şi stînd mai mult timp acolo i-au învăţat Tainele creştine umplîndu-le sufletele de cuvintele lui Hristos. Ei au fost botezaţi în numele Sfintei Treimi, şi binecuvîntîndu-i Maica Domnului a grăit către ei: „Mila Fiului meu, nu se va depărta de locul acesta. Darul lui Dumnezeu să fie peste locul acesta şi asupra celor care vor locui aici cu bună credinţă şi vor păzi poruncile lui Dumnezeu întru toate.

Toate cele trebuincioase le voi da vieţii pămînteşti, fără de osteneală le vor avea, şi viaţă cerească le voi dărui. Mila Fiului meu va fi totdeauna cu dînşii pînă la sfîrşitul veacurilor, şi pînă la sfîrşitul vieţii lor pămînteşti. Locului acestuia eu îi voi fi apărătoare

şi le voi dărui toate cele bune şi le voi fi lor mijlocitoare şi păzitoare fierbinte către Dumnezeu". Aşa a întemeiat Maica Domnului sfîntul Munthe Athos, făcîndu-l creştin. Acesta este muntele ei, aici trăiesc numai bărbaţi, iar femei nu pot locui aici, este Muntele Maicii Domnului, numai ea locuieşte în el ca şi femeie.

Şi sfinţind Ioan evanghelistul preoţi dintre dînşii pe cei mai vrednici, s-au suit în corabie şi au venit în Cipru la dreptul Lazăr, căruia i-au descris toate cîte li s-au întîmplat lor la Muntele Athos.

Petrecînd în Cipru mai mult timp, spre bucuria poporului, i-a dăruit Sfîntului Lazăr un Omofor, apoi se întoarse la Ierusalim împreună cu Sf. Ioan. Aici zăbovi mulţi ani, pînă la vîrsta de 60 de ani, după cum spun Sfinţii Părinţi, că Maica Domnului ar fi trăit între 59 şi 63 de ani. Singura ei dorinţă era să fie luată de Fiul ei în Împărăţia cerurilor. Timpul trecuse şi ea vedea cu ochii săi, cum se lăţea Împărăţia lui Dumnezeu peste întreg pămîntul, cuprinzînd ţară după ţară şi popor după popor. Ea avea multă putere încît cutreiera multe locuri şi zi de zi învăţa pe oameni toate faptele cele bune, îi binecuvînta şi nu-i lăsa să plece în deşert, ci îi lăsa să plece cu icoana sfinţiei sale în inima lor şi în sufletul lor cu multă dulceaţă ca o maică a suferinţelor şi a mîngîierilor.

CAPITOLUL 10

ADORMIREA MAICII DOMNULUI ŞI ÎNĂLŢAREA EI DE PE PĂMÂNT LA CERURI

Dacă viaţa Maicii Domnului a fost pe pămînt cu mare sfinţenie, apoi şi moartea ei a fost deosebită şi dumnezeiască, Moartea Maicii Domnului a fost o moarte sfîntă şi o adormire lină şi luminoasă.

Hristos, Piinea vieţii care a fost născut de această Mamă Sfîntă dumnezeiască, care n-a fost cutremurată de umbra morţii, pentru că dincolo de această moarte, ea vedea pe Fiul ei, care-o aştepta s-o aşeze de-a dreapta Sa. Arhanghelul Gavriil la dînsa venind din nou, coborînd pe crugurile cereşti, către Cea plină de Dar, îi aduce vestea cea îmbucurătoare, că ea după 3 zile va fi chemată, de Fiul ei la cer.

Inima ei de Mamă dumnezeiască, acum tresălta de bucurie nespusă pentru această veste. Odată cu această veste adusă de marele Arhanghel, îi dăduse o stîlpare de finic din Rai, zicîndu-i: „Preasfîntă Maica Domnului şi Dumnezeului nostru Iisus Hristos, pregăteşte-te, căci iată Fiul tău cel drag, va veni înconjurat de ce-

tele Sale îngereşti şi te va ridica la ceruri. Bucură-te ceea ce de acum vei petrece în ceruri deapururi, întru Împărăţia Fiului tău şi Dumnezeu. De acolo tu te vei ruga pentru tot neamul omenesc. Tu vei fi de acum Mama orfanilor, ocrotitoarea văduvelor, călăuzitoarea străinilor, păzitoarea bolnavilor şi a fecioarelor. Tu vei fi bucuria scîrbiţilor şi limanul înviforaţilor!"

Atunci Maica Domnului s-a rugat cu mare dor Fiului său aşa: „Fiul meu prea iubit! Tu care Te-ai pogorît din ceruri şi nu ai lăsat sînurile Tatălui şi Te-ai întrupat din mine, fă-mă şi pe mine ca să fiu şi eu la un loc cu Tine. Ai zis că, unde vei fi Tu, acolo vor fi şi cei ce Ţi-au slujit Ţie. Aşadar, Fiul meu preaiubit, acolo învredniceşte-mă şi pe mine să fiu şi eu la un loc cu Tine. Învredniceşte-mă să fiu şi eu cu Tine căci eu Te-am născut pe Tine".

Iar, cînd Maică Domnului se ruga şi suspina din inima ei adînc, atunci copacii din jurul ei îşi plecau vîrfurile lor spre pămînt în semn de cucernicie pentru Preacurata.

Apoi, coborî Maica Domnului din munte în casa ei, unde era apostolul Ioan şi Petru, care o aşteptau învăţînd popoarele. După trecerea celor 3 zile vestite de înger, un nor luminos a înconjurat casa toată unde erau ei şi pe toţi apostolii, care erau răspîndiţi prin lume la propovăduirea Evangheliei, i-a adunat şi i-a adus prin văzduh puterea lui Dumnezeu, în sătucul Ghetsimani, unde era Maica Domnului. Era printre ei şi Pavel, alesul Domnului dimpreună cu Timotei cel minunat, era şi Dionisie Areopagitul şi toţi cei 70 de ucenici ai Domnului.

Puterea Duhului Sfînt i-a adunat ca să fie de faţă la plecarea Maicii Domnului de pe pămînt. Singur Toma lipsea şi de data aceasta ca şi atunci la arătarea Domnului Iisus, el se afla acum departe în ţinuturile Indiei, întru depărtatele popoare întunecate şi după rînduielile lui Dumnezeu a fost ca el şi de data aceasta să nu fie şi să întîrzie şi acum, ca printrînsul să se adeverească şi să se oglindească lucrurile lui Dumnezeu cele preaminunate.

După ce Maica Domnului îi văzu pe toţi Apostolii adunaţi, le zice cu mare dragoste şi duioşie: „Fraţilor iubiţi, astăzi Fiul meu mă chiamă la El. Gavriil cel care mi-a adus vestea Naşterii Lui, acela mi s-a arătat şi mi-a spus, aducîndu-mi această veste şi solie cerească, a chemării mele la ceruri. Mulţumesc Fiului meu că v-a adus pe toţi înaintea plecării mele de pe pămînt, ca să vă văd încă odată faţa voastră".

Atunci cu lacrimi s-a ridicat Ioan şi a zis: „Stăpînă scumpă şi Mamă dragă, Născătoare de Dumnezeu, Maica noastră, Fiul tău cel iubit mîngîierea noastră s-a dus şi S-a suit la ceruri şi ne-a lăsat, iar pe tine lăsîndu-ne nouă de alinare. Acum cui ne laşi?

La cine ne vom duce? Cine ne va fi nouă mîngîietoare şi povăţuitoare? O, noi, fiii lacrimilor tale? Noi sîntem oropsiţi de lume!"

Prea Curata Fecioară îi mîngîie şi le zice: „Nu vă mîhniţi, fiii mei pentru mutarea mea la ceruri, căci chiar de mă voi duce de la voi şi mă voi despărţi de voi, dar nu de tot. Aceia care mă vor vesti şi mă vor chema în rugăciunile lor, eu le voi fi mijlocitoare înaintea lui Dumnezeu şi neîncetată ajutătoare. Pentru aceia nu plîngeţi ci mai degrabă vă bucuraţi, pentru că pînă acum v-am mîngîiat eu pe voi, şi de acum dintru Împărăţia cerească a Fiului meu, pe voi vă voi cuprinde în rugăciunile mele şi pe toţi fiii pămîntului.

Pentru aceasta, fiii mei, îngrijiţi-vă de mărturisiţi la oameni îi lămuriţi, luminaţi şi îndreptaţi pe cei rătăciţi, să-i întoarceţi la Fiul meu pe toţi. Nu vă temeţi de cei ce ucid trupul şi sufletului n-au să-i facă nimic".

Acestea şi altele zicîndu-le, apoi se aşeză pe pat unde în jur erau multe lumînări aprinse.

Şi deodată o lumină mare şi prea dulce a umplut toată casa şi coruri de îngeri se coborau şi se auzeau cîntînd şi preamărind pe Maica Domnului. În mijlocul luminii era Iisus Hristos întru mare slavă omenească, înconjurat de Serafimi şi de Heruvimi care a primit în braţele sale cele Dumnezeieşti, sufletul cel preacurat şi sfînt al Maicii Sale prea sfinte. Aşa Adormi cu mare slavă Maica Domnului, iar apostolii cu ochii lor au petrecut sufletul cel prea iubit al Maicii Domnului, pînă întru Împărăţia Cerurilor.

Maica Domnului a murit la vîrsta de 60 ani. Trei ani a avut la Intrarea în Biserică. În Biserică a stat 12 ani, un an trece pînă la Naşterea lui Iisus Hristos. Timp de 33 ani petrece cu Iisus, iar după Înălţarea lui Iisus a mai trăit 11 ani. Deci, 3+12+1+33+ +11=60 ani. A murit în anul 44 după Hristos.

Au aşezat apoi preacurat trupul Maicii Domnului pe o năsălie, care era împodobită şi înconjurată cu lumini multe şi ramuri sfinte, printre care era şi acea ramură verde de finic, adusă din Rai de arhanghelul Gavriil, atunci cînd i-a adus-o şi i-a vestit că va fi luată la ceruri.

Dar zavistnicii iudei, văzînd cinstirea ce se aducea Maicii Domnului s-au aprins de mînie şi de întunecată răutate satanică, au ieşit cu toţi şi au năvălit asupra cetei apostolilor, ca să răstoarne la pămînt trupul Preacuratei Fecioare Maria şi astfel să-l profaneze.

Însă puterea lui Dumnezeu îi opri, căci un nor mare alb a înconjurat ceata apostolilor şi năsălia şi din nor cîntări îngereşti dulci se auzeau răsunînd pînă departe peste ceata fioroasă a iudeilor celor răi. O adiere de vînt de primăvară subţire, plin de mireasmă caldă de la soare a început să se mişte. Mulţi iubitori ai

Maicii Domnului o vor cinsti la praznicul ei de la 15 august, cînd sărbătoarea cea mare a Adormirii ei a început să se prăznuiască. Sărbătoarea a început să se țină din anul 564.

În vremea aceia mulți hulitori au fost loviți de orbire, iar alții își sfărîmau capetele de zidurile cetății. Iar unul cu numele Atonie s-a repezit cu mare urîciune ca să răstoarne năsălia pe care era trupul cel Preacurat al Maicii Domnului.

Un Arhanghel îi reteză mîinile cu sabia cea nevăzută a lui Dumnezeu, pe care dacă hulitorii au văzut-o, cutremurați foarte tare și cu frică mare cu toții au strigat: „Fraților, ce facem?" Atunci ridicîndu-se Petru cu glasul său a zis: „Noi nu vă putem face nimic, ci numai Iisus cel Răstignit. Credeți acuma în El și pe Sfînta sa Maică, s-o cinstiți, care este Născătoare de Dumnezeu, și atunci puterea lui Hristos pentru rugăciunile Maicii Sale va lumina ochii voștri cei trupești, tămăduindu-vă rănile voastre".

Răspuns-au atunci iudeii: „Credem în Iisus Hristos, care este Mîntuitorul lumii, Cel vestit de proroci. Noi și mainainte am știut că este Fiul lui Dumnezeu, dar din zavistie și din ură, întunecîndu-ni-se mintea ne-am înrăutățit și n-am voit să mărturisim mărirea lui Dumnezeu, dar I-am rînduit cu nedreptate moartea. Iar El cu puterea lui Dumnezeu a înviat a treia zi și ne-a umplut pe noi de rușine mare și pe toți urîtorii Lui.

Apoi ne-am sfătuit să ascundem această minune a Învierii dînd bani străjerilor, dar n-am putut, fiindcă slava lui Dumnezeu despre aceasta străbătuse tot pămîntul. Iar pe Preacurata Maică cine n-o va cinsti, toți bunii închinători o vom cinsti, închinîndu-ne ei și mai ales Fiului ei, Mîntuitorul nostru Iisus Hristos, care este Mîntuitorul lumii întregi". Bucurîndu-se apoi cu apostolii împreună, au dat preamărire lui Dumnezeu.

Cu toții au dat slavă lui Dumnezeu în cîntări și în slujbe și în psalmi duhovnicești. Mîinile evreului Atonie de pe sicriu i s-au lipit la loc, crezînd și el că Maria este Mama lui Iisus Hristos. Toți au pornit mai departe cu trupul Preacuratei, la mormîntul cel pregătit dinainte. Așezînd ei trupul Preacuratei în mormînt, ziceau apostolii: „O minune, vai cum trupul Preacuratei și al Împărătesei tuturor zace în groapă! Tu Fecioară ești prorocită de proroci, ție îți slujesc îngerii și arhanghelii și te cinstesc oamenii și ție ți se pleacă genunchii: Bucură-te dar și te veselește, căci Domnul cu tine este și prin tine cu noi. Dimpreună cu Gavriil te mărim pe tine și te lăudăm în vecii vecilor".

Avacum te-a văzut pe tine ca un munte în lumină, cu umbră deasă și tu ești umbrită de Duhul Sfînt, Daniil te-a văzut pe tine ca pe o piatră, din care s-a născut din tine sămînța cea bărbătească fără împreunare de bărbat, care este Împăratul tuturor.

„Bucură-te, Fecioară și te veselește, că Ghedeon te-a văzut rouă, David te-a văzut Împărătească, iar Iezechiel Poartă închiată, toți prorocii pe tine te-au prorocit. Iar noi îți vom aduce laude și îți vom zice Fecioară și Rai, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, umple sufletele noastre de mireasmă cerească. Îți vom zice ție Maică, pentru că ai născut pe Împăratul a toate. Îți vom zice ție cer, că ai strălucit în soare (Apoc. 12,1), deci tu te bucură și te du întru împărăția Fiului tău, în curțile Împăratului și de acolo adu-ți aminte de noi, de cei care sîntem urmașii lui Adam. Mijlocește pentru noi nevrednicii ca să dobîndim mîntuirea. Du-te Fecioară Preacurată de pe acest pămînt plin de chinuri și de dureri, de stricăciune și de păcat, plin de lacrimi și de suferințe, du-te din fierberea acestui pămînt întunecat întru împărăția cerurilor, la un loc cu sfinții, care din veac au bineplăcut lui Dumnezeu.

Cîntați îngeri, lăudați proroci, preamăriți apostoli, trîmbițați arhangheli, căci Maica Domnului se urcă la ceruri, ea este sfeșnicul Împăratului ceresc! Ea este mai înaltă decît cerurile și mai curată decît strălucirile soarelui celui material și folositoarea neamului omenesc!"

După aceia așezară trupul în mormînt nou, care era săpat în piatră și îl acoperiră cu o lespede de piatră, rămînînd acolo 3 zile și 3 nopți toți apostolii și cîțiva credincioși. Acolo au petrecut în cîntări și imnuri de laudă cu rugăciuni și cu psalmi duhovnicești. După 3 zile iată că sosește și Toma Apostolul care n-a fost la Adormirea Preacuratei și nu s-a învrednicit să fie și el de față. Adus fiind și el de Duhul pe un nor la Ghetsimani, se ruga mult și se grăbea către ceilalți apostoli, care erau acolo să-i arate și lui trupul Celei pline de Dar. Ei cuprinși de mila lui s-au sfătuit ca să descopere Mormîntul spre mîngîierea lui Toma.

Dar, luînd piatra la o parte găsiră gol mormîntul. Trupul în care sălășluiește sufletul cel preacurat și sfînt al Maicii Domnului, din care a răsărit Domnul vieții, nu putea să putrezească și nici să se dea stricăciunii. Moartea nu mai avea putere și stăpînire asupra lui. Căci trupul cel muritor a fost înghițit de viață s-a îmbrăcat întru nestricăciune și în nemurire s-a depărtat de pămînt și s-a suit la ceruri. Mormîntul răspîndea o mireasmă negrăită și se auzeau glasuri de îngeri care preamăreau pe Maica Domnului.

Apostolul Toma le-a spus apostolilor, că atunci cînd venea din India a văzut-o pe Maica Domnului înălțîndu-se cu trupul la ceruri și a întrebat-o unde pleacă, iar Fecioara Maria i-a aruncat Brîul, lui Toma. Acest Brîu se află azi la Muntele Athos în Grecia. Abia acum au înțeles cu toți: de ce Domnul l-a ales și de data aceasta tot pe apostolul Toma cel îndoielnic, ca să adeve-

rească plecarea trupului Maicii Domnului la ceruri. De aceia l-a ales şi atunci cînd a pus mîna în coasta lui Hristos şi degetele în rănile Lui, ca să pipăiască locul cuielor şi să adeverească învierea. Tot Toma este şi la Maica Domnului martorul Înălţării ei la ceruri cu trupul, Toma a văzut-o pe cale şi acum a arătat că mormîntul este gol. Ce mare este taina dumnezeiască, orice om purtător de trup trebuie să treacă prin moartea fizică, exemplul este Iisus Hristos şi după aceia să învieze. La fel a trecut şi Maica Domnului prin moartea fizică şi apoi pleacă la ceruri. Cu Maica Domnului însă s-a întîmplat mai repede şi s-a împlinit Taina Învierii, căci ea a fost învrednicită chiar după 3 zile de la moarte în 18 august să se înalţe la ceruri cu trupul.

Maica Domnului petrece acum în ceruri lîngă Sfînta Treime, aşa cum a fost văzută de unii sfinţi, care au căutat-o prin rugăciune, iar ea li s-a arătat că este în ceruri.

Domnul nostru Iisus Hristos a făcut cea mai mare minune, îşi creiază pe propria sa Mamă şi apoi se naşte din ea. Tot pe această Mamă, Fiul ei o înalţă la ceruri şi o aşează lîngă sine întru slavă.

Împărăteasa cerului şi a pămîntului ea este, de ea ascultă toţi cetăţenii pămîntului şi toţi îngerii cerurilor, ea face pace în lume şi se închină înaintea lui Dumnezeu pentru păcătoşi, ca să-i mai aştepte Dumnezeu pînă ce se vor înţelepţi, ca să se întoarcă la pocăinţă şi sfinţenie. Ea este aceia care sub Acoperămîntul ei apără Biserica noastră şi o va apăra pînă la sfîrşitul veacurilor. Amin.

Troparul Adormirii Maicii Domnului, Glas 1.

Întru naştere fecioria ai păzit, întru Adormire lumea nu ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare, mutatu-te-ai de la moarte la viaţă, fiind Maica Vieţii şi cu rugăciunile tale izbăveşti din moarte sufletele noastre.

CAPITOLUL 11

CALVARUL DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS, DESCOPERIT DE ÎNGER, SF. DIMITRIE AL ROSTOVULUI

Cugetare dureroasă la mulţimea patimilor Domnului nostru Iisus Hristos, descoperită de Dumnezeu prin înger, Sfîntului Dimitrie al Rostovului Mitropolitul şi al Iaroslavului, făcătorul de minuni şi tălmăcită după un manuscris ce se află în Mînăstirea Neamţului în Moldova.

1. Hristos Domnul nostru pătimind mainainte de moartea sa pe cruce, a slobozit 109 suspinuri din inimă.

2. Picături de lacrimi la Patimile Sale a vărsat de 11 ori, cîte 103 mii, adică: 1 135 475.

3. De perii capului şi de barbă a fost tras de 78 de ori.

4. S-a poticnit şi a căzut la pămînt, începînd din Grădina Ghetsimani şi pînă la Arhiereu de 7 ori.

5. A primit peste fluierele picioarelor de 172 de ori lovituri.

6. A fost ridicat de părul capului şi de funia cu care era legat de grumaz, de 23 de ori. Bătăi cu palmele peste obraz a suferit de 172 de ori. Sluga arhiereului, Malh cel nemulţumit, căruia i-a vindecat Domnul urechea tăiată de Petru, atît de tare L-a lovit pe Iisus peste faţă, încît s-a auzit în toată curtea arhiereului, atunci a căzut Domnul la pămînt şi i s-au strămutat dinţii din gură şi i s-au închipuit degetele acelei mîini, înmănuşată metalic, pe faţă, şi mult sînge din gură şi din nas i-a ieşit.

7. Lovituri peste obraz, peste gură şi peste ochi a primit de 28 de ori.

8. Peste grumaz a fost lovit foarte tare de 25 de ori.

9. Peste cap a fost lovit foarte tare de 20 de ori.

10. La stîlp a fost legat şi atunci a primit odată o lovitură de moarte.

11. A fost trîntit la pămînt foarte tare de 3 ori.

12. Cînd a fost legat la stîlp a fost lovit peste tot trupul cu toiegele, cu trestiile, cu biciurile noduroase de porumbel de 6666 de ori. Peste aceste rane i s-au mai adăugat şi alte chinuri şi din cauza acestor suferinţe ar fi trebuit să moară. Dar, cu puterea lui Dumnezeu şi a Dumnezeirii ce era într-Însul, n-a fost biruit şi nici n-a voit a muri, pînă nu s-a împlinit opera mîntuirii noastre şi aşa s-a menţinut pînă la sfîrşit.

13. A avut 1 199 de vînătăi peste tot trupul.

14. Pe cap a avut înţepături de spini 1 000. Pentru că cununa cea de spini I s-a pus şi I s-a luat de 50 de ori.

15. Peste cap a fost lovit cu toiegele şi cu trestiile cu toată puterea, din cauza acestor lovituri, au intrat în cap 5 ghimpi pînă la creier, iar după moarte au intrat şi au rămas în cap 3 ghimpi.

16. Spre Golgota ducîndu-şi Crucea a căzut de 5 ori foarte greu şi atunci a primit de 19 ori lovituri de moarte.

17. A fost scuipat în faţă de 100 de ori.

18. Peste tot, trupul Domnului care a fost întins pe Cruce a fost scuipat de 73 de ori.

19. Tras încoace şi încolo cu multă ură şi dispreţ şi hulit a fost de 20 de ori.

20. De urechi a fost tras şi mînjit de 30 de ori.

21. Răni multe şi silnice lovituri, precum şi semne peste tot trupul a avut atîtea cîte zile sînt în 14 ani, adică 5 475.

22. A pătimit Izbăvitorul nostru cu sufletul şi cu trupul Său, izbăvind pe om din moartea sufletească.

23. Cu sufletul a pătimit mîhnire, întristare, tînguire şi jale, ca de moarte. Peste toate puterile sale sufleteşti şi trupeşti a pătimit adică: Peste minte, peste simţire şi peste voie. Iar cu trupul a pătimit afară de golătatea Sa, bătăi, răni, precum şi dureri peste toate mădularele trupului.

24. Peste cap îmboldiri, pe mîini şi pe picioare rănile grele ale cuielor, împunsătură în coastă cu sulița, iar peste obraz şi peste tîmple scuipări şi lovituri.

25. La pipăirea trupului bătăi, la gustare, în setea cea amară a fost adăpat cu oţet şi fiere.

26. Spre mirosire, întru închisoare puturoasă a fost închis, la auzire, huliri şi batjocuri, la vederea ochilor, acoperirea lor, dar lacrimile celor ce şedeau lîngă Crucea Sa şi-l priveau, pe trupul Său, căruia numai coastele i se vedeau, pline de răni şi de lungi vînătăi sîngerînde.

27. Iar trupul Său cel golit de haine în faţa mulţimii, l-a înfăşurat Maica Sa Preacurată cu mahrama capului ei, cînd era Domnul răstignit pe Cruce.

28. Trei mari şi iuţi dureri a avut Domnul, care au fost cele mai grozave în timpul Patimilor Sale sfinte.

29. Întîia durere a fost cînd Domnul a văzut că nu multe suflete s-au întors la Dumnezeu, părăsindu-şi păcatele lor, văzînd că în zadar şi-a vărsat sîngele Său.

30. A doua durere a fost, cînd a văzut sufletul şi inima Maicii Domnului pătrunse de rana pătimirii Lui.

31. A treia durere a fost cînd I s-a pironit trupul Său pe Cruce, că aşa de tare L-au întins încît i s-au desfăcut încheieturile toate. Atunci s-a împlinit prorocia lui David, care a zis: „Numărat-au toate oasele Mele".

32. Toate patimile Domnului au fost 100 146.

33. Dacă cineva va suferi şi va gîndi în fiecare zi la aceste patimi ale lui Iisus şi va face Rugăciunile Tatăl nostru... Credeul... Psalmul 50 şi va face 12 metanii în cinstea Sfintelor Patimi ale Domnului, sau măcar o metanie pentru fiecare rană, va avea mare folos. Un mare dascăl al Bisericii a scris: „Dacă cugetarea va fi desăvîrşită şi din inimă la Patimile lui Iisus, se va folosi ca şi cum ar posti un an întreg, mîncînd numai pîine şi apă. Sau dacă va citi Psaltirea odată în fiecare zi, cu aceasta va fi egal."

Aceste cugetări la Patimile Domnului nostru Iisus Hristos s-au scris de pe originalul părintelui Paisie stareţul Mănăstirii Neamţ, şi care a fost trimis sfinţiei sale de către secretarul Sfîntului Sinod din Petrograd, care mai pe urmă a fost călugăr şi ucenic al sfinţiei sale luînd numele de Paisie. Şi întorcîndu-se înapoi în Petrograd, şi-a săvîrşit viaţa acolo într-o mănăstire.

CAPITOLUL 12

ÎNCHINĂCIUNI LA PATIMILE DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

1. Închinu-mă preacinstitelor Tale Patimi, Hristoase, Mîntuitorul meu.

2. Închinu-mă întreg răbdării Tale, mult Milostive Hristoase al meu.

3. Închinu-mă smereniei Tale celei îndelungate pentru mine păcătosul!

4. Închinu-mă îngropării şi Învierii Tale celei de a treia zi, suirii la ceruri, şederii de-a dreapta Tatălui, slăvitei şi celei de a doua veniri a Mîntuitorului meu. Atunci să nu mă judeci pe mine după faptele mele ticăloşul şi păcătosul, că Ţie Unuia mă închin şi alt Dumnezeu afară de Tine nu am. Tu dar, cu judecăţile Tale mă miluieşte şi mă mîntuieşte ca un bun şi de oameni iubitor. Amin.

CAPITOLUL 13

ÎNCHINĂCIUNI LA SFINTELE PATIMI ALE DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

1. Închinu-mă preasfintei Tale răni de la mîna dreaptă, Hristoase Mîntuitorul meu.

2. Închinu-mă preasfintei Tale răni de la mîna stîngă, Hristoase Mîntuitorul meu.

3. Închinu-mă preasfintei Tale răni de la piciorul Tău cel Drept, Hristoase Mîntuitorul meu.

4. Închinu-mă preasfintei Tale răni de la piciorul Tău cel Stîng, Hristoase Mîntuitorul meu.

5. Închinu-mă preasfintei Tale răni din sfînta Ta Coastă, Hristoase Mîntuitorul meu. Cine poate face cîte 3 metanii pentru fiecare rană, mult bine sufletesc îşi va afla.

IUBITE . . .

Iubite frate nu mai lăsa
Ca vremea să mai treacă,
Iisus de mult la inima ta
Stă răbdător şi-aşteaptă.
Şi azi Iisus e răstignit
Lovit şi-nsîngerat;
Şi rănile i s-au deschis
De-al nostru greu păcat!

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai pătimit şi ai suferit pentru mine păcătosul, ca să mă scoţi din munca cea veşnică, miluieşte-mă şi mă mîntuieşte pe mine păcătosul. Amin.

CAPITOLUL 14

DOUĂ RUGĂCIUNI CĂTRE MAICA DOMNULUI

1. Cuvine-se cu adevărat, să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, Cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decît Heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decît serafimii, carea fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvîntul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim. Această rugăciune a scris-o Arhanghelul Gavriil pe o marmură albă la Muntele Athos, a scris-o cu degetul său şi aşa ne-a învăţat să ne rugăm Maicii Domnului.

2. Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te; Ceea ce eşti plină de Dar, Marie, Domnul este cu tine. Binecuvîntată eşti tu între femei şi binecuvîntat este Rodul pîntecelui tău, că ai născut pe Hristos, Mîntuitorul sufletelor noastre. Aceasta este rugăciunea rostită de Gavriil la Bunavestire.

CAPITOLUL 15

CELE 7 BUCURII ALE MAICII DOMNULUI

1. **7 Bucurii a avut în lume. Cînd a primit vestirea îngerului—Zămislirea.**
2. **Cînd L-a purtat în pîntece pe Cel Necuprins.**
3. **Cînd L-a Născut pe Iisus Hristos.**
4. **Cînd s-au închinat Craii de la Răsărit.**
5. **Cînd L-a aflat pe Iisus în templu după 3 zile.**

6. **Cînd s-a sculat Iisus Hristos din morţi.**
7. **Cînd s-a pogorît Duhul Sfînt peste Sf. Apostoli.**

7 Bucurii are acum în ceruri:

1. **Întrece pe îngeri cu fecioria şi pe sfinţi cu destoinicia.**
2. **Ea face pace din cer, aici în lume.**
3. **Pe ea o ascultă toţi cetăţenii cerului.**
4. **Ea poate la Fiul ei orice vrea.**
5. **Stă foarte aproape de Sfînta Treime.**
6. **Este Mama oamenilor supăraţi şi oropsiţi, ce aleargă către ea.**
7. **Bucuria ei din cer, în veci nu se sfîrşeşte.**

O, tu, Panaghia (Atotsfinta) Născătoare de Dumnezeu, ajută-ne nouă păcătoşilor, care-ţi cîntăm ţie imne ca şi îngerii şi Arhanghelii.

Prea Sfîntă Născătoare de Dumnezeu, ajută-ne nouă! Cu ale ei rugăciuni Dumnezeule, miluieşte-ne şi ne mîntuieşte pe noi. Amin!

CAPITOLUL 16

PROOROCIILE SIBILELOR

Cele ce au fost slujitoare templelor idoleşti şi au prorocit pentru Maica lui Hristos şi pentru Iisus Hristos. Sibilele erau fete fecioare, romane, care întreţineau focul la templele păgîne, slujind zeilor. Ele au trăit mai ales la Roma şi mai tîrziu şi în alte oraşe.

SIBILA SOFIA ZICE: „Veni-va din cer împărat al veacurilor, care este să judece tot trupul şi lumea toată. Vedea-vor pe Dumnezeu oamenii, credincioşi şi necredincioşi. Din pîntece de mireasă cu totul neîntinată fecioară este să se întrupeze, unul Dumnezeu însuşi fără de început, neapropiat, un Dumnezeu Cuvîntul, de care se cutremură cerurile şi gîndurile oamenilor".

SIBILA PERSIANA: Fiind plină de duh prorocesc de la Dumnezeu însuşi fără de început, neapropiat, un Dumnezeu Cuvîntul, va veni ziua cea prealuminată, în care vreme Domnul cel de veci, pentru păcatele tuturor va fi trimis şi va vieţui în lume trupeşte. O domniţă îl va avea şi-L va hrăni la sînul său, că aşa este rînduită taina rînduielii dumnezeieşti".

SIBILA LIBIANA: „Iată prorocul cel de hotar, de sus din nori, se va naşte din curata fecioară, şi pe noi ne va împăca cu Dumnezeu Tatăl".

SIBILA DELFINA: „O, omule, cunoaşte pe Domnul tău! Va veni proroc pentru mîntuirea ta; acela va lumina toată lumea cu

învățătura sa; cade-se dar ca fiecine să-și aducă aminte de dînsul; cu lucrare dumnezeiască se va naște din fecioară și va răcori inimile credincioșilor".

SIBILA CIMERIANA: „Fecioara, în veacul ce se ivește va fi întru stimă omului, noi toți o vom cinsti; va ține în mîini pe împăratul, căruia îi vor aduce daruri cei trei crai drept-credincioși (Ortodocși)".

SIBILA SAMIANA: „Iată, va veni în lume către noi Domnul cel bogat din ceruri; se va naște din Stăpîna Maica Fecioară, căreia se cade ca fiecine să-i dea laudă; îl vor cunoaște îngerii, cerul și pămîntul".

SIBILA CUMEANA: „Acestea sînt cuvintele cele de pe urmă, sînt adevărate și vor fi în veci, care ne însemnează nouă pe împăratul și ne făgăduiesc venirea lui în lume, care cu pace va locui cu noi și va fi cu milă spre toată lumea; va primi pe el trup omenesc, va lua pe fecioara de-i va fi lui maică, cu adevărat ne va întrece pe noi fecioara aceia cu destoinicia; pentru aceia aici va dobîndi pe Domnul său cel de sus din cer, în pîntecele său cel curat".

SIBILA HELESPONTINCA: „Cînd am cumpănit despre ceva, am pus pe fecioara în mare cinste; ca fiind destoinică de acest dar al său, cu rînduiala Domnului celui înțelept. Și va cumpăni Domnul pe slujnica sa, cum va veni întru pîntecele ei ca într-o cămară; și nașterea lui este foarte însemnată, așa cum că tocmeala lui Dumnezeu este ascunsă oamenilor dinaintea lui; că mare minune se va arăta, cînd va spune fecioara lucru ca acesta".

SIBILA FRIGIANA: „Văzut-am pe Domnul cel mai înalt decît toți, fiind foarte mînios spre lumea făcătoare de rele; vrut-a să piardă pe oamenii cei răi și iarăși va face frăție cu dînșii; trimite-va pe îngerul său la fecioară ca să-l primească cu credință; mainainte de veci, lui Dumnezeu îi este foarte drag, ca să ia trup din fecioară și să-l facă jertfă pentru ai săi, și vrea să-i pună la bine pe oamenii cei curați, viețuind veșnic".

SIBILA EUROPEANA: „În lume așa va veni Cuvîntul cel din veci, ca să fie de folos credincioșilor săi; de la Dumnezeu din cer va fi trimis în pîntecele fecioarei celei îmbunătățite, și va trece prin munți și prin văi mari, și va fi aici nu puțină vreme".

SIBILA TIBURTINA: „Dumnezeu cel drept mi-a dat această vorbă mie, ca să arăt lumii pe fecioara cea luminată, care va naște pruncușor în Betleem, și fecioria aceleia nu se va vătăma, Sfîntă este și destoinică, și va hrăni pruncul cu lapte de la sine".

CAPITOLUL 17

FILOZOFII PĂGÎNI VORBESC DESPRE DUMNEZEU

1. APOLLONIUS: „Eu vestesc în treime pe unul Dumnezeu singur, care cîrmuiește întru cele înalte, al căruia cuvînt este fără de moarte și va fi zămislit întru neispitită fecioară, pentru că aceasta va veni întocmai ca o săgeată purtătoare de foc, pe toată lumea o va vîna, și o va duce în dar Tatălui. Nu din sinemi voiesc a vorbi acestea, ci ceea ce era să vorbesc nu pot, fiindcă cu tărie sînt ținut și prorocesc nevrînd".

2. SOLON: „Cînd tîrziu va veni cineva pe acest pămînt de multe izvoade, și fără de prihană se va face trup, cu dumnezeire; și fără de șovăire pătimind va sfărîma hotarul cel fără de vindecare al stricăciunii; și aceasta se va face din pizma poporului necredincios, și pe-o înălțime va fi răstignit și el cu blîndețe le va pătimi pe toate, de bună voie suferindu-le".

3. TUCIDIDE: „Deci unul este Dumnezeu, lumină înțelegătoare și acestuia-i este cîntarea cîntării. Spre a înțelege, acesta pe toate le cuprinde într-una, că nu este alt Dumnezeu, nu înger, nu înțelepciune, nu demon, nu-i altă ființă, ci numai singur Domnul este și ziditor al tuturor și întru tot desăvîrșit cuvînt; bun roditor din cel bun roditor, acesta coborîndu-se deasupra firii, a făcut apă de bună rodire".

4. PLUTARH: „Lîngă cel peste toate și fără de covîrșire, nu se înțelege nimic în contrariu; cuvîntul este din sineși, iar nu de la altul. Și limpede se făcu dovedirea că înțelepciunea și cuvîntul lui Dumnezeu cuprinde toate marginile pămîntului".

5. PLATON (429—347 î.d.Hs): „Cel bătrîn tînăr și tînărul bătrîn. Tatăl e întru Fiul și fiul întru Tatăl; cel unul se împarte în trei și cei trei sînt unul, fără de trup, care se întrupează și se naște făcător al pămîntului și pămîntul l-a făcut cer".

6. ARISTOTEL (384—322 î.d.Hs): „Firea nașterii lui Dumnezeu este fără de trudă, căci de la sineși se înființează însuși Cuvîntul".

7. FILON: „Acesta este fără de asemănare mai mare decît cerul; izvor nesecat și foc nemuritor, de care se cutremură cerurile, pămîntul, marea, adîncul, tartarul și demonii; și este însuși Atotpărinte, cel fără de tată, întreit fericit".

8. SOFOCLE: „Dumnezeu este fără de început, drept după fire, care a făcut cerul împreună cu pămîntul și cu adîncurile".

9. THULIUS regele Egiptului: „Cel vechi tînăr începător; tatăl fecior și feciorul tată".

10. VALAAM VRĂJITORUL: „O stea răsare din Iacob: un toiag se ridică din Israel şi va lovi pe căpeteniile Moabului“ (Numeri, 24, 17).

CAPITOLUL 18

MINUNI PETRECUTE LA NAŞTEREA DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Din Vieţile Sfinţilor pe Decembrie, Măn. Neamţ, 1811, pag. 262—272.

Sf. Zenon martirul, la anul 380, spune că: „După Naşterea lui Iisus Hristos a venit moaşa Salomeia, care n-a crezut că naşterea a fost feciorelnică şi fără de durere, şi a vrut să se încredinţeze dacă este adevărat sau nu, cu mijloacele meseriei sale. Însă pedeapsa i s-a dat îndată, căci mîna cu care încercase să se convingă, s-a uscat imediat. Atingînd atunci cu aceiaşi mînă Dumnezeiescul Prunc, îndată s-a vindecat. Atunci Salomeia a crezut că Maica este fecioară, iar Pruncul Dumnezeu“. Aceasta se mai găseşte şi în Evanghelia lui Iacob.

În Înţelepciunea lui Solomon 18, 14—15 spune înţeleptul despre faptul că Hristos s-a născut noaptea şi într-un anumit ceas: „Lină tăcere cuprinzînd toate, şi noaptea cu repedea ei curgere mijlocind, cuvîntul tău cel atotputernic, din cer din scaunele împărăteşti cumplit războinic în mijlocul pămîntului celui de pierit a sărit“. În timpul Naşterii Mîntuitorului nostru Iisus Hristos s-au săvîrşit mai multe minuni, iată-le:

1. Aşa în noaptea Naşterii, în peşteră a izbucnit un izvor de apă din piatră.

2. În Roma a ieşit din pămînt un izvor de mir, care a curs în apele Tibrului.

3. Templul idolilor din Roma ce era numit veşnic s-a dărîmat şi idolii au căzut.

4. În Spania s-au arătat pe cer trei sori.

5. Tot în Spania s-a arătat în noaptea aceia un nor mai strălucit decît soarele.

6. În Iudeia au înflorit liliecii, deşi era în miez de iarnă.

7. Ingerii s-au coborît din cer şi în chip văzut au stat între oameni.

La naşterea Mîntuitorului au pornit 4 Crai, dar ajung la Betleem numai aceştia 3: Gaşpar, Melchior şi Baltazar, care au adus: aur — Hristos va fi împărat; smirnă — Hristos va muri pentru noi; tămîie, lui Iisus se vor ruga toţi oamenii ca unui Dumnezeu.

Al 4-lea Crai se numeşte Artaban, care-i ducea lui Hristos trei pietre preţioase, dar pe drum spre Betleem, el salvează trei săraci de la nenorocire şi ajunge la Ierusalim chiar în ziua cînd Iisus Hristos murea pe Crucea Golgotei. Cutremurîndu-se pămîntul şi stînd lîngă o clădire, i-a căzut o cărămidă în cap şi în timp ce murea i s-a arătat Iisus Hristos care-i spune: „Nu te necăji, Artabane, că Eu am primit cele trei pietre de la tine!“ şi aşa moare Artaban al 4-lea Crai.

Iată dialogul dintre Gaşpar, Melchior şi Baltazar cu Maica Domnului. Şi au zis Magii către Fecioara:

— Cum îţi este numele, o preavestită Fecioară şi Maică? Ea a zis:

— Maria.

— De unde te tragi de neam? au zis ei.

— Din această latură a Betleemului, a zis ea.

— Dar n-ai avut bărbat pe cineva? au zis ei.

— M-am logodit numai, făcîndu-se tocmelile de nuntă, a zis Maria.

— De ce neam eşti? că un Prunc ca acesta ai născut?

— De neam împărătesc şi preoţesc, al lui David şi al lui Aron, eu sînt strănepoată şi din rădăcina seminţei lui Iuda, fiind adică a lui Ioachim şi naştere a Anei.

— O, Maică a maicilor, toţi dumnezeii perşilor te-au fericit pe tine. Lauda ta este mare, că ai întrecut pe toate femeile cele slăvite; decît toate împărătesele mai împărătească te-ai arătat.

— Iar Pruncul şedea pe pămînt, al doilea an începînd, avînd din parte oarecare caracteruri ale celei ce L-a născut; că era ea puţin cu lungimea mai înaltă decît de obicei şi cu trupul gingaşă, cu faţa de vopseala grîului, părul prea bine şi cu cuviinţă legat pe cap.

Şi avînd cu sine (magii) pe un tînăr pictor, făcînd icoana celor doi (Maria şi Iisus) au dus-o şi au pus-o în Biserică în ţara lor, şi aşa au scris pe table de aur: „Biserica Diopet a dumnezeului soarelui, pe acestea lui Dumnezeu, Marelui Împărat Iisus, împărăţia persească le-a afierosit“.

Şi luînd magii pe Pruncul Iisus în braţele lor şi sărutîndu-L şi închinîndu-I-se Lui au zis: „Ţie pe ale Tale, cu osîrdie Ţi le dăruim Preamult Puternice Iisuse. Nu s-ar fi cîrmuit lucrurile de n-ai fi venit. Într-alt chip nu s-ar fi amestecat cele de sus cu cele de jos, dacă nu Te-ai fi pogorît Tu. Că se cădea aceasta înţeleptului Tău meşteşug, Stăpîne, ca pe cei potrivnici, cu un lucru ca acesta să-i ameţeşti şi să-i supui prin Naşterea Ta. Iar Pruncul rîdea şi sălta de mîngîierile magilor“.

După aceia luîndu-şi ziua bună de la Maica Sa şi ea cinstindu-i pe dînşii şi aceştia slăvind-o pe Ea cum se cădea s-au dus. Şi dacă au venit la locul unde au poposit, spuneau unii către alţii cele pentru Prunc, cum li s-a arătat lor. Cel dintîi Crai a zis: „Prunc îl vedeam pe El". Al doilea: „Eu tînăr ca de 30 de ani". Al treilea: „Bătrîn vechi de zile L-am văzut". Şi minunîndu-se ei de schimbarea feţei Pruncului, şi seara şezînd li s-a arătat lor în vis îngerul Domnului şi înfricoşîndu-i cu vederea le-a zis lor: „Degrab să ieşiţi de aici ca să nu pătimiţi vreo bîntuire. Şi aceia cu frică au zis: Şi cine este care bîntuieşte o solie atît de mare, o dumnezeiescule arhistrateg?" Şi el a zis: „Irod, Impăratul Iudeilor".

Acestea auzindu-le magii, pe altă cale s-au dus în ţara lor.

Pe cînd Fecioara Maria cu Iisus şi cu Iosif plecau spre Egipt, au ajuns la o peşteră de tîlhari, unde s-au odihnit. Soţia tîlharului avea un copil lepros, pe care văzîndu-l Maica Domnului, i-a zis femeii să-l scalde pe copilul lepros în apa în care a fost scăldat copilul Iisus. După ce l-a scăldat pe copilul lepros, acel copil s-a vindecat pe loc de lepră. Copilul vindecat de boala leprei este tîlharul de pe Cruce Dismas, care pe Crucea Golgotei îl recunoaşte pe Iisus, căci el era în dreapta lui Iisus. El i-a zis lui Iisus: „Pomeneşte-mă Doamne, cînd vei veni întru Împărăţia Ta!" iar Iisus i-a zis: „Astăzi vei fi cu Mine în Rai" şi aşa a ajuns tîlharul Dismas să se mîntuiască. Tîlharul de pe cruce din stînga lui Iisus Hristos se numeşte Gestas, el l-a hulit pe Iisus şi apoi a coborît în Iad. Pentru că Crucea este cîntarul lumii întregi: Cine I se închină lui Iisus Celui de pe Cruce şi-I cere mîntuire, o dobîndeşte, iar cine-L huleşte pe Iisus Cel de pe Cruce, va merge în Iad cu tîlharul hulitor Gestas!

Maica Domnului a ajuns în ţara Egiptului cu Iosif şi cu Iisus copilul, lîngă oraşul Cairo, la Matarieh. Iar Iisus plîngea de sete, fiind foarte mare căldură.

Maica Domnului s-a rugat pentru alinarea setei copilului Iisus, şi atunci din ramurile unui sicomor a curs apă, iar Iisus a fost pus sub ramuri şi i s-a stîmpărat setea.

Chiar şi azi se vede acel Sicomor. Cînd a ajuns Maica Domnului cu Iisus în braţe în Egipt, au început să strige dracii din statuile zeilor şi s-au răsturnat acele statui. Strigau dracii: „A venit Stăpînul lumii, în Egipt".

Întorşi în Nazaret, aici iar are lor o minune, a izvorît la casa lui Iosif în Nazaret un izvor de apă, care se poate vedea şi astăzi, căci tocmai din el beau cei din Nazaret apă.

CAPITOLUL 19

MINUNI PETRECUTE ÎN VREMEA COPILĂRIEI LUI IISUS ÎN NAZARET

După mărturia evanghelistului Ioan, Iisus a făcut şi alte multe minuni care nu sînt scrise în Evanghelie. Aceste minuni le găsim în tradiţia evreiască, mai ales cele cu privire la copilăria lui Iisus.

1. Prima minune s-a petrecut pe cînd trăia Iisus Hristos în Nazaretul Galileii, fiind doar de cîţiva anişori. Odată pe cînd se juca cu copii din Nazaret, copiii făceau cuci din argilă, la fel şi Iisus. Însă cucii lui Iisus copilul imediat îşi luau zborul, căci Iisus fiind Dumnezeu le dădea şi viaţă. De aici se vedea că Iisus este şi Dumnezeu. Chiar de acum Iuda îl bătea pe Iisus, fiind invidios pentru că cucii lui Iisus zburau.

2. A doua minune a făcut-o Iisus tot în Nazaret. Copiii din oraş au organizat o joacă, au făcut o Cruce de lemn şi au tras la sorţi cine să fie răstignit pe ea. Sorţii au căzut pe Iisus copilul, ca să fie răstignit pe ea. După ce l-au pus pe Cruce copii pentru a-l aduce jertfă, chiar atunci a venit Maica Domnului şi văzînd pe Iisus pus pe Cruce şi pe copii bucurîndu-se, L-a dezlegat pe Iisus de pe Cruce şi L-a dus acasă. Copiii în jocul lor curat fiind nevinovaţi au prevestit că Iisus va muri pe Cruce, aşa fiind voia lui Dumnezeu.

3. A treia minune a făcut-o Iisus atunci cînd lucra în atelier împreună cu Iosif. Aceasta este MINUNEA cu SCÎNDURA. Dacă mergi în Nazaret şi intri în atelierul lui Iosif Logodnicul Mariei, poţi vedea o scîndură cu un semn pe ea. Într-o zi, lucrînd Iisus cu Iosif în atelier, Iosif i-a însemnat lui Iisus pe unde să taie scîndura, dar Iisus tînăr fiind a tăiat din greşală scîndura mai scurtă decît trebuia, nu s-a mai uitat la semn. Dreptul Iosif L-a mustrat cu blîndeţe: „Vezi ce ai făcut, ai tăiat greşit scîndura". Atunci Iisus a prins scîndura de capătul tăiat greşit şi cu mîna dreaptă a întins scîndura pînă unde trebuia. Atunci a văzut Iosif ce fel de copil are lîngă el. Şi azi s-a păstrat scîndura şi se vede locul tăieturii vechi şi partea întinsă de Iisus. Lui Iisus fiind Dumnezeu nu-i era greu să facă o aşa minune. În Icoana de mai sus se vede Iisus cu Iosif cu scîndura. La Mănăstirea Frăsinei, Jud. Vîlcea, în chilia Sf. Calinic se vede într-o icoană şi azi scîndura întinsă, iar Iisus şi Iosif stau lîngă scîndură, este un tablou rusesc foarte vechi şi în el este redată Viaţa lui Iisus Hristos şi întreagă Ţara Sfîntă.

4. A patra minune o avem deja pe cînd Iisus se ducea la Răstignire. Spun cărţile, că atunci cînd intra Iisus în cetatea Ierusalim la Florii, copiii s-au rugat de salcie: „Salcie, salcie, pleacă-

te-n jos să luăm ramuri pentru Hristos". **Salcia s-a plecat şi copiii L-au intîmpinat pe Iisus cu ramuri de salcie. Dar, atunci cînd Iisus mergea cu Crucea spre dealul Golgotei, din nou se rugau copiii:** „Salcie, salcie, pleacă-te-n jos să luăm ramuri pentru Hristos", **salcia s-a plecat şi copiii au luat ramuri, dar acum nu L-au mai întîmpinat pe Hristos, ci s-au dus şi-l băteau cu ramurile de salcie peste obraz pe Iisus însîngerat. Din această clipă salcia pletoasă, numită plîngătoare, nu s-a mai ridicat în sus, ci a rămas plîngîndu-L pe Iisus şi pe copiii răi, care L-au lovit peste obraz pe Iisus. De la Golgota, salcia plînge pe malul apei continuu.**

De la Maica Domnului ne-au rămas din hainele purtate de ea, Vălul care acoperea capul Maicii Domnului, azi acest Văl se păstrează în Franţa în Biserica din Chârtre. Despre acest Văl scrie în cartea, La Sainte Vièrge, Nr. Inv. 1207 pag. 8, iar la pag. 30, scrie despre arborele de la Matarieh, L'arbre de la Vièrge, Sicomorul de la Matarieh şi se vede imaginea sicomorului. Cartea se păstrează la Mănăstirea Sihăstria. De la Maica Domnului mai avem Brîul ei, pe care i l-a aruncat lui Toma cînd se înălţa la cer. Brîul se păstrează la Mănăstirea Cutlumuş din Muntele Athos, este din catifea vişinie împodobit cu pietre preţioase.

CĂLĂTORIA MAICII DOMNULUI LA IAD CU ARHANGHELUL MIHAIL-CHINURILE IADULUI

Această carte arată muncile creştinilor, ce le-a arătat Arhanghelul Mihail Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, ca să vadă unde se muncesc creştinii cu sufletele, şi zise Maica Domnului: „Spune-mi mie Mihaile cîte munci sînt?"

Iar Mihail zise: Ce voi spune fără număr sînt, atunci deschiseră îngerii Iadul şi văzură acolo mulţime de suflete, muncindu-se noroade multe, bărbaţi şi femei, şi erau plînsuri şi chiote mari şi zise Maica Domnului, care le sînt păcatele acestora?

Mihail zise: aceştia sînt Făcătorii de rele **şi aşa se vor munci în veci, iar Maica Domnului plînse cu jale mare, şi văzură în Tar-**

tar întuneric mare, şi zise Maica Domnului: Ce le sînt păcatele acestora de se muncesc în atîta întuneric?

Mihail zise: Aceştia nu s-au temut de Dumnezeu şi au făcut păcate şi trupul Lui l-au răstignit. **Şi zise Mihail, nu i-au învăţătură la această muncă, să se ridice întunericul şi văzu că sînt de Tatăl nevăzuţi, şi i-au băgat aici, ca să nu vadă lumina luminii şi se milostivi Maica Domnului şi căută la cer, şi se rugă Fiului şi Duhului Sfînt, atunci se ridică întunericul şi văzură acolo mulţime de suflete muncindu-se şi ţipînd, iar Maica Domnului plînse şi zise către ei: Oh! săracilor, ce aţi stricat de v-au băgat aici? Iar îngerii care păzeau această muncă ziseră: de ce nu răspundeţi Maicii Domnului? Iar ei ziseră către Maica Domnului: Doamnă n-am văzut lume de cînd am venit aici şi nu putem căuta în sus că fierbe răşina şi săul pe noi şi lăcrimau şi ziseră către Maica Domnului: Oh! Maica Domnului Milostivă, cum n-a venit Avraam, nici apostotul Pavel, nici Ioan Botezătorul să grăiască cu noi?**

Atunci, zise Maica Domnului către Mihail: Acestora ce le sînt păcatele de sînt în atîta muncă de răşină şi de smoală cu foc?

Mihail răspunse: Aceştia n-au crezut în Sfînta Treime, cuvintele prorocilor n-au ascultat, că vei naşte pe Hristos din tine. **Maica Domnului lăcrimă şi zise: Oh! săracilor cum v-aţi înşelat de n-aţi crezut, că voi naşte pe Hristos din mine, şi atunci iară căzu întunericul peste ei.**

Şi zise Mihail: Doamnă, merge-vom la răsărit, sau la miazănoapte, unde-ţi este voia? Şi o luară îngerii şi o duseră spre miazăzi, şi văzu ieşind rîul cel de foc şi stăteau în el noroade multe, bărbaţi şi femei, unii pînă la grumaz în foc, iar alţii pînă la creştet, şi plînse Maica Domnului şi zise către Mihail: Ce sînt aceştia care sînt în foc pînă la brîu?

Mihail zice: Aceştia sînt aceia ce şi-au blestemat părinţii, **şi aşa se vor munci în veci. Dar aceştia pînă la grumaz?**

Mihail zice: Aceştia sînt curvarii **şi aşa se vor munci în veci. Dar aceştia pînă în vîrful capului?**

Mihail zice: Aceştia sînt cei ce au mîncat carne de om. **Zice Maica Domnului: cum au mîncat carne de om? Mihail zice: Aceasta o face femeia cînd îşi omoară pruncul în pîntece sau dacă-l face, şi cea care-o îndeamnă pe alta să-l piardă, aceia aşa se vor munci în veci. Şi iar văzu Maica Domnului o femeie, care era spînzurată de unghii şi iar zise Maica Domnului: Ce a făcut aceasta?**

Mihail zise: Aceasta a ascultat pe la ferestrele altora şi a învrăjbit pe alţii de s-au omorît, **şi aşa se va munci în veci. Şi plînse Maica Domnului şi zise: Mai bine nu s-ar fi născut decît să se vadă aşa. Şi zise Mihail: Încă n-ai văzut muncile cele mari şi amare. Şi se duseră la apus şi văzu Maica Domnului un nor mare**

alb, luminat şi mare, şi în mijloc şi pe laturi zăcea mulţime de oameni şi femei, umblau şerpii peste ei şi întrebă Maica Domnului: Dar acestora care le sînt păcatele?

Mihail zice: Aceştia n-au vrut să se scoale să se ducă Dumineca la Biserică **şi aşa se vor munci în veci. Şi zise Maica Domnului: Dar de vor fi bolnavi şi nu vor putea ieşi? Mihail zise: De vor fi bolnavi cît să se aprindă casa pe ei, şi de nu vor putea ieşi, ci îi vor scoate alţii, vor fi iertaţi. Şi iar văzu Maica Domnului în alt loc scaune de foc, şi pe ele oameni mulţi, bărbaţi şi femei şi zise Maica Domnului: Ce le sînt păcatele acestora?**

Mihail zice: Aceştia nu s-au sculat dinaintea preoţilor cînd au venit de la Biserică şi au slujit Liturghii, **şi aşa se vor munci în veci. Şi în alt loc văzu Maica Domnului un copac mare şi avea dinţi de fier, şi de dinţi erau atîrnaţi tot bărbaţi şi femei spînzuraţi de limbi. Şi lăcrimă Maica Domnului şi întrebă pe Mihail: Acestora care le sînt păcatele?**

Mihail zice: Aceştia au fost tari de s-au sfădit frate cu frate şi vecin cu vecin, **şi aşa se vor munci în veci. Şi văzu Maica Domnului în alt loc oameni spînzuraţi de unghii şi de limbi, şi erau toţi legaţi şi le ieşeau foc din guri şi nu puteau zice: Doamne miluieşte! Zise Maica Domnului: Care le sînt păcatele acestora?**

Mihail zice: Aceştia nu s-au închinat Icoanelor şi au rîs de ele, şi de Biserică n-au gîndit, **şi cum au făcut aşa îşi iau plata. Şi zice Mihail către Maica Domnului: Să mergem să vedem unde se muncesc preoţii. Şi au mers şi au văzut preoţi spînzuraţi de limbi şi dedesubt îi ardea focul. Şi zise Maica Domnului: Care le sînt păcatele acestor preoţi?**

Mihail zice: Aceştia au spurcat Liturghii şi le-au căzut sfărîmăturile printre degete pe pămînt (Împărtăşania), **şi aşa se vor munci în veci.**

Şi văzu Maica Domnului în alt loc un om pe care-l mînca o gadină mare cu aripi şi cu nouă capete, cu două capete era pe ochii lui, iar cu 4 era pe gura lui, cu 3 capete îl sugea de ţîţe. Întrebă Maica Domnului: Dar acestuia care-i sînt păcatele?

Mihail zice: Aceştia sînt cărturarii, care au citit la Evanghelie şi cuvintele lui Hristos n-au ascultat cum a spus la cărţi, şi-i va mînca gadina aceasta în veci. **Şi a văzut Maica Domnului un cărturar muncindu-se şi zise: Dar acesta ce a greşit?**

Mihail răspunse: Acesta n-a spus cum scrie în cărţi, ci a spus alte minciuni **şi aşa se va munci în veci. Şi zice Mihail: Să mergem Maica Domnului, unde se muncesc fraţii apostolilor. Şi ieşind în alt loc văzu Maica Domnului mulţime de oameni şi-i mîncau viermii cei neadormiţi. Şi zise Maica Domnului: Dar acestora care le sînt păcatele?**

Mihail a răspuns: Aceştia sînt Patriarhii, care s-au purtat ca apostolii, şi în cinul lor s-au chemat preoţi pe pămînt şi n-au purtat cinurile lor ca şi călugării, şi au făcut cum n-a fost la legea lor şi aşa se vor munci în veci. Şi văzu Maica Domnului în alt loc femei multe la care le ieşeau văpăi din guri şi strigau: Miluieşte-ne Maica Domnului, că ne muncim mai rău decît toate sufletele. Şi plînse Maica Domnului către Mihail şi întrebă: Dar acestora ce le sînt păcatele?

Mihail zise: Acestea sînt preotesele, cărora le mor preoţii, şi ele iar se mărită, pentru aceia aşa se vor munci în veci. Şi iar văzu Maica Domnului în alt loc femei multe şi le mîncau viermii cei neadormiţi şi se munceau cumplit. Şi zise către Mihail: Dar acestea ce au greşit?

Mihail zise: Acestea sînt călugăriţele, care au făcut curvie pe pămînt şi aşa se vor munci în veci. Şi iar văzu Maica Domnului o pară de foc, şi erau oameni mulţi spînzuraţi, şi întrebă Maica Domnului: Dar acestora, care le sînt păcatele?

Mihail răspunse: Aceştia sînt curvarii şi cei ce joară strîmb şi toţi care n-au vrut să facă voia lui Dumnezeu, sau săracul, sau bogatul, sau iubitorul de argint, care n-au vrut să facă milă. Şi zise Maica Domnului: Oh! vai de voi, cum v-a înşelat lumea cea deşartă şi trecătoare? Şi văzu iar Maica Domnului alt loc în care se munceau domnii cei mari şi ardeau ziua şi noaptea. Şi lăcrimă Maica Domnului şi zise către Arhanghelul Mihail: Dar acestora care le sînt păcatele?

Mihail zise: Aceştia-s domnii cei mari şi judecătorii pămîntului cei nemilostivi, care au judecat în făţărnicii, şi aşa se vor munci în veci. Amin.

BRÎUL, PROHODUL ŞI PSALTIREA MAICII DOMNULUI

BRÎUL MAICII DOMNULUI

Cuvînt înainte

În zilele împăratului Iustinian a fost adus brîul Născătoarei de Dumnezeu, din episcopia Zila şi s-a pus în sfînta raclă şi a fost aşezat într-o casă deasupra osemintelor împăraţilor Zoe şi Leon în cetatea Halcopatri. Iar mai tîrziu acest brîu sfînt a fost adus în sfînta cetate a Ierusalimului şi pus împreună cu veşmîntul Preacuratei Fecioare Maria.

Arcadie, feciorul împăratului Teodosie cel Mare, a adus brîul Născătoarei de Dumnezeu din cetatea Ierusalimului şi l-a transportat cu mare cinste şi evlavie la Constantinopol şi l-a aşezat într-un sicriu luminat, numit racla sfîntă.

După 410 ani de la această mare sărbătoare, împăratul Leon, a rugat pe patriarh să deschidă sfînta raclă pentru soţia sa Zoe, care era chinuită de duhuri rele. Împărăteasa Zoe a avut un vis, o vedenie Dumnezeiască, spunîndu-i că, dacă ar fi aşezat şi atins de trupul ei sfîntul brîu, s-ar tămădui de boala ce a cuprins-o. Patriarhul prin rugăciuni umilite, a scos sfîntul Brîu şi l-a aşezat pe trupul împărătesei Zoe, care îndată s-a tămăduit, preamărind

pe Dumnezeu. Cei care au văzut cu ochii marea minune, prin rugăciuni și laude smerite au adus mulțumiri lui Dumnezeu, după care preacinstitul brîu a fost așezat în sfînta raclă, păstrîndu-se pentru veșnică pomenire și amintire.

Acest brîu li se citește bolnavilor, sau celor năpădiți de necazuri. Înainte de a se folosi de mîngîierea puterii tămăduitoare a sfîntului brîu, să-și facă Sfinte Liturghii, dar numai în zilele de Miercuri și Vineri, cînd să-și petreacă timpul numai în post și rugăciuni. Să se Spovedească și Împărtășească. Acest brîu să fie purtat de fiecare creștin ortodox pînă trăiește, că va fi scăpat de boli și de necazuri, fiindcă Preacurata Fecioara Maria, Născătoarea de Dumnezeu este ocrotitoarea noastră a tuturor în veci.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh. Amin. Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi. (de 3 ori). Slavă Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Prea Sfîntă Treime miluiește-ne pe noi. Doamne curățește păcatele noastre, Stăpîne iartă fărădelegile noastre, Sfinte cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău cel sfînt.

Doamne miluiește, de 3 ori. Mărire și acum ... Tatăl nostru, carele ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pămînt: Piinea noastră, cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mîntuiește de cel rău.

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te ceea ce ești plină de dar, Marie, Domnul este cu Tine. Binecuvîntată ești tu între femei și binecuvîntat este rodul pîntecelui tău, că ai născut pe Hristos, Mîntuitorul sufletelor noastre.

Prea Sfîntă Marie, Maica lui Dumnezeu roagă-te pentru noi păcătoșii, acum și-n ceasul morții noastre. Amin.

Sub milostivirea ta, scăpăm, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, rugăciunile noastre nu le trece cu vederea în necaz, ci ne izbăvește din nevoi, una Curată și Preamărită.

Prea Sfîntă Născătoare de Dumnezeu, apără, mîntuiește și păzește pe robul tău (N) de tot răul și necazul, de toate bolile și durerile, de toate farmecele, vrăjitoriile și blestemele, ca întreg și sănătos să fie robul tău. Amin.

Ca și cu o coroană luminată Prea Curată de Dumnezeu Născătoare, cu preacinstitul tău brîu, robul tău se încununează și se luminează, bucurîndu-se și în taină se veselește, Stăpînă strigînd către tine:

Bucură-te, coroana cinstită și cununa Dumnezeiești lor măriri.

Bucură-te, ceea ce ești mărirea împlinirii, a veșnicei măriri și veseliei.

Bucură-te, prin care răsare bucuria, Bucură-te prin care piere blestemul; Bucură-te, pîntecele dumnezeiești întrupări.

Bucură-te, îndrăznirea celor muritori către Dumnezeu.

Bucură-te, muncirea vrăjmașilor celor nevăzuți.

Bucură-te, îndrăznirea cea nebiruită a purtărilor de duhuri rele.

Bucură-te, ceea ce ne cureți de păcate și de lucrurile spurcate.

Bucură-te, căderea dracilor; Bucură-te, ușa mîntuirii;

Bucură-te, dătătoarea darului celui Dumnezeiesc;

Bucură-te, cămara nunții celei fără de sămînță;

Bucură-te lauda cea de cinste a preoților celor cuvioși;

Bucură-te, prin care cad vrăjmașii; Bucură-te mîntuirea sufletului meu.

Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară.

Dat-ai robului tău Preamărită, tare îngrădire, pe acesta scăpîndu-l de toate primejdile, cu dumnezeiești le lucrări nebiruit de vrăjmași păzindu-l și care strigă către tine: Tăria, puterea și cuvioasa mea bucurie este Fiul tău și Domnul, ca un bun și milostiv.

Ca și cu o cinstită coroană cu brîul Tău, robul Tău cu bună credință luminat fiind, încununat cu dumnezeiasca Ta mărire, să-l mîntuiești ca pe un milostiv. Încinge pe robul Tău întărindu-l asupra vrăjmașilor, ca să lupte nebiruit contra patimilor celor ce-l muncesc și nepătimire biruitoare dăruindu-i, ca pururea să Te preamărească pe Tine și pe Fiul Tău și să strige: Iisuse, mîntuiește-mă pe mine păcătosul ca un milostiv.

Nașterea fără stricăciune și fericire, numai tu o ai avut preabinecuvîntată și încingere de mîntuire ai dăruit oamenilor, brîul tău cel sfînt, care pînă acum a rămas nestricat.

Dumnezeiască Mireasă prin care robul tău ia de la Dumnezeul nostru mare milă. Cei între sfinți părinții noștri, mari dascăli și ierarhi ai lumii: Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur, Atanasie și Chiril și toți sfinții Apostoli și întîiul mucenic Ștefan, sfinților Mucenici Gheorghe, Teodor Stratilat, Teodor Tiron, Dimitrie și toți sfinții Mucenici și Mucenice. Sfinte Ioane Prorocule și Înaintemergătorule, Botezătorul lui Iisus Hristos, Sfinților Proroci: Moise, Avraam, Ilie și Elisei și toți sfinții Apostoli rugați-vă Domnului, pentru pacea, sănătatea, buna sporire și iertarea păcatelor robului lui Dumnezeu (N) pentru apărarea și mîntuirea lui și-l păziți de tot răul și necazul. de bolile și durerile, de toate farmecele și de toate vrăjitoriile. Inima se în-

moaie atingîndu-se cu călduroasă credinţă de brîul Fecioarei, încingîndu-se cu putere nebiruită împotriva patimilor necurate şi a vrăjmaşilor fără trupuri, nevătămat rămînînd în veci. Brîul tău, întru bucuria inimii cu cinste toţi să-l purtăm, care le este spre ajutor tuturor credincioşilor de Dumnezeu Născătoare, dă celui ce alunecă, întărire, celor leneşi, îmbărbătare, cîrmuire celor ce înnoată, celor rătăciţi, întoarcere cu adevărat Curată Fecioară, Dumnezeiescul dar a preacinstitului Tău brîu, tuturor celor ce cu credinţă îl purtăm şi-l sărutăm ne este ajutor în veci.

Sfinţilor, tămăduitori fără de arginţi şi de minuni făcători, Cosma şi Damian, Chir şi Ioan, Pantelimon, Ermolae, Samson, Diomid, Mochie şi Anichit, Talaleu, Trifon şi toţi sfinţii Mucenici, dreptilor părinţi Ioachim şi Ana, tu cuvioase părinte Nicolae, rugaţi-vă Domnului pentru viaţa, sănătatea, buna sporire şi iertarea păcatelor robului lui Dumnezeu (N) şi pentru ca bunul Dumnezeu să-l păzească de tot răul, ca întreg şi sănătos să petreacă în veci.

Sfinţilor Evanghelişti: Matei, Marcu, Luca şi Ioan, Arhanghelii Mihail şi Gavriil, Serafimii şi Heruvimii, cu 318 sfinţi părinţi de la Niceea, şi toţi sfinţii pomeniţi în Sfînta noastră Biserică, rugaţi-vă Domnului pentru sănătatea, viaţa, pacea, buna sporire şi iertarea păcatelor robului lui Dumnezeu (N) şi pentru ca bunul Dumnezeu să-l apere şi să-l mîntuiască de tot răul, de toate necazurile, de toate bolile şi durerile, de tot blestemul şi vrăjitoriile şi cu totul sănătos să fie şi întreg în veci. Amin.

Blestemu-te pe tine diavole cu puterea Sfintei Cruci, cu Fecioara Maria şi cu Sfînta Treime, cu toate fecioarele martire şi cu toţi sfinţii îngeri şezători pe cele nouă tronuri în jurul Tronului Tatălui ceresc şi cu toţi sfinţii pomeniţi în acest brîu, ca să nu ai nici o putere asupra robului lui Dumnezeu (N), cu nici un fel din vicleniile tale, în Numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfîntului Duh. Amin.

De înşelătoria dragostei, a patimilor şi de vrăjmaşul ce-l ispiteşte cu greutatea păcatelor şi de cumplita lene, de robire degrabă să mîntuieşti pe robul Tău mult milostivă Fecioară Maria, ca singură apărătoare şi mîntuitoare în veci. Amin.

Doamne miluieşte de 3 ori.

Mărire Tatălui şi... Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă mulţumiri, aducem Ţie noi robii Tăi, ci ca ceia ce ai stăpînire nebiruită, slobozeşte-ne din toate nevoile, ca să-ţi strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară.

Şi acum...

Preacinstitul tău Brîu ce a cuprins pîntecele tău cel de Dumnezeu primitor, este cetăţii tale, tărie nebiruită şi vistierie de bunătăţi neîmpuţinată.

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperămîntul meu este Duhul Sfînt, Treime Sfîntă, Slavă ţie.

Stăpînă primeşte rugăciunea robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Slavă Ţie Dumnezeul nostru slavă ţie. Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfîntului Duh, şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Prea Sfîntă Treime, Dumnezeul nostru slavă Ţie. Amin.

Vezi Mineiul pe August, Brîul, Sărbătoare în 31 august.

PROHODUL ADORMIRII MAICII DOMNULUI (15 August)

Scurtă lămurire

Prohodul Adormirii Maicii Domnului se cîntă la Vecernia praznicului Adormirii de la 15 august. La Ierusalim unde se află Biserica Mormîntul Maicii Domnului, Prohodul acesta se cîntă în ajunul Praznicului Adormirii la ora 10 dimineaţa şi foarte frumos: 1, pînă la 3 episcopi şi 6 arhimandriţi, 4 diaconi şi corul destul de numeros. Iau parte cîteva mii de suflete. Melodia este ca la Prohodul Mîntuitorului din Vinerea Paştilor. Prohodul l-am luat din Ceaslovul bogat tipărit la Mînăstirea Neamţ în anul 1836, Mitropolit al Moldovei fiind Veniamin Costache, iar domn Mihail Sturza Voievod, stareţ Neonil, tipărit de monahul Isaia. Biserica Sfinţii Ioachim şi Ana, Bucureşti, Pr. T. Negoiţă.

Cîntarea Prohodului

După săvîrşirea Litiei, adunaţi fiind în faţa Icoanei „Adormirea" şi după Acatist, începe Prohodul Adormirii.

Starea 1

1. Te mărim pe tine, Maica lui Dumnezeu, şi-n Biserică cîntăm Adormirea Ta şi mutarea Ta de la pămînt la cer.

2. Te mărim pe tine, Maica lui Dumnezeu şi-n cîntări slăvim noi toţi Adormirea ta, apăraţi fiind de tine pe pămînt.

3. Fericimu-te azi, preaslăvită Maică, ne-nchinăm cinstitei tale mutări la cer, care este minunată tuturor.

4. Te mărim pe tine, Maica lui Dumnezeu, care prin puterea Dubului ai născut pe Iisus Hristos lumina veşnică.

5. Fericimu-te azi, preaslăvită Maică, şi slăvim cu toţii Sfîntă Icoana ta ce ne-arată chipul Adormirii.

6. Fericimu-te toţi, Maica lui Dumnezeu, căci întotdeauna tu te rogi pentru noi şi ne ajuţi cu mijlocirea Ta la cer.

7. Preoţi şi popoare, lăudaţi pe Maica şi slăviţi în cîntări Adormirea şi mutarea ei în slăvile cereşti.

8. Credincioşii toţi, tineri cu bătrîni, cîntaţi Adormirea Maicii lui Dumnezeu, căci ea este Maica voastră a tuturor.

9. Suindu-te-n munte, preaslăvită Maică, de la înger ai primit o stăpînire închinîndu-se Celui născut din tine.

10. O minuni străine şi dumnezeieşti, cum adus-au norii lîngă patul tău, pe apostoli îngropătorii tăi.

11. Arhangheli şi îngeri adunîndu-se toţi au slăvit în coruri şi-n cuvinte Adormirea ta, preacurată Maica lui Iisus Hristos.

12. Ce minune mare, este ca să vedem, cum Iisus ca Dumnezeu în mîini a primit sufletul şi trupul Maicii Sale.

13. Ceia ce te-ai suit la Locaşurile cereşti, nu lipsi a căuta spre poporul tău, ce slăveşte azi Adormirea ta.

14. Mori şi te duci acum, către viaţa cea de Sus, dar nu părăsi pe robii tăi, tu neadormită rugătoare.

15. Minune prea mare, acum noi vedem, cum aceia ce-a născut Viaţa lumii, morţii s-a făcut părtaşă pe pămînt.

16. Prunc fiindu-ţi Iisus, de-ale tale palme se ţinea de tine fiind mult mîngîietoare, iar acum apucă-n mîini sufletul tău.

17. Verhovnice Petre, cu apostolii toţi aţi cîntat în jurul Maicii Curate lăcrimînd, pentru Mutarea ei la cer.

18. Pe noi care-acum, Adormirea-ţi cinstim ne păzeşte de primejdii şi de nevoi, căci tu eşti ajutătoarea tuturor.

19. Proorocul David al lui Dumnezeu, cu timpane şi alăută îţi cîntă-n cer, lăudînd şi preamărind Mutarea ta.

20. Prin tine Fecioară, Maica lui Dumnezeu, vrăjmăşia oamenilor s-a liniştit şi-o viaţă nouă în loc a răsărit.

21. Ne rugăm, Curată ţie, Maica noastră, cu ochii tăi cei blînzi să ne cercetezi şi să cauţi spre noi copiii tăi smeriţi.

Slavă . . .

22. Tu ne eşti lumina cea în trei străluciri: Tatăl, Fiul şi-mpreună cu Sfîntul Duh, pe Treimea Darului s-o preamărim.

Şi acum . . .

23. Te mărim pe tine, Maica lui Dumnezeu şi-n Biserică cinstim Adormirea ta şi Mutarea ta de pe pămînt la cer.

Ectenia mică cu Ecfonis . . . Că s-a binecuvîntat Numele Tău şi . . .

Starea a doua

1. Cuvine-se dar, a slăvi-n cîntări pe Născătoarea, cea mai cinstită decît Heruvimii, şi mai slăvită decît Serafimii.

2. Cuvine-se dar, a te ferici pe tine, Maică, tu eşti mai înaltă decît cerurile, născînd pe Iisus Hristos în Betleem.

3. Cuvine-se dar, să cinstim a ta Mutare, ca prin rugăciunile-ţi sfinte să ne ajuţi şi să ne-acoperi cu veşmîntul tău.

4. Credincioşii toţi, pomenirea Preacuratei faceţi şi să zicem într-un glas: Bucură-te dar, că eşti mîngîiere pentru cei ce plîng.

5. Către Dumnezeu, îţi ridică mîinile curate şi trimite credincioşilor pacea ta şi uneşte sufletele noastre în veci.

6. Primeşte acum rugăciunea noastră, Preacurată şi trimite credincioşilor pacea ta şi uneşte sufletele noastre în veci.

7. Preoţi şi popor, să cinstim pe Născătoarea, care s-a mutat la ceruri la Fiul său, ca să mijlocească pentru noi.

8. Din ceruri ne binecuvintează pe noi, Maică bună, binecuvîntată eşti tu între femei şi ne scapă cu îndurarea ta.

9. Ţie ne rugăm, Maică Pururea Fecioară Sfîntă şi primeşte rugăciunea ce-ţi înălţăm astăzi cînd cinstim Mutarea ta la cer.

10. Îngerii din cer coborîţi asupra ta, Fecioară, cu cutremur îţi acopereau patul tău, preamărind în ceruri Adormirea ta.

11. Rugăciunea ta, ne dezleagă din lanţul pieirii şi ne izbăveşte din munca iadului pe cei ce plini de credinţă te rugăm.

12. Minune era, a vedea în jurul tău pe îngeri, şi pe ucenicii Domnului adunaţi, ce-au venit să vadă Adormirea ta.

13. Cu adevărat, ca nişte tămîie aleasă, Preasfîntă Maica lui Dumnezeu te sălăşluieşte în ceruri Fiul tău.

14. Vieţii Locaş, arătatu-te-ai Fecioară Sfîntă, şi murind pentru aceasta te-ai suit la cer ca să vieţuieşti acolo pururea.

15. Toţi creştinii azi, înălţăm cîntări şi preamărire Maicii Domnului Iisus lăudîndu-o şi rugînd-o să ne scape din nevoi.

16. Pomenirea ta, cu totul curată şi Preasfîntă, acum toată adunarea o săvîrşim, cu evlavie slăvind Mutarea ta.

17. Pămîntenilor, şi voi fiii oamenilor, astăzi minunaţi-vă de mila cerurilor, ce ne-o dă Fecioara Preacurată.

18. Cerul şi-a deschis, uşile sale Fecioară şi puterile cereşti sus au preamărit, primind în cîntări slăvite trupul tău.

19. Pămîntul întreg, te slăveşte pe tine Fecioară, căci cu naşterea slăvită din Betleem, ai zdrobit toţi idolii pămîntului.

20. Necăjiţilor, şi zdrobite inimi veniţi astăzi să rugăm pe Maica Domnului să ne dea ajutor şi întărire tuturor.

21. Primeşte acum, lacrimile celor ce te chiamă şi de duşmanii ştiuţi şi neştiuţi tu ne apără viaţa tuturor.

Slavă . . .

22. Treimea slăvim, în cîntări fără încetare astăzi, în Tatăl, Fiul, dimpreună cu Duhul Sfînt, căci aşa cuvine-se creştinilor.

Şi acum . . .

23. Maica noastră eşti şi te avem oricînd ajutătoare, ne acoperă pe toţi cu veşmîntul tău şi alungă de la noi orice nevoi.

24. Cuvine-se dar, a slăvi-n cîntări pe Născătoarea, cea mai cinstită decît Heruvimii, mai slăvită decît serafimii.

Ectenia, Ecfonis: Că s-a sfinţit şi s-a preamărit preacinstit şi . . .

Starea a treia

1. Neamurile toate, laudă-ngropării-ţi aduc ţie acum.
2. Neamurile toate, fericesc în tine pe Maica lui Dumnezeu.
3. Deşi mori tu, Maică, dar la ceruri este Locaşul tău în veci.
4. S-alergăm îndată, la mormîntul Maicii şi dobîndi-vom milă.
5. Te mărim pe tine, Maică Preacurată, că tu ne eşti mîngîiere.
6. Cea fără prihană a născut pe lume, pe Iisus Dumnezeu.
7. O minuni străine, cum Iisus azi ţine al Maicii suflet frumos.
8. Lumea credincioşilor, bucure-se astăzi cinstind înălţarea ta la cer.
9. Îngerii din ceruri laudă şi cîntă cîntări de slavă Sfintei.
10. Primăvară dulce eşti vieţii noastre, Tu Maică Preacurată.
11. Iată ucenicii au venit cu toţii să se-nchine ţie.
12. Astăzi Preacurata către cer se-nalţă cu trupul ei curat şi sfînt.
13. Astăzi Ziditorul, către a sa Maică s-a coborît s-o ia în cer.
14. Preoţi şi popoare, lăudaţi cu toţii Mutarea Maicii la cer.
15. Maica noastră bună, deşi în ceruri eşti, să nu ne laşi în nevoi.
16. Suferinţă multă cînd ne apasă viaţa, Tu Maică ne-o alină.
17. De duşmanii noştri, azi ne izbăveşte tu, Maica noastră bună.
18. Fii ajutătoare celor ce aleargă la ajutorul tău sfînt.

Slavă . . .

19. O, Treime Sfîntă: Tatăl, Fiul, Duhul noi o cîntăm în cîntări.

Şi acum . . .

20. Veşnică lumină să ne fii vieţii, o, Maică azi te rugăm.
21. Neamurile toate, laudă-ngropării ţi-aducem ţie acum.

Binecuvîntările

Binecuvîntă eşti Fecioară, învaţă-ne pe noi îndreptările tale!

Soborul îngeresc s-a mirat văzîndu-te pe tine, între cei morţi socotită fiind şi sufletul tău Curată lui Dumnezeu dăruindu-l şi la ceruri cu trupul a treia zi zburînd nenuntită.

Binecuvîntată eşti Fecioară . . .

Pentru ce la mormîntul Maicii lui Dumnezeu, cu tăinuitori stăruiţi locuind, din înălţime fulgerînd minţile cele nematerialnice, ziceau apostolilor, vedeţi acum semnele mormîntului, că Preacurata s-a mutat cu tot la cer.

Binecuvîntată eşti Fecioară . . .

Miruri au izvorît din mormîntul tău, Preabună Fecioară şi s-a arătat izvor de tămăduiri, că tu cinstită, sicriu de miruri te-ai arătat tuturor credincioşilor, izvorînd şi izbucnind darurile tale de mir mirositoare.

Slavă . . .

Închinîndu-ne cu credinţă Sfintei Treimi, cu îngerii strigînd, fire mai presus stăpînitoare, păzeşte de nevoi pe credincioşii care cîntă neîncetat: Sfîntă, Sfîntă, Sfîntă eşti Prealăudată.

Şi acum . . .

Izvor de viaţă purtător pe tine cunoscîndu-te, Fecioară, ca Maicii Vieţii strigăm, cu dorire să ne înviezi pe noi cei morţi în păcate şi bucuriei veşnice să ne învrednicești. O Maica noastră bună, ajută-ne cu mila ta.

Aliluia, Aliluia, Aliluia! Slavă ţie Născătoare de Dumnezeu (de trei ori).

Pe Născătoarea de Dumnezeu şi Maica Luminii întru cîntări cinstindu-o să o mărim.

Măreşte suflete al meu . . . Cuvine-se cu adevărat . . .

Mergi la cer

Mergi la cer şi te aşează,
Lîngă Fiul tău Ceresc
Şi de-acolo priveghiază
Peste cei ce te iubesc.
De dureri şi de primejdii,
Tu ne scapă orişicînd,
Şi în braţele nădejdii;
Tu ne ţine pe pămînt
Maica Dumnezeului cel sfînt.

Cînd în faţa ta Preasfîntă,
În genunchi noi ne rugăm
Toţi duşmanii se-nspăimîntă,
Cînd cîntări îţi înălţăm.
Maică Sfîntă, azi te lăudăm.
Ca şi ucenicii plîngem,
Astăzi Adormirea ta;
Laolaltă toţi ne strîngem
Cerînd ocrotirea ta.

După Dumnezeu pe lume.
Toţi creştinii te iubesc;
Pe vecie al tău nume
Ne va fi un scut ceresc.

Fiului tău scump şi dulce
Rugătoare pentru noi,
Să fii totdeauna, Maică
Şi ne scapă din nevoi.
Maica Dumnezeului Preasfînt.

Cîntăm mergînd cu Icoana Adormirii în jurul Bisericii.

PSALTIREA MAICII DOMNULUI

Din lucrările Sfîntului Dimitrie al Rostovului

ÎNCHINARE CĂTRE PREASFÎNTA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Veniţi să ne închinăm Împărătesei noastre, Născătoarei de Dumnezeu!

Veniţi să ne închinăm Fecioarei Maria, Împărăteasa noastră, Născătoarea de Dumnezeu!

Veniţi să ne închinăm şi să cădem, la însăşi Doamna Fecioara Maria, Împărăteasa noastră Născătoarea de Dumnezeu!

Ne închinăm ţie, Prea Sfîntă Născătoare de Dumnezeu, care prin naşterea Ta, ne-ai arătat nouă Lumina cea adevărată, Împărăteasa cerului şi a pămîntului, nădejdea celor fără de nădejde. Ajutătoarea celor fără de ajutor, Mijlocitoarea tuturor păcătoşilor; Tu ne acoperă şi ne apără de toate nevoile şi necazurile sufleteşti şi trupeşti, şi fii nouă, te rugăm Apărătoare, cu sfintele Tale rugăciuni!

Ne închinăm binecuvîntatei Tale Zămisliri şi Naşterii Tale din sfinţii Tăi părinţi Ioachim şi Ana! Te rugăm, Doamna noastră, să ne dai viaţă fără de păcat, ca să zămislim şi să naştem roade de pocăinţă!

Ne închinăm Intrării Tale în Biserica Domnului, Pruncă de 3 ani fiind şi te rugăm, Lumina noastră, să ne faci, cu rugăciunile Tale, Biserică Duhului Sfînt!

Ne închinăm Bunei tale Vestiri, Prea Curată Fecioară de Dumnezeu Născătoare, cînd prin lucrarea Duhului Sfînt, cu glasul Arhanghelului ai zămislit Cuvîntul Tatălui, şi te rugăm, Lumina noastră, ne binevesteşte nouă celor deznădăjduiţi Mîntuirea!

Ne închinăm Naşterii tale, cînd L-ai întrupat şi L-ai născut pe Hristos, Mîntuitorul lumii şi ai devenit astfel, Maica lui Dumnezeu Slăvită şi Preaînălţată de toată făptura, şi Te rugăm Lumina noastră, fă-te Maică Milostivă, acum şi în veacul viitor!

Ne închinăm curăţiei Tale, care eşti Neîntinată, fără sminteală, fără greşeală, Prea Curată, şi Te rugăm Lumina noastră, curăţeşte-ne de toată spurcăciunea trupului şi a duhului, cu rugăciunile Tale!

Ne închinăm şi cinstim durerile Tale, pe care le-ai răbdat în vremea Patimilor de bună voie ale Fiului Tău, cînd s-a împlinit

prorocia lui Simeon, căci prin însuşi sufletul tău a trecut sabia, şi Te rugăm, Lumina noastră, de durerile trupeşti şi sufleteşti, izbăveşte-ne!

Ne închinăm Ţie, Doamnă, aducîndu-ne aminte de bucuria Ta, pe care ai avut-o în vremea Învierii Fiului tău şi te rugăm Lumina noastră, să ne adormi patimile noastre trupeşti, cu ajutorul Tău!

O, Preasfîntă Împărătească, Născătoare de Dumnezeu, primeşte această mică rugăciune, şi o du Fiului Tău şi Dumnezeului nostru, ca să mîntuiască şi să ne lumineze pentru tine, sufletele noastre!

Privind la Chipul tău Prea Sfînt, ca şi cum te-am vedea cu adevărat chiar pe tine Născătoare de Dumnezeu, cu credinţă şi cu dragoste, şi din toată inima cădem şi ne închinăm în faţa Celui ce este mainainte de veci, în faţa Pruncului pe care-l ţii în mîna Ta, în faţa Domnului nostru Iisus Hristos!

O, Preasfîntă Doamna noastră, Împărăteasa cerului, preaslăvită Stăpînă, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, Adevărată Mîngîiere a tuturor întristaţilor, Viaţa şi învierea tuturor celor ce nădăjduiesc spre tine! Apleacă, o, Doamnă, preacuratele tale mîini, spre rugăciunea noastră pe care Ţi-o aducem noi nevrednicii robii Tăi!

O, Maica noastră milostivă, arată mila Ta spre noi, care sîntem plini de întristare, şi ne aflăm pururea în păcate şi nu ne dispreţui pe noi mult păcătoşii robii Tăi!

O, Maica noastră prea frumoasă, Tu eşti pricinuitoarea tuturor bunătăţilor, învierea muritorilor şi izbăvirea celor pierduţi! Primeşte această nevrednică rugăciune a robilor tăi căzuţi şi mult păcătoşi, în acest ceas de amară plîngere şi dureroasă cerere, căci îndrăznim a grăi către tine, Prea Sfîntă Doamnă Împărătească Născătoare de Dumnezeu, zicînd împreună cu îngerii: „Născătoare de Dumnezeu, bucură-te, Sfîntă Fecioară Marie, Cea plină de Dar, căci ai zămislit cu trup pe Fiul lui Dumnezeu". Bucură-te că tu L-ai purtat! Bucură-te că tu L-ai hrănit; Bucură-te că Lui i s-au închinat magii; Bucură-te, că pe Hristos la 3 zile în Biserică L-ai aflat; Bucură-te, că Hristos a înviat din morţi şi s-a înălţat la cer; Bucură-te, că tu însăţi ai fost luată la cer; Bucură-te că ai întrecut pe îngeri cu fecioria şi pe sfinţi cu slava; Bucură-te, că tu faci pace pe pămînt; Bucură-te, că locuitorii cerului toţi îţi sînt ascultători; Bucură-te, că tu poţi să ceri tot ce vrei de la Fiul tău Hristos Dumnezeul nostru; Bucură-te, că te-ai învrednicit să fii aproape de Sfînta Treime; Bucură-te, că eşti Maica oamenilor înrăiţi, care aleargă la tine cu credinţă; Bucură-te, că bucuria ta în veci nu se sfîrşeşte: Bucură-te cea plină de dar, Domnul este cu tine!

O, Prea Sfîntă Stăpînă, Doamnă Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, primeşte nevrednica noastră rugăciune şi ne păzeşte de moarte năpraznică şi ne dăruieşte pocăinţă înaintea sfîrşitului nostru, Amin!

Stăpînă, primeşte rugăciunile nevrednicilor robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul!

Toată nădejdea noastră, spre Tine o punem Maica lui Dumnezeu, păzeşte-ne pe noi sub Sfînt Acoperămîntul Tău. Amin!

CATISMA I

PSALMUL 1

Fericit bărbatul, care iubeşte numele tău Prea Sfîntă Născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria, căci cu dorul tău sufletul lui se va întări, şi ca un pom răsădit lîngă izvoarele apelor, va da multe roade la vremea sa. Fericită eşti tu între femei pentru smerenia şi credinţa inimii tale, căci tu întreci toate femeile cu frumuseţea ta şi întreci pe îngeri şi pe arhangheli cu sfinţenia ta! Milele şi îndurările tale, peste tot se vestesc. Dumnezeu a binecuvîntat lucrul mîinilor tale.

PSALMUL 2

Preasfîntă Doamnă Fecioară, pentru ce se tulbură neamurile care se ridică împotriva mea! Ruşinează-i şi doboară-i la pămînt cu furtuna îngrozirilor şi înfricoşărilor tale! Să ne acopere dreptatea ta. Risipeşte norii fărădelegilor noastre, ridică povara păcatelor noastre. Veniţi la Maica Domnului toţi cei osteniţi şi împovăraţi şi ea vă va odihni pe voi! Apropia-ţi-vă de ea cînd sînteţi năpăstuiţi şi Născătoarea de Dumnezeu vă va lumina cu strălucirea feţei sale! Binecuvîntaţi-o din toată inima, căci de mila ei este plin tot pămîntul.

PSALMUL 3

Preasfîntă Doamnă pururea Fecioară, cît s-au înmulţit vrăjmaşii mei văzuţi şi nevăzuţi, care mă necăjesc! Risipeşte-i cu viforul dreptăţii tale! Miluieşte-mă Stăpînă şi vindecă-mă de neputinţele mele! Încălzeşte inima mea cea rece şi nu mă lăsa să cad în mîinile vrăjmaşilor mei sufleteşti. În ziua morţii mele vino în ajutorul sufletului meu, ca să mă duci la limanul mîntuirii. Slavă ţie ocrotitoarea celor fără de ajutor.

Slavă . . .

PSALMUL 4

Cînd te-am chemat preasfîntă Doamnă Fecioară, cu credinţă şi cu nădejde, tu m-ai auzit, şi cu lumina ta m-ai apărat! M-ai izbăvit din cursele duhurilor răutăţii de sub cer, care s-au pregătit să mă înghită şi din mîinile cele răpitoare care caută sufletul meu, revărsîndu-ţi bunătatea milostivirilor tale, asupra tuturor celor ce-ţi chiamă numele tău cel sfînt!

Binecuvîntată eşti tu între femei, Doamnă, Stăpînă fecioară şi stăpînirea ta se va întinde în vecii vecilor.

PSALMUL 5

Graiurile mele ascultă-le Preasfîntă Doamnă fecioară şi nu întoarce de la mine faţa ta de Mamă: schimbă plînsul meu întru bucurie şi suspinul meu întru veselie, ca să cadă vrăjmaşul sub picioarele mele. Cu rugăciunile tale cele puternice, zdrobeşte căpetele lor cele trufaşe, ca să te binecuvinteze toată limba şi numele tău să-l rostească tot trupul. Binecuvîntată eşti, o fiica Marelui Împărat ceresc! Tu eşti cununa tuturor sfinţeniilor. Tu eşti slava Ierusalimului celui de sus şi a celui de jos. Cei ce te binecuvintează vor reuşi în lucrurile lor, cei ce te binecuvintează, vor fi binecuvîntaţi, iar cei ce te ocărăsc vor fi blestemaţi. În casa robilor tăi nu se va împuţina vinul şi belşugul de untdelemn. Îl binecuvîntăm pe Dumnezeu, care te-a zidit! Binecuvîntaţi să fie părinţii tăi, care te-au născut! Binecuvîntată eşti Doamnă Fecioară, în cer şi pe pămînt, lăudată şi preaslăvită în vecii vecilor!

PSALMUL 6

Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, nu întru iuţimea Sa să ne mustre pe noi Dreptul Judecător, nici întru mînia Sa să fim pedepsiţi. Tu apărătoarea noastră, te rugăm să ai grijă de noi şi pentru numele tău cel sfînt izbăveşte-ne de Porţile iadului şi din prăpastia cea întunecoasă cu rugăciunile tale, ca să cunoaştem în veci minunile tale, că nu morţii nici cei ce sînt în iad te vor lăuda pe tine, ci noi cei vii, cu harul tău te vom binecuvînta.

Slavă . . . .

PSALMUL 7

Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, în tine am nădăjduit, mîntuieşte-mă de toţi cei ce mă prigonesc, pentru ca în smerenia mea să fiu bineplăcut ţie. Strălucirea feţei tale să lumineze sufletul meu şi privirea ta cea miloasă să însenineze cunoştinţa mea şi prin tine voi aduce rugăciunile mele înaintea Celui Preaînalt!

PSALMUL 8

Preasfîntă Stăpîna mea, spre tine nădăjduiesc, izbăveşte sufletul meu de vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi. Prin tine Domnul nostru s-a făcut Mîntuitorul şi Fratele nostru. Ca focul în rîu şi ca roua pe lînă, a coborît peste mine Cuvîntul lui Dumnezeu, Cel mai înainte de Veci, care pe Duhul Sfînt aflîndu-l, te-a umbrit cu puterea Celui Preaînalt. Binecuvîntat este rodul pîntecelui tău ce s-a zămislit în tine. Binecuvîntată este naşterea ta cea feciorească. Binecuvîntată este curăţia trupului tău. Binecuvîntate sînt lucrările inimii tale, Slavă ţie Apărătoarea tuturor credincioşilor, cea plină de osîrdie!

Slavă ....

Sfinte Dumnezeule ... Preasfîntă Treime ... Tatăl nostru ...

Troparele Glasul 1

Luminează-mi, Atotbună sufletul meu cel întunecat şi alungă de la mine nesimţirea. Învaţă-mă să fac voia Fiului tău, ca să primesc iertarea multelor mele păcate, cu rugăciunile tale. Dă-mi Fecioară, umilinţă şi îmbelşugată vărsare de lacrimi, din care să izvorască adîncul îndurărilor, uscîndu-mi potopul răutăţilor şi curgerile patimilor, una prea Curată. Judecătorul se apropie, sfîrşitul este la uşă, veghiază suflete şi strigă din adîncul inimii către Maica Dumnezeului nostru: Izbăveşte-mă de înfricoşatele chinuri şi cu mijlocirea ta aşază-mă în loc luminos.

RUGĂCIUNE

Stăpînă, Născătoare de Dumnezeu, Doamna mea, iubitoare de oameni, Tu ştii gîndurile şi faptele mele şi neputinţa firii mele, ţie îţi înfăţişez sufletul meu, pe care l-am spurcat cu păcatele şi cu gîndurile mele cele netrebnice, dar tu Stăpînă cunoşti putrezirea rănilor mele cele trupeşti şi sufleteşti. Tot tu să-mi dai şi vindecare, vărsînd peste ele o picătură din milostivirea şi iubirea ta de oameni. Caută aşadar, Stăpîna mea Născătoare de Dumnezeu, cu ochiul tău cel milostiv, la ticălocul meu suflet, care este stăpînit de povara păcatelor şi care este gata să fie predat focului de către Dreptul Judecător. Dar cu rugăciunile tale şi cu iubirea ta de oameni, fă-l bineplăcut Fiului tău şi Dumnezeului meu, ca să nu mă vădească înaintea îngerilor şi a oamenilor cu gîndurile mele şi cu faptele mele cele rele, ci să te asculte pe tine ca un bun şi iubitor de oameni, care te rogi pentru sufletul meu cel ticălos. O, scăparea credincioşilor! Miluieşte-mă pe mine care mă tăvălesc în prăpastia păcatelor, dar care îţi aduc suspinele mele, dintr-o inimă

zdrobită, pentru ca prin apărarea ta, să mă învrednicesc de iertarea nenumăratelor mele păcate. Dumnezeu, Fiul tău, te-a făcut pe tine scăpare.

Aşa Doamne, care ai voit pentru milostivirea ta, să Te naşti din Preacurata Ta Maică şi pururea Fecioara Maria, pentru mîntuirea oamenilor, primeşte-o pe aceasta mijlocitoare pentru mine nevrednicul. Nădăjduind la ajutorul şi apărarea ei, cad la nemăsurata ta bunătate şi iubire de oameni, ca să primesc iertarea păcatelor mele, pe care le-am făcut înaintea Ta Doamne, că Ţie ţi se cuvine mărirea, cinstea şi închinăciunea, cu Tatăl şi cu Duhul Sfînt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CATISMA II

PSALMUL 9

Ne mărturisim ţie, Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, din toată inima şi vestim printre oameni toate minunile tale, lauda şi mărirea ta după Dumnezeu, că ţie ţi se cuvine mărire şi către tine se va înălţa glasul laudei ce izvorăşte din adîncul inimii.

Cei păcătoşi care se căiesc înaintea lui Dumnezeu, îşi dobîndesc mîntuirea prin tine înaintea lui Dumnezeu. Cînd suspină ei cu smerenie, tu Maică milostivă, vindeci zdrobirea inimii lor, care cu mijlocirea ta, îşi găsesc odihna în Domnul, în pace, în linişte şi după ostenelile pribegiei lor.

PSALMUL 10

La Doamna preacurata fecioara Maria nădăjduiesc, pentru milele şi îndurările ei. Ochii ei spre cei săraci privesc şi mîinile ei sînt întinse spre orfani şi spre văduve. Căutaţi-o din tinereţele voastre şi mijlocirea ei dinaintea Altarului vă va proslăvi în Faţa lui Dumnezeu, va lăsa mulţimea păcatelor voastre, căci ea ne aduce totdeauna mila şi mîngîierea cerească. O, Pururea Fecioară preabinecuvîntată, întinde spre noi dreapta ta cea puternică, pe care o sărutăm cu evlavie, şi nu întoarce faţa ta de la noi!

Slavă ... Şi acum ... Aliluia (de 3 ori). Mărire ţie Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu (de 3 ori). Mărire ţie Preasfîntă Fecioară Maria! Mărire ţie Preasfîntă Împărăteasă a cerului şi a pămîntului! Slavă şi acum ... Doamne miluieşte de 3 ori.

PSALMUL 11

Mîntuieşte-mă, Maică Preamilostivă, ceia ce eşti izvor de bunătăţi şi adîncul milelor. Cît de frumoase sînt căile tale şi cît de paşnice sînt cărările tale!

În tine strălucește cereasca virtute a curăției, lumina neprihănirii și adevărului. Mai vîrtos decît lumina soarelui ești îmbrăcată în veșminte de aur, împodobită cu frumusețea celor mai alese și curate fapte bune. Cununa ta este alcătuită din 12 stele cerești luminoase, care strălucesc pe capul tău, slavă Ție, Apărătoarea tuturor bine credincioșilor creștini.

PSALMUL 12

Pînă cînd Prea Sfîntă Doamnă Fecioară mă vei tot uita și nu mă vei izbăvi, în ziua necazului meu? Pînă cînd se va ridica vrăjmașul sufletesc asupra mea? Cu puterea și cu stăpînirea ta îl voi zdrobi, fii mie celui fără de ajutor, Doamnă stîlp de întărire și armă care să nimicească pe vrăjmași. Te voi mări pe tine, ceea ce ești plină de daruri, cu inima și cu gura, Te voi preaslăvi ca pe o nebiruită cîrmuitoare de oști!

PSALMUL 13

Zis-a cel nebun: potrivnicul cel din iad: „Voi lovi și voi nimici pe credincioșii lui Hristos, iar mîna mea îi va ucide"!

Scoală, Doamnă Prea Sfîntă Fecioară, întîmpină-l pe el, oprește-l și nimicește-i toate sfaturile lui cele rele. Puterii Tale, cine îi va sta împotrivă? Cine va grăi împotriva stăpînirii Tale? Iadul se cutremură la auzul numelui Tău Cel Prea Sfînt! În fața Puterii Tale, morții se ridică, numai la semnul tău, nenumărate oști însetate de sînge se nimicesc! O, Pururea Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, Tu L-ai încăput și L-ai purtat în sînul Tău pe Atotputernicul Dumnezeu, Cel Neîncăput!

PSALMUL 14

Doamnă, cine locuiește în corturile lui Dumnezeu, sau cine se va sălășlui în Sfîntul și Înaltul Munte al Sionului, unde strălucește lumina feței lui Dumnezeu? Cel iubitor de Dumnezeu, care după Domnul își pune toată nădejdea numai în Tine. Cel iubitor de Dumnezeu, care în mintea sa poartă totdeauna Prea Dulcele tău nume. Cel iubitor de Dumnezeu, care te urmează pe calea smereniei, blîndeții și curăției tale! Acela se va sălășlui în preafericitele lăcașuri ale lui Dumnezeu. O, preabinecuvîntată pururea Fecioară Maria, mărește cu sufletul pe Domnul și te bucură de Unul Dumnezeu, Mîntuitorul tău! Să alergăm noi păcătoșii pe cărările Maicii Domnului, să ne ținem cu tărie de urmele pașilor ei și să nu ne despărțim de ea în rugăciunile noastre, plecîndu-ne genunchii în fața sfintei sale Icoane, ridicîndu-ne mintea la chipul cel dintîi, pînă cînd vom dobîndi milele Ei în ajutor la bună vreme spre moștenirea făgăduinței cerești.

PSALMUL 15

Păzește-mă Doamnă fecioară, și precum s-a revărsat asupra ta nesecatul rîu al Darului lui Dumnezeu, revarsă și asupra mea o picătură dintr-însul. Căci sînul tău cel pururea fecioresc și cele dinlăuntru ale tale fiind preacurate, a născut pe Înaltul Dumnezeu, pe prea iubitul Fiu din Duhul Sfînt: Binecuvîntat este pieptul tău, cu care ai hrănit pe Mîntuitorul Hristos! Aduce-ți laude fecioarei curate, ca să dobîndiți har și mila ei, proslăviți numele ei și cinstiți în vecii vecilor Zămislirea și Nașterea ei.

PSALMUL 16

Ascultă Prea Curată Doamnă fecioară, dreptatea mea și alungă de la mine necazul meu. Mărturisi-ne-vom ție, în glas de bucurie și de veselie, cînd se va revărsa asupra mea mila Ta! Asemănați-vă ei în iubirea de Dumnezeu voi sfinte fecioare ale lui Dumnezeu, preaslăviți-o cu glasul gurii și inimii voastre! Că iată fecioarele mucenițe și cuvioasele femei, au fost cucerite de dragostea prea dulcelui Iisus, au primit darul ei și cununile nevestejite ale Raiului. Slavă ție Stăpînă, ceea ce ești comoară nejefuită a fecioarelor care te iubesc!

Sfinte Dumnezeule . . . Prea Sfîntă Treime . . . Tatăl nostru . . .

Troparele Glasul al doilea

Pe Tine, Prea Sfîntă Născătoare de Dumnezeu, te rugăm să ne izbăvești de multele noastre necazuri și greșeli, căci nu avem Prea Curată Stăpînă altă grabnică mîntuire, afară de Tine, prea milostivă, care ne dai mîntuire.

Tu singură L-ai născut fără stricăciune pe Dumnezeu, la tine cădem fecioară pururea, chemîndu-te cu frică și cu dragoste, ca să ne scapi de patimi și de neputințele cumplite. Cînd va fi ca sufletul să se despartă de trup, atunci să-mi stai înainte, ceia ce ești de Dumnezeu bucurată și să nimicești sfaturile vrăjmașilor, care caută să mă înghită, pentru ca izbăvindu-mă prin Tine de stăpînitorii întunericului, să mă învrednicesc de partea celor aleși cu rugăciunile Tale!

RUGĂCIUNE

Prea Sfîntă și Prea Curată Stăpînă, Născătoare de Dumnezeu Fecioară Marie, știu că sînt spurcat și necurat și nevrednic și plin de tot păcatul! De aceia ca unul ce sînt vinovat, cu multă rușine și cu lacrimi strig către Tine: „Stăpîna mea, Prea Sfîntă Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioară Maria, miluiește-mă, ajută-mă și mă mîngîie pe mine nevrednicul robul tău(N . . .) Maică

a toată mîngiierea, nu înceta a ruga pe Fiul tău şi Dumnezeu, căci sufletul meu ticălos şi păcătos a coborît în adîncul răutăţilor, iar eu păcătosul şi necuratul, gîndindu-mă la păcatele mele cele de dinainte şi cele de acum, grăiesc: Nu este nici o răutate pe care eu ticălosul să n-o fi făcut, de aceia mă înspăimînt şi mă tem de Fiul tău şi Dumnezeul meu şi de Dreapta lui Judecată! Pentru aceasta cu inima zdrobită şi cu lacrimi strig către tine: Milostiveşte-te Stăpîna mea şi prea Sfîntă Născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria, miluieşte-mă pe mine, care cu mintea de sine stăpînitoare am călcat îndreptările şi poruncile Fiului tău şi Dumnezeului meu.

Nu mă lăsa să pier în spurcăciunile şi deprinderile mele cele păcătoase, ci trimite milele tale cele mari şi bogate, Tu ceia ce eşti Maica îndurărilor şi milostivirilor, nu mă trece cu vederea pe mine cel pierdut, ci întoarce-mă şi scoate-mă din vina păcatului precum de demult Fiul tău a scos-o pe desfrînata, pe fiul cel risipitor şi pe vameşul. Dăruieşte-mi izvoare de lacrimi şi spală-mi întinăciunea păcatelor mele, nu mă lepăda, nu te scîrbi de mine necuratul, ci cu apele îndurărilor tale, stinge sufletul meu cel aprins de patimi necurate. Izbăveşte-mă de flăcările cu care mă aprind diavolii. Răpeşte-mă din faţa acestor cîini care mă latră. Vreau să văd cum îi alungi de la mine pe aceşti diavoli întunecaţi, predîndu-mă în mîinile luminoşilor sfinţi îngeri cei buni. Că tu eşti preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, mîntuirea păcătoşilor, Apărătoarea şi întoarcerea celor deznădăjduiţi, mîngîierea celor întristaţi! Fiul tău şi Dumnezeul nostru, te-a dăruit mie celui ce te chem din toată inima, ca pe o mijlocitoare, miluieşte-mă preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, pe mine nevrednicul pentru milostivirea Fiului tău şi Dumnezeului nostru, Amin!

CATISMA III

PSALMUL 17

Iubite-voi Doamnă Stăpînă şi Maică Pururea Fecioară şi Împărăteasa cerului şi a pămîntului şi voi slăvi minunatul tău nume printre neamuri! Mărturisi-ţi-vă Maicii Domnului, voi care sînteţi cu inima zdrobită şi ea vă va întări împotriva tuturor vrăjmaşilor voştri. Stăpînă Maică pururea Fecioară, darul sînului tău, este o lumină pentru noi şi din tine ne hrănim cu laptele îndulcirilor tale duhovniceşti, ori de cîte ori flămînzim şi însetăm. Cei ce sînteţi credincioşi căutaţi şi slăviţi pe Stăpîna noastră, că ea este grabnic ajutătoare şi Mijlocitoarea noastră la Dumnezeu. Fii scăparea noastră, preabinecuvîntată Maica lui Hristos Dumnezeu, că tu eşti minunată întărire pentru credincioşi. Slavă ţie a tuturor credincioşilor Grabnică ajutătoare.

Slavă . . .

PSALMUL 18

Cerurile spun slava lui Dumnezeu, dar spun şi mărirea ta pururea Fecioară Maria, cu zugrăvelile bunelor miresme ale harului tău, toate marginile pămîntului sînt înmiresmate! Îndrepta-ţivă către ea cu suspinurile voastre, voi cei ce sînteţi înviforaţi de toate fărădelegile, voi cei păcătoşi, alergaţi spre ajutorul Maicii Domnului şi ea vă va duce la limanul cel liniştit al milostivirii lui Dumnezeu. Cu cîntări de psalmi bateţi la uşa îndurărilor ei şi darul milostivirii ei se va pogorî ca ploaia peste voi. Slăviţi-o dreptilor în Faţa Altarului lui Dumnezeu! Lăuda-ţi-o ceruri ale cerurilor şi tot pămîntul să fericească numele ei!

PSALMUL 19

Auzi-ne Preasfîntă Doamnă pururea fecioară în întristările noastre şi îndreaptă faţa ta de Mamă spre rugăciunile noastre! Nu ne părăsi în înfricoşatul ceas al morţii, ci stai în faţa sufletului nostru, cînd va fi să se despartă de trup, trimite un înger de pace în întîmpinarea lui, ca cu ajutorul lui să fie păzit fără primejdie de duhurile cele rele. Arată-i sufletului pe Dreptul Judecător al veacurilor, cu o faţă milostivă şi binevoitoare, pentru ca cu starea ta de faţă, să-i dea iertare, să-l învrednicească de veşnica odihnă a aleşilor lui Dumnezeu!

PSALMUL 20

Stăpînă Doamnă pururea Fecioară, cu puterea ta se vor veseli sufletele noastre şi cu dulceaţa numelui tău se vor mîngîia inimile noastre. De la Altarul Împăratului să ne trimiţi întreita înţelepciune, ca să ne luminăm cu ea în tot adevărul. Învredniceşte-ne să ne înfrînăm, cu darul tău, de la trupeştile patimi, iar lumina darului tău să strălucească în inimile noastre. Cît de dulci sînt cuvintele tale fecioară preasfîntă, celor ce te iubesc pe tine şi cît de înmiresmate sînt picăturile darului tău!

Slavă şi cinste îţi cîntăm şi cu preacinstitul tău nume, ne slăvim şi noi în veci. Slavă ţie Apărătoare, slavă ţie a credincioşilor grabnică şi iute ajutătoare.

Slavă . . .

PSALMUL 21

Dumnezeule, Dumnezeul meu, preabinecuvîntata pururea Fecioara Maria să caute spre mine cu îndurările ei, ca să dobîndesc mîntuirea cea veşnică, cu binecuvîntarea ei cea cerească. Pentru aceasta te chemăm pe tine Stăpînă şi Doamnă pururea fecioară, ziua şi noaptea, ca să pătrundă pînă la tine rugăciunea mea şi tu Stăpîna mea, apleacă-ţi urechea ta spre ruga mea. Peste tot mă caută vrăjmaşii sufletului meu, dar dreapta ta cea puternică, să mă apere pe mine şi sub umbra milostivirii tale am dobîndit o prea dulce odihnă. Slavă ţie neadormita mea păzitoare!

PSALMUL 22

Domnul Iisus mă paşte şi tu, preasfîntă Născătoare de Dumnezeu îl rogi ca să-şi întoarcă faţa Sa cea dumnezeiască spre mine! Slavă stării tale înainte-I ca o Maică milostivă, binecuvîntată să fie privirea ta, pe care cu milostivire o îndrepţi spre păcătoşii care se căiesc! Binecuvîntată să fie strălucirea feţei Tale celei sfinte, binecuvîntat fie harul sfîntului tău Chip, binecuvîntată să fie mila cea grabnică a mîinilor tale. Binecuvîntat să fie Cel ce s-a hrănit cu laptele tău cel Fecioresc. Să te binecuvinteze apostolii şi proorocii lui Dumnezeu, Ucenicii, mărturisitorii şi cinstitele fecioare să-ţi cînte ţie!

PSALMUL 23

Al Domnului este pămîntul şi plinirea lui. Tu Stăpînă, împreună împărăţeşti cu El în ceruri şi tu ne eşti un înger păzitor pe pămînt! E mai bine să se stingă soarele decît să ne lipsim noi de mijlocirea ta înaintea lui Dumnezeu! Cu slavă şi cu frumuseţe te-ai îmbrăcat! Îmbrăcămintea veşmintelor tale este mai scumpă decît orice comoară! Strălucirea soarelui este pe capul tău şi lumina lunii sub picioarele tale! Altarul tău este împodobit cu stele, şi toate sufletele drepţilor cu nesaţ te privesc! O, Prealuminată stea de dimineaţă pomeneşte-ne şi pe noi Doamnă Stăpînă fecioară, întru bunăvoinţa ta şi fă-ne vrednici să-ţi slăvim sfînt numele tău! Slavă ţie Grabnică ajutătoarea tuturor creştinilor!

Slavă . . .

Sfinte Dumnezeule . . . Preasfîntă Treime . . . Tatăl nostru . . .

Troparele după a treia Catismă, glas, 3

Zid nebiruit, temelie puternică, liman neînviforat te-am dobîndit pe tine preabună Născătoare de Dumnezeu Fecioară, în adîncul patimilor fiind înviforaţi, spre limanul apărării tale alergăm noi păcătoşii şi smeriţii, trimite-ne pace şi mare milă!

Altar de aur cu totul, al Împăratului şi Rai înflorit te-ai arătat preacurată fecioară, căci pe Dumnezeu în sînul tău L-ai purtat, cu haruri dumnezeieşti ne umpli pe noi. Pentru aceia toţi te vestim ca pe ceia ce eşti cu adevărat Maica lui Dumnezeu, care ne dai nouă mare milă. Mîngîierea celor scîrbiţi, curăţirea celor ce greşesc, tu eşti Maică pururea fecioară şi preasfîntă Stăpînă! Tu ai născut mîntuirea neamului omenesc, Tu te-ai făcut stîlp de tărie credincioşilor, te chemăm: Roagă-L pe Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască pace şi mare milă!

RUGĂCIUNE

Către Apărarea Ta şi ajutorul tău cel tare, alerg acum, prea curată Doamnă fecioară, Născătoare de Dumnezeu! Sînt cu totul spurcat, n-am păzit poruncile Fiului tău şi Dumnezului meu, încît nici nu îndrăznesc să-mi ridic ochii la cer, că mi-am rănit trupul meu cu multe răutăţi, nici mîinile nu cutez să le ridic spre înălţime, că sînt pline de răpire, nici gura n-o deschid la rugăciune, că mi s-a lipit cu grăire de rău. Suspinuri nu am, din pricina nesimţirii mele, inima mi-e îngreuiată cu slava deşartă, sufletul mi l-am întunecat cu nemilostivirea. Trupul mi l-am slăbit cu trîndăvirea. Picioarele mi le-am poticnit cu piatra iubirii de plăceri, urechile mi le-am deschis spre auzirea laudelor, de puţină vreme. Faţa mea s-a umplut de nerușinare, mirosul urît al faptelor mele a intrat în nările mele, şi fiind în întregime ca un pom neroditor, sau ca o Biserică pustie, toţi năzuiesc să mă dărîme, iar diavolul, care îmi pradă sufletul şi care se cuibăreşte în inima mea, mă vede neîngrădit şi caută să-mi răpească puţina mea credinţă, pe care o păstrez ca pe o avuţie şi legîndu-mă ca pe un prizonier cu legături de păcate mă sileşte să-i fac voia lui! Ce dar voi face eu, nu ştiu, căci creat de Dumnezeu fiind, cu voie liberă, m-am robit mai vîrtos cu propria mea voie demonului poftelor şi s-au înmulţit mai mult decît nisipul mărilor! Cum aş putea să-l rog pe Domnul Iisus, pe Creatorul meu, sau cum aş putea să nădăjduiesc să fiu miluit? De bunăvoie m-am dedat spre întinarea trupului şi în fiecare ceas mă apropii de plăcerile păcătoase! Căci trupul l-am spurcat cu desfrînare, limba mi-am întinat-o cu vorbe urîte şi ruşinoase, iar cele dinlăuntru ale mele le-am umplut de gînduri necurate şi mintea mea s-a plecat spre cele potrivnice Legii lui Dumnezeu. Şi de aceia tînjesc şi mă amărăsc, şi mă întristez şi în fiecare ceas, cad la îndurările Tale, Doamnă, Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, nu te mînia pe mine păcătosul, ca să nu se sfîrşească zilele mele în deşert şi caută Stăpînă spre mine deznădăjduitul. Roagă-L, pe Cel ce s-a născut din tine, ca să nu am soarta păcă-

toşilor, că tu eşti Maica lui Dumnezeu, şi eu robul tău, roagă-l pe Fiul tău şi Dumnezeul meu, căruia I se cuvine slava dimpreună cu Tatăl şi cu Sfîntul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

CATISMA IV

PSALMUL 24

Către tine Doamnă, pururea Fecioară am ridicat sufletul meu, pentru ca să nu mă ruşinez cu rugăciunile tale la Înfricoşata Judecată a lui Dumnezeu, nici să rîdă de mine vrăjmaşii mei, iar duhurile răutăţii de sub cer, pîlcurile vicleanului să nu împiedice paşii mei nici să mă acopere cursele morţii. Vino cu blîndeţe în sufletul meu, fii mie o călăuză spre patria cerească şi numără-mă împreună cu fericitul sobor al aleşilor lui Dumnezeu!

PSALMUL 25

Judecă-mă preasfîntă Stăpînă Doamnă şi pururea fecioară, că eu întru nerăutate am umblat, mă voi osteni nădăjduind spre tine, aprinde inima mea cu focul iubirii tale celei duhovniceşti şi cu Brîul curăţiei tale, încinge mijlocul meu! Mila şi îndurările tale sînt în faţa ochilor mei. Mă voi îndulci cu glasul laudelor tale, Doamnă pururea Fecioară, iubit-am faţa ta cea plină de lumină, închina-mă-voi şi voi cinsti stăpînirea ta cea sfîntă. Mărturisiţi-vă numelui ei, că sfînt este şi cunoaşteţi în veac minunile ei!

PSALMUL 26

Prea sfîntă Fecioară, strălucirea cerească a feţei tale, să fie luminarea mea, şi lumina harului tău să strălucească în mintea mea. Înalţă capul meu deasupra vrăjmaşilor mei, că eu voi cînta numele tău cel preasfînt! Frumuseţea şi bunătatea ta, a dorit-o sufletul meu! Şi pe tine te caută inima mea ziua şi noaptea, Împărătească cerească, nu lepăda harul şi milele tale de la mine şi voi slăvi întru neamuri slava ta, cu care te-a slăvit Tatăl, Fiul şi Duhul Sfînt.

Slavă . . . Şi acum . . .

PSALMUL 27

Către tine Doamnă, pururea Fecioară voi striga şi mă vei auzi, şi în glasul laudelor tale mă voi veseli. Miluieşte-mă în ziua strîmtorării mele, şi cu lumina adevărului tău luminează-mă. Însuşi Domnul te-a dat nouă, spre mîngîierea noastră şi tu eşti tăria mea

şi lauda mea întru Domnul. Voi scoate dar, apa darului tău, şi voi bea din izvorul milostivirii şi nu voi mai înseta în veac!

PSALMUL 28

Aduce-ţi Doamnei noastre pururea Fecioarei, fiii lui Dumnezeu, aduceţi Stăpînei noastre slavă şi laudă. Dă putere robilor tăi Stăpînă şi Maică pururea Fecioară şi binecuvîntată, dă celor ce te slăvesc şi te laudă pe tine! Ascultă suspinurile din inimă ale celor ce te caută pe tine, şi nu lepăda rugăciunile celor ce te cheamă în ajutor. Să fie mîna ta întinsă şi gata spre ajutorul nostru, şi urechea ta să audă glasul nostru amărît şi obosit, că tu eşti singura noastră Mamă iubitoare de fii!

PSALMUL 29

Înălţa-te-voi, Preasfîntă Fecioară, că tu eşti lăcaşul cel preafrumos al preasfîntului Duh, înălţa-te-voi Stăpînă, că m-ai primit în mila ta şi m-ai izbăvit de ghiarele vrăjmaşului meu sufletesc, potrivnicul meu. Nu mă uita nici pînă la sfîrşitul meu, pentru păcatele mele, înviază duhul meu, şi inima mea cea împietrită o înmoaie întru pocăinţă, ca şi eu să-ţi aduc jertfă de slavă şi de laudă. Bucuraţi-vă cerurilor şi să se veselească pămîntul, pînă cînd va mîngîia Maica Domnului pe credincioşii ei robi şi pe săracii cu duhul îi va milui, şi va binevoi întru ei.

Slavă . . .

PSALMUL 30

Spre tine Stăpînă Împărătească şi Maică pururea fecioară voi nădăjdui şi nu mă voi ruşina în veac! Cu darul tău, primeşte-mă şi cu privirea ta de Mamă mîngîie-mă. Tu eşti tăria, scăparea şi mîngîierea mea şi Acoperămîntul meu, şi nădejdea mea care nu mă dă de ruşine. În mîna ta de Maică Apărătoare îţi încredinţez sărmanul meu suflet, toată viaţa mea şi ziua mea, cea mai de pe urmă, ultima mea răsuflare şi înfricoşata trecere prin vămile văzduhului.

PSALMUL 31

Fericiţi sînt aceia ale căror inimi te iubesc pe tine preabinecuvîntată şi Maică pururea Fecioară! Căci prin Cel ce s-a întrupat din tine păcatele lor cu milostivire se vor curăţi şi fărădelegile lor se vor acoperi, că din rodul sfintelor şi preacuratelor tale coapse se va revărsa asupra tuturor păcătoşilor care se căiesc, bunăvoinţa lui Dumnezeu. Şi tu Stăpînă eşti cărarea cea dreaptă

către Împărăţia cerurilor. Pe cei ce se rătăcesc în noaptea cea întunecată a păcatului îi luminezi şi pe cei ce se abat spre hăţişurile călcării de poruncă îi îndrepţi cu milostivire la calea cea dreaptă! Slavă ţie grabnică ajutătoare şi apărătoarea tuturor credincioşilor!

Slavă . . .

Sfinte Dumnezeule . . . Preasfîntă Treime . . . Tatăl nostru . . .

Tropare după Catisma a IV-a, Glas. 4.

Cînd înnot pe mare, cînd călătoresc pe cale, cînd dorm noaptea, cînd veghez, luminează-mi mintea mea Doamnă Stăpînă Maică pururea fecioară şi povăţuieşte-mă să fac voia Domnului meu Iisus, ca să dobîndesc în ziua judecăţii dezlegare de păcatele săvîrşite de mine în viaţă, alergînd la Acoperămîntul tău, Binecuvîntată!

Nu intra cu mine la Judecată, Doamne Iisuse Hristoase, că îmi cunosc păcatele care mă osîndesc, ci pe Tine te chem: cu rugăciunile Celeia ce Te-a născut, miluieşte-mă pe mine smeritul şi nevrednicul, ca pe tîlharul şi ca pe desfrînata, ca pe vameşul şi ca pe păcătoasa, Iubitorule de oameni, că n-ai venit să mîntuieşti pe cei drepţi, ci mai vîrtos pe cei păcătoşi!

Îndulcindu-ne de cinstitele Tale daruri, nu vom înceta a cînta, Preasfîntă Stăpînă Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioară Marie, milele Tale, totdeauna noi robii tăi, care te chemăm şi te rugăm: Preasfîntă Stăpînă Fecioară pe noi toţi ne scoate din cursele vrăjmaşilor, din nevoi, şi din toată căderea, căci tu eşti Apărătoarea noastră!

RUGĂCIUNE

O, Stăpînă preabinecuvîntată, Apărătoarea neamului omenesc, scăparea şi mîntuirea celor ce aleargă la tine, ştiu cu adevărat, ştiu că am greşit foarte şi L-am mîniat prea milostivă Doamnă pe Cel ce S-a născut după trup din tine, pe Fiul lui Dumnezeu! Dar avînd multe chipuri ale celor care mainainte de mine au mîniat pe Dumnezeu, bunăvoinţa Lui, vameşii şi desfrînaţii şi alţi păcătoşi, cărora li s-a dat iertare păcatelor pentru pocăinţă şi mărturisirea lor, acele chipuri de păcătoşi miluiţi, punîndu-le în faţa ochilor mei sufleteşti şi păcătos fiind, privind la a Ta milostivire dumnezeiască, cu care i-ai primit pe ei, am îndrăznit şi eu păcătosul să alerg cu pocăinţă la mijlocirea ta binevoitoare, puternică şi neîncetată rugătoare pentru noi.

O, preamilostivă Stăpînă, dă-mi mînă de ajutor, cere de la Fiul tău şi Dumnezeul nostru, cu rugăciunile tale cele sfinte de Mamă, iertarea păcatelor mele cele grele. Cred şi mărturisesc,

că Acela pe care L-ai născut Fiul tău, este cu adevărat Hristos Fiul lui Dumnezeu celui viu, Judecătorul viilor şi al morţilor, care dă fiecăruia după faptele sale, cred şi mărturisesc, că tu eşti cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, izvorul milostivirii, mîngîierea celor ce plîng, căutarea celor pierduţi, puternică şi neîncetată mijlocitoare la Fiul tău şi chezăşia pocăinţei mele. Cu adevărat oamenii nu au alt ajutor şi acoperămînt afară de tine.

O, Doamnă, fecioară preamilostivă, nimeni din cei ce au nădăjduit spre tine nu s-a ruşinat cîndva şi rugîndu-se Fiului tău, prin tine, nimeni n-a fost părăsit. Drept aceia, rog bunătatea ta cea nemăsurată, deschide-mi uşile milostivirii Tale mie celui ce m-am rătăcit şi am căzut în adîncul necazului. Nu te scîrbi de mine spurcatul, nu trece cu vederea ruga mea cea păcătoasă, nu mă părăsi pe mine păcătosul, pe care vrăjmaşul cel rău m-a dus la pieire. Ci îndupleacă, o, Milostivo, pe Cel ce s-a născut din tine, pe milostivul Dumnezeu ca să-mi ierte multele mele păcate şi să mă izbăvească din pierzare, ca şi eu dimpreună cu toţi cei ce au primit iertare, să cînt şi să slăvesc nemăsurata milostivire a lui Dumnezeu şi apărarea ta, care nu mă face să mă ruşinez, nici în viaţa aceasta nici în veacul cel nesfîrşit. Amin.

CATISMA V

PSALMUL 32

Bucuraţi-vă dreptilor în Domnul, bucuraţi-vă şi întru Pururea Fecioara Maria, cîntaţi-i o cîntare nouă, şi Stăpînei noastre, cu strigăte de bucurie. Beţi din dulceaţa Harului ei cel Ceresc, că ea îndulceşte inimile şi gurile înţelepţilor. Să se veselească dar, sufletul nostru de Maica Domnului, că ea este Mama cea mai dulce, care ne hrăneşte în pustiurile lumii acesteia. Şi ne va izbăvi de moartea sufletelor noastre.

PSALMUL 33

Voi binecuvînta pe Sfînta fecioară Maria în toată vremea, pururea lauda ei nu se va împuţina din gura mea. Măriţi-o cu mine toţi cei care v-aţi hrănit cu mierea şi cu laptele mîngîierilor ei. În nevoi şi în necazuri chemaţi-o pe ea şi în durerile voastre veţi dobîndi ajutor şi odihnă. Primiţi cu bucurie Sfîntul Chip al vieţii ei şi rîvniţi la dragostea şi smerenia ei, că Blîndă şi Smerită este preasfînta Fecioară. Cuvîntul cel necreat a primit trup de la ea prin Sfîntul Duh.

Slavă . . .

PSALMUL 34

Judecă Doamnă Pururea fecioară Stăpînă, pe cei ce mă necăjesc, ridică-te împotriva lor şi păzeşte nevinovăţia mea. Sufletul meu se va veseli de tine, cu rugăciunile tale, mă voi bucura, de milele tale sînt pline cerurile şi întreg pămîntul. Întinse erau peste tot cursele iadului, dar tu Stăpînă, cu bunătatea Ta, m-ai apărat în faţa lor! Slavă ţie, Ajutătoarea mea! Toate oasele mele grăiesc: „Preasfîntă Doamnă Stăpînă fecioară cine după Dumnezeu este asemenea ţie"?

PSALMUL 35

Cel prea fărădelege, grăieşte cuvinte de hulă împotriva numelui tău. O, Preasfîntă Stăpînă şi Împărăteasă! Şi caută să născocească minuni mai presus de fire. Graiurile gurii sale spurcate sînt, fărădelege şi linguşire, dar noi credem şi mărturisim, că tu te-ai înfăţişat cu trupul în ceruri şi acum stai înaintea Altarului lui Dumnezeu. Minunile şi milele Tale sînt adînc mult şi toţi cei ce te cinstesc se vor acoperi cu nădejde sub aripile tale. O, preasfîntă Maica lui Dumnezeu, cu mijlocirea ta, apleacă preasfînta Faţă a Iubitului tău Fiu şi Mîntuitorului nostru spre noi. Fă-L cu rugăciunile tale, Milostiv spre noi păcătoşii. Arată-ţi mila ta tuturor celor ce te cunosc pe tine. Harul tău s-a revărsat peste tot pămîntul. Stăpînirea şi puterea se află în braţul Tău, tăria şi întărirea în dreapta ta! Binevuvîntată este lauda ta în ceruri, binecuvîntată este mărirea ta şi pe pămînt.

Slavă . . .

PSALMUL 36

Nu rîvni celor ce viclenesc, nici nu pizmui pe cei fărădelege, o tu cel ce eşti cu adevărat cinstitor al Maicii lui Dumnezeu, că cei ce fac fărădelege, ca iarba se vor ofili. Nădăjduieşte la Atotputernica Stăpînă şi Împărăteasa cerească, fă fapte bune şi te vei îndestula cu bogăţiile ei, că mai bun este puţinul, cu darul Maicii Domnului, decît comori multe şi pietre scumpe. Nădăjduieşte spre Domnul, să ai nădejde şi spre iubita lui Maică şi ţi se vor îndeplini toate cererile cele bune ale inimii tale.

Slavă . . .

Sfinte Dumnezeule . . . Preasfîntă Treime . . . Tatăl nostru . . .

Tropare după Catisma a Cincea, Glas 5.

În multe chipuri Fecioară, pe Hristos L-am amărît, cu gîndurile, cu cuvintele şi cu faptele şi mă tem de înfricoşata Judecată, ci apucînd înainte izbăveşte-mă de cele cumplite, cu rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu! Miluieşte-mă pe mine Stăpîne, cel care mult am greşit şi mîntuieşte-mă cu rugăciunile Celeia ce Te-a născut, ca să slăvesc minunile tale cele multe şi nemăsurata ta milă. Strălucind cu slavă dumnezeiască, ceea ce eşti Maica Celui ce te-a proslăvit, tu singură roagă-l pe Cel singur slăvit, ca să dobîndesc mărirea cea de sus.

RUGĂCIUNE

O, Preasfîntă Fecioară Născătoare de Dumnezeu, preabinecuvîntată Maica lui Dumnezeu Mîntuitorul meu, bucuria celor necăjiţi, nădejdea celor fără de nădejde şi ajutătoarea celor neajutoraţi. Tu cunoşti toţi paşii mei cei păcătoşi de care vreau eu să mă cruţ. Cu inima îndurerată alerg către tine şi mă rog cu lacrimi: Caută la neputinţele mele şi nu mă lăsa să pier în păcatele mele. Ajută-mă să mă îmbrac cu veşmîntul prea Iubitului tău Fiu. Tu cunoşti că sînt sărac, grăbeşte a-mi deschide visteria darurilor pline de har, ca să păzesc făgăduinţele date de mine la sfîntul Botez. Tu cunoşti pe vrăjmaşii mei, cei trupeşti şi cei sufleteşti, izbăveşte-mă de aceştia! Tu cunoşti prea buna mea Apărătoare, vremea ieşirii sufletului meu din ticălosul meu trup. Te rog să stai atunci cu mai multă milostivire, pentru ca întru Sfînta stare de faţă, să iasă sufletul meu liniştit şi plin de bucurie, ca să nu tăbărască asupra lui duhurile răutăţii de sub cer, ci acoperind cu sfîntul tău Acoperămînt cel neapropiat, pentru aceste sfinte daruri, ca să se întoarcă sufletul meu, fără vătămare la începutul şi izvorul său. O, Maică iubitoare de fii, arată-mi iubirea ta de Mamă mie, celui ce sînt străin, orfan şi sărac, că tu cu adevărat eşti Maica Milostivirii şi a Îndurării. Nu înceta a mă acoperi, mijloceşte neîncetat pentru mine, pînă cînd mă vei aduce în cămările cereşti ale Dumnezeiescului tău Fiu, căruia I se cuvine cinstea, mărirea şi închinăciunea, împreună cu Tatăl şi cu Preasfîntul Duh, în vecii vecilor. Amin.

CATISMA VI

PSALMUL 37

Preasfîntă fecioară Doamnă, nu cu mînia ta şi cu dreptatea Judecăţii Sale să ne pedepsească pe noi Domnul pentru fărădelegile noastre. Tu care eşti Atotmilostivă stătătoare înainte, mijloceşte iertarea pentru noi, care n-avem răspuns în faţa păcatelor noastre. Că tu eşti nădejdea noastră, care nu ne ruşinează şi aştepta-

rea cea nemincinoasă. Nu este pace în oasele noastre, ci cu preabinecuvîntatul Rod al pîntecelui tău, ne vom împăca cu Dumnezeu. Harul Lui şi milele tale să fie la dreapta noastră.

PSALMUL 38

Zis-am: „Păzi-voi căile mîntuitoare ale iubitului tău Fiu, Împărăteasa cerului şi Harul lui Hristos mi se va dărui, însă duhul meu este sîrguitor, dar trupul neputincios. Miluieşte-mă din ceruri şi din înălţimea slavei, Ajutătoarea mea, ca niciodată să nu-mi alunece picioarele de la calea dreptăţii. Nu îngădui şi păzeşte-mă, să nu alunec şi să nu mă împiedic de piatra patimilor rele, ca să nu se bucure de mine vrăjmaşii sufletului meu. Ascultă rugăciunea mea, Doamnă Stăpînă şi nu trece cu vederea rugăciunea mea cea săracă.

PSALMUL 39

Răbdînd, am răbdat harul tău, Doamnă preasfîntă fecioară, şi mi-ai făcut după mulţimea milelor tale, că ai auzit rugăciunile mele şi m-ai scos din prăpastia patimilor mele cele iubitoare de păcate. Minunate şi necercetate sînt îndurările tale, să se bucure şi să se veselească de tine toţi cei ce te iubesc, iar cei ce urăsc numele tău, să se coboare în iad. Binecuvîntată şi preamărită eşti Stăpînă şi Maică pururea fecioară în vecii vecilor. Amin!

Slavă . . .

PSALMUL 40

Fericită şi preamărită eşti Maică pururea fecioară, Născătoare de Dumnezeu, care-i înţelepţeşti pe cei săraci şi smeriţi cu inima. În neputinţele lor mărturisite înaintea lui Dumnezeu şi înaintea ta, lucrează atotputernicia lui Dumnezeu şi mijlocirea Ta de Mamă. Slavă ţie Stăpînă, Ajutătoarea celor neajutoraţi, bogăţia nerăpită a celor săraci şi smeriţi.

PSALMUL 41

Precum doreşte cerbul izvoarele apelor, aşa aleargă sufletul meu însetat, către iubirea ta cea sfîntă, Împărăteasa cerului şi a pămîntului. Că tu eşti viaţa vieţii mele şi hrănitoarea sărmanului meu trup! Tu L-ai hrănit cu lapte pe Mîntuitorul sufletului meu, iar tu însăţi te-ai hrănit cu nepieritoarea hrană a învăţăturii Lui celei dumnezeieşti! O, Lumină luminată de Lumina cerească! Luminează-mi te rog întunericul meu cel dinlăuntru, pentru ca mintea mea şi dorinţa mea, să se înaripeze în lumina Ta către Sionul cel de sus.

PSALMUL 42

Judecă-mă preacurată Fecioară, şi fă-mi dreptate în cearta mea cu trupul, cu lumea înşelătoare şi cu diavolul, cu şarpele cel viclean, cu aspida aducătoare de moarte, ca să mă izbăveşti de aceşti trei înfricoşaţi vicleni vrăjmaşi cu ajutorul tău! Zdrobeşte — Stăpînă, capetele lor trufaşe, sleieşte-le puterile şi întăreşte-mă să le stau împotrivă! Dreapta ta întru tărie, că ţii cu ea pe Cel ce ţine toate! Să învie Domnul în mine cu darul Său, pentru rugăciunile tale de Maică şi se vor risipi vrăjmaşii mei.

Slavă. . .

PSALMUL 43

Stăpînă, Maică pururea fecioară, părinţii noştri ne-au vestit şi noi cu urechile noastre am auzit şi cu ochii noştri am văzut, cît de necercetate sînt îndurările tale şi cît de minunate sînt minunile tale şi cît de nenumărate sînt milele tale! Răsăritul şi apusul, amiaza şi miază-noapte sînt luminate de ele, peste toate, bunătăţile ei cereşti sînt pregătite pentru cei ce laudă preasfînt numele ei şi va fi mărit de Domnul Iisus Hristos.

PSALMUL 44

Inima mea tresaltă cînd aude cuvîntul cel bun al Preasfintei Stăpînei Doamnei pururea fecioarei Maria, Maica Dumnezeului nostru, că din gura ei, dulce răsuflare izvorăşte o dulceaţă cerească. Cu rodul preasfînt al pîntecelui ei, păcatele mele sînt curăţite, fecioria ei neprihănită s-a dat sufletului meu, fericita nemurire, iar cu naşterea ei sînt izbăvit din robia iadului şi reîntors în veşnica patrie cerească.

PSALMUL 45

Stăpînă, Doamnă Fecioară, tu eşti scăparea noastră în toate nevoile noastre. Tu eşti tăria şi puterea care zdrobeşte pe toţi vrăjmaşii noştri. De bunătăţile tale este plin pămîntul. Se revarsă pînă chiar în cele mai de jos ale pămîntului, din plinătatea darului tău, cei ce au fost în iad se veselesc izbăvindu-se de el prin preaslăvită Naşterea ta cea feciorească, şi oamenii cei muritori, au devenit părtaşi îngerilor celor fără de trup.

Slavă . . .

Sfinte Dumnezeule . . . Preasfîntă Treime . . . Tatăl nostru . . .

Tropare după Catisma a Şasea, glas 6

Mintea mea slăbește acum, căzînd în adîncul gîndurilor potrivnice și nu-mi este mie slăbire. Auzi-mă pe mine cel ispitit și dăruiește-mi ca o bună, o împăcare lăuntrică, să nu fiu mîncare celui viclean, Preasfîntă Fecioară Marie binecuvîntată!

Fă-mi mie Milostiv, Preasfîntă Stăpînă și Maică pururea Fecioară, pe Judecătorul lumii, căci nimeni nu poate mijloci ca și tine, fiind Maica Stăpînului, Dumnezeului tuturor!

Stînd în chip văzut în fața sfintei tale Icoane, în chip nevăzut te văd vieţuind în ceruri, Maica Vieții, și cu evlavie mă rog către Tine, să mă izbăvești de vrăjmașii cei văzuți și de cei nevăzuți, Stăpînă și Prea Sfîntă Împărătească a cerului și a pămîntului!

RUGĂCIUNE

Neîntinată, Nestricată, Neînșelată, prea curată Fecioară, Nenuntită Mireasă Dumnezeiască, preasfîntă Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioară Marie, Doamna și Stăpîna lumii și nădejdea mea! Caută te rugăm cu umilință spre noi păcătoșii în ceasul acesta și fă-L milostiv cu rugăciunile tale de Maică, pe Domnul Iisus Hristos, pe care L-ai născut din curatele tale sîngiuiri, Neispitită de bărbat! Pe Acela văzîndu-L osîndit și cu Arma întristării fiind rănită în inimă, rănește și sufletul meu cu dragostea cea dumnezeiască. Dăruiește-mi lacrimi de pocăință, ca să-L plîng cu amar pe Acela, care a fost legat și batjocorit pentru mîntuirea noastră. Tu, Fecioară Stăpînă, care în timpul morții Sale de bunăvoie ai suferit o mare durere în sufletul tău. Slobozește-mă de dureri, ca să Te laud pe tine ceea ce ești vrednică de laudă întru toți vecii. Amin!

CATISMA VII

PSALMUL 46

Toate neamurile bateți din palme și cîntați cu strigare de bucurie, Pururea Fecioarei Maria, că ea este poarta Vieții veșnice, Ușa mîntuirii și împăcarea cu Dumnezeu! Ea este nădejdea celor ce se căiesc, mîngîierea celor ce plîng, evlavia, pacea și mîntuirea sufletelor tuturor aleșilor lui Dumnezeu. Cîntați-I toți cei ce iubiți numele ei, cîntați-i că ea este Împărăteasa cerului și a pămîntului!

PSALMUL 47

Mare ești și lăudată foarte, Stăpînă Doamnă, pururea Fecioară în cetatea lui Dumnezeu cea cerească și în toată Biserica aleșilor lui Dumnezeu! Mai cinstită și mai mărită ești decît toate cetele

îngerilor și Arhanghelilor, încununată cu florile Raiului. Întîmpinați-o puterilor și Domniilor, Heruvimii, Scaunele și Serafimii. Preaînălțați-o, că ea șade dea dreapta Prea iubitului ei Fiu! O cu ce față luminoasă a primit-o Domnul îngerilor și al tuturor sfinților și i-a dat un lăcaș veșnic fericit, mai presus de toate puterile cerești!

PSALMUL 48

Ascultați acestea toate neamurile, auziți toți cei ce doriți să intrați în Împărăția cerurilor. Rugați-vă cu osîrdie, pururea Fecioarei Maria, purtați în inimă preasfîntul ei Nume și veți dobîndi o viață și o bucurie nesfîrșită, că ea duce rugăciunile noastre către Fiul ei și Dumnezeu și Ea singură pururea se roagă la Altarul Lui pentru noi toți. Ea este Apărătoare dăruită neamului omenesc. Ea este singura noastră Mamă adevărată, care întru toate ne ajută! Slavă ție preamilostivă Maica lui Dumnezeu, care ești cinstită și închinată de toate neamurile creștinești.

Slavă . . .

PSALMUL 49

Dumnezeul dumnezeilor, al Fecioarei Maria, grăiește prin Arhanghelul Gavriil, vestind: „Bucură-te, cea plină de daruri, Domnul este cu tine!" Prin tine ceea ce ești îmbucurată Mîntuirea lumii se vestește și omul căzut se reînnoiește. Cel Preaînalt a dorit frumusețea și bunătatea Ta! Palatul tău lăuntric este înfrumusețat, Fiica Sionului, și te-ai învrednicit să te pregătești întru întîmpinarea Dumnezeului tău, că împărățești cu El cu preamărire în ceruri. Ajută-ne nouă să ajungem la veșnica făgăduință!

PSALMUL 50

Miluiește-mă, Doamnă Stăpînă, Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, că te numești Maica Milostivirii și după mulțimea îndurărilor tale ajută-mă să mă curăț prin pocăință de fărădelegile mele! Revarsă darul tău peste mine și nu lua de la mine bunătățile tale, că îmi mărturisesc fărădelegile mele și mă văd vinovat în fața ta! O, Stăpînă! împacă-mă cu binecuvîntatul Rod al pîntecelui tău, și-i dă sufletului meu, bucuria mîntuirii tale.

Slavă . . .

PSALMUL 51

Pentru ce te lauzi cu răutatea? O, șarpe viclean? aspidă din iad? pleacă-ți capul trufaș în fața sfintei Fecioare binecuvîntata,

care este plină de darul blîndeţelor. Cu puterea ei, te voi înămoli în adînc, ca şi pe faraonul cel gîndit. Picioarele ei îţi vor zdrobi capul şi stăpînirea ta. Dreptatea ei îţi va risipi răutatea ta! Iar sfinţenia ei, va preface toată otrava ta în nimic. Şi noi credincioşii, ne bucurăm de numele ei şi cîntăm toate faptele ei preamărite şi măririle lui Dumnezeu.

PSALMUL 52

Zis-a vrăjmaşul cel nebun în inima sa: „Voi alunga pe om din locuinţa Edenului, voi intra şi voi fi duh mincinos în gura şarpelui, şi prin femeie voi izgoni pe bărbatul ei". **Dar pe cît de departe este cerul de pămînt, tot pe atît de departe sînt judecăţile lui Dumnezeu de gîndurile tale, linguşitorule ticălos! Nu te îngîmfa de căderea femeii, că femeia îţi va zdrobi capul tău. Cu viclenia ta, tu i-ai săpat o groapă pierzătoare, dar ai căzut în ea cu toată oastea ta întunecată în Plasa Smereniei sale!**

PSALMUL 53

Stăpînă, Doamnă pururea Fecioară, în Numele tău mîntuieşte-mă şi din fărădelegile mele cu rugăciunile tale izbăveşte-mă! Tu îmi ajuţi mie şi îmi aperi sufletul meu! De bunăvoie îţi voi aduce jertfă de laudă şi voi mărturisi numele Tău, că este bun! Cu starea ta înaintea lui Dumnezeu, cu dragostea ta de mamă, faţă de neamul creştinesc, tu mă izbăveşti de orice întristare!

PSALMUL 54

Ascultă, Preasfîntă Stăpînă şi Doamnă Fecioară, rugăciunea mea, şi nu trece cu vederea ruga mea. Amărît sînt în cugetul meu, căci dreapta lui Dumnezeu apasă asupra mea, pentru păcatele mele. Întunericul morţii m-a cuprins şi spaimele iadului au năvălit asupra mea! Tu Stăpînă Fecioară, care eşti o mîngîiere de nădejde pentru toţi cei necăjiţi, ia aminte la sufletul meu cel deznădăjduit. Mîngîie-l şi mîntuieşte-l, că mult poate rugăciunea ta cea de Mamă, către bunătatea Stăpînului.

Slavă . . .

Sfinte Dumnezeule . . . Preasfîntă Treime . . . Tatăl nostru . . .

Tropare după Catisma a Şaptea, glas 7

Tu eşti înainte stătătoare tuturor creştinilor şi izbăvitoare din ispite celor ce aleargă spre tine, Preasfîntă Fecioară! Pentru aceasta strig ţie: Nu trece cu vederea pe robul tău care cere ajutorul tău!

Pînă cînd, o, suflete, îţi cheltuieşti vremea în zadar? Pînă cînd te vei încurca cu grijile vieţii? Aruncă asupra Domnului tristeţea ta şi strigă cu suspine: „Stăpîne iubitorule de oameni, mîntuieşte-mă, cu rugăciunile Celeia ce te-a născut pe Tine. Nicăieri nu nădăjduim să dobîndim mîntuire, decît numai la Tine preaîndurat-o, te-am primit Grabnică Ajutătoare după Dumnezeu. Cu Acela, dar pururea te fericim!"

RUGĂCIUNE

O, prea Milostivă Doamnă, Stăpînă şi Maică Pururea Fecioară, Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, ia aminte la smerita mea rugăciune şi ascultă acum glasul meu, al celui ce stau zdrobit în faţa Prea curatei tale Icoane, ştiu dar, O, Maica Făcătorului meu, că tu eşti stătătoare înainte a creştinilor, care nu ne dai de ruşine şi eşti Mijlocitoare nemincinoasă către Făcătorul nostru. Ştiu şi aceasta, că fărădelegile mele au trecut peste capul meu şi ca o povară grea atîrnă peste mine! Şi acum nu mai sînt vrednic să mai văd frumuseţea ta cea cerească, nici să privesc spre Altarul slavei Fiului tău şi Dumnezeului nostru, ci sînt vrednic de chinuri şi de veşnica osîndă. Drept aceia, la tine cad, pe tine te rog cu umilinţă, fă rugăciune de Mamă către Fiul tău, ca să nu ne lepede pe noi păcătoşii de la Faţa Sa şi ca un milostiv să ne ierte greşalele noastre, cele de voie şi cele fără de voie, îndreptîndu-ne pe calea mîntuirii şi întărindu-ne de sus cu puterea Sa spre împlinirea sfintelor Sale porunci! Să ne păzească de ispitele lumii, de poftele cele păcătoase, de cursele diavolilor şi de năvălirile vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi! Ca să binecuvinteze lucrul mîinilor noastre, dînd fiecărui oraş, fiecărei ţări belşug de bunătăţi pămînteşti, şi păstrîndu-ne sănătatea, să ne întocmească zile bune şi netulburate, să îngrădească Sfînta Sa Biserică cu pace, iar pe cea despărţită s-o unească cu ea, că Bun este Domnul, Îndelung răbdător şi Mult Milostiv, la toată făptura, cu Tatăl şi cu Sfîntul Duh, slăvit în vecii vecilor. Amin!

CATISMA VIII

PSALMUL 55

Miluieşte-mă Doamnă Fecioară, că vrăjmaşii mei din iad, m-au călcat în picioare! Toată ziua gîndesc rău de mine! Ridică-te împotriva lor cu mînia ta ca înţelegînd să înţeleg Ajutorul Braţului tău, să slăvesc mila ta asupra mea şi să fiu bineplăcut lui Dumnezeu, şi înaintea ta în lumina celor vii!

PSALMUL 56

Miluieşte-mă Doamnă Stăpînă fecioară, miluieşte-mă, că gata este inima mea să caute voia ta, şi să se odihnească sub umbra aripilor tale! Mîinile tale au alcătuit cea dintîi smirnă de Har şi degetele tale au frămîntat untdelemnul cel cu bună mireasmă, răsuflarea gurii tale este mai plăcută decît orice tămîie. Toată eşti Maica lui Dumnezeu, Dulceaţă cerească şi dorinţă nestrămutată! Spre tine sînt aruncat din pîntecele maicii mele!

PSALMUL 57

Dacă într-adevăr dreptate grăiţi, în adevăr şi cu dreptate fericiţi-o pe Împărăteasa cerească toţi cîţi stăruiţi spre slava şi lauda Mîntuitorului Iisus Hristos, toţi cîţi îi aduceţi cele bineplăcute de la noi, strălucirile ce faceţi, cîntaţi şi cîntece duhovniceşti înălţaţi către Prea Iubita Lui Maică, că de ea s-au îndulcit prorocii, Apostolii s-au umplut de laudă, cu ea s-au împodobit cei sfinţiţi, cu Ea Mucenicii s-au întărit, de către ea călugării au fost povăţuiţi, cu ea feciorelnicii s-au înfăşurat cu laurii curăţiei. Minunat este Dumnezeu întru toţi sfinţii, dar mai ales este prea Minunat în Preasfînta Împărăteasă, Harul împărăteselor în Mireasa Neîntinată, în preabinecuvîntata pururea Fecioara Maria.

Slavă . . .

PSALMUL 58

Scoate-mă de la vrăjmaşii mei, Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, ridică-te spre ajutorul meu, o, Împărăteasa milostivirilor! Să fugă dinaintea ochilor voii mele întunecata beznă a păcatului, iar tu cea plină de har, luminează-mi şi însenineză-mi ochiul meu cel lăuntric, ca un soare. Tu eşti îmbrăcată în veşminte aurite şi de mare preţ! În coroana ta străluceşte sardonixul şi topazul. În dreapta ta se află slava şi bogăţia. Smirna şi balsamul sînt în mîna ta. Pe pieptul tău străluceşte safirul şi smaraldul. Cît de minunată eşti. O, Maica lui Dumnezeu! Mărire Ţie!

PSALMUL 59

Dumnezeule, lepădatu-ne-ai pe noi, pentru păcatele noastre, dar te-ai milostivit spre noi, pentru pururea Fecioara, Născătoarea de Dumnezeu! Mijloceşte pentru noi, Maica lui Dumnezeu, că tu ai născut mîntuirea oamenilor! Tu, întristaţilor le dai mîngîiere, celor necăjiţi bucurie şi veselie! Îndulceşte-ne pe noi cu glasul tău cel dulce curgător al gurii Tale! Toarnă în inimile noastre Harul

tău cel dulce curgător! Să tune cerurile din înălţime şi să-i aducă laude, s-o slăvească pămîntul cu toţi cei vii!

PSALMUL 60

Auzi Preasfîntă Doamnă pururea Fecioară, rugăciunea mea şi aşază cugetarea mea pe piatra cea tare a legii lui Dumnezeu! Să-mi fii stîlpul cel tare care să mă apere, de nerușinata faţă a vrăjmaşului din iad! Tu singură eşti preafrumoasă, şi luminezi ca o podoabă cerească! Te ridici ca zorile purpurii, străluceşti ca luna plină în toiul nopţii şi ca un soare luminează Preasfînta-ţi privire! Slavă Ţie, ceea ce împărăţeşti în ceruri, primeşte-ne şi pe noi în împărăţia cea cerească şi pe toţi pămîntenii.

Slavă . . .

PSALMUL 61

Oare nu lui Dumnezeu se va supune sufletul meu? Că de la El este mîntuirea mea! Oare nu pe tine Stăpînă fecioară, trebuie să te iubească inima mea? Căci prin tine vine mîntuirea mea, iar Mîntuitorul meu este Rodul binecuvîntat al pîntecelui tău. Primi-voi în dar harul mîntuirii şi numele Domnului voi chema! Chemînd, te voi chema pe tine, cu numele tău preaslăvit, Stăpînă, Doamnă, pururea fecioară, că Domnul este Mîntuitorul meu, iar tu eşti Apărătoarea noastră!

PSALMUL 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu, împreună cu prea iubita Ta Maică Te slăvesc, care în chip feciorelnic te-ai zămislit din Sfîntul Duh şi ca Fecioară Te-a născut. O, Doamnă, Tu ceia ce eşti preabinecuvîntată, care stai înaintea Altarului Preasfintei Treimi şi te rogi pentru noi păcătoşii, iar noi sub acoperămîntul aripilor tale ne vom binecuvînta. Ne vom bucura în viaţa noastră şi în Numele tău vom trimite către Dumnezeu rugăciunile noastre.

PSALMUL 63

Auzi Stăpînă şi Doamnă Fecioară, glasul meu, cînd mă rog eu către tine, izbăveşte sufletul meu cînd va fi să iasă din trup, de frica cumplitului vrăjmaş din iad. Cu ce îndrăzneală vom privi spre Dreptul Judecător şi Dumnezeul nostru? Tu, Ajutătoarea mea, stai de-a dreapta mea şi cere iertare greşelilor mele, şi înainte de a începe înfricoşatele încercări asupra sufletului meu, luminează-mi ochii inimii mele şi alungă orbirea mea cea păcătoasă.

Dă-mi mie în viaţa mea şi în ceasul ieşirii mele, să am nădejde în tine, Preasfîntă Fecioară.

Slavă . . .

Sfinte Dumnezeule . . . Preasfîntă Treime . . . Tatăl nostru . . .

Tropare după Catisma a Opta, glas 8

Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioară Maria, Slava Îngerilor, şi podoaba pămîntenilor, cere iertare tuturor păcatelor celor ce-ţi cîntă ţie, fii milostivă robului tău, că tu eşti adăpostire, care nu dă de ruşine pe oameni. Tu eşti izbăvirea celor deznădăjduiţi, Una Preacurată şi Binecuvîntată!

Doboară Puternice, cum a grăit Stăpîna, pe cei puternici de pe scaune, moartea şi iadul, şi ridică-i pe cei smeriţi, adică firea oamenilor, prin Izbăvitorul sufletelor noastre, care s-a întrupat şi a coborît în iad.

Bucură-te Scaun cu Lumină de foc, al Împăratului tuturor, Iisus Hristos! Bucură-te, Una Doamnă a toată făptura, Preasfîntă Fecioară Maria, cea preaslăvită de Dumnezeu. Mărire ţie!

RUGĂCIUNE

Primeşte, O, Preabinecuvîntată şi prea puternică, Preacurată Doamnă Stăpînă, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, aceste rugăciuni, pe care acum cu lacrimi le aducem ţie, de la noi nevrednici robii tăi, alergînd cu umilinţă la Chipul tău cel purtător de feciorie, că tu însăşi de faţă fiind şi auzind rugăciunile noastre, ne dai împlinire a cererilor noastre, fiecăruia după credinţa lui. Tu uşurezi necazurile celor scîrbiţi, neputincioşilor le dai sănătate, pe cei slabi şi bolnavi îi vindeci, din cei îndrăciţi alungi diavolii, pe cei asupriţi îi izbăveşti de asuprire, pe cei împilaţi îi mîntuieşti, pe cei păcătoşi care se căiesc îi ierţi, pe cei leproşi îi curăţeşti, pe copiii cei mici îi miluieşti şi pe cei închişi din legături şi din temniţă îi slobozeşti şi tot felul de patimi vindeci, ţie Doamnă Stăpînă, Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, toate îţi sînt cu putinţă, prin mijlocirea Fiului tău Hristos Dumnezeul nostru! O, Prea Bună Maică, Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioară Marie! Nu înceta a te ruga pentru noi nevrednicii robii tăi, care te slăvim pe tine, te cinstim şi ne închinăm Preacuratului tău Chip, avînd o nădejde neîntoarsă şi o credinţă neîndoielnică în tine pururea Fecioară, Preaslăvită şi neîntinată, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

CATISMA IX

PSALMUL 64

Ţie ţi se cuvine cîntare Dumnezeule în Sion şi ţie Doamnă pururea Sfîntă Fecioară, strigare de bucurie, şi în Ierusalimul cel de sus să-ţi dea ţie Domnul laudă şi slavă în faţa tuturor oamenilor! Slava ta este mai presus de slava cetelor îngereşti şi a arhanghelilor. Har şi dulceaţă a pus Dumnezeu în gura ta, cu veşminte slăvite a îmbrăcat Preacuratul tău trup. Cunună de flori neveştejite a pus pe capul tău şi cu toate faptele bune te-a împodobit în mila Sa, O, preabinecuvîntată Maica lui Dumnezeu!

PSALMUL 65

Strigaţi cu bucurie Doamnei noastre şi pururea Fecioarei Maria, strigaţi-i tot pămîntul, cîntaţi-i prea dulce cîntare preaslăvitului ei nume! Daţi slavă laudei ei. Să intrăm în casa închinată Numelui ei cu ardere de tot din toată inima şi să înălţăm în faţa sfintei sale Icoane, candelele noastre şi rugăciunile, că ea va căuta la sărăcia noastră şi ne va îndulci toată amărăciunea. Binecuvîntat este Dumnezeu, care ne-a binecuvîntat cu binecuvîntarea Maicii Sale după trup, a Prea dulcelui Iisus Hristos!

PSALMUL 66

Dumnezeule, milostiveşte-te spre noi şi ne binecuvintează, iară Tu, Prea Milostivă Doamnă Fecioară, roagă-L pentru noi. Întoarce întristarea noastră cu multă grijă într-o sfîntă bucurie, luminează, o, Stea de dimineaţă întunericul păcatului meu! Potoleşte setea inimii mele iubitoare de pace. Dreapta ta să mă ridice pe mine căzutul, şi apărarea ta să-mi sfinţească sfîrşitul meu cel creştinesc. Slavă ţie, Nădejdea mea, care nu mă dai de ruşine niciodată! Tu, Prea Milostivă, Doamnă Fecioară, roagă-L pentru noi. Întoarce-mă şi pe mine nevrednicul, în împărăţia Iubitului tău Fiu, Preasfîntul nostru Mîntuitor!

Slavă . . .

PSALMUL 67

Să învie Harul, Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, în sufletele noastre, care sînt scufundate în adîncul somn al păcatelor, şi se vor risipi vrăjmaşii noştri şi toate cursele lor vor dispare! O, Preamilostivă Doamnă, doboară toată răutatea lor ce vine din iad şi întoarce voinţa mea dinspre linguşirea lor, înaripează-o către

preasfîntă Voia Iubitului tău Fiu şi Dumnezeul nostru. Luminează-mi conştiinţa mea cea adormită de păcate, ca să nu se împuţineze lauda ta din gura mea, nici dragostea mea către tine dinlăuntrul meu! Pace multă dă, celor ce te iubesc pe tine Doamnă, Prea Sfîntă Fecioară, sufletele lor nu vor vedea moartea cea veşnică în veci.

Slavă . . .

PSALMUL 68

Mîntuieşte-mă Stăpînă, că au intrat apele patimilor mele păcătoase, pînă la sufletul meu! Afundatum-am în noroiul adîncului, plîngînd am plîns ziua şi no ptea, că L-am mîniat pe Domnul Dumnezeu şi nu sînt vrednic să caut la înălţimea cerului! Către cine dar voi alerga? Ticălosul de mine, dacă nu către tine, preamilostivă Apărătoare? Mîntuieşte sufletul meu, că prin tine s-a dăruit mîntuire la toată lumea, atunci cînd vestindu-te Arhanghelul, puterea Celui Preaînalt te-a umbrit şi binecuvîntarea Părintelui ceresc te-a cercetat!

PSALMUL 69

Doamnă şi Pururea fecioară Maria, spre ajutorul meu ia aminte, cu mila ta luminează-mi întunecata mea minte, ca să înţeleg bunătatea ta şi preaslăvitele tale Minuni pe care le arăţi păcătoşilor ce se căiesc şi pe care le vei pecetlui în inima mea. Miluieşte-ne pe noi toţi credincioşii, că în noi se va auzi preasfîntul Nume al prea iubitului tău Fiu, Mîntuitorul nostru Iisus Hristos şi preaslăvitul tău nume! Miluieşte-ne şi nu îngădui să fim strîmtoraţi de ispitele vrăjmaşului, ca nu cumva să zică despre noi: „Bine, bine" sufletului nostru. Iar tu, Una Stăpînă, Doamnă Fecioară, să te sfinţeşti în noi, căci cunoşti cele ce sînt ale tale.

Slavă . . .

Sfinte Dumnezeule . . . Preasfîntă Treime . . . Tatăl nostru . . .

Tropare după Catisma a Noua, glas 1

Nădejdea creştinilor eşti cunoscută, preabună Stăpînă, că eşti Născătoare de Dumnezeu dătătoare de milă, Izvorul compătimirii, Cheia care deschide bunătatea cerească dumnezeiască, deschide-ne şi nouă uşile milostivirii tale!

Ca zorile tainice ale dimineţii ai apărut Preasfîntă Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, iar din tine a răsărit Soarele Dreptăţii Iisus Hristos, luminîndu-i pe cei ce şedeau în întunericul deznădejdii! De acelaşi Soare fiind luminaţi, te fericim după datorie, ca

pe ceia ce eşti pricinuitoarea înnoirii omeneşti. Rai cuvîntător te-a sădit Domnul pe pămînt, Cel ce a sădit Edenul cel dintîi, în mijlocul tău, Mireasă a lui Dumnezeu, ca pomul Vieţii a înflorit!

RUGĂCIUNE

Preasfîntă Stăpîna mea, Născătoare de Dumnezeu, ceia ce cu amărăciune ai auzit loviturile de ciocan, cu care L-au pironit pe Cruce pe Iisus Hristos, Fiul tău şi Dumnezeul nostru, mîntuieşte-ne ca să nu auzim scrîşnirea dinţilor, a diavolilor din iad. Cu lacrimile tale, care le-ai vărsat la Crucea Mîntuitorului meu, răpeşte-mă de la plînsul cel veşnic pe mine păcătosul. Prin însuţi sufletul tău a trecut sabia, cînd te aflai lîngă Sfînta Cruce, fă aşadar, ca să treacă pe alături, viitoarele mustrări de conştiinţă ale mele. Tu, ceea ce eşti rugul cel nears, pe care l-a văzut Moise prorocul, izbăveşte-ne de flăcările gheenei. N-am după Dumnezeu alt ajutor şi altă apărătoare afară de tine, Maica lui Dumnezeu, Împărăteasa cerului şi a pămîntului. Cred în atotputernica ta tărie Harică şi mărturisesc mila ta faţă de toţi păcătoşii! Că cine alergînd la tine pleacă fără de vreun ajutor? Pentru aceasta şi eu păcătosul, în fiecare zi alerg către tine, în toate nevoile şi întristările mele. Că nu este pentru mine în orice vreme o mai mare durere, în afară de veşnica mea soartă, cînd voi fi trimis spre dreapta sau stînga, cînd voi moşteni Raiul sau voi fi aruncat în cele mai de jos ale pămîntului. Ascultă dar, Stăpînă Doamnă Fecioară această rugăciune, ca să nu mă ajungă veşnica osîndă, să nu mă duc de la judecată, în partea cea dimpotrivă, departe de tine Stăpînă. Ci, eu voi alerga spre tine împreună cu ceilalţi, care sînt vrednici de veşnica veselie în cer. O, mare preamilostivă Maica lui Dumnezeu, la tine cad după cum vezi, cu lacrimi şi cu suflet zdrobit, mîntuind, mîntuieşte-mi sufletul meu, roagă-L pe Domnul nostru Iisus Hristos, Fiul tău şi Dumnezeul nostru pentru mine, ca să primesc măcar o fărîmitură ce cade de la masa sfinţilor din Împărăţia cerurilor şi astfel să scap de focul Gheenei şi să dobîndesc Raiul prin tine Una Curată şi preabinecuvîntată. Amin!

CATISMA X

PSALMUL 70

Spre tine Doamnă Pururea Fecioară am nădăjduit şi nu mă voi ruşina în veac. Cu mila ta izbăveşte-mă şi mă scoate. Pentru păcatele mele înrăutăţit sînt foarte, vrăjmaşii mei au acoperit capul meu! Întărîtatu-m-au şi m-au ocărît toată ziua. Ia aminte prea-

milostivă Doamnă că mă amărăsc! Întinde dreapta Ta şi ajută-mă pe mine cel pierdut. Să nu slăbeşti rugăciunile tale de Maică Preasfîntă! În tine m-am întărit din pîntecele maicii mele, tu eşti singura mea Acoperitoare nemincinoasă.

PSALMUL 71

Dumnezeule Cel veşnic Viu şi Adevărat, Judecata Ta cea dreaptă, dă-o Iubitului tău Fiu, Împăratului împăraţilor, ca să judece pe poporul Tău întru dreptate — Trimite mila Ta asupra noastră, ca prin iubita lui Maică să vedem în braţele ei pe Fiul lui Dumnezeu, care este mîntuirea noastră veşnică. Cerul şi pămîntul sînt pline de slava ei. O, preamilostivă Stăpînă prin tine se îndulcesc inimile noastre. Fă ca să uităm patimile iubitoare de păcat, ale acestei vieţi deşarte! Atrage-ne cu legăturile bunătăţii tale şi trezeşte în sufletele noastre setea bunătăţilor tale cele veşnice. Adapă inimile noastre şi gîndurile noastre cu dulceaţa raiului.

PSALMUL 72

Cît de bun este Domnul nostru Iisus Hristos, celor drepţi cu inima, celor ce iubesc şi cinstesc şi pe Preacurata lui Maică, Stăpîna de Dumnezeu Născătoare. Cu rugăciunile ei sîntem bineplăcuţi Domnului. Cu apărarea ei se întoarce de la noi păcătoşii mînia lui Dumnezeu. Cu ajutorul ei, ostenelile noastre se binecuvintează. Pentru cei ce o iubesc şi o cinstesc, ea va sta înainte ca o mijlocitoare, la înfricoşata judecată a lui Dumnezeu, iar cei ce se depărtează de Ea vor pieri.

PSALMUL 73

Preasfîntă Doamnă pururea Fecioară, nu ne lepăda pe noi pînă în sfîrşit, în ziua întristării noastre. Să se îndrepteze rugăciunea noastră înaintea ta, şi glasul celor ce suspină nu-l trece cu vederea. Vrăjmaşul sufletului şi-a încordat arcul împotriva noastră, dar tu Atotputernică Împărătească, întinde mîinile tale spre trufia lui pînă în sfîrşit şi alungă-l spre locul veşnicei osînde.

Slavă . . .

PSALMUL 74

Mărturisi-mă-voi ţie, Doamnă Fecioară, cu toată inima mea şi de lauda ta mă voi veseli. Cîntaţi-i cei ce trăiţi pe pămînt şi lauda Ei vestiţi-o printre oameni! Închinaţi-vă ei întru cerească ei frumuseţe, slăviţi-o în negrăita ei bunătate. Pomeniţi în vecii vecilor numele Ei. Ţineţi minte puterile şi minunile Ei.

PSALMUL 75

Cunoscut este în Iudeia Dumnezeu, şi Numele Lui mare este în Israelul cel Nou, după Har! Preaslăvit şi mai dulce decît mierea şi fagurul este numele preabinecuvîntatei pururea Fecioarei Maria. Îndurările ei sînt mai plăcute decît aromatele. Mîntuire şi viaţă, Mir şi Slavă, din feciorescul rod ni s-a dăruit nouă fără plată. S-o preaslăvească cerurile şi pămîntul, toată făptura să-i dea laudă şi mila ei s-o înălţaţi cu mulţumire!

PSALMUL 76

Cu glasul meu către Preasfînta Fecioară Maria am strigat şi a luat aminte cu mila ei, şi m-a scos din deznădejdea şi necazul meu, cu blîndeţea sa mi-a înviat duhul, slăbiciunea voinţei mele mi-a schimbat-o în bună nădejde şi cu privirea ei de Porumbiţă cerească a făcut să cînte toate cele dinlăuntru ale mele. Cu ajutorul ei, m-a scos Domnul Iisus din ghiarele morţii, din mîinile vrăjmaşului şi m-a izbăvit de cel rău. Îţi mulţumesc Dumnezeul şi Mîntuitorul meu, şi prea Iubitei Tale Maici, Grabnica mea ajutătoare.

Slavă . . .

Sfinte Dumnezeule . . . Preasfîntă Treime . . . Tatăl nostru . . .

Tropare după Catisma a X-a, glas, 2

Către Acoperămîntul tău Născătoare de Dumnezeu alerg, cerînd Apărarea ta, nu mă lepăda pe mine Preacurato şi cu bunătatea ta, primeşte-mă pe mine cel ce te chem. Ca om L-ai născut pe Doctorul sufletelor noastre, te rog, vindecă şi sufletul meu cel bolnav de păcate. Cu lumina ta cea dumnezeiască, întunericul inimii mele alungă-l departe, Ceea ce eşti bună dîndu-mi rîuri de lacrimi, ca să-mi spăl întinăciunea păcatelor mele, cel care L-am întristat pe prea Bunul Dumnezeu, dar numai în tine îmi găsesc mîntuirea! Viaţa mea Stăpînă, de Dumnezeu Născătoare este plină de multe ispite, pricinuite de răutăţile mele, dar tu, izbăveşte-mă de toate acestea, ca să-ţi slăvesc cu credinţă Numele tău cel Dumnezeiesc.

RUGĂCIUNE

O, Preasfîntă Doamnă Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, Ceea ce eşti mai presus de Heruvimi şi de Serafimi şi mai sfîntă decît toţi sfinţii, la tine cad şi cu osîrdie mă rog, Apărătoarea mea preabinecuvîntată, Stăpîna neamului nostru în pribegia noastră

pămîntească, care este cu multe necazuri şi cu multe tulburări, nu mă lipsi de apărarea ta şi de Acoperămîntul tău cel stăpînesc! Mîntuieşte-mă şi mă apără de săgeţile înfocate ale vicleanului vrăjmaş al mîntuirii noastre. Întăreşte voinţa mea cea neputincioasă, în lucrarea poruncilor lui Hristos, înmoaie inima mea cea împietrită, cu iubirea de Dumnezeu şi de aproapele meu. Dăruieşte-mi inimă zdrobită şi pocăinţă adevărată, pentru ca curăţindu-mă de întinăciunea păcatului, să pot aduce Creatorului roade bineplăcute în fapte bune. Şi să mă învrednicesc de sfîrşit creştinesc, cu pace, şi de răspuns bun la înfricoşata Judecată, la care nu se caută la faţa omului. Aşa Doamnă Preamilostivă, în ceasul cumplit al morţii mele, să mă aperi cu mai multă putere, să te grăbeşti să vii în ajutorul meu, cel ce sînt fără de nici un ajutor. Şi cu mîna ta cea tare să mă răpeşti de sub stăpînirea cumplitului stăpînitor al lumii. Căci cu adevărat mult poate rugăciunea ta înaintea feţei Domnului şi nimic nu este cu neputinţă mijlocirii tale, numai de vei voi. Drept aceia, privind cu umilinţă la sfîntul tău Chip şi ca şi cum ai fi vie printre noi, închinîndu-mă lui cu bună nădejde, unul pe altul şi toată viaţa mea, ţie după Dumnezeu cu rugăciune o predau, şi te măresc cu Cel ce s-a născut din tine, Mîntuitorul nostru, Domnul Iisus Hristos, căruia cu Tatăl cel fără de început şi cu Preasfîntul Duh, I se cuvine slava, cinstea şi închinăciunea, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

CATISMA XI

PSALMUL 77

Luaţi aminte poporul lui Dumnezeu, la Legea Dumnezeului Celui viu, aplecaţi-vă urechea la graiurile Mîntuitorului Hristos, nu uitaţi milele şi îndurările Lui, nu uitaţi pe iubita Lui Maică, preabinecuvîntata fecioara Maria. Deschideţi gura şi inimile voastre spre slăvirea ei, vestiţi din neam în neam laudele, puterile şi minunile Ei! Puneţi preaslăvitul ei nume, ca un semn, ca o pecete pe inimile voastre, că ea ca o pasăre ne acoperă pe toţi cu aripile veşmintelor ei.

Slavă . . .

PSALMUL 78

Preasfîntă Stăpînă, Doamnă pururea Fecioară, păcatele mele cele de voie şi duhurile cele necurate, au venit în sfîntă biserica sufletului meu şi au prădat-o cu multă îndrăzneală. Vai! Plîngînd plîng cu Ieremia sfîntul Proroc, şi lacrimile mele curg pe obrajii

mei. Cum s-a întunecat aurul credinţei mele? Cum s-a schimbat argintul iubirii, faţă de prea Dulcele Iisus? Cum s-a risipit adunarea sfinţeniilor creştineşti? Vai greşit-am la cer şi înaintea ta Stăpînă, apără-mă pe mine păcătosul înaintea lui Dumnezeu! Numără-mă iarăşi cu ceata aleşilor tăi. Plouă peste amărîta mea inimă, picăturile dulci ale Harului ceresc.

PSALMUL 79

Cel ce L-ai născut pe Israelul cel vechi, L-ai umplut de Har pe cel Nou, întru iubitul Tău Fiu, Mîntuitorul Hristos, Preamilostive Părinte ceresc, învredniceşte-ne şi pe noi păcătoşii cu vrednici să fericim pe cea fără Prihană, pe pururea Fecioara Maria, care a născut pe Dumnezeul nostru, Izbăvitor şi Mîntuitor al neamului omenesc, că în toată viaţa pribegiei Fiului pe pămînt, a fost nedespărţită de El, şi împreună s-a nevoit bărbăteşte, în toate suferinţele şi ocările. O, Prea Iubită şi Sfîntă Maica lui Hristos Dumnezeu, învredniceşte-ne să avem în gurile şi în inimile noastre, această cîntare proorocească a ta: „Iată, de acum mă vor ferici toate neamurile".

PSALMUL 80

Bucuraţi-vă de Doamna şi Ajutătoarea noastră! Strigaţi ei cu strigăt de bucurie în inimile voastre, că ea nu va îngădui ca rugăciunile voastre să rămînă zadarnice, ci va împlini toate cererile voastre cele bune, numai să păşiţi pe urmele smereniei, ascultării şi blîndeţelor ei. Că ea iubeşte inimile care au frică de Dumnezeu, Darul Ei întotdeauna petrece cu asemenea inimi! Alergaţi dar, către Ea, toţi cu făgăduinţi sfinte şi vă veţi împărtăşi de negrăitele ei bunătăţi. Slavă ţie Stăpînă, Nerăpită vistierie a sufletelor noastre.

Slavă . . .

PSALMUL 81

Dumnezeu a stat în ceata dumnezeilor, din înalta sa bunăvoinţă, ca o floare din rai s-a ivit Maica Domnului. Veniţi şi căderi la picioarele ei toţi cei ce o iubiţi şi o cinstiţi, că Ea este Izvorul vieţii veşnice, ea îi adapă fără plată pe cei însetaţi şi cei ce beau din Izvorul acesta, nu vor înseta în veac.

PSALMUL 82

Stăpînă, Doamnă Fecioară, cine după Dumnezeu este asemenea ţie? În cer şi pe pămînt prin cinste şi slavă întreci pe locuitorii cerului şi pe cei născuţi pe pămînt. Pe cît sînt de departe cerurile

de pămînt, pe atît te-ai înălţat peste toate făpturile. Lipitus-a sufletul meu de tine, Împărăteasa cerului, fă-mă ca să privesc pururea cu mintea slava şi măreţia Ta, ca să mă satur de nesăturatul tău Har.

PSALMUL 83

Cît de iubite sînt înaltele tale lăcaşuri, Prea Nevinovată, Prea Proslăvită Doamnă Fecioară Marie, şi cît de iubit este Chivotul Veşnicei tale odihne! Întoarce-te amărîte suflete, cu toată dorinţa ta, la acea veşnică odihnă, căci cămara cea veşnică de odihnă este gata şi pentru tine Împărăteasa cerului, caută mîntuirea ta. Stînd în faţa Altarului lui Dumnezeu, pururea se roagă pentru tine şi rugăciunile ei sînt mai bune decît tămîia cea cu bun miros, care se ridică în faţa Iubitului ei Fiu şi Mîntuitorul nostru. Slavă ţie Stăpînă, care eşti neadormită în rugăciunile tale pentru noi păcătoşii şi în mijlocirile tale eşti Nădejdea noastră cea nemincinoasă.

PSALMUL 84

Ai binevoit Doamnă Stăpînă Fecioară, să sfinţeşti sînul neprihănit al pururea fecioriei tale prin întruparea cea mîntuitoare, căci Aceasta este cea mai frumoasă dintre fiicele Ierusalimului! Şi Numele ei este întru binecuvîntarea sfinţilor îngeri şi arhangheli. Cîntaţi-o pe pururea Fecioara Maria, Sfintelor Puteri şi Domnii, slăviţi-o credincioşilor, şi căutaţi înţelepciunea ei. Săracilor, îmbogăţiţi-vă cu comorile îndurărilor Ei, cei ce doriţi Mîntuirea Veşnică, chemaţi-o în ajutor în simplitatea inimilor voastre.

Slavă . . .

Sfinte Dumnezeule . . . Preasfîntă Treime . . . Tatăl nostru . . .

Tropare după Catisma a XI-a, glas, 3

Minune mare, cum de ai purtat pe palmele tale Fecioară Marie pe Cel ce ţine toate cu Mîna? Şi din sînii tăi cum de ai hrănit cu lapte pe Dătătorul de hrană? Pe Acela, cu osîrdie roagă-L Preasfîntă Fecioară, ca să ne dea mare milă. Întăreşte-mă ca să trec pe cărarea pocăinţei, cu inima zdrobită, Prea Puternice Mîntuitor, iar cu faptele cele bune, să-mi îmbogăţeşti sărmanul meu suflet şi din strîmtorarea patimilor să-L duci spre lărgimea nepătimirii cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule Iubitorule de oameni. Liman mîntuitor te avem, Născătoare de Dumnezeu, noi care sîntem înviforaţi în noianul vieţii, Tu, dar mîntuieşte din toate nevoile pe cei ce aleargă la bunătatea Ta!

RUGĂCIUNE

O, Prea Bună Doamnă, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, Marie, veselia îngerilor a cetelor Îngereşti, şi bucuria neîncetată a creştinilor, căzînd cu smerenie în faţa negrăitei tale măreţii, cu umilinţă te rog eu păcătosul şi nevrednicul rob al Tău, primeşte de la mine această laudă pe care o înalţ din tot sufletul către Tine şi cu dragostea ta, ca o Maică iubitoare de fii, încălzeşte inima mea cea rece şi roagă-L cu călduroasa ta Mijlocire, pe Domnul Dumnezeu şi Mîntuitorul Iisus Hristos, pe care L-ai născut, ca să-mi ierte toate greşelile mele şi să mă încingă cu puterea Sa de sus spre împlinirea dumnezeieştilor Sale porunci. Luminează-mi sufletul cu lumina Ta cea nespusă, ca să-mi fie mie care pribegesc în această viaţă pămîntească, o călăuză spre patria de sus, spre Ierusalimul cel ceresc. Ca în acest chip, avînd după Dumnezeu în tine Una, o Puternică Nădejde în aşteptarea mîntuirii mele, să slăvesc preasfîntul şi Măreţul Nume al Tatălui şi al Fiului şi al Sfîntului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

CATISMA XII

PSALMUL 85

Apleacă Doamnă urechea Ta şi auzi-mă: întoarce faţa ta de Mamă şi miluieşte-mă. Lumina Sfintei Tale Frumuseţi, veseleşte sufletul meu, milele tale sînt mai bune decît mierea şi fagurul. Darul tău, luminează mintea. Izvorul bunătăţii tale adapă pe cei însetaţi! Vederea îngerească a feţei tale, ne abate de la păcat. A te vedea, a te cunoaşte şi a ne închina ţie, este rădăcina fericitei nemuriri, iar a proslăvi puterile tale este calea mîntuirii.

PSALMUL 86

Temelia vieţii duhovniceşti, este să-L iubim pe Domnul nostru Iisus Hristos din toată inima şi din tot sufletul, şi pe iubita Lui Maică, care L-a născut după trup, pe Prea Curata Fecioara Maria, s-o cinstim şi să I ne închinăm cu evlavie, că ea este o proslăvită împărătească a cerului, mai cinstită decît Heruvimii şi mai mărită decît Serafimii. Lucruri preaslăvite se grăiesc despre tine, O, Preasfîntă Biserică şi Rai cuvîntător! Cei ce nădăjduiesc cu adevărat spre tine, vor dobîndi toate comorile cereşti, iar cei ce nu te chiamă în viaţa aceasta, se vor lipsi de viaţa cea veşnică şi fericită! O Prea Milostivă Stăpînă, te rugăm, fă să trăim cu darul Sfîntului Duh, şi prea dulcele tău Nume să fie pururea în inimile noastre.

PSALMUL 87

Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioară Marie, tu singură eşti grabnică ajutătoare spre mîntuirea mea. Ziua şi noaptea te chem pe tine, caută spre necazul inimii mele şi mîngîie cu cercetarea ta cea cerească duhul cel fără nădejde, că s-au înmulţit fărădelegile în sufletul meu şi nu este pace în oasele mele din pricina păcatelor mele, dar mă rog ţie Stăpînă prea puternică, ajută-mi să stau împotriva voii mele celei rele şi întăreşte inima mea în lupta cu poftele cele trupeşti.

Slavă . . .

PSALMUL 88

Milele tale Preasfîntă Stăpînă, Maică pururea Fecioară, în veac le voi cînta. Cu untdelemnul îndurărilor tale înmoaie-mi inima mea cea înăsprită şi cu mirul milei tale vindecă-mi rănile mele cele păcătoase. Mă rog ţie Stăpîna Cerului şi a pămîntului, să mă aperi cu faţă veselă la sfîrşitul meu şi vederea ta cea cerească să veselească ieşirea sufletului meu. Izbăveşte-mă Stăpînă de moartea năprasnică, ca să nu se bucure de mine vrăjmaşul sufletului meu,

Slavă . . .

PSALMUL 89

Stăpînă Doamnă Fecioară, Scăpare ne-ai fost nouă în toate necazurile noastre şi acum din cer trimiţi Darul Tău peste toate cererile noastre cele bune. Dacă din pricina păcatelor noastre vei opri milele tale, ne vor năpădi toate răutăţile, că nu avem altă stătătoare înaintea lui Dumnezeu, afară de tine, mîntuieşte-ne Stăpînă, că la tine avem nădejde şi în tine credem cu neîndoire, că nădejdea noastră niciodată nu va rămîne de ruşine.

PSALMUL 90

Cel ce trăieşte cu ajutorul Maicii Domnului, se va sălăşlui sub puternicul ei Acoperămînt. Vrăjmaşul potrivnic din iad nu-l va vătăma şi săgeata lui cea zburătoare nu se va atinge de el. Ca o Stăpînă prea puternică îl va izbăvi de laţul vînătorului şi cu aripile sale îl va acoperi. Strigaţi către Ea toţi cei ce sînteţi în nevoile voastre şi rana cea pierzătoare nu se va apropia de sufletele voastre şi de trupurile voastre, că Ea va aduce peste tot mîntuirea Sa.

Slavă . . .

Sfinte Dumnezeule . . . Preasfîntă Treime . . . Tatăl nostru . . .

Tropare după Catisma a XII-a, glas, 4.

Pe Maica Dumnezeului nostru o vom cînta, că prin Ea, bucurie s-a dăruit lumii, prin ea omenirea s-a dezlegat de blestem şi noi ne-am izbăvit de necazurile cele cumplite. Doamne păzeşte-mi Turma prin mijlocirea Celeia ce Te-a născut, păzeşte-mi Turma pe care ai răscumpărat-o cu cinstitul Tău Sînge şi păzeşte-o nevătămată de năvălirile vrăjmaşilor, ca să slăvim Îndurate Dumnezeiasca Ta pogorîre. Întinîndu-mi sufletul cu patimile, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, cu rugăciunile tale curăţeşte-mă, că Tu eşti focul cel curăţitor al celor ce cu credinţă ţi se roagă ţie.

RUGĂCIUNE

O, Preamilostivă Stăpînă, Împărătească cerească, Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, cunosc toate păcatele mele şi necurăţiile inimii mele, şi cum aş îndrăzni să alerg la tine eu nevrednicul, să-ţi aduc cererile mele? Dar cunosc şi marea ta milostivire, precum şi îndurările tale pe care pururea le reverşi asupra neamului creştinesc. Tu dar, eşti chezăşia cea ajutătoare a păcătoşilor! Tu cunoşti prea Curată Maică Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, necazul inimii mele şi mîhnirea sufletului meu. Cu osîrdie dar, te rog, toate necazurile mele, care au venit peste mine, după buna şi sfînta voie a lui Dumnezeu, a Domnului nostru Iisus Hristos, cu judecăţile pe care le ştii, întocmeşte spre bine cele ale mele. Dar, dacă rana aceasta s-a făcut de vrăjmaşul sufletului meu, cu atotputernicul tău ajutor zdrobeşte viclenia lui, şi ne izbăveşte sufletul de ademenirile lui necuvioase, că ţie toate îţi sînt cu putinţă, ceia ce eşti plină de toată mila şi bunătatea, că tu eşti Preaslăvită în veci. Amin!

CATISMA XIII

PSALMUL 91

Bine este a ne mărturisi Domnului, bine este a cînta slava şi minunile Iubitei Sale Maici, pururea Fecioarei Maria. Vestiţi cu minte trează îndurările ei şi toate milele ei, strigaţi în strunele inimii voastre, cît s-au preamărit asupra noastră minunatele ei fapte! Bărbatul neînţelept nu pricepe acestea, iar cei ce o caută, vor fi primiţi ca nişte cetăţeni ai Raiului. Iar cei ce poartă în minte şi în inimă dulcele ei Nume, vor fi înscrişi în cartea Vieţii Veşnice, vor fi sădiţi în Casa Domnului, vor înflori în curţile lui Dumnezeu!

PSALMUL 92

Domnul a împărăţit, cu strălucire s-a îmbrăcat. A îmbrăcat-o şi pe preabinecuvîntata Maica Sa, cu frumoasele veşminte ale tuturor faptelor bune, că se cuvine ca o asemenea sfinţenie să fie în Casa lui cea Sfinţită de Duhul Sfînt. Învaţă-ne şi pe noi Stăpînă să săvîrşim toată dreptatea, îmbracă-ne sufletele cu veşmintele mîntuirii, ca să nu rămînem în afară de cămara lui Iisus Hristos! Ajută-ne nouă, celor ce sîntem împuţinaţi în conştiinţa noastră cea curată, schimbă-i faţa şi înfăţişează-o în soarta adevărului ceresc.

PSALMUL 93

Dumnezeul răzbunărilor este Domnul, că păcatele noastre nepocăite sînt sortite Dreptei Sale Judecăţi! Dar tu atotmilostivă Stăpînă îl îndupleci şi-L rogi să fie îndelungrăbdător, că dacă tu nu ne-ai fi ajutat cu starea ta înaintea Lui, puţin de nu s-ar fi sălăşluit în iad sufletul nostru cel împietrit. Fericit este acela care înţelege cu inima, Mijlocirea ta de Mamă, nu este zadarnică rugăciunea cu care se roagă ţie sufletul păcătos, care se pocăieşte. Cereştile tale mîngîieri, îl vor îmbărbăta în conştiinţa lui, după mulţimea păcatelor şi duhul întunecat al deznădejdii va fugi de la el. Slavă ţie Împărătească cerească, Mîntuirea păcătoşilor, se caută mîntuirea!

Slavă . . .

PSALMUL 94

Veniţi să ne bucurăm de Doamna noastră, Pururea Fecioara Maria, să-i întîmpinăm faţa ei în psalmi şi s-o lăudăm în cîntări duhovniceşti! Veniţi să ne închinăm şi să cădem la picioarele ei, mărturisindu-ne cu lacrimi pline de recunoştinţă păcatele noastre în Faţa Ei. Ea va cere de la Iubitul ei Fiu, de la Hristos Dumnezeul nostru, mila Sa cea cerească. Ea va sta înainte la judecata lui Dumnezeu, va fi de partea noastră în timpul sfîrşitului, apărînd sufletul nostru, iar starea ei înainte ne va învrednici de odihna veşnică şi fericită.

PSALMUL 95

Cîntaţi cîntece noi de mulţumire! Cîntaţi-i Maicii lui Dumnezeu, toate marginile pămîntului, vestiţi printre neamuri slava Ei, şi printre toate popoarele lumii minunile Ei. Slava cerească se oglindeşte în Preasfînta ei Faţă, blîndeţea şi smerenia în ochii ei. Să se veselească cerurile, avînd înlăuntru pe atotputernica Împărătească, să se bucure pămîntul prăznuind Preaslăvitul ei Nume!

PSALMUL 96

Domnul a împărăţit, se bucură cerul şi pămîntul, se bucură mai mult decît toţi locuitorii cerului şi decît toţi cei născuţi pe pămînt, Iubita Lui Maică, Preacurata Fecioara Maria, în toată împărăţia stăpînirii Sale. Închinaţi-vă ei toţi locuitorii Raiului, îngerii, arhanghelii şi toate puterile cereşti. Măriţi pe Marea noastră Împărăteasă, Patriarhii şi Prorocii împletiţi-i cununi de laudă. Apostolilor, Sfinţilor, Mucenicilor, Mărturisitorilor, Feciorelnicilor, cîntaţi-i din cîntările Sionului. Veseliţi-vă toţi dreptii de preaslăvita Stăpînă, mărturisiţi totdeauna peste tot, cu inima şi cu gura, pomenirea sfinţeniei Ei.

Slavă . . .

PSALMUL 97

Cîntaţi-i Doamnei noastre Stăpîna, o cîntare nouă, că lucruri minunate a lucrat în neamul creştinesc, a descoperit milele Sale pînă la marginile pămîntului, preaslăvitul ei nume s-a auzit în toată lumea. Iar mai mult decît toţi ceilalţi, noi credem şi mărturisim că ea a fost şi va fi pentru totdeauna Preamilostiva noastră Mamă, Adîncul milei şi al îndurărilor, Scară la cer, Corabie gînditoare cu care ne mîntuim fără nici o primejdie de veşnicul potop de foc.

PSALMUL 98

Domnul a împărăţit, împreună cu El s-a preaslăvit şi preaiubita Lui Maică, care fiind mai cinstită decît Heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decît Serafimii, stă de-a dreapta lui Dumnezeu. Mare este slava ei în Sion şi în Ierusalimul cel de sus Podoaba ei! Mare este lauda ei pe pămînt, Biserica credincioşilor mărturiseşte, Preaslăvitul Ei nume în veac şi în veacul veacului!

PSALMUL 99

Strigaţi Maicii lui Dumnezeu toţi oamenii credincioşi şi cucernici. Rugaţi-vă ei cu evlavie şi bucuraţi-vă de faţa ei cu inima bine supusă şi în umilinţa inimii, plecaţi-vă genunchii în Faţa sfintei închipuiri a Feţei sale, care luminează cu har ceresc. Să fim curaţi cu inima, şi ea ni se va înfăţişa cu pace şi cu linişte, iar de la cine Împărăteasa cerului îşi va întoarce faţa sa din pricina inimii sale nepocăite, acela nu are nădejde de mîntuire. O, Preamilostivă Stăpînă, pomeneşte-ne şi pe noi cu bunăvoinţa ta şi vrăjmăşia iadului va fugi de la noi!

PSALMUL 100

Mila şi Judecata îţi voi cînta ţie Împărăteasa cerului, voi cînta mila pe care cu smerenie o caut la tine. Eu nu voi pieri, ci mă voi mîntui prin tine Preacurată Fecioară. Voi cînta judecata, după care mă voi lipsi pentru fărădelegile mele de bunăvoinţa ta de Mamă faţă de mine, dar voi lăuda mereu în cîntări Preaslăvitul tău Nume, Doamnă Fecioară Stăpînă, şi voi dobîndi o adevărată odihnă pentru sufletul meu. Mă voi întraripa spre bunătatea şi îndurările tale, şi nu mă voi lipsi de aşteptările şi nădejdea spre tine, întăreşte slabul meu suflet în credinţă, nădejde şi dragoste către Prea Iubitul tău Fiu, Mîntuitorul şi Dumnezeul nostru, ca să-mi arate prin tine iertarea păcatelor mele.

Slavă . . .

Sfinte Dumnezeule . . . Preasfîntă Treime . . . Tatăl nostru . . .

Tropare după Catisma XIII, glas, 5.

Cunoscînd nepreţuitul dar al milostivirii tale şi stăpînirea Dumnezeiască a Puterii Tale, mă rog ţie cu osîrdie, răpeşte pe robul tău din cumplitele necazuri şi umple de bucurie inima mea, Tu Ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită. Vrăjmaşul care luptă împotriva noastră năvăleşte cumplit peste moştenirea ta, Împărăteasa tuturor. Pierde mişeliile lui, ca să cunoască tăria ta, cu ameninţarea ta cea dumnezeiască pierde-l cu totul.

Nemincinoasă mîntuire a creştinilor, Mijlocitoare neclintită a păcătoşilor, Puternica noastră ajutătoare, acoperă-mă cu aripile Stăpînescului tău Acoperămînt, şi stai de faţă în ceasul ieşirii sufletului meu din trup.

RUGĂCIUNE

O, Preasfîntă Doamnă, Născătoare de Dumnezeu, Împărăteasa cerului, mîntuieşte-mă şi mă izbăveşte pe mine păcătosul robul tău, de nedreptele clevetiri, de toată nevoia şi năpasta şi de moarte năpraznică. Miluieşte-mă în ceasurile de peste zi, în cele de dimineaţă şi în cele de seară, şi păzeşte-mă în orice vreme. Ori de merg pe drum, ori de mă aflu în ceas de noapte, acoperă-mă şi mă apără! Apără-mă Stăpînă Născătoare de Dumnezeu, de toţi vrăjmaşii văzuţi ai mei şi nevăzuţi şi de orice întîmplare rea. În orice loc şi în toată vremea să-mi fii mie Maică Prea Bună zid nebiruit şi Puternică Apărare, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

CATISMA XIV

PSALMUL 101

Doamnă Preasfîntă Fecioară şi Stăpînă ascultă rugăciunea mea, şi strigătul inimii mele la tine să vină, ca să nu-ţi întorci Preasfînta Faţă de la mine, nici să te scîrbeşti de necurăţia mea. Nu mă lăsa să pier din pricina sfaturilor rele ale vrăjmaşilor mei sufleteşti, şi să nu îngădui să-şi rîdă de mine cu batjocuri cumplite. Cei ce au nădejde în tine nu se vor teme de răutatea chinurilor lor, şi cei ce te laudă pe tine se vor izbăvi cu rugăciunile de năvălirile vrăjmaşului, că tu ai purtat pe braţele tale pe Biruitorul iadului şi al morţii.

PSALMUL 102

Binecuvintează suflete al meu pe Iubita Maică a Domnului nostru Iisus Hristos, şi toate cele dinlăuntrul meu, Numele cel sfînt al ei. Să nu uităm binefacerile ei, nici îndurările şi milele ei, căci cu darul ei, păcatele noastre se iartă, şi bolile se vindecă, binecuvîntaţi-o toţi locuitorii cerului şi toţi cei născuţi pe pămînt, binecuvîntaţi-o toate puterile cereşti.

Slavă . . .

PSALMUL 103

Binecuvintează suflete al meu pe Domnul, care s-a mărit foarte, binecuvintează suflete al meu şi pe Pururea Fecioara Maria, care în mare podoabă cerească s-a îmbrăcat, că a căutat Domnul spre smerenia roabei Sale şi noi neamul omenesc cu inima umilită o fericim! Pomenirea ei este mai dulce decît mierea, pentru sufletul meu şi cuvîntarea despre măreţele ei minuni, este mult mai dulce decît fagurul. Ea este o preamilostivă, care se veseleşte de noi copiii Ei, iar noi ca nişte puişori apăraţi totdeauna de ajutorul ei ca de nişte aripi întinse, nu ne vom teme de rele nici chiar în ceasul morţii, căci cu noi este Stăpîna noastră, cu noi este mila şi ajutorul Ei.

Slavă . . .

PSALMUL 104

Mărturisiţi-vă Împărătesei noastre, Născătoarei de Dumnezeu, în ceasul cel de rugăciune, şi chemaţi cu inima simţită, Sfîntul Ei Nume. Cîntaţi-I cîntare şi cîntece duhovniceşti, cunoscute făcînd cu preaslăvire din neam în neam, vechile şi noile ei puteri şi minuni. Lăudaţi-o şi preaînălţaţi-o fecioarelor, fiice ale Sionului, că

aţi fost logodite Prea Frumosului Mire Ceresc Împăratul slavei! Închinaţi-vă cu frică pătrunsă de evlavie înaintea Feţei ei cu frumuseţea împodobită, că ea ţine în mîinile ei veşnica mîntuire pentru sufletele noastre. Şi cine o cinsteşte cu vrednicie, va primi de la Domnul o răsplătire dreaptă.

Slavă . . .

Sfinte Dumnezeule . . . Preasfîntă Treime . . . Tatăl nostru . . .

Tropare după Catisma XIV, glas, 6

De cursele demonilor fiind clătinat Fecioară întăreşte-mă pe piatra dumnezeieştilor porunci ale Domnului nostru Iisus Hristos, ca să nu mă înnece Curată, furtuna păcatelor şi tulburarea gîndurilor mele cele rele. Bîntuiala patimilor mele aruncă-o în adîncul pierzării salvînd neputinciosul meu suflet şi milostiveşte-te asupra mea, tu care ai născut pe Mîntuitorul Milostiv şi izbăveşte pe robul tău de chinurile viitoare.

Cu adevărat mai presus de minte sînt Curată. Darurile Tale, cu care îi învredniceşti pe robii tăi, care cu căldură te măresc şi cu credinţă se închină Sfintei tale Icoane, cinstind-o din adîncul sufletului şi sărutînd-o cu evlavie. Numără-mă şi pe mine printre ei, cu toate că nu sînt vrednic de milele tale.

RUGĂCIUNE

Stăpînă de Dumnezeu dăruită, Preaslăvită Maică a Îndurărilor şi a iubirii de oameni, Atotmilostivă, Mijlocitoare pentru toată lumea, cu osîrdie noi robii tăi alergăm către dumnezeiasca ta stare înainte, şi căzînd cu umilinţă înaintea Prealuminatei Tale Icoane ne rugăm: Înalţă o caldă rugăciune către Fiul tău şi Dumnezeul nostru, O, Preabună Împărăteasă şi Stăpînă, ca să ne izbăvească pentru tine, de toată boala şi întristarea, şi de tot felul de păcate, arătîndu-ne moştenitori ai împărăţiei sale celei cereşti. Că tu Maică pururea Fecioară, ai o negrăită îndrăzneală către Fiul tău şi toate le poţi cîte le doreşti, ceea ce eşti una în veci bună şi Binecuvîntată. Amin!

CATISMA XV

PSALMUL 105

Mărturisiţi-vă Împărătesei, Născătoare de Dumnezeu, că Bună este întru îndurările ei. Cine va spune puterile ei, cine va face cunoscute toate laudele Ei? Bine sporeşte, o, Preamilostivă Maică,

nouă celor ce sîntem înviforaţi în oceanul lumii deşarte, mîntuirea ta de Maică Sfîntă! Din toată inima te rugăm şi cu tot sufletul te mărim, auzi glasurile celor ce suspină către tine, ajută pe cei neajutoraţi, mîntuie pe cei ce plîng şi-i mîngîie, veseleşte pe cei necăjiţi, că tu eşti izvor de milostivire, dătător de viaţă pentru toţi cei ce cu credinţă şi cu multe rugăciuni aleargă către tine. Mărire ţie, Nădejdea noastră, care nu ne dai de ruşine!

Slavă . . .

PSALMUL 106

Mărturisiţi-vă Domnului că este bun, mărturisiţi-vă şi Iubitei Sale Maici, Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, că mari sînt milele ei asupra noastră. Că ea ne povăţuieşte pe calea Adevăratei înţelepciuni, Ea arată cărările paşnice ale adevărului ceresc, ne învaţă frica Domnului şi din inima care-o iubeşte izgoneşte dragostea de lume, care este vrăjmăşie cu Dumnezeu. Fericiţi sîntem noi, că rugăciunile noastre sînt bineplăcute în Faţa Ei! Casele noastre se vor umple de grăsimea Harului ei, sufletele cele flămînde se vor sătura, cele însetate se vor adăpa, din Sînul ei va izvorî un izvor viu, şi veşnic mîntuirea noastră.

PSALMUL 107

Gata este inima mea Stăpînă Doamnă Fecioară, gata este inima mea să-ţi cînte ţie laudă, a căuta harul tău, mai bine este decît a căuta aurul şi pietrele scumpe. Milele lui Dumnezeu sînt asupra celor ce te cinstesc cu adevărat! Cei ce te slăvesc vor fi slăviţi, şi nu vor fi mai departe în veşnica pierzare. Şi cei ce te cheamă în necazuri şi în ispite, vor fi păziţi de grabnicul ajutor cînd vii la noi cu aripile întinse.

PSALMUL 108

Preasfîntă Doamnă Fecioară, să nu tacă laudele mele către Tine, şi această cîntare de Psalmi aduc ţie, binevoieşte s-o primeşti. Caută la osteneala mea şi fă-o bineplăcută ţie! Păzeşte-mă nevătămat sub apărarea dreptei tale, şi mîngîie sufletul meu zdrobit, cu bunătatea şi cu mila Iubitului tău Fiu, Adevăratul meu Mîntuitor, Domn şi Dumnezeu!

Slavă . . .

Sfinte Dumnezeule . . . Preasfîntă Treime . . . Tatăl nostru . . .

Tropare după Catisma XV, glas 7

Pe prea Milostivul Dumnezeu, roagă-L Fecioară, ca să izbăvească sufletul meu de orice vătămare din partea şarpelui, pe mine care suspin: Doamne primeşte-mă ca un Milostiv şi miluieşte-mă ca pe vameşul cu mijlocirea Preacuratei Maicii Tale. Către mulţimea milei tale alerg acum, dezleagă lanţul păcatelor mele Născătoare de Dumnezeu Fecioară!

RUGĂCIUNE

O, Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, Maica Cerescului Împărat, preabună nădejdea noastră, Pruncă Dumnezeiască de mainainte aleasă, Nădejdea celor fără de nădejde, mîntuirea păcătoşilor, prietena sărmanilor, îmbrăcămintea celor goi, celor necăjiţi mîngiiere şi bucurie, acoperitoarea celor obijduiţi şi tuturor celor ce sînt în necazuri şi supărări, Ajutătoare şi chiar Apărătoare! O preamilostivă Doamnă Fecioară, Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, vezi nevoia, necazul meu şi durerea mea! Ajută-mă pe mine săracul şi neputinciosul, spurcatul şi dezdădăjduitul, întristatul, necăjitul şi lipsitul de nădejde şi ia de la mine tristeţea ca pe o străină. Tu ştii necazul meu. dezleagă-l, ceea ce eşti fără de prihană, că după cum vrei şi poţi. Nu mă lăsa să cad în deznădejde, că n-am alt ajutor, decît numai pe Fiul tău. Te rugăm cu Cel mainainte de veci şi pe tine Maica lui Dumnezeu. O, Stăpîna lumii, o, Împărăteasa întregii făpturi, O, Porumbiţă preasfîntă, privesc la minunata şi sfînta ta Icoană cu Pruncul cel mainainte de veci, îmi plec genunchii cu suspine şi cu zdrobirea inimii, îmi plec capul pînă la pămînt, caută cu ochiul tău Cel milostiv la mine păcătosul! O, preabună Născătoare de Dumnezeu, ascultă Atotbuno şi nu te îndepărta, ci binevoieşte să mă mîntuieşti şi nu lepăda suspinul meu, că nimeni din cei ce aleargă la Tine nu iese ruşinat, ci cere Harul şi primeşte Darul Tău spre folosul cererii noastre. Amin!

CATISMA XVI

PSALMUL 109

Zis-a Domnul, Doamnei noastre: „Stai Iubita Mea Maică de-a dreapta Mea, Sfinţenia şi bunătatea Ta îmi este plăcută Mie, drept aceia să împărăţeşti cu Mine în veci!“ Pe sfîntul tău Cap să fie cununa Nemuririi, iar strălucirea şi lumina ei nu se va întuneca. O, Maica Luminii, încununează-ne, luminează-ne din întunericul

păcatului cu Sfinţenia Ta şi revarsă asupra noastră înţelepciunea şi mintea învăţăturii lui Iisus Hristos.

PSALMUL 110

Mărturisi-mă-voi ţie Doamnă, Fecioară, cu toată inima mea, şi te voi Proslăvi cu gura mea. Pomenirea minunilor tale ai făcut-o să fie în fiecare neam şi neam, şi milele Tale întru adevăr şi dreptate. Părintele ceresc ne-a trimis Legămîntul Său de pace veşnică, prin Iubitul său Fiu şi Tu Stăpînă I-ai slujit acestei Sfinte şi măreţe Taine, căci cît de fericită este soarta noastră, cît de încîntătoare este nădejdea noastră în Tine! Slăvit şi minunat este Numele Tău, cei ce-l păstrează în inimă nu se vor spăimînta în ceasul morţii.

PSALMUL 111

Fericit bărbatul, care cu evlavie cinsteşte pe Pururea Fecioara Maria, fericită este inima celui ce iubeşte cu înflăcărare, fericit este sufletul aceluia, care se satură de laudele ei, cu rugăciunile ei va răsări în sufletul lui Lumina lui Dumnezeu şi Duhul Sfînt îi va lumina mintea. Spre pomenire veşnică va fi asemenea om, de auzul rău nu se va teme inima lui. Va întîlni Împărăteasa cerului în el darul său, şi Apărarea ei va petrece cu el în vecii vecilor.

Slavă . . .

PSALMUL 112

Lăudaţi tineri pe Maica lui Dumnezeu, lăudaţi bătrîni Numele ei Cel Sfînt! De la răsăritul soarelui pînă la apus lăudat este Numele ei! Chipul Ei este blînd şi smerit! Mila ei se revarsă peste tot trupul şi îndurările ei ajung pînă la marginea pămîntului. Mărire ţie Stăpînă, mărire ţie şi lauda creştinilor!

PSALMUL 113

În ceasul ieşirii sufletului meu din Egiptul lumii acesteia, să stai lîngă mine, Mîngiietoare cerească, luminează-l cu sfinta-ţi Faţă, ca să nu-l înspăimînte nălucirile diavolului, fii pentru el o Scară către Cer, şi apără-l de înfricoşata Judecată a lui Hristos, că el nu are răspuns cu buzele sale.

PSALMUL 114

Iubit-am pe Maica Domnului Dumnezeului meu, şi lumina Darului ei m-a luminat! Înconjuratu-m-au boli aducătoare de moarte şi necazurile iadului au tăbărît asupra mea, dar am chemat nu-

mele Sfintei Fecioare Maria şi mi-a mîngîiat sufletul meu. Pomenirea ta Stăpînă să fie în mijlocul inimii mele, şi lucrarea celui viclean să nu mă vatăme. Întoarce-te suflete al meu la lauda ei şi vei dobîndi o fericită odihnă în viaţa viitoare, cînd va veni Dreptul Judecător să dea fiecăruia după faptele lui.

Slavă . . .

PSALMUL 115

Crezut-am şi de aceia am înălţat slava şi lauda ta, Împărăteasa cerului. Tu eşti Paharul mîntuirii şi din amestecarea plină de har ca dintr-o grăsime cerească se satură sufletul meu cu binecuvîntarea rodului tău, rupe legăturile păcatelor mele şi dă-mi Stăpînă ajutor şi putere pînă la ultima mea suflare. Păzeşte întreg şi nevătămat Legămîntul Iubirii şi Păcii cu Dumnezeu.

PSALMUL 116

Lăudaţi-o pe Doamna noastră Fecioara, Născătoarea de Dumnezeu, toate neamurile. Măriţi-o toate popoarele, că s-a întărit mila ei asupra noastră şi cu acoperămîntul ei vom fi umbriţi. Cei ce o cinstesc cu evlavie, nu vor pieri, cei ce se roagă ei din adîncul sufletului, nu se vor lipsi de apărarea ei de Mamă. Dar cei ce nu bagă în seamă cinstirea ei cea vrednică de sfinţenie, vor muri în păcatele lor.

PSALMUL 117

Mărturisiţi-vă Domnului că este bun, mărturisiţi-vă şi iubitei Sale Mame, că în veac este mila ei asupra noastră. Îndurările ei vor dezrădăcina păcatul din inimă şi darul ei va curăţi conştiinţa noastră întinată. Sufletul care se căieşte, se apropie prin ea de Iisus Hristos, iar cel ce se îndepărtează prin nepocăinţă, nu va dobîndi pacea veşnică cu Dumnezeu. O, preamilostivă Doamnă, ne mărturisim ţie din toată inima noastră şi te înălţăm, că tu ai fost mîntuirea noastră şi acum ne auzi pe noi, care te chemăm pe tine cu credinţă şi cu dragoste.

Slavă . . .

Sfinte Dumnezeule . . . Preasfîntă Treime . . . Tatăl nostru

Tropare după Catisma XVI, glas 8

Veniţi credincioşilor s-o mărim pe Maica Ziditorului tuturor şi cu glasuri de cîntări să-i strigăm: Tu, ceea ce eşti pricina bucuriei

Fecioară preabună, mîntuieşte cu rugăciunile tale pe cei ce te cinstesc, că tu ai îndrăzneală de a milui şi de a vindeca neputinţele noastre. Am căzut în grea slăbănogire şi zac cumplit de o boală cumplită. Nu mai rabd cumplita mea deznădejde, dar tu Mîntuitorule, care cunoşti neputinţa fiecărui om şi care ca un Tată pedepseşti pe cei ce au năravul de greşesc împotriva Ta, Tu mă ridică, ca să te chem întotdeuna.

Mari sînt lucrurile Tale, Doamne, înfricoşate sînt cu adevărat, minunile Tale, că mîntuieşti cu adevărat pe cei credincioşi cu rugăciunile Celeia ce Te-a născut. Mi-am întinat Fecioară din copilărie sufletul meu, cu cuvinte murdare, cu fapte rele şi urîte m-am ticăloşit şi nu ştiu ce să fac, sau unde să alerg. Că nu cunosc altă nădejde decît numai pe Tine, de aceia eu nevrednicul rob, alerg către tine şi mă rog mărturisindu-mă Ţie: „Greşit-am, roagă pe Fiul tău să-mi dăruiască iertare păcatelor mele, că în tine Preabuno îmi pun eu nădejdea mea".

RUGĂCIUNE

Împărăteasa mea Prea Bună şi Nădejdea mea cea Preasfîntă, Prietena orfanilor şi Apărătoarea străinilor, Ajutătoarea celor săraci şi Acoperămîntul celor loviţi de răutăţi, vezi-mi necazul, vezi-mi amărăciunea. De peste tot năvălesc ispitele asupra mea, iar Apărătoare nu am, dar tu Stăpînă ajută-mă, că sînt neputincios. Hrăneşte-mă că sînt străin, povăţuieşte-mă că sînt rătăcit, vindecă-mă şi mă mîntuieşte că n-am alt ajutor, altă nădejde. N-am alt ajutor nici altă mijlocitoare, nici mîngîiere fără numai pe Tine, o Iubitoare de Dumnezeu, Maica tuturor necăjiţilor şi împovăraţilor! Caută dar la mine păcătosul, care zac în răutăţi şi acoperă-mă cu Preasfîntul tău Omofor, ca să mă izbăvesc de toate răutăţile, care m-au înconjurat şi voi lăuda pururea Preacinstitul tău Nume.

CATISMA XVII

PSALMUL 118

Fericiţi cei fără prihană, care umblă în Legea Domnului, fericiţi sînt cei ce umblă în calea sfintelor fapte bune ale Maicii lui Dumnzeu. Fericiţi cei ce păşesc pe urmele smereniei Ei, fericiţi sînt părtaşii la bunătăţile ei, fericiţi sînt cei ce iubesc blîndeţile inimii Ei! Fericiţi sînt cei ce slujesc făgăduinţei sfinte! Fericiţi sînt cei ce au Nădejde tare şi bună Aşteptare! Fericiţi sînt cei pe care Împărăteasa cerului îi va primi în mijlocirea sa! O, prea-

milostivă Stăpînă, să se reverse asupra noastră mileie tale cele pline de Har şi să ne îndulcim de ele ca de toată bogăţia! Dă-ne nouă robilor tăi, Doamnă Stăpînă Fecioară acest mare dar al tău, ca să facem cu dragoste voia Iubitului tău Fiu! Nu ascunde de noi îndurările tale, şi vom pricepe minunile Tale asupra noastră! Sufletul nostru a dorit pururea să cînte lauda Ta, că prin tine vine mîntuirea noastră întru Domnul Iisus! Ce vom răsplăti ţie, pentru toate cîte ne-ai dat nouă? O, Stăpînă, Sfinta Sfintelor, tu ai pus şi ai întărit în inimile noastre Legea Voii Tale de Mamă! Apleacă sufletele noastre spre dragostea cea de sus şi întoarce ochii noştri, ca să nu vadă stricăciune. Frica de Dumnezeu să ne fie nouă frică fiiască şi smerita evlavie către tine să ne mîngîie întru smerenia noastră. O, Preamilostivă Stăpînă, ne rugăm Feţei Tale şi ne aplecăm genunchii inimilor noastre în Faţa ta, şi te rugăm miluieşte-ne după mare mila Ta! Bunătate au săvîrşit în tot neamul şi neamul, toţi cei ce te chiamă cu adevărat Stăpînă Doamnă Fecioară în ajutor. Ne aducem aminte şi noi păcătoşii de lucrurile tale cele minunate şi ne întărim cu aşteptarea nădejdii spre cele cereşti. Răbdînd, am răbdat noi necazurile, iar dreapta ta cea puternică, ne va scoate din ele. E bine pentru sufletele noastre, dacă în apăsarea lor noi ne smerim. O, Maică preamilostivă Stăpînă dă-ne nouă minte duhovnicească, cu care să ne închinăm bunătăţii Dumnezeului celui viu şi să ne smerim în faţa Părinteştilor Sale pedepse!

Sufletele şi inimile noastre se topesc, căutînd mîntuire în tine Stăpînă! Arată-ne vederea Ta plină de Har, înviază-ne cu mila ta şi în veac nu vom uita bunătatea ta! Că de n-ai fi stătut tu înainte rugînd pe Iubitul tău Fiu şi Dumnezeul nostru pentru noi am fi pierit în viaţa noastră cea cu multe griji. Tu eşti o făclie nestinsă pentru noi în întunericul păcatului. Mai mult decît toţi cei ce ne învaţă pe noi pricepem Legea Domnului, şi de la poruncile Mîntuitorului nostru nu ne vom abate, dacă tu Împărăteasa cerului ne vei ajuta nouă! Minunate sînt milele tale şi îndurările tale. O, Preasfîntă Maica lui Dumnezeu, minunate sînt lucrurile tale asupra noastră! Tu eşti aproape de toţi credincioşii şi de aleşii lui Dumnezeu şi toate căile Tale sînt adevăr, iar de la cei ce nu se îngrijesc de o evlavioasă slujire şi închinare ţie, departe este mîntuirea şi ajutorul tău, că nedrepte sînt gîndurile lor. Ne rugăm dar cu smerenie să vină îndurările tale asupra noastră şi vii vom fi întru Domnul. Cît de dulce este lauda ta, mai vîrtos decît mierea este binecuvîntarea numelui tău în gurile noastre! Preamăreşte-ne pe noi pribegii la bine şi păzeşte-ne de vrăjmaşii iadului!

Slavă . . .

Caută spre noi prea Milostivă şi miluieşte-ne pe noi cei ce iubim numele tău cel sfînt. Din toată inima te chemăm şi ne rugăm ţie Stăpînă, îndreptează paşii noştri pe calea mîntuirii şi să nu ne stăpînească cu voia noastră fărădelegea. Ascultaţi cerurilor şi ia aminte pămîntule, precum pruncul nu poate fără hrănitoarea lui, tot aşa fără Doamna noastră pururea Fecioara Maria, nu putem primi mîntuirea veşnică! Pace multă este celor ce iubesc, cinstesc şi se închină Împărătesei cerului şi cei ce se află sub apărarea ei, vor fi departe de pierzarea veşnică. Stăpînitorii iadului înconjurînd ne-au înconjurat pe noi, întins-au peste noi cursele răutăţilor de sub cer, ca să ne prindă inimile şi sufletele noastre, dar odată cu chemarea sfîntului tău Nume, O, Iubită Maica lui Dumnezeu, ca fumul se topesc vrăjile vrăjmaşilor noştri. Pace multă este celor ce iubesc numele tău, şi nu este lor sminteală. Viu va fi sufletul meu şi te va lăuda pe tine preamilostivă Stăpînă! Milele tale totdeauna ne vor ajuta nouă. De şapte ori în zi îţi vom cînta laudele Domnului şi nu ne vom lăsa ajutătoarea noastră ca să te chemăm în toate zilele vieţii noastre, ca să nu rătăcim ca oaia pierdută, căci căile tale sînt adevăr şi Lumină cerească.

Slavă . . .

Sfinte Dumnezeule . . . Preasfîntă Treime . . . Tatăl nostru . . .

Tropare după Catisma XVII, glas, 1

Se veselesc creştinii, care chiamă în fiecare zi numele tău Născătoare de Dumnezeu şi care cu dragoste măresc înălţimile tale, că tu eşti Lauda, Ajutătoarea şi Mijlocitoarea, care nu ne ruşinezi pe noi cei ce cu credinţă te cinstim pe Tine!

Bucuraţi-vă cei născuţi ai pămîntului, de Maica Domnului, lăudaţi puterile ei cele cereşti, slăviţi-o cei ce împărăţiţi pe pămînt! Veniţi toţi să-i zicem: „Bucură-te Născătoare de Dumnezeu". Într-un glas cei ce se veselesc cu credinţă. Cerul cel nou, care a încăput în chip negrăit pe Cuvîntul cel neîncăput, Cel ce este în ceruri. Palat însufleţit al Stăpînului celor zidite, Cetate preaslăvită şi frumos numită a Mîntuitorului nostru fă-ne şi pe noi păcătoşii cetăţeni ai patriei cereşti!

RUGĂCIUNE

Preasfîntă Doamnă Stăpînă, Născătoare de Dumnezeu, către tine alergăm Curată, tu eşti zid nebiruit, Mijlocitoarea şi Acoperămîntul tuturor celor ce aleargă la tine cu credinţă şi cu nădejde,

te rugăm preabinecuvîntată, auzi rugăciunea nevrednicilor robilor tăi, şi mijloceşte pururea pentru adormiţii robii tăi (N . . .). Tu pururea mijloceşti pentru cei ce te cinstesc pe tine cu ortodoxie, care Aleargă la Acoperămîntul tău şi cu căldură se roagă ţie în durerile, nevoile şi necazurile lor! Dar mijlocirea şi Apărarea ta este mai de folos pentru noi după moartea noastră. Tu pururea eşti un grabnic ajutor robilor tăi şi nu încetezi a-ţi arăta Faţa şi bunătatea celor ce se roagă ţie. Bunătatea ţi-o reverşi, cu milostivirile cele bogate şi multe ale Fiului tău şi Dumnezeului nostru, asupra tuturor credincioşilor. Numai la tine, după Dumnezeu avem Nădejde tare, că nimeni din cei ce se roagă ţie nu iese fără ajutor, bucurie, mîngîiere şi îndulcire! Te rugăm pe tine, o, Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, Stăpîna lumii, Nădejdea celor fără de nădejde, fii astăzi Mijlocitoare către Cel ce s-a născut din Tine pentru adormiţii robii tăi (N . . .) roagă-L pe Fiul tău şi Dumnezeul nostru, să le dea lor iertare şi lăsare de păcate. Roagă-te Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, că mult poate rugăciunea Maicii către bunătatea Stăpînului! Că de la tine va primi Domnul tot cuvîntul de rugăciune, primeşte dar tu rugăciunile şi cererile noastre, pe care le aducem ţie, Preasfîntă Fecioară, din toată inima noastră şi din tot sufletul nostru, pentru sufletele adormiţilor robilor tăi (Numele), Te rugăm ajută-i pe ei Stăpînă, cu îndrăzneala ta de Maică, să ajungă la limanul liniştit al Ierusalimului celui ceresc. Ajută-le lor, Apărătoare plină de osîrdie, Mijloceşte la înfricoşata şi a doua venire a Fiului tău, unde fiecare din faptele lui, sau se va slăvi sau se va ruşina! Ajută-le lor, cea Plină de dar, să se îndrepteze în faţa Celui ce şade pe Scaunul Slavei, ca să nu se ruşineze înaintea îngerilor şi a tuturor sfinţilor, înaintea lumii întregi, cea de sus şi cea de jos. O, Maică, atotbună, Stăpînă, Născătoare de Dumnezeu, te rugăm, apără, mîntuieşte, păzeşte şi uşurează chinurile viitoare ale adormiţilor robilor tăi (N. . . .), ca să nu piară în iad, ci să se mîntuiască cu rugăciunile tale, şi să treacă din moarte la viaţă, iar noi păcătoşii şi nevrednicii robii tăi, nu ne vom depărta de la tine, nu vom înceta niciodată să te chemăm, întru umilinţă. Preasfîntă Doamnă Fecioară şi Stăpînă, Împărăteasa cerului şi a pămîntului, roagă-L pe Fiul tău şi Dumnezeul nostru pentru adormiţii robii tăi (N . . .) ca să le dea lor Hristos, iertarea greşalelor lor. Trimite-le lor mila cea plină de dar, să ajungă la Patria lor dorită şi să vadă bunătăţile cereşti, pe care ochiul nu le-a văzut şi urechea nu le-a auzit şi la inima omului nu s-au suit. Roagă-te pentru ei Născătoare de Dumnezeu, ca să se învrednicească cu Mijlocirea ta să guste aceste bunătăţi în Împărăţia Fiului tău, Hristos Dumnezeul nostru. Că tu eşti Una binecuvîntată din femei, Apărătoarea puternică, Nădejdea, Acoperămîntul şi Scăparea tuturor celor ce aleargă la tine. Că tu eşti Podul pe care îi treci pe cei de pe pămînt la cer şi deschizi uşile Raiului, Amin!

CATISMA XVIII

PSALMUL 119

Către Tine, Preasfîntă Doamnă, Stăpînă Fecioară, în ceasul necazului meu am strigat şi m-ai auzit! Mă rog dar ţie Doamnă Fecioară, Izbăveşte sufletul meu de orice răutate, în toate zilele vieţii mele. Săgeţile ascuţite ale ispititorului, cad în capul meu şi în sufletul meu. Vai mie! Se află în primejdia păcatului, dar Tu Stăpînă, cu puterea ta zdrobeşte capul şarpelui din iad, capul cumplitului meu vrăjmaş ca să nu se bucure de căderea mea. Bucura-mă-voi şi mă voi veseli de Dumnezeu Mîntuitorul meu, te voi mări pe tine Ajutătoarea mea întru laudă veşnică.

PSALMUL 120

Ridicat-am ochii minţii mele la cer, unde petreci tu Împărăteasa cerului, şi în inima mea a venit mare mîngîiere, că tu nu vei dormita, nici nu vei dormi, păzindu-mă de toate năvălirile vrăjmaşului, intrările şi ieşirile mele totdeauna supraveghindu-le cu milostivire. Slavă ţie Prea Milostivă Maică, care te îngrijeşti şi cauţi Mîntuirea veşnică a sufletului meu.

PSALMUL 121

Veselitu-m-am cu duhul credinţei şi al nădejdii în tine Preaslăvită Împărăteasă a cerului şi a pămîntului, că cu mijlocirea ta, dacă voi trăi cu evlavie, voi trece în casa Domnului în Locaşul cel veşnic, în Ierusalimul cel ceresc, Marele Oraş, unde slava lui Dumnezeu luminează şi unde luminătorul lui este Mielul. O, Stăpînă, te rog cu lacrimi, întăreşte credinţa mea în făgăduielile cereşti, învie nădejdea mea, spre mila iubitului tău Fiu, Domnul nostru Iisus Hristos, şi înflăcărează-mi dragostea ca să fac voia ta cea sfîntă şi bineplăcută. Mărire ţie Povăţuitoarea mea cea bună pe Calea Adevărului şi a mîntuirii!

PSALMUL 122

Către tine am ridicat ochii mei, prea îndurată Maică, care împreună cu iubitul tău Fiu împărăţeşti în ceruri şi iată, cum sînt ochii slujnicii la mîinile Stăpînei sale, aşa sînt ochii noştri către tine, Stăpînă, pînă cînd vom primi de la tine Ajutor la bună

vreme. Binecuvîntată să fie Apărarea ta, Binecuvîntată este Fecioria şi Curăţia ta în cer şi pe pămînt, în mare şi în toate adîncurile, binecuvîntat să fie sfîntul tău suflet şi preaslăvit să fie trupul tău cel Sfînt!

PSALMUL 123

De n-ar fi ca Doamna noastră, pururea Fecioara Maria, să mijlocească pentru noi la Dumnezeu, ne-ar lovi păcatul pentru multele noastre nevoi! Cînd s-au ridicat vrăjmaşii noştri din iad asupra noastră, de vii ne-ar fi înghiţit pe noi, dar tu Preamilostivă Apărătoare eşti cu noi şi ne-ai izbăvit de ei. Ajutorul nostru este în numele Domnului şi numele tău Stăpînă este plin de milă!

Slavă . . .

PSALMUL 124

Cei ce nădăjduiesc în tine, Maica lui Dumnezeu, nu se vor teme de bătăile vrăjmaşului. Veseliţi-vă şi rugaţi-vă toţi cei ce o iubiţi pe Născătoarea de Dumnezeu, că vă va ajuta în ziua întristărilor voastre. Adu-ţi aminte de îndurările tale, Doamnă Stăpînă Fecioară şi păzeşte pribegia noastră pe pămînt şi întoarce-ţi Preasfînta-ţi Faţă spre noi şi doboară-i pe vrăjmaşii noştri din iad, care caută pierzarea noastră. Ca să trăim în pace şi în linişte, în toată evlavia şi curăţia slăvindu-te pe tine Stăpîna şi Ajutătoarea noastră.

PSALMUL 125

Cînd ţi-ai întors prea Luminata faţă de Mamă spre noi, care te cunoaştem pe tine şi ne rugăm ţie, inimile şi sufletele noastre s-au bucurat de darul lui Dumnezeu şi de milele tale! Prea binecuvîntată eşti tu de Dumnezeu, de către dumnezeieştile puteri ale lui Iisus Hristos, mai mult decît toate femeile de pe pămînt! Nu se va împuţina lauda ta din gurile noastre, nici credinţa şi dragostea spre tine Stăpînă, în inimile noastre. Cei ce te cinstesc cu evlavie, vor fi binecuvîntaţi de Dumnezeu şi nu se vor lipsi de tot binele.

PSALMUL 126

Dacă Doamna Stăpîna noastră, Împărăteasa cerească, n-ar mijloci pentru noi păcătoşii la Dumnezeu, Dreptul Judecător, păcatele noastre lesne ar mişca mînia cea dreaptă a lui Dumnezeu spre răzbunare, şi dacă Maica Domnului ca un soare gînditor n-ar lumina toate marginile pămîntului cu semne luminate şi cu minuni preaslăvite, întunericul necredinţei şi negura nesimţirii ar

cuprinde uşor pe oameni. O, preaslăvită Stăpînă, credem cu osîrdie şi te rugăm cu smerenie şi ne închinăm ţie cu bună nădejde, mărturisind în faţa cerului şi a pămîntului, că tu eşti Lumina cerească nespusă care luminezi în întunericul deşertăciunilor pămînteşti, că tu eşti chezăşia tuturor păcătoşilor, care se căiesc spre mîntuire, tu eşti iubită Maica lui Dumnezeu prea binecuvîntată în neam şi în neam, Domnul este cu tine şi prin tine cu noi!

PSALMUL 127

Fericiţi sînt toţi cei ce cu umilinţă se roagă ţie, Preasfîntă Doamnă, Stăpînă Fecioară, fericiţi sînt toţi cei ce cunosc sfîntă voinţa ta, şi cei ce doresc să facă cele plăcute ţie. Aceştia se vor hrăni din dulceaţa roadelor şi vor vedea bunătăţile veşnice ale Ierusalimului celui de sus. Fericiţi sînt cei ce te-au născut pe tine Stăpînă, preasfîntă Doamnă şi pururea Fecioară, pomenirea lor va rămîne cu laude în veac şi în veac. Fericit este pîntecele tău care L-a purtat pe Iisus Hristos după trup, şi sînii tăi din care a supt. O, tu ceia ce eşti preafericită şi prea binecuvîntată între femei! Întoarceţi faţa ta de Mamă asupra noastră şi ascultă rugăciunile tuturor celor ce te chiamă!

PSALMUL 128

Mulţi sînt cei ce se luptă cu mine din tinereţele mele, dar tu Stăpînă, m-ai scăpat din iad de vrăjmaşii mei! Mulţi s-au luptat, dar tu Ajutătoarea mea, nu mi-ai dat sufletul meu în stăpînirea lor întru veşnică pieire! Tu mi-ai păstrat toate cele lăuntrice şi cele dinafară ale mele, ajută-mă să fac vrednice roade de pocăinţă, ca să ajung cu bună nădejde la sfîrşitul meu cel creştinesc, să mă învrednicesc să văd rodul preasfînt pîntecelui tău, pe prea Milostivul meu Mîntuitor şi Răscumpărător!

Slavă . . .

PSALMUL 129

Din adîncul inimii mele te-am chemat, Preasfîntă Doamnă, pururea Fecioară, auzi glasul rugăciunii mele, că la Domnul este mila şi la tine multă izbăvire! Scoate-mă Stăpînă, din mîinile vrăşmaşilor mei, ruşinează-i şi nimiceşte năvălirile şi sfaturile lor îndreptate împotriva mea. Mîntuieşte-mă în ziua durerii şi în ceasul morţii şi să nu laşi sărmanul meu suflet, să stai lîngă mine cu mîngîierea mîntuirii veşnice.

PSALMUL 130

Preasfîntă Stăpînă, Doamnă Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, inima mea să nu se înalţe la cele mari şi minunate ale lumii acesteia, că lumea aceasta trece, aşa cum trece şi chipul ei. Dar tu Stăpînă, te-ai înălţat deasupra tuturor, prin sfinţenia, slava şi cinstea ta! Numai pe tine te-a îndrăgit sufletul meu! Numele tău este Mir vărsat şi mireasma milelor tale este mai bună decît toate aromatele! Tu singură pătrunzi pînă la mine, ca dimineaţa în negura păcatelor! Bună eşti tu, ca luna aleasă, ca Soarele, te pun Împărătească cerească ca pe o Pecete pe inima mea şi mă închin Preasfintei tale măreţii!

PSALMUL 131

Pomeneşte Doamnă, Preasfîntă Fecioară, pe prorocul Împărat şi marele tău strămoş David. Lui i s-a jurat Domnul cu adevărat, şi nu şi-a călcat jurămîntul, că Tu ai răsărit dintr-însul ca dintr-o Rădăcină binecuvîntată! Ne-ai înflorit ca un lăstar din Rai! Tu eşti o Floare plină şi un crin din văi, care ai înflorit nouă o mireasmă şi o veselie cerească! O, Rai sufletesc, dătător de viaţă! Cu tine ne mîngîiem pe pămîntul pribegiei noastre. Ne veselim de bogăţia slavei tale în sărăcia noastră! Săvîrşeşte şi ajută, Stăpînă Fecioară, ca în viaţă, hrănindu-ne de voie bună şi cu dragoste, cu pîinea lacrimilor cele adevărate, de căinţă pentru păcate, să ne săturăm de Pîinea Vieţii cu binecuvîntatul, preaslăvitul şi preasfîntul Rod al pîntecelui tău, în vecii vecilor. Amin!

PSALMUL 132

Iată cît este de bine şi cît este de frumos, pentru noi credincioşii să te cinstim cu bunăvoinţă şi să te fericim pe tine. Împărătească cerească, că Însuşi Domnul ne umbreşte pe noi cu binecuvîntarea Sa, şi ne va răsplăti cu viitoarea fericire veşnică! O, Bunule Dumnezeu întreit în Feţe! Cît de multă este mulţimea milei tale pe care o reverşi asupra noastră a păcătoşilor, prin Mijlocirea Pururea Fecioarei Maria pentru noi, că ţie ţi se cuvine cinstea şi slava. Amin!

PSALMUL 133

Iată acum binecuvîntaţi pe Iubita Maica lui Dumnezeu, toţi cei ce nădăjduiţi spre numele ei cel Sfînt! Ziua şi noaptea întindeţi mîinile voastre spre sfinţenia cea mai presus de ceruri, acolo unde stă ea în negrăita slavă înaintea Preasfintei Feţe Dumnezeieşti!

Să se mîngîie cu harul ei, inimile şi sufletele voastre, cele amărîte peste măsură! Binecuvîntaţi-o voi toţi, robii ei, cei binecuvîntaţi! Binecuvîntaţi-o voi îngeri şi arhangheli şi toţi sfinţii lui Dumnezeu! Lăudaţi-o ceruri ale cerurilor, şi apa cea mai presus de ceruri! Lăudaţi în vecii vecilor Numele ei şi Minunile ei!

Slavă . . .

Sfinte Dumnezeule . . . Preasfîntă Treime . . . Tatăl nostru . . .

Tropare după Catisma XVII, glas, 4.

Te cîntăm Mireasa lui Dumnezeu şi slăvim Naşterea ta cea neajunsă cu mintea, cu care ne-am izbăvit de înşelăciunea diavolului şi de toate nevoile şi cu credinţă strigăm: „Miluieşte turma ta, Fecioară Atotbună"! Doboară Împărătească a toate pe vrăjmaşii care luptă împotriva noastră, că ei ca nişte lupi flămînzesc, ca să piardă moştenirea Fiului tău. Dar cu rugăciunile tale, dăruind biruinţă binecredincioşilor creştini, întrecînd cetele îngerilor, Preacurat-o, roagă-L pe Stăpînul îngerilor să ne eliberăm de patimile cele pierzătoare, şi să fim moştenitori ai vieţii nepieritoare!

RUGĂCIUNE

Către tine Preacurată, Maica lui Dumnezeu, eu ticălosul cad şi mă rog: Stai Împărătească, că eu neîncetat păcătuiesc şi-L mînii pe Dumnezeul meu. Şi de multe ori căindu-mă, devin mincinos în Faţa lui Dumnezeu şi mă căiesc şi mă cutremur, ca să nu mă trăznească Dumnezeu şi apoi iarăşi fac păcatul. Cunoscînd toate acestea, Stăpîna mea Doamnă Născătoare de Dumnezeu, te rog să mă miluieşti, să mă întăreşti şi să-mi dai putere să fac binele. Că ştii Stăpînă, Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu, că mi-am urît totdeauna faptele mele cele rele şi că iubesc din tot sufletul meu Legea Dumnezeului meu. Dar nu ştiu, Doamnă Prea Curată, cum se face că iubesc ceia ce urăsc, iar cele bune le calc în picioare! Nu îngădui Preacurată să fac voia mea, că nu este bună. Ci să fac voia Fiului tău şi Dumnezeului meu, ca să mă mîntuiască şi să mă înţelepţească şi să-mi dea harul Sfîntului Duh, ca de azi înainte, să încetez săvîrşirea faptelor mele cele rele şi să-mi trăiesc zilele ce mi-au rămas, în poruncile Fiului Tău, căruia I se cuvine toată Slava, cinstea şi stăpînirea, cu Tatăl cel fără de început şi cu Preasfîntul şi Bunul şi de Viaţă făcătorul Lui Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

CATISMA XIX

PSALMUL 134

Lăudaţi numele Domnului, proslăviţi şi numele Pururea Fecioarei Maria, veniţi cu rugăciuni şi cu cereri către sfînta ei măreţie, că Ea va reînnoi voia cea bună în inimile noastre şi nu ne vor birui poftele păcatului. Cei ce cugetă mereu la ea şi se bucură cu mulţumire pentru milele ei, vor dobîndi dulceaţă cerească şi pace în sufletele şi în inimile lor. O, păcătoşilor, să suspinăm către Preasfînta Fecioara Maria, cu simţăminte lăuntrice şi cu rugăciunile ei ni se va dărui nouă tuturor, viaţă evlavioasă şi sfîrşit fericit şi creştinesc.

PSALMUL 135

Mărturisiţi-vă Domnului că este bun şi împarte bunătatea Sa celor ce o caută, prin mijlocirea Împărătesei cerului! O, Stăpînă, pomeneşte-ne întru smerenia noastră şi apără-ne de faraonul cel din iad şi de puterea lui vrăjmaşă cu mîna ta cea tare şi cu braţ înalt. Să cîntăm Domnului căci cu slavă s-a preaslăvit! Să cîntăm şi să vestim cele de mulţumită ţie, mult puternică Stăpînă, că ne-am izbăvit şi ne izbăvim de cei răi prin tine, ceea ce ai purtat în mîinile tale Stăpînirea nebiruită.

PSALMUL 136

La rîul Babilonului au şezut şi au plîns evreii, iar noi plîngem pentru păcatele noastre, şi cu smerenie strigăm către Preasfînta Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria şi-i aducem plînsul inimii şi suspinul duhului, că nu vom dobîndi iertare de păcate nici veşnica mîntuire a sufletului fără Rodul binecuvîntat al pîntecelui ei. Noi aşteptăm, credem şi mărturisim, că dobîndim viaţa cerească prin rugăciunile ei cele sfinte şi bineplăcute lui Dumnezeu pentru noi.

Slavă . . .

PSALMUL 137

Mărturisi-mă-voi ţie Doamnă Stăpînă Fecioară din toată inima mea, că prin tine am dobîndit mila cu îndurările lui Iisus Hristos. Auzi cuvintele mele şi suspinurile mele, în ziua şi în ceasul cînd te chem. Înmulţeşte-mi puterea duhovnicească a credinţei în slabul meu suflet şi în necazurile inimii să-mi fii o Mîngîiere de viaţă făcătoare pentru inima mea, care te cheamă pe tine.

PSALMUL 138

Preasfîntă Doamnă Fecioară, tu m-ai încercat şi mi-ai cunoscut şi căderile şi fărădelegile mele, dar să se înmulţească asupra mea a păcătosului milele tale de Maică şi se va lărgi asupra mea bunătatea ta. Eu privesc ca fiul cel desfrînat la cer, că prin mijlocirea ta mă smeresc şi cu insuflarea ta mă liniştesc cu privirea la sfînta închipuire a Feţei tale, eu mă mîntuiesc cu credinţa şi nădejdea la Mîntuitorul meu, pe care-L ţii în mîinile tale şi mi-L arăţi mie păcătosului spre mîngîiere, eu nădăjduiesc să primesc fericirea în vecii vecilor.

PSALMUL 139

Scoate-mă Preasfîntă Doamnă Fecioară, Născătoare de Dumnezeu de la omul cel viclean, şi de vrăjmaşul din iad păzeşte-mă, că vrăjmaşul şi-a îndreptat săgeata împotriva mea şi cu linguşirile lui îmi prinde sufletul meu. Zdrobeşte Stăpînă puterile lui cele viclene şi să cadă degrabă în prăpastia pe care a făcut-o, iar eu mă voi bucura de tine şi mă voi veseli de mîntuirea ta!

PSALMUL 140

Preasfîntă Doamnă Fecioară, cu toată smerenia strig către Tine auzi-mă, ia aminte la rugăciunea şi la cererea mea. Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămîia înaintea Feţei tale, seara, dimineaţa, la amiază şi în orice vreme, ca să nu întunece răutatea lumii acesteia mintea mea. Fă-mă Stăpînă, să înţeleg totdeauna cele plăcute ţie, şi întăreşte inima mea, întru adevărata dragoste de tine.

PSALMUL 141

Cu glasul meu către Doamna şi Stăpîna Fecioara am strigat, şi cu osîrdie m-am rugat ei, vărsat-am lacrimile mele în Faţa ei, şi i-am înfăţişat durerea inimii mele, că răul vrăşmaş din iad păzeşte călcîiul meu şi peste tot întinde cursele sale împotriva mea. Ajută-mă Stăpînă, ca să nu se împiedice paşii mei înaintea lui, ci el însuşi să se zdrobească sub picioarele mele cu puterile tale.

PSALMUL 142

Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioară Maria, ascultă rugăciunea mea, pleacă-ţi urechea la cererea mea, că a prigonit vrăjmaşul sufletul meu, se sileşte să mă împiedice pe calea mîntuirii veşnice! Mi-a îngreuiat inima cu întunericul lui şi s-a mîhnit foarte duhul meu. Nu întoarce Stăpînă Doamnă Fe-

cioară Fața ta de la mine, ca să nu cad cu cei ce se coboară în prăpastia iadului și trimite lumina ta și darul tău și va dispare din fața mea întunericul lui și se va păzi viața și mîntuirea mea.

Slavă . . .

Sfinte Dumnezeule . . . Preasfîntă Treime . . . Tatăl nostru . . .

Tropare după Catisma XIX, glas, 5.

Vai mie! ce voi face eu ticălosul? Ce început de mîntuire voi pune, că în zadar trece viața mea! Nu mă lepăda preabună Stăpînă, Doamnă Fecioară, pe mine cel lepădat și rătăcit, ci arată-mi chipuri de pocăință, Maica lui Dumnezeu, pentru ca întru laude să te slăvesc pururea. Vezi Doamnă Fecioară sînt înrăit, din pricina atacurilor diavolești și de cumplitele patimi trupești, din pricina cărora sînt cuprins de boli, plin de necazuri sînt și de multă deznădejde și de strîmtorări întunecat. Ci tu, care L-ai născut pe Dumnezeu Cel ce a luat în trupul său rănile și neputințele oamenilor, pe Acela roagă-L să-mi dea pace și mare milă!

Bucură-te, Petrecere Dumnezeiască a Stăpînului, Slava îngerilor și nădejdea oamenilor, tărie în nevoi, puternică Mijlocitoare pentru noi toți, întărirea și zidul celor ce au nădejde în tine, adăpostirea credincioșilor, iubitoare de bine, Maica lui Dumnezeu, Celui iubitor de oameni, pe Acela roagă-L să dea robilor Săi pace și mare milă!

RUGĂCIUNE

O, preamilostivă Doamnă, Împărăteasa cerului și a pămîntului, Stăpîna îngerilor și a oamenilor! Ție preamilostivă Apărătoarea noastră, Domnul nostru Iisus Hristos la răstignirea Sa, L-a încredințat pe ucenicul său, marele Apostol și evanghelist Ioan, zicîndu-i lui: „Iată, Mama ta" iar prin el te-a numit, Mama tuturor creștinilor ortodocși, pentru ca toți cei ce cu credință și cu dragoste aleargă sub stăpînescul tău Acoperămînt să se mîntuiască și să se izbăvească de toate nevoile și necazurile. Pentru aceasta și eu nefiind vrednic, spurcîndu-mi mintea și inima cu nenumărate păcate, trîndav și leneș de orice lucru bun, îndrăznesc să alerg la Acoperămîntul tău, Maica Milostivirii, Maica Milei și a Bunătății, rugîndu-te și cerînd cu umilință și cu zdrobirea inimii, să nu mă lepezi pe mine cel ce mă căiesc. Vezi bubele și puroiul ticălosului meu suflet, auzi plîngerea inimii mele îndurerate, cercetează cu îndurările tale de Mamă, de care m-am învrednicit eu nebunul,

care am lepădat poruncile Fiului tău și Dumnezeului meu. Dar tu, care n-ai trecut cu vederea rugăciunile lui Teofil, cel care s-a lepădat de Fiul tău, de Domnul și de tine, Prea Curata Lui Maică, cerîndu-și iertare pentru păcatul lui cel înfricoșat, tot așa nu mă trece Stăpînă cu vederea nici pe mine, care îmi pun toată nădejdea în tine! Nu mă lepăda ca pe un rob împietrit, cel ce-L răstignesc a doua oară pe Fiul tău cu păcatele mele. Nu te îngrețoșa de mirosul urît al meu, cred Apărătoarea mea cea plină de osîrdie că poți cere de la Fiul tău toate cîte le dorești! Dacă Solomon împăratul, om fiind, a zis mamei sale: „Cere de la mine maica mea tot ce dorești și eu îți voi da" ce bunătăți nu-ți va împlini Fiul tău, Împăratul cerului și al pămîntului, Atotputernicul, Milostivul și Iubitorul de oameni? Că Lui I se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, cu cel fără de început al Lui Părinte și cu Preasfîntul și bunul și de viață făcătorul Lui Duh, în vecii nesfîrșiți. Amin!

CATISMA XX

PSALMUL 143

Binecuvîntată ești Stăpînă, Doamnă Fecioară, că ne înveți pe noi robii tăi, să luptăm împotriva lumii, a trupului și a diavolului! Împotriva lumii, ca să ne întoarcem ochii de la înșelăciunile ei, împotriva trupului, ca să ne menținem în curăție și să nu ne atingem de lucrurile oprite. Împotriva diavolului, ca să înțelegem ispitele lui și smintelile lui și să ne împotrivim din toate puterile lucrărilor lui. O, prea puternică Stăpînă, te rugăm și nu vom înceta a te ruga, sloboade fulgerul puterii tale și alungă-l, trimite săgețile grabnicei tale apărări și lovește-l, proslăvește din înălțimea slavei tale în această luptă dreapta ta cea puternică, pentru ca noi robii tăi fiind izbăviți de rele, cîntînd să cîntăm pururea slava și lauda ta. Cunoaște Stăpînă, cît sîntem noi de lesne alunecători spre păcat, și cît de trebuincioasă este mîna ta de ajutor! Înflăcărează inimile noastre cu dorințele cele cerești și umple-ne de darurile și de dulcețile Raiului.

PSALMUL 144

Înălțate-voi pe tine Iubita Maică a Fiului lui Dumnezeu, și în fiecare zi îți voi cînta ție lauda! Peste tot pămîntul oamenii slăvesc faptele tale și milele tale și insule multe preamăresc minunile tale! Îngerii și Arhanghelii, vestesc sfințenia sufletului tău și toți sfinții binevestesc blîndețele și smerenia ta. Ochii noștri nădăjduiesc la

tine Doamnă, Preasfîntă Fecioară, te rugăm trimite-ne nouă hrană şi băutură la bună vreme. Iar sufletul flămînd să ni-l hrăneşti şi să-l saturi de dulceaţa cea cerească şi noi robii tăi te vom binecuvînta, ca pe o Maică prea milostivă în vecii vecilor, Amin!

Slavă . . .

PSALMUL 145

Laudă suflete al meu pe Doamna, pururea Fecioara Maria, laudă-o neîncetat, pînă cînd locuieşti în trupul acesta! Iar cînd vei ieşi din temniţa trupului stricăcios ea ţi se va înfăţişa ca o Apărătoare şi în calea cea necunoscută îţi va fi călăuză şi nădejde! Pîlcurile viclenilor diavoli vor dispare în faţa luminii Ei, şi vei trece fără de frică pînă la porţile păcii veşnice! Slavă, laudă şi cinste Împărătesei cerului, care ne va duce pe noi împreună cu ea în Împărăţia cerului.

PSALMUL 146

Lăudaţi pe Doamna pururea Fecioara Maria, că bun este psalmul, dulce şi frumoasă este pentru ea o asemenea laudă! Că aceasta este Ajutătoarea celor cu inima zdrobită şi-i unge pe ei cu mir de bună mireasmă al bunei voiri către ei. Varsă milele ei, darul şi îndurările ei n-au sfîrşit! Întîmpinaţi-o cu strigăte de bucurie, cîntaţi-i întru mărturisirea Psalmilor, că va binevoi Împărăteasa cerului în cei ce o slăvesc pe ea şi nădăjduiesc la milele Ei.

PSALMUL 147

Laudă Biserica lui Dumnezeu pe iubita Maică a Mîntuitorului Hristos, proslăveşte-o Sioane al Darului celui nou, că fiii tăi vor fi binecuvîntaţi de ea şi se vor întinde de la o mare la alta, împodobi-se-vor cu pace bună şi nădejdea lor nu se va ruşina, te vor lăuda din neam în neam.

PSALMUL 148

Lăudaţi pe Doamna, Sfînta Fecioara Maria din ceruri, lăudaţi-o pe Ea întru cele înalte unde şade pe Scaunul Neapropiatei Slave, în veşminte aurite, îmbrăcată şi împodobită! Lăudaţi-o toate popoarele, dobitoacele şi păsările cerului şi peştii mărilor. Lăudaţi-o soare şi lună, toate stelele şi lumina. Lăudaţi-o Heruvimii şi Serafimii, Scaunele, Domniile şi Puterile, lăudaţi-o toţi îngerii şi arhanghelii şi toate cetele oştilor cereşti! Slavă, laudă şi cinste pururea Fecioarei Maria!

PSALMUL 149

Lăudaţi ortodocşilor pe Maria, Doamna Stăpîna Fecioara, pe puternica noastră Apărătoare, pe Împărăteasa cerului şi pe preamilostiva noastră Mamă, pe Grabnica Ajutătoare, pe apărătoarea plină de osîrdie, lăudaţi înaltele ei fapte şi minunile ei cele mari! Lăudaţi-o cetele Patriarhilor şi ale Prorocilor, lăudaţi-o Apostolii şi toţi Sfinţii, lăudaţi-o Mucenicii şi Mărturisitorii, lăudaţi-o fecioarele şi cei ce trăiţi în curăţie. Lăudaţi-o pustnicilor şi monahilor, lăudaţi-o toţi credincioşii din toate straturile, lăudaţi-o pruncilor şi toate sufletele neprihănite, care sînteţi cetăţeni cereşti. Toată suflarea să laude pe Domnul şi pe Cea Plină de Dar, Pururea Fecioara Maria.

PSALMUL 150

Lăudaţi ortodocşilor, pe Marea Doamnă, pe puternica Stăpînă, pe împărăteasa cerului, pe preamilostiva voastră Mamă, pe grabnica ajutătoare, pe apărătoarea plină de osîrdie, lăudaţi înaltele ei fapte bune şi marile ei minuni. Lăudaţi-o cetele patriarhilor şi ale prorocilor, lăudaţi-o apostolii şi sfinţii toţi, lăudaţi-o mucenicii şi mărturisitorii, lăudaţi-o fecioare şi cei ce trăiţi în curăţie, lăudaţi-o pustnicilor şi monahilor, lăudaţi-o toţi credincioşii şi toţi oamenii, lăudaţi-o pruncilor şi toate sufletele neprihănite, care sînteţi cetăţeni cereşti. Toată suflarea să laude pe Domnul, să laude şi pe cea plină de har, pe Pururea Fecioara Maria. Amin!

Slavă . . .

Sfinte Dumnezeule . . . Prcasfîntă Treime . . . Tatăl nostru . . .

Tropare după Catisma XX, glas, 8.

Tu ceea ce eşti sfeşnic aurit al Luminii dumnezeieşti, Neprihănită Doamnă, sufletul meu întunecat de negura păcatului, luminează-l cu lumina nepătimirilor! Te rog, şi ticăloasa mea inimă o spală cu lacrimi de pocăinţă, că pe tine te am eu robul tău, Nădejde de Mîntuire. Amărăciunea chinurilor de acolo, care înghiaţă şi nu încălzeşte, viermele purtător de venin şi neadormit, înfricoşata scrîşnire a dinţilor, flacăra gheenei şi nesuferita ardere, înfricoşatele vaiete şi plînsul fără nădejde, despărţirea de cei drepţi şi lipsirea de moştenirea lor, cugetînd cutremură-te suflete al meu şi îndupleacă cu lacrimile şi cu suspinele tale pe Maica Judecătorului, zicînd: Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu şi Maica Luminii, cere-mi iertare faptelor mele celor rele, mie celui ce alerg la tine cu credinţă, la Acoperămîntul tău!

RUGĂCIUNE

Tu, care eşti vindecătoarea celor ce sînt în suferinţă, vindecă-mă şi pe mine cel ce sînt rănit de neputinţele mele cele trupeşti şi sufleteşti! Tu ceia ce eşti Neaşteptată Bucurie, cu bucuria mîntuirii tale ia de la mine frica chinurilor viitoare, tu, care eşti chezăşia păcătoşilor, fii şi pentru mine păcătosul o chezăşie bună de pocăinţă şi de mîntuire. La Tine după Dumnezeu, îmi pun toată nădejdea mea! Fii mie pururea o Neadormită Mijlocitoare înaintea Fiului tău şi a Domnului nostru Iisus Hristos şi întăreşte-mă în credinţa ce o am către El. Împuternicește-mă în dragostea Lui, învaţă-mă să te iubesc şi să te slăvesc pe tine, Prea Sfîntă Maica lui Dumnezeu, preabinecuvîntată Fecioară Marie! Mă încredinţez Atotstăpînitorului tău Acoperămînt, Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu şi mă predau în mîinile tale pentru toţi vecii vecilor. Amin! Preasfîntă Maica lui Dumnezeu, cu smerenie mă rog ţie: Vindecă-mi şi mie cumplitele patimi ale sufletului meu, şi dăruieşte-mi iertare multelor mele păcate, pe care le-am făcut în chip nebunesc, spurcîndu-mi sufletul şi trupul. Vai mie! Ce voi face ticălosul în ceasul acela, cînd îngerii cei înfricoşaţi vor despărţi sufletul de pătimaşul meu trup? Atunci să-mi fii ajutătoare şi caldă stătătoare înainte, că pe tine te am zid tare şi nebiruit eu robul tău cel păcătos! Stăpîna mea de Dumnezeu Născătoare, nu îndepărta pe robul tău, că toată nădejdea mea după Dumnezeu spre tine o pun! Nu te îngreţoşa de mine necăjitul şi chinuitul de cele cumplite boli! Ci, ca o Maică plină de milă izbăveşte-mă de mustrările conştiinţei mele, potoleşte furtuna gîndurilor mele cele rele, stinge cuptorul poftelor şi îmblînzeşte flacăra trupului şi aprinde în mine dragostea către Fiul tău şi Dumnezeul nostru! Păzeşte-mi toate simţirile şi nu îngădui să intre în inima mea, nici o dorinţă nebună şi nechibzuită. Roagă-l pe Domnul nostru Iisus Hristos să-mi dea vreme de pocăinţă, ca să nu mă taie securea morţii, ca pe pomul cel neroditor, şi să nu fiu aruncat în focul cel de veci. Aprinde acum făclia cea stinsă a sufletului meu, împrăştie întunericul fărădelegilor mele şi negura poftelor mele o alungă prin mijlocirea ta, că mult poate rugăciunea Maicii înaintea Fiului ei pentru cei ce au o înclinare bună spre împăcare. Dă-mi Doamnă lumina pocăinţei şi du-mă spre ziua cînd voi avea o inimă zdrobită. Dă-mi să mă îndulcesc de darurile Fiului tău cele neajunse, negrăite şi nemărturisite în viaţa cea premergătoare a cerului. Să nu fiu lipsit, Preacurată Stăpînă de împlinirea nădejdii mele, ci să mă învrednicesc în veacul de acum să mă împărtăşesc neosîndit cu Preasfîntul şi Preacuratul Trup şi Sînge al Fiului şi

Dumnezeului tău, iar în cel viitor din Cina cea dulce din ceruri, şi de veselia Raiului în lăcaşurile sfinţilor. Învredniceşte-mă de cămara lui Dumnezeu şi să mă împărtăşesc acolo de Slava lui Iisus Hristos, să mă satur de razele dulci şi de negrăita lumină a frumuseţii Lui. Pentru ca, cu bucurie să cînt veşnic pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfîntul Duh,Treimea cea nedespărţită, care toate le-a creat cu înţelepciune din cele ce nu existau şi pe tine pururea te slăvesc, ceea ce eşti Prea Slăvită de Dumnezeu Născătoare şi pururea Fecioară Maria!

Preasfîntă Născătoare de Dumnezeu şi Pururea Fecioară Maria, cu sfintele şi preaputernicele tale rugăciuni, alungă de la mine smeritul şi ticălosul tău rob, deznădăjduirea, uitarea, nechibzuinţa, negrija şi toate necuratele gînduri, viclene şi hulitoare de la ticăloasa mea inimă şi de la mintea mea cea întunecată. Şi stinge aprinderea patimilor mele că sărac sînt şi ticălos! Şi izbăveşte-mă din robia multelor amintiri şi fapte cumplite şi din toate necazurile rele mă slobozeşte, că binecuvîntată eşti de toate neamurile şi preacinstit numele tău se slăveşte în veci. Amin. Oare ce cuvînt voi putea grăi către măreţia slavei Tale, faţă de fărădelegile mele?!

O, Stăpînă, Împărăteasa cerului, tu îmi eşti Mamă şi nădejde, tu îmi eşti scăpare şi aşteptare, acoperă-mă Apărătoarea şi ajutorul meu! Împărăteasa mea preabună şi grabnică ajutătoare, acoperă cu mijlocirea ta fărădelegea mea! Apără-mă de vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi, înmoaie inimile oamenilor răi, care se ridică împotriva mea. O, Maica Domnului meu, care m-a creat, tu eşti rădăcina fecioriei şi floarea cea neveştejită a Curăţiei! O, Născătoare de Dumnezeu, dă-ne mînă de ajutor nouă celor ce sîntem slăbănogiţi de patimile trupeşti şi bolim cu inima! O, Preasfîntă Fecioară, Maica Domnului Celui Preaînalt, prea milostivă Apărătoare şi Acoperămîntul tuturor, către tine alergăm cu credinţă! Caută din înălţimea slavei cereşti la mine păcătosul şi nevrednicul robul tău şi du rugăciunea mea înaintea prea Iubitului tău Fiu! O preabinecuvîntată Născătoare de Dumnezeu şi Maica Luminii! Tu care eşti numită de toţi Grabnică Ajutătoare şi bucuria celor scîrbiţi, ascultă-mă, ascultă-mă pe mine necăjitul, tu care eşti liniştea celor mîhniţi, linişteşte durerile şi întristările mele cele sufleteşti! Tu care eşti Rug nears păzeşte lumea şi pe noi toţi de vătămarea săgeţilor celor de foc ale vrăjmaşilor. Tu, care eşti căutarea celor pierduţi, nu îngădui să mă pierd în adîncul păcatelor mele, că binecuvîntată eşti de toate neamurile în vecii vecilor Amin.

IMITAȚIUNEA SAU URMAREA MAICII DOMNULUI

În loc de prefață

De multe ori a apărut în limba română cartea, Imitațiunea sau Urmarea lui Iisus Hristos, avînd ca autor pe Toma de Kempis, dar cartea aceasta Imitațiunea sau Urmarea Maicii Domnului nu o avem deloc în limba română, iar acum a sosit vremea publicării ei, pentru ca poporul s-o poată gusta.

Urmarea lui Hristos este una din cărțile cele mai iubite de popor, pentru că este o carte practică de urmare a lui Hristos în faptă și are o dulceață mistică de neegalat, simți în ea prezența lui Hristos, îți simți puterile îndreptate spre Hristos cu toată tăria.

Urmarea Maicii Domnului este a doua carte după Urmarea lui Hristos, care va fi simțită cu tot simțul mistic de către poporul român ortodox, care are sădit în el un simț al practicării vieții Maicii Domnului și simte prezența Maicii Domnului în viața sa. Nu în zadar, mulți scritori străini au numit această țară, Grădina Maicii Domnului, pentru că multe flori creștine au răsărit în România imitînd pe Maica Domnului. Se simțea însă lipsa acestei cărți a Maicii Domnului, pentru a o putea imita trebuie să-i auzim chemarea Fecioarei Maria, care ne vrea lîngă ea acolo în cer.

Această carte a apărut în multe limbi: în italiană, franceză, germană, engleză și multe alte limbi. În limba română acum apare prima dată și este o lucrare a Maicii Domnului apariția acestei cărți, pe care n-a fost cine s-o scoată la lumina limbii române și a sufletului românesc. Străinii numesc cartea: Imitațiunea Sfintei Fecioare, francezii, L'Imitation de la Sainte Vièrge, noi românii

o vom numi după titlul celeilalte cărți, adică după Urmarea lui Hristos, o vom numi, URMAREA MAICII DOMNULUI.

În Biserica ortodoxă, Maica Domnului este mult mai urmată decît în alte biserici, avînd vreo 14 Acatiste, 2 Paraclise, Canoanele Maicii Domnului sau Bogorodicina și nu este slujbă în care Maica Domnului să nu fie chemată în ajutor. Facă Maica Domnului, ca urmînd această carte, Urmarea Maicii Domnului, s-o putem urma și în ceruri în slava cea cerească, de-a dreapta Fiului ei și Dumnezeul nostru. Amin.

Oradea, 25 martie 1990, Buna-Vestire.

Traducătorul.

RUGĂCIUNE CĂTRE PREASFÎNTA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Se citește înainte de a studia cartea

O, Preacurată Maică a Domnului, a puterilor celor de sus, Împărăteasa cerului și a pămîntului, atotputernică, apărătoarea și tăria noastră, primește această cîntare de laudă și de mulțumire de la noi nevrednicii robii tăi. Înalță rugăciunile noastre la tronul lui Dumnezeu și Fiul tău, ca să fie milostiv nedreptăților noastre. Să adauge harul Său tuturor celor ce cinstesc preacinstit numele tău și cu credință și cu dragoste se închină făcătoarei de minuni Icoanei tale. Că nu sîntem vrednici să fim miluiți de Dînsul, dacă tu, Stăpînă, nu-L vei milostivi asupra noastră. Ție toate sînt cu putință de la Dînsul și pentru aceasta năzuim la tine, că ești acoperitoarea noastră și grabnică ajutătoare.

Auzi-ne pe noi, cei ce ne rugăm ție; ocrotește-ne pe noi cu atotputernicul tău Acoperămînt și cere de la Dumnezeu Fiul tău să dea păstoriților noștri sfințenie, ca să privegheze și să ocîrmuiască sufletele noastre; ocîrmuitorilor de orașe înțelepciune și putere, judecătorilor, dreptate și necăutare la față; învățătorilor, minte și smerită înțelepciune; soților, dragoste și înțelegere; fiilor, ascultare; asupriților răbdare; asupritorilor frică de Dumnezeu; celor mîhniți, răbdare și bucurie duhovnicească; neînfrînaților, înfrînare; și nouă tuturor, duhul înțelepciunii și al cucerniciei, duhul milostivirii și al blîndeții, duhul curăției și al dreptății.

Aşa, Doamnă preasfîntă, milostiveşte-te asupra noastră şi asupra neputinciosului tău popor. Pe cei rătăciţi povăţuieşte-i pe calea cea bună, pe cei bătrîni îi sprijineşte, pe prunci îi păzeşte şi pe noi pe toţi ne apără şi ne ocroteşte cu milostivirea ta. Pe toţi scoate-ne din adîncul păcatului şi ne luminează ochii inimii noastre spre căutarea mîntuirii. Milostivă fii nouă aici în această viaţă, iar la înfricoşătoarea judecată să te rogi pentru noi către Fiul tău şi Dumnezeul nostru. Că tu, Doamnă, eşti slava celor cereşti şi nădejdea pămîntenilor. Tu eşti, după Dumnezeu nădejdea şi apărătoarea noastră a tuturor celor ce ne rugăm ţie cu credinţă. Deci ne rugăm ţie, Atotputernică ajutătoarea noastră, şi ţie ne predăm pe noi înşine, unul pe altul şi toată viaţa noastră, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Împărăteasa mea cea preabună şi nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor şi ajutătoarea străinilor, bucuria celor mîhniţi şi acoperitoarea celor necăjiţi, vezi-mi nevoia, vezi-mi mîhnirea, ajută-mi ca unui neputincios, hrăneşte-mă ca pe un străin; necazul meu îl ştii, deci dezleagă-l precum voieşti, că n-am ajutor afară de tine, nici altă mîngîiere bună, ci numai pe tine, Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzeşti şi să mă acoperi în vecii vecilor. Amin.

Preacurată Doamnă Stăpînă, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, care poţi face tot binele; primeşte aceste cinstite daruri, care se cuvin numai ţie de la noi nevrednicii robii tăi. Ceea ce eşti aleasă din toate neamurile şi te-ai arătat mai înaltă decît toate făpturile cereşti şi pămînteşti. Căci pentru tine a fost cu noi Domnul puterilor şi prin tine am cunoscut pe Fiul lui Dumnezeu şi ne-am învrednicit de sfîntul Trup şi de preacuratul Lui Sînge. Pentru aceasta fericită eşti în neamurile neamurilor, Ceea ce eşti de Dumnezeu fericită, mai luminată decît Heruvimii şi mai cinstită decît Serafimii. Şi acum Preasfîntă Stăpînă, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, întru tot lăudată, nu înceta a te ruga pentru nevrednicii robii tăi, ca să ne izbăvim de sfatul celui înşelător şi de toată primejdia; şi să fim păziţi nevătămaţi de toată lovirea cea înveninată a diavolului; ci pînă în sfîrşit cu rugăciunile tale păzeşte-ne pe noi neosîndiţi. Ca prin paza şi cu ajutorul tău fiind mîntuiţi, slavă, laudă, mulţumită şi închinăciune, pentru toate să înălţăm, Unuia în Treime Dumnezeu, Ziditorul tuturor, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decît heruvimii şi mai mărită fără de

asemănare decît serafimii, carea fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvîntul ai născut, pe tine cea cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

CAPITOLUL I

A IMITA PE MARIA ESTE DE MARE FOLOS

Caută viaţa şi o vei găsi. Eu sînt maica vieţii, pentru că l-am născut pe Acela, care dă viaţă tuturor celor morţi în Adam. Viaţa trupului, care se sfîrşeşte cu moartea, îţi va folosi puţin. Caută numai viaţa sufletului tău, care singură este scumpă şi veşnică.

Harul lui Dumnezeu este viaţa sufletului, fără el slăbeşti şi mori.

Urmează virtuţile mele, pe care le-a sădit în mine harul Dumnezeiesc, şi de care Arhanghelul Gavriil m-a salutat că eram plină, de dar pentru ca să fiu slăvită Maică a prea bunului Dumnezeu.

Pilda Fiului meu, desigur că este o lege îndestulătoare pentru toţi; dar fiindcă sînt Maica creştinilor, şi eu sînt pentru ei spre pildă.

Fiule, să nu te îndoieşti de ocrotirea mea, dacă tu cauţi să mă urmezi.

Nimenea să nu creadă, că este cu adevărat evlavios faţă de mine, dacă nu calcă pe urmele mele.

Nici o rugăciune nu-mi este plăcută, dacă vine dintr-o inimă lipsită de virtuţile mele. Ştii bine că eu pot toate pe lîngă Dumnezeu, deoarece în cer eu stau alături de tronul Fiului meu.

Totuşi mie nu-mi plac acei evlavioşi şi nici nu mă rog pentru ei, care nu calcă şi nu-şi îndreaptă paşii pe urmele mele.

Mulţi se amăgesc nădăjduind ajutorul meu pentru că spun Acatiste şi Paraclise şi alte rugăciuni, pe cînd n-au nici urma virtuţilor mele. Îmi fac greaţă cu gemetele lor cei ce nu lasă calea cea rea şi strigă la mine în zadar cei ce nu se dau înapoi de la păcat.

Fiule, urmează pe mama ta. Virtuţile Fiului meu strălucesc prin mine precum strălucesc razele soarelui printr-un cristal. Ascultă glasul meu şi nu te îndepărta de sfaturile mamei tale; şi se va mîngîia inima ta şi sufletul tău se va bucura în comoara virtuţilor mele.

Urmează-mă pe mine!

teşti cuvinte necuviincioase, pentru că ele omoară sufletul.

Nu te arăta, că ştii să înţepi: căci ce folos, că alţii rîd, dacă superi pe Dumnezeu împungînd cu vorba pe fratele tău? Nu arunca ochii în toate părţile; aceasta o fac cei simpli şi uşuratici.

Să fii aşezat la mers ca şi cei ce gîndesc la lucruri serioase cînd umblă. Cînd rîzi, nu-ţi ridica glasul, şi în faţă totdeauna să ai trăsăturile sfintei modestii. Pe cei răi îi vei pedepsi mai mult prin purtarea ta, decît prin vorbele tale.

Dacă vorbeşti, vorbele tale să fie ca o undiţă, cu care să atragi pe alţii la evlavie. Arată-te prietenos cu toţi, şi vei cîştiga inimile oamenilor. Dacă cel ce te vede, va lăuda cu bucurie pe tatăl, care este în ceruri, şi dacă cei răi se vor îndrepta privindu-te pe tine, atunci fii sigur, că străluceşti de lumina modestiei.

Urmează-mă pe mine!

CAPITOLUL 4

RĂBDAREA ESTE HRĂNITOAREA EVLAVIEI

Cît am fost pe lume, am întîlnit multe necazuri, pe care le-am răbdat cu mare răbdare. Viaţa mea a fost ca şi aceia a Fiului meu, plină de cruci şi am trăit în suferinţe din copilăria mea.

Sărăcia, prigonirile, batjocurile erau pîinea mea cea de toate zilele pe care Dumnezeu mi-o punea pe masă.

Durerile şi moartea Fiului meu m-au străpuns pînă-n ziua cea din urmă a vieţii mele, dar nu mi-am pierdut niciodată răbdarea. Nu poţi trăi fără răbdare, pentru că trebuie să suferi foarte mult pentru viaţa veşnică. Tu te-ai născut în această vale a plîngerii, vale de lacrimi, pentru ca să suferi, ca şi toţi fiii lui Adam.

Nu aştepta să fii cruţat de necazurile acestei vieţi, pe care ai început-o plîngînd, ai petrecut-o în plîns şi pe care o vei lăsa între lacrimile şi sudoarea morţii.

La ce te aştepţi între oamenii plini de păcate, decît la suferinţă? Şi dacă suferi în răbdare, ce răsplată vei avea? Nu este faptă bună în care să te poţi deprinde aşa de des, ca în aceasta, pentru că totdeauna vei avea de suferit fie din partea altora fie din partea ta însuţi.

Dacă primeşti suferinţele cu inimă nerăbdătoare şi cu suflet deznădăjduit, nu faci altceva decît să măreşti suferinţele acestei lumi.

Fiule, ce privelişte plăcută i-ai oferi lui Dumnezeu şi mie, dacă în necazuri ţi-ai păstra o faţă veselă! Vai! dacă supărarea tulbură sufletul tău şi pentru că n-ai răbdare, îl lipseşti de orice vrednicie!

Unde este vreun sfînt, care să fi intrat în cer fără răbdare? Eu şi Fiul meu, am dat tuturor pilda cea mai mare de răbdare, de aceia oricine ne-a urmat, este fericit.

Nu vei găsi nimic mai dulce decît răbdarea, numai s-o îmbrăţişezi odată cu mărinimie.

Toate lucrurile vor deveni dulci, dacă le vei îndura din dragoste către Dumnezeu şi cu nădejdea în slava ce te aşteaptă. Puţină răbdare rodeşte o slavă veşnică.

Răbdarea este trebuincioasă pentru a dobîndi făgăduinţele cele veşnice.

Urmează-mă pe mine!

CAPITOLUL 5

BLÎNDEŢEA ESTE MIREASMA UNEI VIEŢI SFINTE

Niciodată nu m-am lăsat să fiu cuprinsă de mînie, dar totdeauna am fost Fecioara cea blîndă cu toţi.

Pe toţi duşmanii pe care i-am avut în viaţă eu şi Fiul meu, pe toţi i-am învins cu dulceaţă. Blîndeţea s-a născut cu mine, şi toţi care mi se împotriveau, se loveau de bunătatea mea.

Nu vei găsi pe nimenea pe care să-l fi mustrat cu asprime, nici pe aceia chiar care au dat de băut oţet Fiului meu şi care l-au pironit pe cruce.

Vorba mea a fost totdeauna dulce ca mierea şi glasul meu mai plăcut ca un fagure. Duhul lui Dumnezeu face pe om blînd pentru că El însuşi este blînd.

Cîte batjocuri nu primeşte Dumnezeu din partea celor răi şi tace; ba încă îi copleşeşte de bunătăţi, pentru ca atraşi de bunătatea Lui, să se întoarcă şi să se îndrepte!

Nu-ţi stă bine numele de creştin dacă mergi înaintea potrivnicului tău cu sufletul plin de mînie.

Cuvintele aspre aţîţă mai mult pe duşman împotriva ta, pe cînd cuvintele dulci şi blînde potolesc furia.

Ce vrea să spună acea furie a ta, îndată ce ţi se întîmplă ceva împotriva voinţei sau a gustului tău? O împotrivire se simte mai mult cînd este primită cu furie decît cînd se primeşte cu linişte.

Poartă-te binevoitor cu toţi şi nu vorbi îngîmfat cu nimenea, de vrei să ai linişte.

Nu te arăta cu fruntea încreţită, pentru ca să nu arăţi că-ţi pare rău de ceea ce Dumnezeu îţi dă spre binele tău.

Nu ţine la tine mînia şi furia, şi nu tulbura pe nimeni cu ciuda ta. Omul blînd este dulce pentru sine şi folositor pentru toată lumea.

Nimic nu face ca sufletul să se bucure de atîta liniște și pace, cît face blîndețea și dulceața. Numai această virtute se hrănește cu batjocuri și otrăvurile le mistuie spre sănătate.

Această virtute mai mult decît oricare alta, zugrăvește fața creștinului și arată că în el este un suflet creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Omul aspru, crud și certăreț, tulbură pacea, precum vîntul tulbură apele liniștite.

Blîndețea rînduiește toate în pace și nu aține război. Ea are pace cu aproapele, familiaritate cu Dumnezeu și stăpînire în cer.

Urmează-mă pe mine!

CAPITOLUL 6

CURĂȚIA ESTE ÎNDEMN SPRE SFINȚENIE

Eu sînt Fecioara curăției și acest nume a fost slava mea. N-aș fi fost făcută Maica Fiului lui Dumnezeu, dacă această curăție și feciorie n-ar fi fost însușirile mele alese.

Dar nici eu n-aș fi voit să am cinstea să fiu Născătoare de Dumnezeu, dacă ar fi trebuit să-mi pierd curăția și fecioria.

Tu știi că logodnicul meu Iosif a fost cu totul curat și de aceia l-am ales pe el și nu pe altul. La fel trebuie să știi că un sfînt mare, pentru deosebita sa curăție de suflet, a fost iubit de mine, și cu el și cu mulți alții am făcut legătură sfîntă de dragoste tocmai pentru că erau însemnați în sfînta curăție.

Te înșeli și te amăgești dacă crezi că poți să-mi fii plăcut fără să ai sufletul și trupul curat. Alungă din inimă gîndurile rele, precum arunci un cărbune aprins căzut pe o haină scumpă, ca să n-o ardă.

Cel ce nu alungă îndată gîndurile rele, acela se joacă cu o scorpie sau cu o viperă în sîn. Gîndește-te bine dacă îți convine ca pentru o plăcere urîtă, sufletul tău să ardă veșnic în iad.

Dacă simțurile tale sînt cu totul curate de nelegiuire și de desfrîu atunci sînt vrednice de răsplată în cer. Să n-ai ochi pentru ceia ce ar putea să te facă să pierzi curăția ta și să nu îndrăznești să spui un cuvînt care le-ar putea fi de sminteală altora.

Un ochi răutăcios și o limbă murdară arată un suflet îngropat în noroi. Înfrînarea în băutură și în mîncare, precum și fuga de trîndăvie, sînt mijloace pentru păstrarea curăției.

Fugi numaidecît de prilejurile necuviincioase și să ai totdeauna în inimă frica de Dumnezeu dacă vrei să nu fii atins de necurăție.

Surorile cele bune ale curăției sînt înfrînarea și cumpătarea: fără de acestea omul alunecă foarte ușor în desfrînări. Fiule, dacă

ai pricepe ce înseamnă a fi asemenea cu îngerii, sigur că n-ai avea dezgust de curăție.

Dacă ai înțelege ce mare răsplată are omul pentru sfînta feciorie, ți-ai da toate silințele pentru a-i păstra cinstea. Să nu te încrezi însă în puterile tale, pentru că și sfinții cei mai mari au căzut în prăpastie; pentru ca să poți trăi bine în sfînta curăție, ține-te de smerenie și de rugăciune.

Caută să nu te strici de loc, pentru că în această materie cam greu poți fi scutit de păcatele de moarte. De aceia, trebuie să te păzești foarte mult în această privință, căci numai astfel vei primi răsplata cea veșnică a curăției.

Urmează-mă pe mine!

CAPITOLUL 7

MILOSTENIA MĂREȘTE VIRTUȚILE OMULUI

Eu am iubit sărăcia, deoarece împreună cu Fiul meu am trăit săraci. Am învățat să fiu cu milă de la sfinții mei părinți, care erau foarte miloși și darnici cu săracii.

Bunătatea s-a născut cu mine și am căutat să ajut totdeauna pe cei săraci deși eram săracă și eu.

Ceea ce i-au dăruit cei trei Crai Fiului meu, eu le-am împărțit săracilor. Nu disprețui pe cel sărac, pentru că mai mulți sfinți sînt sub zdrențe, decît sub hainele cele împărătești.

Să nu crezi că Dumnezeu îi disprețuiește pe cei săraci și că pentru aceasta le-a dat puțin; ci, chiar dimpotrivă El îi iubește și pentru aceasta i-a încredințat milei celor bogați.

Nu te uita dacă săracul este bun, sau dacă este sărac din vina sa: Dumnezeu nu se uită cui și ce i se dă, ci cu ce inimă se dă.

Chiar dacă săracul ce este ajutat este un om rău, tu nu-ți pierzi plata, pentru că tu lui Hristos îi dai.

Cîte bunuri nu vei primi în cer pentru un ban sau pentru o bucățică de pîine dată lui Lazăr! Rugăciunea săracului este puternică înaintea lui Dumnezeu și gemetele lui fac să se coboare blestemul asupra celui care nu are milă de nimeni.

Adevărata dragoste nu așteaptă ca săracul să ceară, ci văzînd un nevoiaș, îndată își deschide inima ei. Căci, ce a cerut mai întîi nu primește gratis. Fericită este mîna celui ce dă pomană pentru că acel puțin îi va aduce mult.

Nici în această viață nu te vei putea plînge de lipsă, dacă îi vei ajuta pe săraci cu tragere de inimă, cu iubire și îndată.

Un sfînt milostiv, precum și Ioan cel Milostiv Patriarhul Alexandriei după moarte a fost cinstit cu minune, căci degetele ace-

luia ce a dat la săraci au fost înconjurate de raze luminoase. Mulţi sfinţi din dragoste pentru săraci au vîndut vasele bisericii şi au săturat săracii, sfinţii şi-au dat şi hainele de pe ei grijind de fraţii Fiului meu.

Dacă nu ai ce da, spune cel puţin un cuvînt bun; nu-l batjocori pe sărac şi nu-i amărî sărăcia şi mizeria tu însuţi, pentru că Dumnezeu îl va răzbuna. De poţi da, dă, de nu poţi da arată-te blînd şi binevoitor faţă de sărac.

Dumnezeu răsplăteşte bunăvoinţa unde nu este putinţa. Nimeni să nu zică, cum că n-are nimic, milostenia se face din inimă, nu din pungă.

Să nu-i dai săracului numai bani, ci spune-i şi cuvinte de mîngîiere şi îmbărbătează-l, pentru ca împreună cu trupul să-i ajuţi şi sufletul lui.

Urmează-mă pe mine!

CAPITOLUL 8

SINGURĂTATEA AJUTĂ MULT EVLAVIA NOASTRĂ

Nimeni nu-şi păzeşte bine sufletul, dacă nu se retrage din mijlocul lumii. Cît de frumoasă este singurătatea, în care Dumnezeu îi vorbeşte omului şi face ca sufletul să simtă Duhul Său.

În nici un loc nu mă bucuram atît de mult ca în singurătate. Abia am avut trei ani, cînd m-au scos părinţii mei din lume şi m-au dus la templu, unde mi-am aflat o chilie ascunsă.

Mintea mea a fost totdeauna ridicată la Dumnezeu, dar niciodată aşa de bine ca atunci cînd eram departe de oameni.

În singurătate am fost salutată de un înger şi am fost făcută Maica lui Dumnezeu.

Fiule, de ai fi gustat şi tu măcar odată din comorile singurătăţii, n-ai căuta să stai atîta de vorbă cu oamenii, şi de ai fi vorbit numai odată cu un înger din cer, cred că n-ai mai petrece prin lume.

Cîte vorbe zadarnice şi cîte lucruri nu faci în lume, care, sau nu-ţi folosesc la nimic, sau de cele mai multe ori îţi strică şi-ţi produc neplăceri şi tulburări.

De cîte ori oamenii nu văd mizeriile tale şi din acest motiv îţi pierzi numele cel bun, pe care ţi l-ai fi păstrat de n-ai fi ieşit în lume.

De cîte ori nu vorbeşti ceia ce apoi îţi pare rău că ai vorbit şi de cîte ori nu-ţi umpli sufletul cu răutăţi pe care nu eşti în stare să le alungi. În singurătate nu ai suferi toate acestea, dacă ai şti să te linişteşti.

Dumnezeu nu este auzit acolo unde este zgomot şi sufletul nu-şi găseşte liniştea unde este zgomot. Dacă după lucrurile tale te-ai reculege în interiorul tău, ţi-ai vedea lămurit toate greşelile tale.

De cîte ori n-ai săruta pereţii casei tale, care te ţin departe de primejdiile lumii, de ai şti să stai singur şi ai iubi sfînta singurătate.

Obişnuieşte-te să te retragi din învălmăşeala lumii tulburate pentru a te gîndi atent la sufletul tău.

Atunci vei avea timp să vorbeşti cu tine însuţi, cînd vei fi departe de necazurile oamenilor. Vei reuşi mai bine în lucrurile tale, cînd le vei face în taina ta cu Dumnezeu.

De nu poţi sta totdeauna singur, cel puţin să stai cu oamenii buni şi nevinovaţi, pentru că şi aceasta este un fel de singurătate, deoarece cei puţini şi buni nu duc sufletul la lucruri uşuratice.

Nu face prietenii cu nimeni, care să nu meargă pe calea cea dreaptă a lui Dumnezeu.

Urmează-mă pe mine!

CAPITOLUL 9

INTENŢIA CEA DREAPTĂ ESTE MIJLOCUL CEL MAI BUN PENTRU A FACE BINELE

Fiule, intenţia este faţa sufletului.

Precum este aceasta tot aşa este şi sufletul înaintea lui Dumnezeu.

Dacă faci faptele tale cu intenţie dreaptă, faţa sufletului tău va fi frumoasă; însă, dacă le săvîrşeşti cu intenţie rea şi faţa sufletului tău va fi urîtă şi greţoasă.

Omul numai atunci are intenţie bună cînd le face faptele sale pentru Dumnezeu, iar cînd le face pentru mîndrie deşartă sau pentru interes lumesc, atunci intenţia lui este rea.

Eu tot ce am făcut am îndreptat spre slava lui Dumnezeu, tot ce gîndeam sau vorbeam, de aceia am intrat în cer împodobită cu atîta slavă.

Încă din pîntecele mamei mele Ana, am fost dăruită lui Dumnezeu, pentru ca El să fie slăvit în toată viaţa mea.

De ce eşti aşa de harnic în a aduna lucruri pămînteşti şi aşa de leneş spre a aduna comori pentru patria cerească?

Acolo în cer te vei bucura de toate faptele tale cele bune făcute în lume, pentru că mare răsplată vei avea pentru ele. De cauţi să placi numai oamenilor şi să ai slavă deşartă, pierzi totul şi munceşti în zadar.

Nu-i nimic mai rău decît a pune preţ pe lauda oamenilor, care nu peste mult tac şi apoi îşi bat joc.

Fiule, eşti născut pentru lucruri mai mari, înalţă-te şi fă totul pentru Dumnezeu, chiar dacă faptele sînt puţine şi mici. Faptele tale vor fi destul de mari de le vei face cu intenţie bună. Răsplata hotărîtă de Dumnezeu nu-ţi va fi luată în veci, chiar de ar fi pentru un pai ridicat din dragoste pentru El. Ceia ce se începe cu intenţie rea, rar se sfîrşeşte cu intenţie bună.

Desigur, că nu poţi să schimbi răul în bine, printr-o intenţie dreaptă, dar printr-o intenţie rea poţi nimici valoarea unei fapte bune.

Îndreaptă-ţi totdeauna ochiul spre Dumnezeu şi

Urmează-mă pe mine!

CAPITOLUL 10

ASCULTAREA ESTE PLINIREA DESĂVÎRŞIRII

Eu sînt pentru tine şi pentru toţi cei ce mă cinstesc pe mine pildă de ascultare. În mine n-a fost niciodată o voinţă proprie şi aşa am fost liberă de orice primejdie, pentru că m-am hotărît să mă supun cu totul voinţei lui Dumnezeu.

Este adevărat că Fiul lui Dumnezeu mi-a fost supus ca mamei sale: dar eu n-am fost mai puţin supusă voinţei sale, în toate ce a rînduit cu mine Pronia lui cea fără de margini.

Am ascultat de părinţii mei; am fost supusă logodnicului meu feciorelnic; am fost cu el la Betleem, în Egipt, în Nazaret; nu m-am împotrivit niciodată şi nici nu m-am tînguit.

Pentru a scoate rădăcina mîndriei nu este leac mai bun decît ascultarea smerită şi grabnică. Omul mîndru îşi urmează totdeauna părerea sa proprie, pe cînd cel smerit renunţă bucuros la placul său.

Nu te depărta nici cît un fir de păr de mai marii tăi, şi să ştii că Dumnezeu, căruia desigur că trebuie să i te supui, vorbeşte prin gura lor.

Fiule, nu discuta pentru ce ţi se porunceşte ţie acest lucru sau altul şi pentru ce nu i se porunceşte altuia, aici este vorba de lucrarea ascultării tale şi nu a altuia. Nu te uita la greutatea poruncii, ci la dulceaţa vrednicilor ce o va gusta sufletul tău.

A asculta cu întîrziere şi murmurînd, este semnul unui suflet foarte rău, care vrea să facă numai după placul său. Să nu zici, că mai marii tăi sînt oameni ca şi tine şi că n-au şi ei greşelile lor; dar aceasta nu te scuteşte de ascultare, pentru că aceia îţi poruncesc în numele lui Dumnezeu.

Poate tu te uiţi dacă mai marii tăi au greşeli, pentru că ei nu fac după placul tău? Dacă ar face ei după gusturile tale, tu nu te-ai mai uita la greşelile lor şi i-ai umple cu laude.

Mai marii tăi vor avea şi ei un judecător ca şi tine, şi Dumnezeu totuşi te va judeca aspru de nu te vei supune lor. De te supui cu neplăcere eşti ca şi acel Simon, care a fost silit să ducă Crucea Fiului meu şi a dus-o cu neplăcere.

Dacă vei învăţa odată să asculţi, vesel fiind şi în viaţă vei gusta o dulceaţă nespusă, poţi trage mare nădejde că judecata ta se va face cu blîndeţe. Cel ce caută să asculte cu simplitate de mai marele său, nu poate greşi de loc.

Ba mai degrabă ceia ce este împotriva firii tale, decît ceia ce-ţi place să primeşti, pentru că astfel vei da dovadă vădită de înfrînare şi de dragoste pentru Cruce.

Dacă vrei să fii ascultător desăvîrşit, supune-te nu numai poruncilor formale, ci şi sfaturilor care ştii că sînt după placul lui Dumnezeu.

Cît este de urît păcatul neascultării, prin care îngerii au căzut din cer, iar omul a fost alungat din Rai.

Ascultarea este rodul celor mai mari haruri, ea apropie pe om de Dumnezeu şi de cer.

Iubeşte, fiule, această faptă bună, mai presus de toate comorile lumii, şi vei afla bogăţiile cerului.

Urmează-mă pe mine!

CAPITOLUL 11

RĂGĂCIUNEA FĂCUTĂ BINE ADUCE MARE AJUTOR

N-am gustat bucurii mai mari ca şi acelea din rugăciune. Viaţa mea întreagă a fost o rugăciune şi n-a trecut nici o clipă, care să mă afle fără rugăciune.

M-am rugat în sînul mamei mele, m-am rugat ca şi copilă, m-am rugat în templu, m-am rugat oriunde şi oricînd pînă la moartea mea.

Dacă nu mişcam mereu buzele, totuşi mintea mea îmi era ridicată la Dumnezeu şi meditam tainele Lui.

Chiar pentru aceasta rugăciunea mea acum este atît de puternică în cer, pentru că am iubit-o în viaţa mea şi chiar cînd lucram mă ocupam cu ea.

Cine se roagă vorbeşte cu Dumnezeu şi se întreţine prietenesţe cu El. Cine meditează are fericirea că Dumnezeu îi vorbeşte la inimă şi-l sfătuieşte ca cel mai bun prieten.

Nu este nevoie ca atunci cînd te rogi să rosteşti totdeauna cuvinte, cel mai important lucru este ca să ocupi mintea şi inima cu lucrurile sfinte.

Fii foarte atent la cele ce i le spui lui Dumnezeu şi fii foarte atent la ceia ce-ţi spune El ţie. Nu te pune la rugăciune, înainte de a fi alungat de la tine tot ceia ce împiedică sborul sufletului tău spre El.

Smerenia, încrederea şi curăţia vieţii, sînt scara pe care se urcă rugăciunile noastre. Urît lucru este să te rogi lui Dumnezeu şi să trăieşti rău, pentru că precum eşti tu aşa este şi rugăciunea ta.

Cînd ceri ceva de la Dumnezeu, lasă-te cu totul în voinţa Lui; dorind să dobîndeşti numai ceia ce El crede că este mai de folos sufletului tău.

Nu te vei ruga decît pentru lucrurile pe care poţi să le voieşti în mod cinstit.

Să nu zici: Pustnicii şi călugării se roagă şi cînd muncesc, pe cînd unul care trăieşte în lume, în mijlocul grijilor, nu se poate ruga nici cînd se închide în odaia sa.

Cel ce nu se roagă nu primeşte şi fiindcă totdeauna eşti în nevoi, trebuie să te rogi totdeauna. De le vei face toate cu intenţie dreaptă, chiar prin aceasta te rogi, şi de stai totdeauna în prezenţa lui Dumnezeu, tu faci cea mai frumoasă rugăciune.

Un cuvînt bun şi ziditor este o rugăciune şi o laudă bine plăcută lui Dumnezeu. Rugăciunile nu-i sînt plăcute lui Dumnezeu, dacă cel ce se roagă nu ridică mintea către El.

Un călugăr tînăr pentru că se ruga cu evlavie au venit îngerii în jurul lui. Alţii i-au văzut pe cei ce se rugau cu evlavie în grup, că erau tămîiaţi cu o cădelniţă cerească.

Orice să laşi la o parte, numai rugăciunea să n-o laşi şi mare folos vei culege din aceasta.

Urmează-mă pe mine!

CAPITOLUL 12

CEL CE ÎMPACĂ PE ALŢII ÎNMULŢEŞTE DRAGOSTEA

Nu m-am certat cu nimeni şi n-am avut neînţelegere cu nimeni. Nu numai că i-am împăcat pe cei certaţi, dar eu căutam ca nimeni să nu înjure pe alţii şi să nu ţină mînie.

Am iubit pacea şi am fost în bună înţelegere chiar cu cei ce nu voiau pacea. Am fost în păreri foarte unită cu toţi cei ce slujesc lui Dumnezeu, iar cu cei răi m-am purtat cu blîndeţe pentru ca să-i fac mai buni. Mai bine am cedat cea dintîi, decît ţinînd la părerea mea să-i vatăm pe alţii şi să stric dragostea.

Înţeleptul iubeşte să pună pace, pe cînd prostul e iubitor de certuri. Cine n-are pace cu sine însuşi, iubeşte certurile şi totdeauna are ceva de spus. Pentru că el nu poate avea linişte şi din cauza păcatelor sale stă ca în Iad, de aceia caută să-i tulbure şi pe alţii prin certuri, invidiind liniştea inimii lor.

Fugi din locul unde nu este pace şi părăseşte-i pe cei ce iubesc certurile. Trăieşte în pace cu toţi, dar nu din făţărnicie şi prefăcătorie, ci din duh de dragoste. Fugi de cei ce pîrăsc, care sînt slugile satanei şi aduc veşnic neînţelegeri şi bănuieli.

Cei ce vorbesc de rău pe alţii arătîndu-ţi greşelile acelora, vor face la fel şi cu tine, arătînd altora greşelile tale, pentru că aceştia nu respectă pe nimeni. Fiule, fii sigur, că cine nu are dragoste pentru alţii n-are sinceritate nici pentru tine. El vrea numai să afle ce gîndeşti tu pentru a spune îndată părerea ta altora şi să te pună în duşmănie cu ei.

De crezi tuturor linguşitorilor, vei vedea în ce prăpastie te arunci. Şi de vrei să ştii totdeauna simţurile altora, care nu te privesc, tu deja ţi-ai pierdut pacea. Pacea cu cei drepţi este bucuria cea mai mare, pentru că ei se îndeamnă unul pe altul la virtute.

Pacea cu cei păcătoşi este un război, pentru că ei se aţîţă unul pe altul la distrugere.

Cei ce slujesc cu credinţă şi cu evlavie sinceră lui Dumnezeu, sînt aceia ce se înţeleg cu pace în toate. Sufletul nevinovat şi inima smerită fac să nu existe certuri şi neînţelegeri. Cei îngîmfaţi şi mîndri se ceartă uşor, şi cei ce sînt lipiţi de cele pămînteşti repede se despărţesc.

Nu vorbi cu cei mai mari decît tine, că vei fi tulburat şi bănuit, şi nici cu cei mai mici decît tine, pentru că ar fi ruşine. Caută să-i împaci pe toţi cei certaţi, cum făceau sfinţii mei, iar de nu te ascultă lasă-i în pace, pentru că mai bine vei sta singur decît cu vorbăreţul.

Vei şti cum mulţi sfinţi n-au avut pace pînă cînd nu i-au văzut împăcaţi pe oamenii ce se certau între ei. Şi n-ai văzut niciodată cum sfîntul Gherasim de la Iordan şi Maria Egipteanca erau slujiţi de cîte un leu, cu care se înţelegeau.

Înainte de toate potoleşte-ţi bine poftele tale şi atunci vei reuşi să ajuţi şi pe alţii dîndu-le pacea.

Mai bine să te păgubeşti decît să tulburi pacea aproapelui, şi mai mult decît orice lasă-te de părerea ta proprie, dacă prin aceasta suferă slava lui Dumnezeu, şi potriveşte-te cu părerea altora, mai bine decît să produci neînţelegeri.

Fă orice numai să împlineşti această lege a dragostei, şi-L vei vedea în cer pe Acela care este Dumnezeul păcii.

Urmează-mă pe mine!

CAPITOLUL 13

SINCERITATEA ÎNDULCEŞTE VIAŢA

Fiule, să urăşti totdeauna înşelăciunea şi vorbele cu două înţelesuri şi caută să dobîndeşti o simplitate curată. Eu n-am avut faţă de oameni niciodată o inimă cu două feţe, ci simplă şi cu totul plină de dragoste şi de sinceritate.

Nimeni nu bănuia pentru cuvintele mele, pentru că ştiau că ceia ce am în inimă, aveam şi în gura mea. Pentru că eram maica adevărului, de aceia eu eram stăpînă peste viciul făţărniciei. Precum totdeauna am făcut binele şi l-am lăudat, totuşi totdeauna am dispreţuit şi am urît răul.

Fiule, poartă-te simplu cu fratele tău şi nu umbla în minciuni cu el.

Nu te lua după lumea aceasta, care se foloseşte numai de înşelătorie şi lucrează totdeauna cu vicleşuguri. Oare ce poţi vedea în lume, dacă nu oameni, care în cea mai mare parte merg pe căi strîmbe?

Aproape toţi, cînd se făgăduiesc slugi devotate şi prieteni, ei chiar atunci nu caută altceva decît să te sape. Măgulirile lor nu sînt decît minciuni josnice şi ei de aici aşteaptă lauda ca oameni foare politicoşi. Precum sînt peştii prinşi cu undiţa şi păsările cu laţul, tot aşa cei simpli şi uşor încrezători rămîn traşi în cursă de amăgirile acelora.

Ceia ce zici cu gura să fie şi în inima ta şi te grăbeşte totdeauna să lucrezi cu simplitate. Ce-ţi foloseşte să te arăţi pe dinafară ca o porumbiţă, pe cînd pe dinăuntru eşti un şarpe? Să nu fie deosebire între inima şi gura ta şi, cînd cade cineva în necaz să nu-l compătimeşti în chip făţarnic.

De-i trimiţi doriri de bine aproapelui tău, trimite-le din inimă şi făcînd aşa nu vei călca legea dragostei.

Sinceritatea ta trebuie să fie foarte unită cu prudenţa pentru ca să nu coboare în familiarităţi uşuratice, care aduc după ele ruşinea.

Nu-ţi descoperi secretele inimii la nimeni, căci aceasta este o uşurinţă ce aduce mare pagubă, dar poartă-te sincer cu toţi. Ceia ce nu trebuie să spui păstrează în tine, ceia ce vrei să spui arată-o după adevăr.

După cum Dumnezeu îl urăşte pe cel făţarnic care este un mormînt văruit, tot aşa îl blastămă pe linguşitorul prefăcut, care una spune cu gura şi alta are în inimă.

Slugile mele dispreţuiesc înşelătoria, şi nimeni să nu se numească iubitul meu, dacă nu este sincer cu toţi. Mai bine să fii luat în rîs pentru naivitate, decît să fii lăudat pentru şiretenia acestei lumi.

Adevărata simplitate este paşnică şi aduce certuri, dar pîrîtorul înşelător îi tulbură pe toţi. Omul simplu este drept şi foarte amabil.

Înşelătorul însă n-o duce mult, este descoperit şi apoi toţi îl dispreţuiesc. Fii departe cu cît se poate mai mult de prefăcătorie şi să fii totdeauna sincer ca un bun creştin.

Urmează-mă pe mine!

CAPITOLUL 14

SĂRĂCIA CU DUHUL ESTE O UŞURARE A SUFLETULUI

Fiule, de aş fi avut toate bogăţiile lumii, nu mi-aş fi lipit inima mea de ele. Toată mîngîierea sufletului meu a fost strîmtorarea sărăciei şi în sărăcuţa mea casă din Nazaret am fost mai mulţumită decît dacă aş fi locuit în palate măreţe şi regeşti.

Este adevărat că mă trăgeam din familia regească a lui David, dar pe vremea mea această familie a ajuns săracă.

Darurile Crailor din Răsărit, aduse Fiului meu, le-am împărţit săracilor. Mă bucuram mai mult trăind în sărăcie şi lipsă decît dacă aş fi avut din belşug. Mergi şi vezi casa mea din Nazaret, şi-ţi va arăta cît de departe am fost de bogăţie şi strălucire.

Inima mea n-a dorit decît bogăţiile cele veşnice şi nu s-a îngrijit de loc de cele pămînteşti.

Săracul cu duhul se mulţumeşte numai cu Dumnezeu şi este cel mai bogat cînd are dragostea Lui. Omul care doreşte bogăţii şi comori pămînteşti, orbeşte. Nimeni nu se gîndeşte atît de puţin la Dumnezeu şi la al său suflet, ca şi cel ce vrea să adune multe lucruri lumeşti.

Dorinţa flămîndă de a avea, ocupă sufletul, acest chip grozav îndepărtează orice înţeles al lucrurilor duhovniceşti şi împiedică inima pentru ca să nu audă glasul lui Dumnezeu care-i vorbeşte. Niciodată nu vei fi aşa de liber ca atunci cînd vei trăi în sărăcie cu duhul.

Ce bine îţi aduc aurul şi argintul, dacă ele te zdrobesc mai întîi cu grijile şi apoi îţi răpesc şi cerul?

Natura se mulţumeşte cu puţin şi tu de ce vrei să ai lucruri luxoase şi în plus, dacă-ţi sînt de ajuns cele trebuincioase?

Puţini sînt cei ce nu-şi lipesc inimile lor de bogăţiile lor, şi mulţi sînt cei care se folosesc rău şi chiar pentru aceia sînt aruncaţi în iad.

Ceia ce ai de la Dumnezeu cheltuieşte în fapte de milostenie, pentru că vei da seamă de felul cum ai întrebuinţat pînă la cel din urmă ban.

Să te gîndeşti că la sfîrşit, ori sărac, ori bogat, nu vei lua cu tine nimic şi nu vei duce cu tine numai faptele tale cele bune ori cele rele.

Călugării numesc mănăstirile case de sărăcie, pentru că în ele nu adunau belşug de bogăţii, ci adunau mulţime de fapte creştine. Faptele cele bune şi virtuţile sînt adevărate bogăţii, pentru că numai ele îi aduc bine sufletului.

Curăţia inimii şi conştiinţa bună sînt comorile cele nepreţuite pentru veşnicie. De vrei să le ai, trăieşte în sărăcie cu duhul.

Urmează-mă pe mine!

CAPITOLUL 15

CÎŞTIGAREA MÎNTUIRII ATÎRNĂ DE BUNA ÎNTREBUINŢARE A HARURILOR

Cu bucurie am primit harurile ce mi le-a dat Dumnezeu pentru a face binele şi spre a mă ajuta spre folosul sufletului meu.

Îngerul m-a salutat plină de har şi cu adevărat nu mi-am dat altă silinţă decît să trăiesc cum vrea acest har. Toată Sfînta Treime m-a umplut cu harul acesta.

Tatăl mă iubea ca pe fiica Sa, Fiul ca pe Mama Sa şi Sfîntul Duh ca pe Mireasa Sa.

Nu m-am împotrivit niciodată la vreo insuflare, ci totdeauna am urmat adierea dulce a harului.

Pentru conlucrarea mea credincioasă cu harurile dumnezeieşti, am primit haruri şi mai mari, şi aşa am crescut mereu în virtuţi din pîntecele mamei mele pînă în clipa ultimă a vieţii mele.

Fiule, harul nu-ţi lipseşte niciodată, dar tu foarte des nu-l simţi. Arată-mi o clipă, în care Dumnezeu să nu-ţi fi vorbit la inimă, chiar atunci cînd tu te împotriveai harului Lui.

Citind lucruri duhovniceşti, meditînd, ascultînd cuvîntul lui Dumnezeu, ascultînd Sfînta Liturghie, rugîndu-te, privind făpturile, spune-mi cîte inspiraţiuni nu simţi tu? Oare nu este adevărat că, dacă tu te osîndeşti nu-l vei putea învinui de loc pe Dumnezeu, ci numai voinţa ta cea rea care se împotriveşte harului lui Dumnezeu?

Şi totuşi cît de adevărat este că te foloseşti de harurile exterioare şi de trup tot aşa ca şi de harurile interioare! Ai cinci simţuri şi le laşi să facă atîtea lucruri rele, ai sănătate şi o strici în păcate.

Ai frumuseţe şi te mîndreşti în arătări deşarte, ai puteri mari şi le risipeşti în desfrîu. Ai timp şi-l pierzi degeaba, ai bunuri şi le risipeşti în jocuri.

Tu mă numeşti pe drept cuvînt Maica harului dumnezeiesc, dar nu te grijeşti de loc să te foloseşti bine de acest har.

Nu merită mai mult harul, cel ce nu ascultă de insuflările lui. Harurile disprețuite, la moarte te vor îngrozi şi mult te vor înspăimînta la Judecata la care ţi se va arăta numărul lor cel mare şi ţi le va imputa că le-ai disprețuit cu îndărătnicie.

Cîţi nu s-ar fi întors la Dumnezeu cu harurile dăruite ţie! Să te foloseşti de azi înainte mai bine de aceste haruri, ca să nu te apuce o moarte grozavă. Numai cu un singur har tu poţi să învingi toată împărăţia Satanei.

Fiindcă nu ştii de care har atîrnă mîntuirea ta cea veşnică, preţuieşte-le pe toate, ca nu cumva pentru un har disprețuit să fii osîndit.

Harul lui Dumnezeu este un sprijin mare pentru suflet cînd este ispitit şi dacă prin acest har învingi ispita se cîştigă slava.

Nu voi înceta să-ţi cîştig harurile, dacă mă vei ruga şi-mi vei arăta credinţa.

Urmează-mă pe mine!

CAPITOLUL 16

GROAZA DE PĂCAT ESTE UN MARE ÎNDEMN SPRE BINE

Eu am fost departe de păcat şi n-am fost de loc pătată de el, pentru că Dumnezeu m-a scutit şi m-a sfinţit.

Nu se cuvenea ca în mine să fie nici umbră de păcat, pentru că Dumnezeu mă făcuse locaş harurilor. Am cunoscut ceia ce voia să spună a supăra pe Dumnezeul Cel prea Bun şi de aceia n-am vrut să fac nimic din ceia ce nu-i place voii Lui.

Poate că tu nu cunoşti încă bine de tot, de ce mă numesc eu Scăparea păcătoşilor. Tu crezi că eu mă rog mereu ca să nu se piardă nici cei ce nu vreau să se lase de păcat. Te înşeli fiule, eu nu mă rog pentru aceia, care urăsc întoarcerea.

Nu toţi aceia care îmi zic mie: Doamnă, Doamnă, vor dobîndi harul meu, ci numai aceia care au gînd să facă adevărata pocăinţă. Eu mai cu seamă mă rog pentru ca slugile mele să aibă frică de păcat, căci ajunşi aşa nu-l vor mai face.

Cunoaşterea păcatului este primul pas pentru ca să ajungi să-l urăşti, ceia ce ar trebui să facă toţi oamenii. Cine ar putea crede că un om ca acesta va mai avea îndrăzneala să-l supere pe Dumnezeu şi să-l insulte cu păcatul?

Dacă Dumnezeu ar putea fi nimicit, aceasta s-ar petrece prin păcat, care i se împotriveşte lui Dumnezeu şi este cel mai mare rău, precum El este binele cel mai mare.

Priveşte rănile şi moartea Fiului meu şi vei vedea şi pricepe răutatea păcatului.

Ce-ţi rămîne oare după păcat, decît un suflet mort, o conştiinţă zbuciumată şi de mori în păcat o pedeapsă veşnică? Să nu faci prietenie nici cu un păcat uşor, pentru că încet, încet, te va face să cazi în păcate şi mai grele.

Cîţi ar fi astăzi feriţi de iad, dacă s-ar păzi de păcatele cele uşoare! Fereşte-te de cel mai mic păcat, precum te fereşti din calea unui şarpe veninos. În vreme de ispită gîndeşte-te la răul cel mare, care este păcatul şi la urmările lui, şi te roagă fierbinte lui Dumnezeu să te sprijinească cu harul său, ca să nu cazi.

Fiule, de te necăjeşte ispita, aleargă îndată la mine. Eu te voi ajuta şi-ţi voi cîştiga de la Dumnezeu haruri pentru sufletul tău, pentru ca el să nu sufere nici un rău şi să nu cazi.

Fereşte-te de toţi aceia, care te ademenesc pentru ca să păcătuieşti, pentru că ei sînt cei mai mari duşmani ai tăi.

Hotărăşte-te, mai bine să mori, decît să-l superi chiar cît de puţin pe Dumnezeul cel prea bun şi dulce.

Urmează-mă pe mine!

CAPITOLUL 17

CREDINŢA ESTE CEA MAI PUTERNICĂ ÎNTĂRIRE A OMULUI

Eu am lucrat totdeauna cu cea mai mare credinţă. Am crezut în Dumnezeu şi în cuvîntul Său, şi nimeni nu m-a putut face să cad.

Nu m-am îndoit de nimica şi de vei citi Evanghelia în locurile în care mă privesc pe mine, vei găsi că în toate locurile, întotdeauna m-a păzit credinţa şi nu m-a părăsit nici atunci cînd înnotam pe marea de dureri la picioarele Crucii Fiului meu.

Pentru aceasta am primit numele de Maica credinţei, pentru că L-am născut pe însuşi Autorul credinţei. Nu se clatină de loc în credinţă cel ce se sprijineşte cu tărie pe cuvîntul lui Dumnezeu.

Nu te uita la judecăţile minţii tale, care nu înţelege nici cele mai mici lucruri de pe pămînt. Cînd este vorba de credinţă, mintea nu mai trebuie să judece, ci trebuie să se supună. Curiozitatea prea mare pe mulţi i-a aruncat în păcat şi i-a îndepărtat de adevărul credinţei.

Să nu crezi că eşti un om uşuratic, dacă tu crezi ceea ce nu pricepi; pentru că şi în natură sînt foarte multe lucruri pe care nu le pricepi, şi totuşi ţi se par că sînt aşa cum ţi se istorisesc.

Lucrurile dumnezeieşti şi cereşti sînt prea înalte pentru simţirile omului. Tainele lui Dumnezeu n-ar fi aşa de mari, dacă le-ar putea pricepe omul cel nemernic. Cine are suflet smerit nu discută asupra credinţei, dacă este aşa sau altcum, ci crede cu simplitate.

Precum ştiinţa lui Dumnezeu nu greşeşte, tot aşa şi adevărul Lui este infailibil (negreşit) cînd se descopere ceva. Să n-ai prietenie cu cei ce se împotrivesc credinţei ortodoxe.

Fereşte-te de eretici (sectari), care sînt fiii diavolului, care vorbeşte prin gura lor. Aceştia sînt oameni stricaţi, care trăiesc după gustul lor şi-i înşeală în chip păgîn pe cei slabi în credinţă cu furturile lor.

Fii tare în credinţă, ca şi sfinţii martiri, care au dispreţuit toate ereziile şi au murit pentru credinţa ortodoxă. De umbli cu încredere în sfînta credinţă, nu vei suferi nici o pagubă, şi de vrei să-l învingi pe diavol, în credinţă vei avea cel mai puternic ajutor.

Smerenia sufletului ce crede cu încredere îl pune pe diavol pe fugă iar simplitatea ei alungă toate înşelăciunile.

Dacă te ispiteşte în credinţă să nu-i răspunzi, dar ţine-te tare de învăţăturile dumnezeieşti şi te vei mîntui. Un singur adevăr de credinţă crezut cu tărie e deajuns să întoarcă pe cel mai mare păcătos şi să-l păstreze pe omul drept. Cine crede că Dumnezeu este peste tot de faţă, nu face nimic ce ar putea supăra privirile sale.

Cine crede că Dumnezeu este drept se va îngrozi de orice păcat. Cine crede că Dumnezeu este milostiv şi bun, nu deznădăjduieşte, iar cine crede că Dumnezeu este Atotputernic, nu primeşte nici un gînd rău.

Ori unde vei vedea răul, acolo să ştii că lipseşte adevărata credinţă

Roagă-te pentru ca să nu slăbească credinţa ta, şi dacă gemi în durere fereşte-te de a fi om de puţină credinţă, care se teme, dar să fii omul cel tare, care învinge. Urmează-mă pe mine!

CAPITOLUL 18

NĂDEJDEA ŞI ÎNCREDEREA SÎNT HRANĂ PLĂCUTĂ ÎN VREMEA ÎNTRISTĂRII

Precum nu m-am clătinat în credinţă tot aşa n-am slăbit niciodată în nădejde. Am petrecut aproape toată viaţa în gemete şi lacrimi şi zilele mele au fost pline de pelin şi de amărăciune.

Adevărat este că am avut mari bucurii din cauza Fiului meu, dar pentru viitoarea sa patimă am fost într-o mîhnire nesfîrşită şi în amară întristare. Şi îl priveam mereu în toate durerile şi suferinţele Lui, vedeam pe dulcele meu Fiu în agonie, cuprins de groaznică amărăciune înainte de a-şi da ultima suflare.

Cu toate acestea nu mi-am pierdut niciodată nădejdea că toate ar fi trecut, că El ar fi înviat şi că aş fi mers împreună cu El în bucuria cea veşnică. Nădejdea mi-a susţinut totdeauna inima mea şi chiar în mijlocul celor mai mari necazuri m-a umplut de îmbărbătare.

Cine nu are nădejde în Dumnezeu este un nenorocit şi se usucă precum o floare în vremea secetei. Însă, cine este atras de nădejdea unor lucruri mai bune, se întăreşte fără să mai aibă nevoie de mîngîieri exterioare. Creştinul nădăjduieşte de la Dumnezeu tot binele, după viaţa aceasta trecătoare, deşi o trăieşte în mare mizerie.

Dumnezeu este credincios şi se ţine de făgăduinţele sale, iar în cer dăruieşte mai mult decît s-ar putea închipui de către orice minte omenească. Nici un rău nu te va putea tulbura de ai nădejde în bunurile cerului, la care nu vei putea ajunge, decît numai prin suferinţă.

Cred, că ai încercat deşertăciunea nădejdilor puse pe promisiunile oamenilor, care, sau nu ţin ceia ce au făgăduit, sau nici nu se mai gîndesc la ceia ce au făgăduit vreodată.

Deşi eşti păcătos să ai nădejde, pentru că Dumnezeu este milostiv, din partea ta se cere însă ca nădejdea să fie întemeiată pe pocăinţă.

Cine nu vrea să se îndrepte, nu poate nădăjdui ceva, pentru că numai pocăinţa aduce răsplata, pe cînd îndărătnicia primeşte pedeapsa. Nu vei fi obosit de nici o nenorocire omenească, dacă te vei îmbărbăta totdeauna cu nădejdea lucrurilor veşnice. Cînd eşti în vreo întristare, priveşte îndată la cer şi repetă: Cerul este sfîrşitul necazurilor mele.

Bolile, sărăcia, dispreţul şi moartea, vor lua o înfăţişare veselă de te vei privi în oglinda nădejdii bunurilor celor cereşti.

Fiule, nădăjduieşte în Domnul şi fă binele şi vei avea totdeauna în suflet tărie şi pace. Urmează-mă pe mine!

CAPITOLUL 19

ÎNFRÎNAREA LIMBII ÎI ADUCE OMULUI LINIŞTE ŞI PACE

Citind toată Evanghelia, te vei minuna desigur de tăcerea mea. Vei afla că am vorbit puţin, dar totdeauna bine şi drept. Am vorbit îngerului în odăiţa mea, am vorbit cu Fiul meu în templu, cu Elisabeta cînd m-am întîlnit cu ea şi am mai vorbit la Nunta din Cana Galileii.

Mi-am păzit totdeauna limba mea, ca să nu spună nimic ce putea supăra pe Dumnezeu şi pe oameni. Acelaşi lucru fă-l şi tu, fiule, dacă vrei să te bucuri de pacea inimii.

Cine ţi-a adus pînă acum mai multe tulburări decît limba ta? Cînd te trezeşti dimineaţa, nu-i adevărat că îndată te gîndeşti cu neplăcere la cuvintele nesocotite ce le-ai spus în ziua dinainte?

Bagă de seamă despre ce vorbeşti, în ce fel vorbeşti şi către cine vorbeşti. Cîntăreşte fiecare vorbă şi gîndeşte-te ce urmări poate avea.

Omul înţelept nu vorbeşte tot ce-i vine în gură, ci numai ceia ce se cuvine. Cu cît vei întrebuinţa mai puţine cuvinte, cu atît vei fi socotit mai înţelept. Nu te obişnui a spune glume, pentru că fără

să bagi de seamă vei spune în glumă şi lucrurile serioase şi nu te vei folosi nimica.

O piatră aruncată nu se mai întoarce înapoi, tot aşa nu se mai întoarce nici o vorbă spusă. Nu este permisă dezvinovăţirea bunei intenţii şi făcînd aşa vei fi socotit ca imprudent şi flecar.

Nu dezvălui în public ceia ce prietenul ţi-a spus în secret, aceasta e necredinţă grea, dacă a produs dezbinări grele! Vorbeşte cu băgare de seamă despre ceia ce nu ştii, pentru ca să nu greşeşti şi să treci drept om prost.

Cuvinte ruşinoase şi necuviincioase să nu iasă din gura ta, pentru că ele arată, că cel ce le rosteşte are un suflet necurat. Nu descoperi greşelile aproapelui tău, ci taci şi-l dezvinovăţeşte pe cît poţi, atunci cînd alţii vorbesc cu răutate. Ce-ţi foloseşte dacă tu spui în public greşelile altora?

Ţie nu-ţi place ca alţii să vorbească despre greşelile tale, şi atunci tu de ce vorbeşti despre aproapele tău, ceia ce nu te priveşte? De vei iubi tăcerea, te vei simţi adesea mai mulţumit, decît dacă ai fi vorbit.

Cinstea omului se poate dărîma cu o singură vorbă, dar nu i-o poţi da înapoi nici cu o sută de vorbe.

Mintea cea înţeleaptă să fie călăuza limbii tale, şi dragostea şi frica de Dumnezeu să fie stăpînă în toate cuvintele tale.

Urmează-mă pe mine!

CAPITOLUL 20

DRAGOSTEA CĂTRE APROAPELE ESTE SEMNUL BUNĂTĂŢII OMULUI

Oare ce este omul fără de dragoste, afară decît o candelă stinsă? Şi ce este oare lumea fără de dragoste decît o vizuină de hoţi?

Inima mea i-a iubit pe toţi oamenii şi le-am arătat tuturor mereu o dragoste de mamă. Cît am suferit văzîndu-l pe Iuda nepocăit şi pe tîlharul cel fără de nădejde. Am fost acoperită de durere nespusă văzînd atît de multe suflete pierzîndu-se pentru vecie.

De cîte ori n-am plîns amar, că mulţi nu se vor bucura de rodul patimii Fiului meu.

Văzînd pe cineva în nevoie l-am ajutat cu dragoste, şi de n-am putut cu fapta, l-am ajutat cu vorba şi cu inima.

În zadar crezi că-l iubeşti pe Dumnezeu, dacă nu-l iubeşti pe aproapele tău. Cum poţi tu să-L iubeşti pe Acela pe care nu-l vezi, dacă tu îl urăşti pe cel ce este înaintea ochilor tăi?

Dragostea ta trebuie să se întindă la toţi, pentru că atît bogatul cît şi săracul, atît prietenul cît şi duşmanul au întipărit în sufletul lor chipul lui Dumnezeu. Frumuseţea, bogăţiile, puterea, şi hainele nu sînt cauza adevăratei iubiri, ci lucruri deşarte şi fără de nici un preţ.

Chiar şi fără toate acestea, aproapele este icoana lui Dumnezeu, cu toate că este sărac şi calic. Dacă iubeşti pe cineva pentru talentele lui şi nu pentru că este icoana lui Dumnezeu, nu ai dragoste sfîntă şi adevărată.

Dacă-l iubeşti pe cineva pentru că se potriveşte cu caracterul tău, atunci eşti plin de iubire de sine şi eşti om vicios. Dacă-l iubeşti pe cineva pentru că-ţi este binefăcător, nici acum n-ai dragoste curată.

Nu întemeia dragostea ta pe un lucru trecător, pentru că ea nu va dăinui, dragostea adevărată n-are sfîrşit şi este nemuritoare.

Nu-i mare lucru să-l iubeşti pe aproapele cînd el înnoată în belşug şi fericire, pentru că atunci este interesul la mijloc, ci să-l iubeşti şi să-l ajuţi pe om în mizerie, aceasta este dragoste mare în faţa lui Dumnezeu. De-i compătimeşti pe cei sărmani, atunci iubirea ta este vrednică de laudă.

Cinsteşte sufletele mai mult decît orice şi te roagă totdeauna pentru mîntuirea lor, aceasta este cea mai mare pomană ce-ţi poţi face şi ţie şi lor. Să te ţii de aceasta rînduială: Voi face altora ceia ce-mi place mie şi nu le voi face lor ceia ce mie nu-mi place.

Nu te bucura de nenorocirea fratelui tău şi să nu-ţi pară bine de suferinţa lui, chiar de ţi-ar fi cel mai mare duşman. Şi pe duşmani trebuie să-i iubim ca pe fraţii noştri, de voim să împlinim porunca dragostei.

Creştinul nu are duşmani şi el nu este duşmanul nimănui, pentru că-l ia drept prieten pe cel ce-i face rău, avînd motiv să sufere pentru Dumnezeu. Priveşte la sfinţii care umblau goi şi desculţi şi erau prigoniţi şi ei nu se supărau, ci se rugau pentru ca Dumnezeu să le dea răbdare şi-i numeau pe duşmani fraţii lor.

Tu vrei ca altul să te ierte imediat, atunci cînd l-ai supărat, iar tu nu uiţi niciodată cele ce ţi-au făcut alţii. Tu foarte uşor îi ierţi toate prietenului tău care te supără, dar nu vrei nici să ştii de iertare pentru duşmanul tău. Pînă cînd vei ţinea această măsură cu două feţe, nu vei avea o dragoste desăvîrşită.

Poartă grijă mare de cei ce-ţi sînt încredinţaţi, pentru că de ei vei da mare socoteală înaintea lui Dumnezeu. Iubeşte-i cu dragoste sfîntă, dacă nu vrei să fii ca un necredincios. Ce mare răsplată vei avea pentru dragostea ta, de vei putea spune la moartea ta ca şi sfinţii: Doamne oile pe care mi le-ai încredinţat mie, ţi le dau înapoi.

Deoarece acestea au fost şi cuvintele Fiului meu, care iubindu-i pe ai săi pînă la sfîrşit, venind vremea plecării către Tatăl său

cel ceresc a strigat: „Pe care mi i-ai dat Mie, i-am păzit, şi niciunul din ei n-a pierit, fără numai fiul pierzării“ (Ioan, 17, 12).

Urmează-mă pe mine!

CAPITOLUL 21

DRAGOSTEA CĂTRE DUMNEZEU ESTE CEA MAI MARE MULŢUMIRE PENTRU BINEFACERILE PRIMITE

Fiule, inima mea a fost numai un foc de iubire către Dumnezeu, pentru că am ştiut, că El este vrednic de cea mai mare dragoste. Pentru a-I mulţumi, nu aveam de făcut nimic altceva decît să-L iubesc mai mult decît pe toate lucrurile.

Acest foc prea dulce mă istovea cu totul şi foarte des izbucnea afară din mine. Niciodată nu vei putea să înţelegi dragostea mea văzîndu-mă îmbrăţişîndu-l pe Fiul meu.

Lumea n-a putut să mă influenţeze cu nimic, pentru că sufletul meu era cu totul aprins de dragoste către Dumnezeu.

N-am murit decît de dragoste şi am ieşit din lume cu mare plăcere fără să gust amărăciunea morţii. Nimic nu mi-a fost mai grozav decît să văd un om, care nu-l iubeşte pe Dumnezeu.

Fiule, ce găseşti tu afară de Dumnezeu, care să te mîngîie în iubire?

Nici o făptură de pe pămînt nu poate să mulţumească dorul inimii tale şi de aceia nu merită să le iubeşti, decît fără numai pe Dumnezeu. Ele azi îţi dau plăcere, şi mîine te părăsesc în mare amărăciune.

Cea mai mare fericire este în dragostea către Dumnezeu, oare fericiţii din cer nu iubesc mereu? Credinţa te învaţă că Dumnezeu este cel mai mare bine, adevăratul bine şi binele ce nu se schimbă şi noi sîntem făcuţi numai pentru a-l iubi pe Dumnezeu. De aceia să nu cauţi altă dragoste afară de cea către Dumnezeu.

De ai avea iubire adevărată către Dumnezeu, nimic nu te-ar tulbura din lumea aceasta. Nu te-ai lăsa momit de respectul omenesc ca să placi oamenilor, ci ai face totdeauna voia lui Dumnezeu. Nici o ispită rea nu te-ar putea învinge, dacă tu ai fi pătruns de dragoste sinceră şi tare către Dumnezeu.

De ai avea dragoste totală către Dumnezeu, toate plăcerile lumii le-ai socoti fiere şi amărăciune şi nu te-ai îngriji fără numai de Dumnezeul tău. Cîţi sfinţi n-au fost răpiţi afară din ei în extaz, numai ridicîndu-şi gîndul lor către Dumnezeu! Ei au dovedit, că sufletul numai în Dumnezeu se odihneşte.

Gîndeşte-te mereu la Dumnezeu, că a gîndi la Dumnezeu este o convorbire de dragoste, şi cine-şi scoate mintea şi simţurile din făpturi, îndată se uneşte cu Dumnezeu prin contemplaţie.

Să nu zici, ce-i voi da eu Domnului pentru darurile sale? Iubeşte-l şi-i este deajuns.

Spune foarte des ca şi mine: Dumnezeul inimii mele, Dumnezeul meu cel veşnic, moştenirea mea, partea mea, cine-mi va da mie ca eu să fiu numai în Tine şi Tu în mine? Oh, de te-aş putea iubi mai mult decît Heruvimii şi Serafimii! Fă ca de dragoste să mă topesc, cu totul, ca o jertfă. Pentru că eu nu doresc altceva decît pe tine o Dumnezeul meu! Binele meu cel mai mare! Dumnezeul inimii mele, sufletul sufletului meu! Iubire veşnică! Veşnică iubire!

Acesta a fost geamătul şi suspinul vieţii mele, al morţii şi al ridicării mele la cer.

Urmează-mă pe mine!

CAPITOLUL 22

EVLAVIA CĂTRE SFÎNTA ÎMPĂRTĂŞANIE ESTE DOVADA DRAGOSTEI SFINTE

Eu am avut dragoste deosebită pentru sfînta Împărtăşanie, Taina cea de pe urmă pentru hrana şi băutura credincioşilor. El n-a putut să dea ceva mai mult, decît dîndu-se pe Sine însuşi, pentru ca să rămînă totdeauna cu ai săi, pe care i-a iubit pînă la sfîrşit.

După moartea Fiului meu, care altă mîngîiere puteam să am, decît ca să-L primesc în Sfînta Împărtăşanie din mîinile ucenicului cel prea iubit, care m-a avut de mamă?

În această Taină sufletul meu şi-a aflat totdeauna odihnă, pentru că Fiul meu este aici, şi primindu-L zilnic, ca şi hrană, l-am avut de cel mai bun călător cu mine în ceasul morţii.

Eu iubesc mai mult decît pe oricine, pe aceia care cinstesc cu smerenie şi cu dragoste această Taină. Prin această Taină se aprind de mare credinţă sufletele evlavioase, de aceia am rînduit să mi se facă mereu Liturghie. Eu le-am adus celor ce se Împărtăşesc o haină albă din cer, pentru ca ei să se îmbrace în culoarea albă şi curată a sfintei Împărtăşanii, în care este ascuns Fiul meu.

Şi precum îngerii îmbrăcaţi în haine albe au şezut la Mormîntul Fiului meu, aşa şi sfinţii îmbrăcaţi în haine albe ca zăpada stau împrejurul Sfîntului Altar. Iar eu i-am îmbrăcat cu haine albe arătînd curăţia Împărtăşaniei.

Fiule, tu nu poţi arăta mai bine dragostea ta către Dumnezeu, decît închinîndu-te Lui cu evlavie în această Sfîntă Taină. Vei fi bine pregătit să-L primeşti, dacă avînd sufletul curat, te vei apropia de Sfînta Masă cu smerenie şi cu foame de dragoste.

Dacă-L primeşti numai de obicei, să nu aştepţi mare folos, ci mai mult să te temi ca nu cumva să-ţi fie socotit vină. Te sfătuiesc să-L vizitezi cît de des pe Iisus, chiar cînd nu te Împărtăşeşti.

Cîte zile nu rămîne Fiul meu în Biserică, ca şi într-un pustiu, fără să aibă pe altcineva lîngă sine, decît numai pe sfinţii îngeri. Toată lumea aleargă după afaceri şi nu se gîndeşte la El, care-i aşteaptă cu atîta bunătate pe oameni.

Chiamă şi nimeni nu vine, invită şi puţini primesc invitaţia, împarte haruri şi deabia le primeşte cineva. Crede-mă, că nu este un pelerinaj mai sfînt şi mai frumos decît de a veni la Chivotul Fiului meu Iisus.

Acest pelerinaj este de nepreţuit, pentru că-l duce pe om la Tronul Slavei Sale. Ce folos că arde candela înaintea Altarului Său, dacă nu-l vizitează nimeni dintre credincioşi?

Aici este locul unde se primesc harurile, aici se aprinde inima, şi tristeţea inimii este mîngîiată. Aici vei primi sfaturi înţelepte şi insuflări cereşti în orice îndoială. Lasă aşadar vorbirile lumeşti şi pămînteşti în care foarte des se greşeşte şi mergi la Fiul meu Iisus ascuns în Sfînta Împărtăşanie şi vei primi multă lumină. Venind adesea la Altarul său, vei fi persoana de încredere a sa şi prietenul său intim, şi fiind necăjit, acolo te vei putea bucura mult.

De vei avea mereu înaintea ochilor dragostea ce o are Iisus pentru tine în această Taină Dumnezeiască, îţi vei arăta şi tu dragostea ta şi tu o vei gusta pe a Lui, cu bucurie, în casa veşniciei.

Urmează-mă pe mine!

CAPITOLUL 23

GÎNDUL PREGĂTIRII DE MOARTE ESTE MÎNTUITOR

Deşi ferită şi liberă de orice păcat m-am supus morţii, pentru că moartea este singura cale de a ieşi din lumea aceasta. N-a fost scutit nici Fiul meu: atîta numai că, pentru noi doi moartea n-a fost o pedeapsă, ci numai o trecere în slava cerească.

Eu nu eram în primejdie să mor de moarte rea, pentru că nu mai aveam în mine nici-o umbră de păcat. Cu toate acestea m-am pregătit de moarte împodobindu-mă cu multe virtuţi, pentru ca să am o slavă şi mai mare.

Într-adevăr eu mi-am dat sufletul în mîinile Fiului meu şi nu după multă vreme am fost ridicată şi cu trupul la cer.

Fiule, înainte de toate pregăteşte-te de moarte. Între toate lucrurile acesta este lucrul cel mai mare şi mai însemnat şi trebuie băgat în seamă, pentru că de moarte atîrnă toată veşnicia.

Nu eşti sigur, că vei sfîrşi cutare sau cutare lucru, însă ştii sigur că vei muri, şi de ce trăieşti aşa de nepăsător, ca şi cum ai mai avea multă vreme la îndemîna ta şi parcă ar trebui să mori în urma tuturor. Nu ştii unde, cînd şi în ce loc vei muri. În viaţă vezi altceva decît moartea? Şi pentru ce nu te pregăteşti bine, de vreme ce te poate apuca pe neaşteptate?

Adesea auzi zicînd, că aici sau acolo cineva a murit pe neaşteptate, şi pentru ce amîi oare atîta îndreptarea vieţii tale? Fiecare clipă poate fi cea din urmă pentru tine, precum a fost şi pentru alţii şi deşi sănătos şi voinic poţi să cazi în mormînt.

Mare greşală faci crezînd că numai bătrînii sînt în primejdie, pentru că şi tinerii şi voinicii au murit pe neaşteptate. Vai de tine dacă te găseşte moartea nepregătit! Dar şi ferice de tine de te va apuca pe cînd eşti în harul lui Dumnezeu.

Nu este o moarte mai dulce ca şi aceia la care se pregăteşte omul des, căci deşi păcătos, prin durere şi pocăinţă îţi va fi dulce. Nu amîna să faci pocăinţa, pentru că nu se ştie dacă în ceasul morţii va fi timp să mai faci cel puţin un act de căinţă.

Mulţi s-au întors la acest gînd: În curînd vom zice putregaiului tu eşti tatăl meu, iar pe viermi îi vom numi surorile noastre. Vei urî viaţa delicată şi molatecă, de te vei gîndi, că în curînd trupul tău se va împuţi şi va putrezi într-un mormînt.

Atunci te vor uita toţi cei cu care ai petrecut o viaţă veselă şi păcătoasă şi vor avea groază de trupul tău, pentru putoarea de nesuferit ce va ieşi din carnea ta. Vor duce trupul tău putred la mormînt, şi se vor ruga pentru sufletul tău, abia cei puţini, cărora le-ai făcut ceva bine cu jertfa ta.

Gîndeşte-te bine, mai mult decît la orice, că vei merge în veşnicie şi nu te vei mai întoarce niciodată. Acesta este un gînd mîntuitor pentru toţi, dar mai ales pentru cei lipiţi de pămînt.

Mare adevăr este că omul lumii nu înţelege şi zice că acest gînd al morţii aduce întristare peste măsură. Dar ce-i foloseşte că face de toate, doar va uita de moarte, dacă moare mai iute decît crede el?

Fiule, fii prudent şi pregăteşte-te de moarte din timp, dacă eşti fără vină pregăteşte-te cu multe fapte bune, de eşti păcătos te găteşte cu multă pocăinţă. Dacă moartea nu întîrzie, de ce întîrzii tu?! Vai de tine, de te apucă pe cînd eşti afundat în ticăloşii lumeşti!

Caută să fii aşa precum ai vrea să fii în ceasul morţii şi ceia ce ai vrea să faci atunci fă chiar acum. Fericită este moartea celor drepţi!

Dar cît de grozavă este moartea celor răi!

Ai văzut-o şi pe una şi pe alta pe Muntele Calvar. Urmează virtuţile mele, ascultă de sfaturile mele şi nu te vei teme de moarte. Voi veni atunci la tine, dacă mă asculţi acum şi vei fi sluga mea credincioasă.

Te voi ajuta în lupta cea mare, te voi mîngîia în acea zi grozavă în care toată lumea te va părăsi şi tu vei închide ochii murind. Atunci vei vedea ceia ce înseamnă de a mă avea ca Mama sfintei nădejdi, cînd vei zice cu sfinţii: Bine aţi venit îngerilor sfinţi ai Dumnezeului meu!

Nu te voi părăsi, dar, Urmează-mă pe mine!

CAPITOLUL 24

EVLAVIA CĂTRE DREPTUL IOSIF ESTE EVLAVIE CĂTRE MAICA DOMNULUI

Eu am iubit pe Iosif pe care mi l-a dat voinţa lui Dumnezeu de logodnic şi ocrotitor. Aici n-a fost nimic trupesc, ci totul sufletesc, pentru că traiul nostru împreună a fost un triumf al curăţiei şi al fecioriei.

Lumea întreagă n-a văzut niciodată o minune, ca feciorelnica noastră căsătorie săvîrşită numai de Pronia lui Dumnezeu. Dumnezeu a voit ca să-mi asigure cinstea mea, şi deoarece Fiul Său s-a zămislit în sînul meu, mi l-a dat pe dreptul Iosif de păzitor.

Noi am fost ca doi crini pururea curaţi şi precum a fost în noi totdeauna adevărată sfinţenie, în noi a fost la fel şi întreaga feciorie. Iosif mi-a fost foarte credincios şi, deşi văzîndu-mă însărcinată a voit să mă lase, n-a voit totuşi să mă necinstească. El nu ştia încă, că eu am devenit Maica lui Dumnezeu, dar un înger din cer i-a descoperit îndată.

M-a condus cu credinţă în Egipt şi a locuit totdeauna cu mine în Nazaret. El a fost cel dintîi, care împreună cu mine s-a închinat Mîntuitorului lumii, cu o mare mîngîiere a inimii sale în grajdul din Betleem.

Mi-a cîştigat pîinea prin munca mîinilor sale şi prin sudoarea feţei sale şi m-a hrănit pe mine şi pe Fiul meu Dumnezeiesc, pentru că el a fost purtătorul nostru de grijă.

Iosif al meu a fost foarte virtuos şi n-a greşit în nimic, precum li se cuvine sfinţilor. Smerenia, curăţia şi blîndeţea l-au făcut cel mai asemănător cu mine şi cel mai aproape de mine în toate darurile cereşti.

De te uiţi la moartea lui, îl vei vedea că a trecut-o în cea mai dulce linişte. Fiul meu şi eu i-am fost alături, pînă cînd şi-a dat sufletul în cea mai mare şi mai desăvîrşită pace. Eu îi ştergeam cu mîinile mele sudorile de moarte, şi Iisus al meu îi închise ochii ca într-un somn dulce.

Acum este cu noi în slava cea cerească, şi ajută foarte mult în viaţă şi în moarte pe cei ce-l iubesc pe el.

Fiule, dacă ai vedea tronul lui în cer! Dacă l-ai vedea înălţat în slavă deasupra îngerilor! Nu trebuie să te îndoieşti de ajutorul lui de vei fi evlavios.

Pentru a dobîndi o moarte bună, repetă mereu: Iisuse, Maria şi Iosif, fiţi lîngă mine cu milă, la moartea mea!

De vrei să ai pentru mine o dragoste deplină, trebuie să-l iubeşti mereu şi pe Iosif al meu.

Urmează-mă pe mine!

REGINA PĂCII

O, Maică Fecioară MARIE!
Se-nchină popoarele ţie
Şi-n lacrimi fierbinţi şi suspine
Aşteaptă-ndrurări de la tine.

Refr. Îndură-te-a Păcii Regină
Durerile lumii alină!

O, Maică Fecioară MARIE!
Prin vremuri grozave de urgie
Trec astăzi popoarele toate
Şi-o lume întreagă se sbate.

O, Maică Fecioară MARIE!
Fă linişte, pace să fie
Usucă potopul mîniei
Şi-aprinde iar focul frăţiei.

O, Maică Fecioară MARIE!
Fă timpuri mai bune să fie,
Şi zile mai multe senine
S-avem de la Domnul prin tine.

O, Maică Fecioară MARIE!
Popoarele zac în robie
În lanţuri duc zile amare
Cerind de la tine scăpare.

O, Maică Fecioară MARIE!
Revarsă din cer bucurie,
Şi scurge din valea de lacrimi
Noianul cel mare de patimi.

O, Maică Fecioară, MARIE!
Fă iarăşi în lume să vie
Iubirea, nădejdea, credinţa,
Şi-n toate spre bine, voinţa.

O, Maică Fecioară, MARIE!
Grăbeşte tu timpul să vie
O singură turmă să fie,
Şi-un singur Păstor pe vecie!

CAPITOLUL 25

EPISTOLIA DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS, CE A TRIMIS-O DUMNEZEU DIN CER

Ascultaţi creştini blagosloviţi cu frică şi cu cutremur, adevărat să ştiţi, că a căzut o piatră din cer, mică era la vedere dar grea la ridicare, încît nu putea s-o ridice nimeni. Atunci Preasfinţitul Patriarh al Ierusalimului şi a toată Palestina, a adunat toţi mitropoliţii şi Vlădicii (episcopii) şi a făcut rugăciune şi denii cu cîntări sfinte trei zile şi trei nopţi, atunci a venit un glas dlin cer zicînd „Luaţi piatra cu blagoslovite mîinile voastre şi o desfaceţi" şi dacă au desfăcut-o au aflat în ea aceste cuvinte dumnezeieşti scrise zicînd: Iată că v-am dat Epistolie mai întîi şi tot nu v-aţi mai întors de la fărădelegile voastre, nici nu v-aţi pocăit precum v-am poruncit, nici n-aţi ascultat de cuvintele mele cele sfinte, pentru aceia am trimis asupra voastră limbi păgîneşti de v-au robit fără de milă şi voi nu v-aţi pocăit de faptele voastre cele rele şi spurcate şi nu veniţi la calea cea dreaptă, şi cuvintele Sfintei Scripturi nu le ascultaţi, că v-am zis: Cerul şi pămîntul vor trece, iar cuvintele mele nu vor trece, iar cel ce a făcut bine, acel om nu va pieri aşa şi acum, că pentru păcatele voastre şi pentru ziua Duminecii, ce n-o ţineţi şi n-o cinstiţi, am trimis asupra voastră ierni grele, geruri iuţi şi vînturi mari, trăsnete şi ploaie groaznică şi fără de măsură, încît au ieşit apele din matca lor afară, şi foamete şi moarte năpraznică am trimis în voi şi în dobitoacele voastre şi cutremur mare de pămînt şi multe semne v-am arătat ca să cunoaşteţi că mînia mea este asupra voastră pentru răutăţi şi pentru a mea sfîntă Duminecă.

Voi nu cinstiţi Dumineca cu curăţia şi cu paza Bisericii şi vă îndeamnă diavolul de faceţi alte lucruri o răilor şi împilaţilor, pîngăritorilor ce sînteţi voi, şi nu cunoaşteţi că v-am dat pîine şi vin şi miere, în satul vostru, iar voi nu vă lăsaţi de faptele voastre cele rele şi spurcate, pentru aceia am vrut să pierd pe toţi oamenii de pe faţa pămîntului, dar m-am întors pentru ruga Maicii Mele, care pururea stă şi se roagă pentru lume, pentru săraci şi pentru nenorociţi. Văduvele cele sărace ce strigă în urma voastră nu le miluiţi, ca să vă miluiesc şi eu pe voi pe pămînt pentru păcatele voastre şi pentru ziua Duminecii, că pămîntul nu va rodi, pomii voştri se vor usca şi viilor le voi da mult rod apoi le voi usca, voi lua apa de pe pămînt. După aceia să ştiţi că în munca iadului vă veţi munci în veci, că v-aţi făcut răi pizmuitori, mincinoşi şi nu vă iubiţi unul pe altul, şi vecini pe vecini purtaţi pizmă şi ascultaţi pe la ferestrele altora şi de răul altuia vă pare bine, nu faceţi bine săracilor şi Biserica n-o păziţi şi sînteţi răi şi păgîni că vă înşelaţi unul pe altul, că eu v-am dat lege sfîntă, iar voi n-o păziţi. În sfînta Duminecă mă odihnii de toate lucrurile mele şi Dumineca am trimis pe Arhanghelul Gavriil de i-a dat Vestea bună Maicii mele pentru naşterea mea, şi Dumineca m-am sculat din morţi şi am sculat pe Adam din munca iadului şi Dumineca voi judeca lumea, pe cei vii şi pe cei morţi şi-i voi da fiecăruia după faptele sale, iar cine a făcut bine pe acel om îl voi pune de-a dreapta mea în împărăţia mea, şi-l voi trimite în Rai, iar pe cel ce a făcut rău îl voi alunga de la mine şi va auzi glasul meu: Duceţi-vă de la mine blestematilor în focul de veci, cel nestins în munca şi viermii cei neadormiţi, unde este gătit locul vostru cu diavolii şi cu păgînii şi cu făcătorii de rău. De nu veţi păzi Biserica cu smerenie şi cu curăţie, voi trimite mînia mea peste voi, cînd nici nu vă veţi aduce aminte. Şi blestemat să fie acel om care va lucra de Sîmbătă seara pînă luni la răsăritul soarelui, sau cine va face păcat în acea vreme, şi iarăşi zic: pentru Vineri şi pentru Miercuri, ca să se păzească cu post, că acestea vă vor scoate pe voi din iad, şi v-am dat dulceaţa pămîntului să mîncaţi şi tot nu v-a ajuns ci mîncaţi peşte în zilele cele oprite.

Şi să ştiţi că de acum înainte nu voi mai trimite altă epistolă, ci cînd nu vă veţi aduce aminte voi deschide porţile cerului şi voi da ploaie de foc în luna februarie, de vă voi arde de vii de pe faţa pămîntului, şi voi trimite asupra voastră fiare sălbatice de vă vor mînca de vii, şi voi lua lumina de pe faţa pămîntului şi va fi întuneric mare, şi voi trimite trăznete de vă vor arde: atunci veţi merge la mormintele morţilor de veţi striga: ieşiţi morţilor din mormînturi să intrăm noi de vii, că nu mai putem răbda muncile şi pedepsele trimise de Dumnzeu pentru păcatele noastre, iar eu îmi voi întoarce faţa de către voi ca să nu vă aud şi vă voi părăsi în veci, că v-aţi făcut răi pizmuitori, mincinoşi, nu vă iubiţi unul pe altul şi sînteţi curvari, sodomleni, daţi bani cu camătă şi opriţi osteneala săracilor şi nu-i iubiţi. Legea aţi lăsat-o Biserica n-o păziţi cu rugăciunea, cu Liturghii, care vă sînt spre spălarea păcatelor voastre. Oh! dar cum nu vă este frică că se deschide pămîntul şi vă va înghiţi? ce răspuns veţi da în ziua judecăţii? deci pocăiţi-vă şi vă întoarceţi de la fărădelegile voastre, nu fiţi mîndri şi făţarnici, ci fiţi smeriţi. Oh! vai de acela ce suduie preoţii şi călugării şi pe cei ce slujesc în Biserică, că nu-i suduie pe ei, ci tocmai pe Dumnezeu, că zice: că cel ce suduie pe sluga împăratului, oare nu suduie pe împăratul? Vai de cei ce n-au crezut în Sfinta Treime, oh vai de naşul ce va face păcat cu fină-sa şi finul cu naşă-sa, vai de cumnatul ce va face păcat cu cumnată-sa, vai de cei ce apucă

din viile şi din moşiile altora ca să se îmbogăţească, vai de cei ce vorbesc în Biserică şi nu ascultă Slujba, vai de preotul ce slujeşte beat şi certat cu cineva, vai de cine se cuminecă cu Sfintele Taine, cum nu i se aprinde gura, că nu este singur ci cu sfinţii îngeri împreună. Şi să ştiţi că această epistolie nu este făcută din firea pământească, ci este din cer, şi am trimis-o la voi creştinilor, ca să faceţi voia lui Dumnezeu, ca să fiţi fiii luminii, iar vai de preotul sau călugărul, sau dascălul, sau diacul, care n-o va citi înaintea oamenilor şi s-o scrie, s-o aibă tot omul în casa sa şi s-o trimită şi pe unde nu este, că de mare folos este în casa omului, iar vai de acela ce o va scrie şi va lipsi un cuvînt din ea, ferice de cel ce o va cumpăra această epistolie şi o va da de pomană, acelor oameni li se vor ierta păcatele şi vor moşteni împărăţia cerurilor de vor face poruncile lui Dumnezeu, cu Avraam şi cu Isaac şi cu Iacob, iar ferice de aceia ce fac bine la săraci şi la călători şi o va asculta cu toată inima că vor fi miluiţi în împărăţia cerurilor. Iar vai de aceia ce nu-şi dau copiii să înveţe carte şi să păzească Biserica, că vor da seamă pentru ei, că au murit ca dobitoacele, pentru aceasta alergaţi la duhovnicii voştri de vă mărturisiţi păcatele, ca să vă învredniciţi a vă cumineca cu Preacuratele Taine ale lui Hristos, care vă este de folos sufletelor voastre şi cu dragoste să luaţi Sfînta Anaforă.

Pentru aceasta eu Ioanichie Patriarhul sfintei cetăţi a Ierusalimului, cu ajutorul Tatălui şi al Fiului şi al Sfîntului Duh, Treimea cea de o fiinţă şi nedespărţită, m-am învrednicit de am dezlegat aceste dumnezeieşti cuvinte, **care au fost în aceasta, mă rog lui Dumnezeu creştini binecuvîntaţi, ca să vă deschidă ochii sufletelor voastre, ca s-o puteţi cumpăra această epistolie, că de puţină plată este, dar de mare folos va fi acelui om în casa sa şi-i va dărui Dumnezeu împărăţia Sa, a căruia este stăpînirea şi puterea, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfîntului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.**

CAPITOLUL 26

VISUL CE L-A VISAT NĂSCĂTOAREA DE DUMNEZEU, ÎNAINTE DE RĂSTIGNIREA DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Dormind Prea Sfînta Născătoare de Dumnezeu Fecioara în muntele Eleonului (Măslinilor), cînd a fost în cetatea Betleemului, unde ar fi venit la sfinţia Sa Domnul nostru Iisus Hristos şi a întrebat-o: „Maica mea Preasfîntă dormi?“ **Iar ea a zis:** „Fiul meu prea dulce, preafrumoase Iisuse, am fost adormită şi iată am visat un vis“. **Şi a zis Domnul:** „Spune, Maica mea, ce ai visat“.

Şi ea a zis: Fiul meu preadulce am visat pe Petru la Roma şi pe Pavel în cetatea Ierusalimului, pe Tine răstignit între doi tîlhari. Cărturarii şi fariseii şi necredincioşii evrei, defăimîndu-te foarte te-au batjocorit şi desculţ te-au judecat şi cu fiere te-au hrănit şi cu oţet te-au adăpţat, cu trestie şi cu toiag peste cap te-au bătut şi în sfîntul obraz te-au scuipat şi cunună de spini pe capul tău au pus. Şi unul din ostaşi în coastă te-au împuns din care deodată a ieşit sînge şi apă. **Soarele s-a întunecat, luna în roşaţă s-a schimbat, catapeteasma Bisericii de sus pînă jos în două s-a despicat, întuneric mare s-a făcut peste tot pămîntul de la al şaselea ceas pînă la al 9-lea ceas. Iosif şi cu Nicodim mi se părea că te pogoară de pe Cruce şi cu giulgiu curat te-au înfăşat şi în mormînt nou te-au pus.**

În Iad te-ai pogorît şi uşile cele de aramă le-ai sfărîmat şi zăvoarele cele de fier le-ai zdrobit, pe Adam şi pe Eva scoţîndu-i afară şi înviind a treia zi te-ai pus de-a dreapta Tatălui.

Iar Domnul a zis: Maica mea preasfîntă, adevărat vis ai visat şi acestea toate eu le voi pătimi pentru neamul omenesc. Şi de va citi cineva visul tău şi-l va ţine la sine şi-l va păstra şi în casa sa îl va avea, de acea casă dracul nu se va apropia şi pe duhul cel necurat îl va goni. Şi îngerul lui Dumnezeu va sta totdeauna lîngă dînsul de-a dreapta şi de năvălirile şi supărările dinspre oamenii răi va fi mîntuit şi la drum de va călători şi va avea acest vis lîngă sine, acel om nu se va teme de grindină, de tunet, de fulgere şi de toată moartea va fi ferit. Arhanghelul Mihail va fi cu dînsul îndreptînd calea lui ori încotro va merge. La dreapta judecată va afla milă şi la ieşirea lui din viaţă mă voi arăta lui dimpreună cu tine, Maica mea, îngerul meu, va lua sufletul lui, ducîndu-l în împărăţia cerurilor, veselindu-se acolo cu toţi drepţii, care din veac mi-au bineplăcut mie. Amin.

O! Preasfîntă Doamnă, Stăpînă Fecioară de Dumnezeu Născătoare, primeşte nevrednica mea rugăciune şi mă păzeşte de moarte năpraznică şi îmi dăruieşte pocăinţă înaintea sfîrşitului meu. Amin.

CAPITOLUL 27

EPISTOLIA A DOUA A DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Această carte ce se chiamă Epistolie, este din porunca Domnului nostru Iisus Hristos, zicînd: „Nu vă învăţaţi a face rău, că

eu v-am făcut pe voi şi mînia mea am trimis-o vouă zicînd: să nu mărturisiţi strîmb şi averea cea cu strîmbul să n-o poftiţi, nici s-o ţineţi, iar pe mişei şi pe săraci să nu-i urîţi, ci din cît veţi putea miluiţi-i şi pe părinţii voştri".

Această carte este din porunca lui Dumnezeu şi ne este dată pentru mărturisirea noastră, cum zice: că singur Hristos Fiul lui Dumnezeu a scris această carte şi noi citind-o să ne închinăm, cine o va izvodi, sau o va asculta, să facă semnul Sfintei Cruci pe ea să se oprească de a mai face rău. Această către cine o va citi să zică: În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfîntului Duh. Cartea îi este dată preasfinţitului patriarh, iar patriarhul a trimis-o fratelui său craiul să-i fie în ajutor faţă de pizmaşii săi, şi cartea aceasta are putere mare, cine o va citi şi va face ceia ce scrie în ea, acel om are iertare de păcate şi nici un lucru rău nu-i va strica şi care femeie va fi însărcinată şi o va purta la ea uşor va naşte pruncul, şi oricine o va purta la sine, va avea milă de la Domnul nostru Iisus Hristos şi parte la toţi oamenii şi-i va birui pe pizmaşii lui. Îi va birui, zicînd această rugăciune: Hristoase ascultă-mă, Hristoase păzeşte-mă ziua şi noaptea şi în tot ceasul, rogu-mă Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeul meu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale celei curate şi cu totul nevinovată, care te-a născut cu trup pe Tine Hristoase şi pentru cinstit şi scump sîngele Tău, pe care l-ai vărsat pe cruce pentru păcatele noastre, şi pentru rugăciunile Mergătorului Înainte Ioan, care te-a arătat poporului zicînd: Iată Mielul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile lor, Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeul meu, păzeşte sufletul meu de tot lucrul rău, ce vine de la diavolul, şi de la sabia pierzătoare, că tu eşti apa viitoare Dumnezeule Părintele nostru şi Duhule Sfinte. Amin.

Această carte este arătată în faţa bătrînilor în munţii Măslinilor înaintea icoanei sfîntului Arhanghel Mihail. Ea a fost atîrnată în nişte măslini şi cine voia putea s-o citească sau s-o scrie singură de sine s-a deschis, şi aceste cuvinte erau scrise în ea:

Eu, Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu cel de la Părintele din cer, vă poruncesc încă, iar pentru puterea dumnezeirii mele celei sfinte, acestei cărţi să-i credeţi, vă poruncesc vouă creştinilor să nu lucraţi în sfînta Duminecă, că am binecuvîntat Dumineca, ca nici un lucru să nu lucraţi, nici rădăcinile din grădină să nu le scoateţi, pentru folosul sufletelor voastre şi aceasta s-o ţineţi şi s-o credeţi şi în această lume deşartă să vă fericiţi cu rugăciuni şi să faceţi faptele cele bune, că eu v-am dat vouă şase zile într-o săptămînă de tot lucrul, dar a 7-a zi am binecuvîntat-o pentru ca să faceţi faptele cele bune. De nu veţi face ce v-am poruncit vă voi pedepsi cu foame şi cu ciumă şi cu oşti de lăcuste. Iar care om va

rămîne după aceia, cu moarte îl voi munci, de se va scula împărat peste împărat şi domn peste domn, şi între voi mare sînge se va arăta, atunci pe toţi îi voi îmblînzi, şi mîndria voastră cea deşartă o voi lua de la voi, şi vă voi încerca cu tunet şi cu fulger pentru ca să cunoaşteţi că este mînia mea peste voi pentru păcatele voastre, că-mi este milă de voi pentru mila Maicii Mele.

Iată, că v-am poruncit vouă să ascultaţi să mergeţi Dumineca la Biserică, să vă feriţi de faptele cele rele, şi de nu vă veţi pocăi voi trimite asupra voastră păsările cerului cele rele, care vă vor mînca pe voi de vii, apoi voi trimite ciuma cea mare pe pămînt şi iar vă mai poruncesc, Sîmbăta după Vecernie să vă feriţi de tot lucrul rău, pentru cinstea Maicii Mele, că de nu m-ar fi rugat Maica Mea, de mult v-aş fi pierdut de pe pămînt. Vă poruncesc vouă bătrînilor şi vouă tinerilor să nu mai faceţi răutăţi, nici să nu mai vorbiţi de rău, că apoi eu vă voi da vouă împărăţia cerului şi pace veşnică, şi păcatele voastre iertate vor fi, şi iar vă zic vouă, oh! creştinilor ortodocşi, în această carte cine nu va crede, acela va fi lepădat şi împărăţia cerului n-o va vedea, şi dacă va face poruncile lui Dumnezeu şi se va Spovedi cum se cuvine, pe acela îi va ierta Dumnezeu de va fi făcut păcate cît stelele pe cer, sau cît nisip este în mare, sau cîte frunze sînt în codru, sau cîtă iarbă este pe pămînt. La cine va fi această carte şi n-o va arăta, acela să fie lepădat şi pocăire de păcate nu va avea. După aceia vă mai poruncesc eu, că jurămîntul meu cel veşnic este să faceţi aceste porunci ale mele, precum vă poruncesc vouă, că eu sînt Dumnezeu. Amin.

POEȚII ROMÂNI CÎNTÎND MAICII DOMNULUI

MIHAI EMINESCU († 1899)

Colinde, colinde

Colinde, colinde,
E vremea colindelor
Căci ghiața se-ntinde
Asemeni oglinzilor.

Se bucur copiii,
Copiii și fetele,
De dragul Mariii —
Își pieptenă pletele . . .

Și tremură brazii,
Mișcînd rămurelele
Căci noaptea de azi-i
Cînd scînteie stelele.

De dragul Mariii
Ș'a Mîntuitorului
Lucește pe ceruri
O stea călătorului.

Din „Poezii postume", Buc. Minerva, 1902, pag. 28.

Rugăciune

Noi ce din mila Sfîntului
Facem umbră pămîntului,
Rugămu-ne'ndurărilor,
Luceafărului mărilor.
Ascultă-a noastre plingeri,
Regină peste îngeri;

Crăiasă alegîndu-te,
Îngenunchem rugîndu-te,
Înalță-ne, ne mîntuie
Din valul ce ne bîntuie.
Fii scut de întărire
Și zid de mîntuire.

Din neguri te arată,
Lumină dulce, clară,
O, Maică Preacurată
Și pururea Fecioară,
Marie!

Privirea-ți adorată
Asupra-ne coboară,
O, Maică Preacurată
Și pururea fecioară,
Marie!

„Poezii postume", București, Minerva, 1902, pag. 111—112.

BOGDAN PETRICEICU HAȘDEU († 1907)

Mater Dolorosa (Maica Durerii)

Ești Dumnezeu, Iisuse, și mîntuiești o lume
Prin moartea ce dă viață la noile idei;
Dar mamă e Maria . . . Ce-i pasă unei mume
De lume și nelume, cînd piere fiul ei?

Tu mori . . . Ce soiu de moarte, căci alte cruci te chiamă
În alte lumi, d'a rîndul pe buni a-i mîngăia;
Ești Dumnezeu, Iisuse; Maria însă-i mamă:
Piroane, ea le simte: oțetul, dînsa-l bea.

Ș'aleargă rătăcită, turnînd Fecioara sfîntă
Mărgăritari de lacrimi pe calea lui Iisus;
Și plînsul nu-i mai seacă, ci-ți pare că s'avîntă
Înaripat în zboru-i, spre sferele de sus.

Țăranul povestește, a lui e poezia!
Că din acele picuri albina s-a născut:
Amar i-e acul; mierea-i e dulce ca Maria;
Și tot prin flori colindă, căutînd pe cel pierdut . . .

(Hașdeu povestind copiilor, Socec, București. p. 31).

GEORGE COȘBUC († 1918)

Iisus la împăratul

Pe-o stradă largă-n Nazaret
Copiii se jucau grămadă,
Și-ajunseră din joc la sfadă,
O tînără femeie'ncet
Venea spre ei pe-o stradă.

Văzu că tocmai fiul ei
Plîngea și se zbătea, și toată
Spre el zbiera'nglotita gloată.
Iar ea a'ntrat să vadă ce-i
Și fiul să și-l scoată.

Porni cu el apoi pe drum
Și blîndă i-a vorbit cuvinte:
„Sînt răi, îi știu și fără minte.
Ori tu ești vinovat acum,
Ori toată gloata minte".

Abia vorbind de multul plîns,
Răspunse rugător certatul;
„M-au dus legat la împăratul,
Şi m-a durut că prea m-a strîns
Cu lanţurile lui, soldatul.

„Dar nu e, mamă, vina mea.
Ei se jucau aici de-a hoţii.
Dup'un tîlhar fugeau cu toţii,
Să-l ducă la-mpărat să-şi ia
Pedeapsa-n rînd cu soţii.

„Acesta, mamă, mai ştrengar,
Fugi din joc pe cîmp afară
Şi toţi soldaţii atunci strigară:
Pe cin-om duce acum tîlhar,
Să-l batem jos, la scară?

„Le trebuia un hoţ mişel,
Şi-atunci văzui că unul vine,
S-opri şi arătă spre mine:
Să-l ducem p'ăsta mititel,
Şi iese jocul bine.

„Eu, mamă, nu eram în joc,
Priveam aşa, ca ş-altă dată,
Şi cînd mi-au zis: Ei, haid'la plată!
Eu n-am vrut să mă mişc din loc,
Că n-am vrut să mă bată.

„Şi-atunci cu ghionturi m-au împins,
Să merg cu hoţii la'mpăratul
Şi m-a legat de mîini soldatul,
Iar eu plîngeam, de ce m-au prins?
Să-şi prindă vinovatul!"

Aşa i-a zis. Şi-l asculta
Maria, cu dureri ascunse,
Dar ea tăcu şi nu răspunse
Ci-n suflet, în adînc ofta
De-o jale ce-o pătrunse.

Eu cred că presimţea de-atunci,
Că jocul lor o să mai vie:
Christos cînd fiul o să-i fie,
Va fi bătut şi pus la munci
Şi dus la'mpărăţie.

Şi-aceşti copii, cînd vor fi mari,
La Hanna lor au să-l pîrască,
Iar El va sta să-l răstignească
De bună voie'ntre tîlhari,
Ca scrisul să'mplinească!

(Din Fire de tort" ed. XIV, Buc. Cartea Românească, 1934, p. 234—236.)

ALEXANDRU MACEDONSKI († 1920)

Legenda Siminocului

Pămîntul se cutremurase
Şi cerul se'ntunecase,
Christos pe cruce răstignit,
În Domnul sufletul şi-l dase
Şi'ntre tîlhari sta pironit.

Catapeteazma, sfărîmată,
Zăcea'n biserica bogată, —
Biserică de cărturari!
Iar cum fu noaptea'naintată,
Îl coborau dintre tîlhari!

Atunci apostolii veniră
În taina-adîncă de-l jeliră,
Şi cum îl duseră'n mormînt,
O piatră grea rostogoliră
Pe'nvăţătorul lor cel sfînt!

Dar Maica Precista rămase
Şi cum pe piatră s-aşezase,
Plîngîndu-şi plînsul ei amar
Din stei zări că'n grabă dase
O mică buruiană-afar'!

Şi lacrămile ce-o stropiră,
Atît de repede-o sporiră
Că-şi dete rodul ei pe loc
Şi florile i se numiră
De-atuncea flori de Siminoc.

Iar dîndu-şi rodul, Siminocul
Şi-a treia zi avînd norocul
De-a'mpodobi mormîntul gol
De-atunci rămase în tot locul
Al nemuririi sfînt simbol.

(Din „Poezii" Buc. 1882, p. 47—48).

TEODOR CASTRIŞANU

Rugăciunea mamei

Copilaşi din toată lumea, ştiţi voi cum se roagă mama
Pentru voi în orice seară? Nu ştiţi? Sigur! N-aţi luat seama
Cînd, cu ochii plini de lacrimi, la icoana Maicii Sfinte,

Își rostește-n blînde șoapte rugăciunea ei fierbinte.
Uite-așa grăiește dînsa: — „Maică Sfîntă Preacurată,
Vezi-i ce frumos dorm dînșii? . . . Ei îmi sînt averea toată.
Pentru ei din greu mă zbucium, pentru ei trăiesc în lume
Și îndur atît noianul de dureri fără de nume!
I-am culcat și-acum, spre Tine, viu ca ei să nu mă vază
Și te rog, Măicuță Sfîntă, să cobori o blîndă rază,
Raza bunătății Tale, pe frumoasele lor plete,
Ca să n-aibă vise rele și nici pleoapele muiete.
Și le adu în suflet raiul liniștit al vieții Tale
Și mi-i fă ca-n zori de ziuă, cînd or fi ca să se scoale
Să-i văd blînzi, cuminți și veseli, îndreptînd spre mine pașii
Cum îi îndreaptă către Tine, colo'n cer, sus, îngerașii!"

Biblioteca Școlară, Galați 1926, p. 42

ION CEPARU

Marie, Maica durerilor!

Dac'a Ta durere
E salcie tristă
Rîu de mîngîiere
Fă-mă și m'asistă,
Marie!

Dac'a Ta durere
E adînc de mare,
Fă din a mea vrere
Stea ocrotitoare,
Marie!

Dac'a Ta răstriște
Este nor de ploaie,
Fă din min'braniște —
— Asupra-mi te îndoaie,
Marie!

Dac-a Ta răstriște
E pădure-aprinsă,
Fă din ochii-mi niște
Izvoare nestinse,
Marie!

Dac'a Ta mîhnire-i
Cînt de păsărică,
Fă-mă ocrotire,
Cuib fără de frică,
Marie!

Dac'a Ta mîhnire
E boltă cerească,
Fă a mea iubire
Ne'ncetat să crească,
Marie!

Dacă suferința
Ta tot sîngerează,
Fă a mea credință
Pururi să te vază,
Marie!

PETRE DULFU

Buna vestire

Colo — tot pe vremea ceea —
În mantoasa Galileea,
O fecioară viețuia,
Ce Maria se numea.
Nazaret era orașul
Unde ea-și avea locașul.

Într-o zi Maria sta
Singură la vatra sa.
Și deodată . . . ce văzu?
Casa-i toată se umplu
De-o lumină lucitoare,
Ca lumina cea de soare.

Îngerul Gavriil intrase,
Din înălțimi la dînsa'n casă.
Lîngă ea din zbor s-a oprit,
„Bucură-te" i-a grăit,

Plin de haruri încărcată,
Cea mai binecuvîntată
Din femei pe-acest pămînt!
Cu tine Domnul Sfînt!"

Ea văzînd s-a spăimîntat;
Dîntru sine s-a'ntrebat:
— „Doamne! ce'nsemnează oare
Aste vorbe de'nchinare?"

Îngerul i-a zis: — „Marie!
Nu-avea teamă! Pace ție! . . .
„Har la Cel din cer aflași . . .
„Naște-vei un copilaș.
„Fiu al Domnului va fi,
„Și Iisus îl vei numi.
„Sfînta Lui împărăție
„Nesfîrșită o să fie!"
Ea-ntrebă din nou, mirată:

— „Asta cum o să se poată?
„Sînt cu Iosif logodită;
„Însă . . . necăsătorită!"

Iar al Domnului trimis
Răspunzînd atunci i-a zis:
— „Sfîntul Duh, din slăvi senine,
„Coborî-va peste tine.
„Cu puterea sa cerească
„Domnul o să te umbrească. —

„Și Elisabeta, care
„Neam de-aproape ți-e, mult n-are,
„O să nască fiu, cu toată
„Vîrsta ei înaintată.
„Căci cu neputință nu-i
„Nici un lucru, Domnului!".

Astea cînd le auzi,
Ea smerită glăsui:
— „Dac-așa vrea Cel de sus,
„Fie mie cum ai spus!"

(Iisus Mîntuitorul, Cartea Românească, pag. 8—10.).

Maica Domnului

Sfîntă Maica lui Iisus
Străbate-n jos și'n sus,
De cumpia unui rîu,
Printre grîne pînă'n brîu.

Caută loc să odihnească
Și pe Fiul Sfînt să-l nască.
Subt un plop cu frunză deasă
Jos pe pajiște se lasă.